

KISSINGER NAAR NIXON

Overleg in Parijs

wellicht vervolgd

PARIJS/WASHINGTON. 14 dec. (Reuter, AFP, NYT, AP) — De speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, en de Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho hebben hun reeks onderhandelingen over een bestandsovereenkomst in Vietnam afgebroken zonder dat blijkbaar definitief overeenstemming is bereikt. Kissinger verklaarde voor zijn vertrek uit Parijs naar Washington, dat hij tijdens zijn beraadslagingen met Nixon contact zal houden met Le Doek Tho over de vraag of een nieuwe ontmoeting noodzakelijk is en zo ja, wanneer.

De onderhandelingen in Parijs zullen op het technische niveau worden voortgezet. Volgens een woordvoerder van het Amerikaanse Witte Huis blijven de plaatsvervangend onderminister van buitenlandse zaken William Sullivan, de delegatieleider bij de Parijse vredesbesprekingen William Porter en twee leden van de nationale veiligheidsraad achter voor besprekingen over details van de onderhandelingen met Noordvietnamese experts.

Volgens zegslieden van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront staan nog steeds enkele belangrijke knelpunten de sluiting van een definitief akkoord in de weg. Overeenstemming zou zijn uitgebleven over de kwestie van de terugtrekking van de Noordvietnamese troepen uit Zuid-Vietnam en de status van de internationale controlecommissie (bestaande uit Indonesië, Polen, Canada en Hongarije), die moet toezien op de naleving van het akkoord. „De zaken staan er niet al te best voor”, aldus een Noordvietnamese zegsman.

HENRY KISSINGER
... naar huis ...

Kissinger brengt vandaag verslag uit aan president Nixon. Ronald Ziegler, woordvoerder van het Witte Huis, weigerde in te gaan op vragen of Kissinger dan wel zijn assistent generaal Haig op korte termijn naar Saigon gaat voor nader overleg met de Zuidvietnamese president Thieu, die zich fel verzet tegen een akkoord. Het Witte Huis bewaarde verder een compleet stilzwijgen over de situatie rond de onderhandelingen.

Het overleg tussen Kissinger en Le Doek Tho duurde woensdag zes uur en was daarmee het langste sinds het begin van deze reeks besprekingen op 4 december. In totaal kwamen beide toponderhandelaars in deze ronde negen keer bijeen. Dat de moeilijkheden groter waren dan was voorzien, blijkt uit het feit, dat Kissinger 26 oktober nog meedeelde, dat de vrede voor de deur stond en er slechts een „laatste gesprek” van „drie of vier dagen” nodig zou zijn voor het opruimen van de laatste obstakels.

Voldongen feit

SAIGON — Volgens een Zuidvietnamese parlementslied heeft president Thieu na afloop van zijn onverzoeijde rede dinsdag in besloten kring verklaard, dat Amerika het bestandsakkoord zal ondertekenen of de Zuidvietnamese regering wil of niet. „De bijzonderheden zijn al geregeld en Saigon is voor een voldongen feit geplaatst”, zou Thieu hebben gezegd. „Wij zijn er niet in geslaagd ook maar een woord in de tekst van het akkoord veranderd te krijgen.”

Thieu vroeg de aanwezige leden van het kabinet en ongeveer 50 parlementsleden een besluit te nemen. „Als wij niet tekenen, moeten we het verder zelf maar zien op te knappen, zeggen de Amerikanen. In dat geval is het over twee maanden afgelopen. Tekenen wij wel, dan is het direct afgelopen. Naar onze protesten zal niet meer worden geluisterd. Met ons

van vier (Noord en Zuid-Vietnam, Amerika en het Bevrijdingsfront) en van gemengde tweepartijen-commissies (Zuid-Vietnam en het Bevrijdingsfront) met daarboven de internationale controle-commissie. Deze commissie zou onder leiding komen te staan van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Kurt Waldheim. „Ik zal niet mogen deel nemen aan de besprekingen over het toezicht op het bestand”, aldus Thieu.

Radio-Saigon leverde fel commentaar op een eventueel akkoord. „Zuid-Vietnam moet kiezen tussen een onmiddellijke zelfmoord door in te stemmen met de Noordvietnamese vredesvoorwaarden, een langzame dood door passief akkoord tussen Hanoi en Washington te accepteren of overleven door de oorlog voort te zetten”, aldus een verklaring. In de Noordvietnamese pers werd Thieu in scherpe bewoordingen aangevallen om zijn halsstarrige taal dinsdag.

Wederopbouw

Acht Zuidoostaziatische landen en Japan zijn in Saigon overeengekomen onverwijld te beginnen met het bestuderen van de vraagstukken van de wederopbouw van Indo-China. In een communicé aan het slot van een ministersconferentie over economische ontwikkeling in Indo-China deelden zij mee, dat een dergelijk onderzoek gewenst is met het oog op de vredeskansen.

PEKING — De Chinese premier Tsjoeng En Lal heeft Amerika en Zuid-Vietnam ervan beschuldigd pogingen te doen de vrede in Vietnam uit te stellen. Tijdens een banket in Peking verklaarde Tsjoeng, dat China het Vietnamese volk blijft steunen in zijn rechtvaardige strijd en zijn juiste standpunt bij de onderhandelingen in Parijs.

15 Dke 72w

Munitiecomplex bij Saigon in de lucht gevlogen

Van de ochtendschemering tot na het middaguur werden in Saigon de zware explosies gehoord van een munitieopslag die in de lucht vloog. Guerrilla's voerden met groot succes een aanslag uit op het munitiecomplex Thanh Tuy Ha bij Cat Lai — op slechts tien kilometer ten oosten van de Zuidvietnamese hoofdstad.

Het complex was de voornaamste opslagplaats voor het militaire region Saigon, een van de vier regionen van het marionettenleger. Duizenden tonnen munitie, zware bommen, granaten en napalm gingen met daverende knallen de lucht in. In Saigon ontstond grote paniek omdat men dacht dat de stad zelf beschoten werd.

Correspondenten van buitenlandse persbureaus werden door marionetteneenheden op grote afstand gehouden. De soldaten schoten dreigend in de lucht om te voorkomen dat de journalisten de gigantische schade in volle omvang te zien kreger.; in hun berichten spreken ze over 'een mammoet-keten van explosies'.

De Amerikaanse onderhandelaar Kissinger is woensdagavond uit Parijs vertrokken. Hij zal in Washington overleg plegen met Nixon. Bij zijn vertrek van het vliegveld Orly zei Kissinger dat hij via boodschappen in contact zou blijven met Le Duc Tho en dat ze later zouden besluiten of een volgende bijeenkomst nodig zou zijn. De VS-onderhandelaar zei ook, dat ondertussen experts van weerszijde zullen doorvergaderen.

Van de zijde van de Noordvietnamese delegatie werd meegedeeld, dat Le Duc Tho de komende dagen naar Hanoi zal vertrekken.

De plv. delegatieleider van Noord-Vietnam bij de wekelijkse besprekingen, Nguyen Minh Ly, verwees gisteren naar het ontwerp-accorderd dat al op 20 oktober bereikt werd tussen de onderhandelaars van zijn land en de VS. Hij zei dat daarin recht wordt ge-

daan aan alle partijen en voegde eraan toe: 'we keren ons resoluut tegen alle pogingen van de VS en Saigon om de inhoud te wijzigen. We eisen de snelle ondertekening van het accorderd om een eind te maken aan de oorlog in Vietnam'.

Mevrouw Binh hekelde de voortzetting van de oorlog door Amerika, waarbij duizenden militaire adviseurs in burgerkleren het land worden binnengebracht. Ze beschuldigde de VS er verder van Thieu te gebruiken om onacceptabele eisen naar voren te brengen met de bedoeling daarmee een vreedzame regeling te forceren.

Explosies

De explosies van 't munitiedepot zouden volgens militaire zeggelingen veroorzaakt zijn door guerrilla's die erin slaagden, door de zware bewaking en de prikkeldraadversperring heen, door te dringen tot bij de opslagbunkers. Daar zouden ze springladingen hebben aangebracht die de acht uur durende serie explosies in gang zetten.

Het is de grootste ontploffingen-reeks sinds de vrijheidsstrijders dit voorjaar hun acties opvoerden.

Verslaggevers deelden in hun eerste berichten van vroeg in de morgen al mee dat ze van grote afstand het terrein konden zien. Er stegen enorme rookkolommen op en de lucht was helder oranje gekleurd van het vele vuurwerk. Sommige explosies waren zo hevig dat zelfs hoge officieren van het marionettenleger dachten dat ze onder vuur genomen werden en een goed heenkomen zochten. In Saigon zelf gingen ontelbare ruiten aan barstelen.

Ten westen van Saigon werd een zwaar gevecht geleverd tussen guerrilla's en een patrouille van het Thieu-
leger.

Bombardementen

In acht maanden tijd hebben Amerikaanse vliegtuigen niet minder dan 5.000 aanvallen uitgevoerd op de provincie Ha Tinh, zo zei radio-Hanoi vanmorgen. Het station maakte melding van een communicatie van de Noordvietnamese oorlogsmisdadencommissie, die een onderzoek over deze provincie gepubliceerd heeft.

De provinciale hoofdstad Ha Tinh (ruim 300 km ten zuiden van Hanoi), 8 districtssteden en 205 dorpen werden gebombardeerd met meer dan 45.000

bommen, waarbij ook magnetische. Ook duizenden granaten werden bij deze terreuractie tegen de bevolking gebruikt en Amerikaanse oorlogsschepen voor de kust van de provincie voerden 600 beschietingen uit. Bijna dagelijks vonden helicopteraanvallen plaats.

In het overzicht wordt verder aan de kaak gesteld dat de bommen onder meer 15 kerken, 19 scholen, 47 ziekenhuizen en 27 irrigatiewerken troffen.

Conferentie

In een zwaarbewaakte zaal in Saigon heeft deze week een conferentie plaatsgehad over 'economische ontwikkeling in Zuidoost Azië'. Daaraan werd deelgenomen door ministers van acht Aziatische landen en regimens.

Blijkens het woensdag uitgegeven slotcommuniqué zijn vooral plannen van Japan besproken om bepaalde neo-koloniale posities in Zuidoost-Azië in te gaan nemen. Japan 'verwacht' een 'meer actieve en inspirerende rol' te gaan spelen en 'meer uitdagende verantwoordelijkheden' op zich te nemen in Indo-China.

Aan de conferentie werd behalve door vertegenwoordigers van de marionetten in Indo-China o.a. ook deelgenomen door het Indonesische generaalregiem.

Vliegdekschip

Aan boord van het Amerikaanse vliegdekschip Ranger, dat in de wateren voor de Vietnamese kust opereert, heeft een brand gewoed. Het vuur ontstond in de hoofdmachinerkamer van het 80.000 ton metende schip en richtte schade aan aan pompen en elektrische bedrading. Een aantal opvarenden werd door de rook bevangen. Het schip, dat 5.000 man aan boord heeft, is nog maar ongeveer een week in actie bij Vietnam.

NIEUWE ACTIVITEITEN AANGEKONDIGD

'Jongeren voor Vietnam' verstevigt solidariteit

(Van een onzer verslaggevers)

Ruim 50.000 gulden heeft de actie Beurzen open, dijkten dicht van het comité Jongeren voor Vietnam opgebracht. Dit bedrag is het resultaat van tientallen 'Vietnamweken' die in verschillende delen van het land zijn gehouden. Binnenkort, zo deelt een woordvoerder van het comité ons mee, zal het geld worden overgemaakt aan de delegaties van Noord-Vietnam. Het zal worden aangewend voor het herstel van de Vietnamese dijken die bijzonder te lijden hebben gehad onder de verhevigde gr-

welbombardementen van Amerikaanse vliegtuigen. Intussen is het comité druk in de weer met het ontplooiën van nieuwe activiteiten om de daadwerkelijke solidariteit met het Vietnamese volk te versterken. Nieuwe acties in het begin van het komende jaar zijn gepland, met het doel nog meer geld in te zamelen en de afkeer van de misdadige Amerikaanse agressiepolitiek onder de Nederlandse jeugd en het volk verder tot gelding te brengen.

Het comité heeft onlangs de resultaten van de laatst gehouden inzamelingsactie besproken. Daaruit heeft men de conclusie getrokken dat de offervaardigheid dermate grote omvang heeft aangenomen, dat voor het verder concretiseren van de solidariteit grote mogelijkheden aanwezig zijn. Bovendien heeft de jongste actie Beurzen open, dijkten dicht grotere groepen van de bevolking in beweging gebracht en zijn goede contacten tot stand gekomen met vele plaatselijke organisaties.

Vergunningen

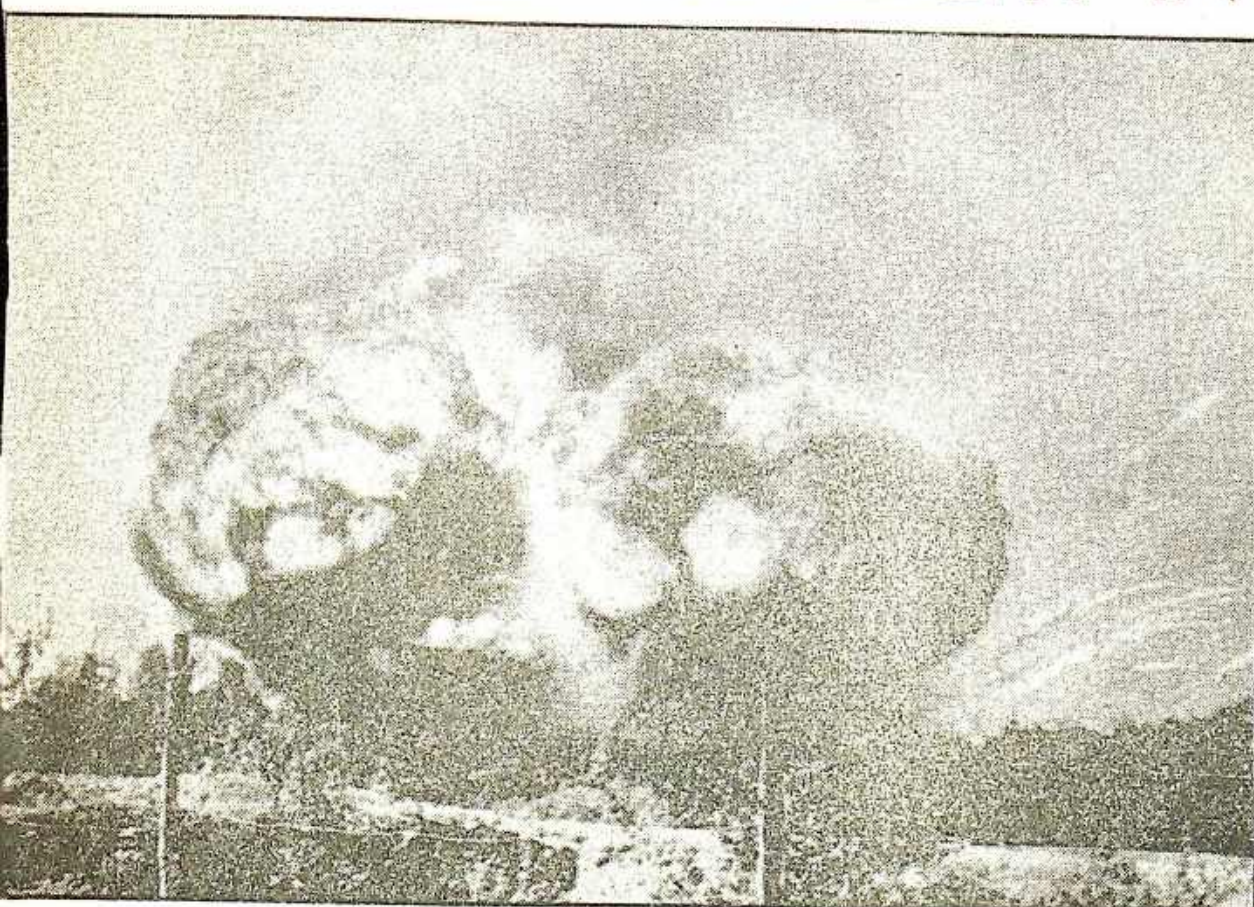
In de periode februari/maart zijn de volgende activiteiten gepland. In tientallen steden van ons land zijn voor deze periode vergunningen aangevraagd voor grote Vietnam-collectes.

Onder andere in de vier grote steden Groningen, Zaandam, Haarlem, Breda, Maastricht enz. In deze campagne zullen verschillende informatiebulletins worden uitgegeven over de strijd van het Vietnamese volk en de noodzaak van de versterking van de solidariteit.

Tienduizenden affiches en manifesten zullen de campagne begeleiden. In vele plaatsen zullen meetings en bijeenkomsten worden gehouden. Een hoogtepunt in deze campagne, waarvoor de voorbereidingen reeds in volle gang zijn.

EXPLOSIEVEN DE LUCHT IN

Een onheilspellende wolk van vuur en rook hangt boven de grote munitie-opslagplaats Cat Lai op nog geen 10 kilometers van de Zuidvietnamese hoofdstad Saigon, nadat de Vietcong erin was geslaagd in het kamp door te dringen en duizenden tonnen explosieven de lucht in te laten vliegen.

Aanslag treft opslagplaats bij Saigon

SAIGON, 15 dec. Reuter, AP) — In de Zuidvietnamese hoofdstad Saigon is donderdag paniek uitgebroken als gevolg van een aanslag op de grootste opslagplaats in de buurt van Cat Lai. Tientallen inwoners zochten in allerijl een goed heenkomen in de veronderstelling, dat de stad met raketten werd bestookt. De enorme explosies in de munitie-opslagplaats duurden acht uur voort.

Volgens militaire zegslieden drongen twee commando's van de Vietcong in het met prikkeldraad afgezet gebied door, waar zij springladingen aanbrachten. Een van de commando's zou zijn neergeschoten. Vier Zuidvietnamese militairen zouden zijn gewond. De explosies veroorzaakten een zee van brandend napalm en rook. De commando's zouden lid zijn geweest van een zelfmoordgroep.

Een groot deel van de opgeslagen munitie behoorde tot de grote hoeveelheden, die Amerikaanse vliegtuigen en schepen vorige maand naar Zuid-Vietnam hadden gebracht voor het opbouwen van voorraden, voordat een bestand van kracht zou worden.

Harde taal in Parijs

LE DOEK THO NAAR HANOI

Franse minister
ziet akkoord
voor 3 januari

PARIJS/WASHINGTON, 15 dec. (Reuter, UPI, AP, NYT) — De Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho vertrekt vandaag uit Parijs naar Hanoi voor beraad met de Noordvietnamese regering over de vredesonderhandelingen met de speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger. Dit heeft de Noordvietnamese delegatie in Parijs bekendgemaakt. Kissinger besprak donderdag in Washington met Nixon de stand van zaken bij het vredesoverleg.

VANDAAG zetten de Amerikaanse delegatieleider William Porter en de Noordvietnamese diplomaat Xocan Thoej in Parijs hun besprekingen voort inzake de uitwerking van technische details uit de onderhandelingen tussen Kissinger en Le Doek

Tho. Tijdens het wettelijke Vietnam-overleg lieten alle vier betrokken partijen (de Verenigde Staten, Noord-Vietnam, Zuid-Vietnam en het Bevrijdingsfront) harde woorden vallen over de onverzoenlijke houding en kwade trouw van ieders tegenstanders.

Pham Dang Lam diende formeel de nieuwste vredesvoorstellen van president Ngoejen Van Thieu in. De plannen beheldden een voorstel tot een kerstbestand, eventueel verlengd, als Saigon, Hanoi en de Vietcong tot „vruchtbare“ contacten komen, en de uitwisseling van Noordvietnamese en Amerikaanse krijgsgevangenen. De plannen werden onomwonden door de delegaties van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront van tafel geveegd.

„Wij wilden er de nadruk op leggen, dat de op 20 oktober gesloten overeenkomst rechtvaardig en billijk is“, verklaarde de Noordvietnamese woordvoerder Ngoejen Minh Vy „Wij zijn absoluut gekant tegen elke poging van de Verenigde Staten en Saigon de inhoud te veranderen.“ Ngoejen Minh Vy waarschuwde de Amerikanen snel te tekenen of anders de volledige verantwoordelijkheid voor de gevolgen te dragen.

„Sabotage“

Mevrouw Ngoejen Thi Binh, minister van buitenlandse zaken van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam, beschuldigde Amerika van „sabotage“. Zij verklaarde, dat de onderhandelingen „terug zijn op hun uitgangspunt“, omdat de Verenigde Staten, hebben geweigerd de overeenkomst te ondertekenen en president Thieu gebruiken om onredelijke eisen te stellen. Een woordvoerder van de Vietcong verklaarde nog, dat een akkoord getekend moet worden door alle vier betrokken partijen.

Volgens de Amerikaanse afgevaardigde Heywood Isham is het voorstel van Thieu „een objectieve beoordeling en een ernstige discussie“ waard. Hij nodigde de delegaties van Hanoi en de Vietcong uit „deze gelegenheid tot een verstandige samenspraak“ in overweging te nemen. In Washington ontkende een woordvoerder van het Witte Huis later, dat Isham met zijn woorden steun had willen betuigen aan de standpunten van Thieu.

De Franse minister van buitenlandse zaken Maurice Schumann, die nauw bij het vredesoverleg is betrokken, herhaalde zijn eerder gedane uitspraak, dat Amerika en Noord-Vietnam vóór 3 januari (de dag, waarop het nieuwe Amerikaanse Congres bijeenkomt) tot een akkoord komen. Schumann waarschuwde tegen een „buitensporig pessimisme“, maar weigerde in te gaan op nadere bijzonderheden.

Vietnam-gerucht brengt New York in beweging

NEW YORK, 15 dec. — De koersen op de Newyorkse effectenbeurs zijn vrijdag stevig in beweging geweest. Een bericht van een Frans radiostation dat binnen 24 uur een bestand in Vietnam zou worden afgekondigd had tot gevolg dat de notering een uur voor sluitingstijd flink begon op te lopen. Nadat het Witte Huis de berichten „volledig ongefundeerd” had genoemd gingen de prijzen echter weer even snel omlaag.

Met dat alles werd een stijging van het Dow Jones industrie-gemiddelde teruggebracht tot een winst van 2,2 punten op 1027,2 aan het slot. Er werden 18,3 miljoen aandelen verhandeld.

INTENSIEF BERAAD WITTE HUIS

Nixon beslist snel over vredesakkoord

Washington ontkent vrede binnen 48 uur

WASHINGTON/PARIJS, 16 dec. (Reuter, UPI, AP) — President Nixon werkt toe naar een spoedige beslissing of hij op korte termijn een bestandsovereenkomst met Noord-Vietnam zal tekenen of dat hij zal aandringen op wijzigingen in het akkoord in overeenstemming met de onverzoenlijke eisen van de Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu. Dit wordt in Washington afgeleid uit de reeks intensieve besprekingen, die Nixons speciale adviseur Henry Kissinger sinds zijn terugkeer uit Parijs met Nixon en andere hooggeplaatste regeringsfunctionarissen heeft gevoerd.

De woordvoerder van het Amerikaanse Witte Huis, Ronald Ziegler, maakte bekend, dat Nixon in ieder geval op dit moment niet van plan is vóór Kerstmis in het openbaar mededelingen te doen over de kwestie-Vietnam. Nixon sprak vrijdag voor de vierde keer in enkele dagen met Kissinger. Kissinger had aansluitend hierop ontmoetingen met vice-president Agnew, minister van buitenlandse zaken Rogers, minister van defensie Laird, de directeur van de CIA Helms en de voorzitter van de verenigde chefs van staven admiraal Moorer.

In kringen van diplomatieke waarnemers is die indruk versterkt, dat een definitief akkoord nog wel enkele weken op zich kan laten wachten. Het Witte Huis ontkende met klem een bericht van het Franse radiostation Europe 1, dat binnen 48 uur een akkoord door Washington en Hanoi zal worden bekendgemaakt. Kissinger en de Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho zouden woensdag aan het slot van hun onderhandelingen overeenstemming hebben bereikt. Het bericht was afkomstig van een „hooggeplaatste buitenlandse”.

Volgens radio-Europe zouden Kissinger en Le Doek Tho hebben besloten de bereikte overeenkomst niet bekend te maken, voordat de Zuidvietnamese regering zijn instemming heeft betuigd. Dit zou vermoedelijk binnen 48 uur het geval kunnen zijn. Washington gebruikt alle tot zijn beschikking staande middelen om president Thieu te dwingen het akkoord te aanvaarden, aldus radio-Europe. Als Thieu zich blijft verzetten, zal Nixon toch tekenen en het verder aan Thieu overlaten zelf met Noord-Vietnam en de Vietcong tot een regeling te komen.

In Saigon heeft de Amerikaanse ambassadeur Ellsworth Bunker voor

het eerst sinds de onderhandelingen tussen Kissinger en Le Doek Tho een onderhoud gehad met Thieu. De Zuidvietnamese president heeft drie Zuidvietnamese ambassadeurs, onder wie die in Frankrijk, naar Saigon teruggeroepen voor overleg over de situatie rond de bestandsovereenkomst. In Washington is niets meegedeeld over eventuele plannen van Kissinger om zelf naar Saigon te gaan.

De Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho staat bij zijn vertrek uit Parijs naar Moskou de pers te woord. Op de achtergrond kijkt zijn voornaamste medewerker Xoean Thoej toe.

„Optimistisch”

De Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho is op weg naar Hanoi in de Russische hoofdstad Moskou aangekomen voor beraad met de Russische regering. Hij zal ook nog naar Peking gaan voor tussentijds overleg met de Chinese regering. Bij zijn vertrek uit Parijs antwoordde Le Doek Tho op de vraag of hij nog vóór Kerstmis een vredesakkoord verwachtte: „Ik ben altijd optimistisch”.

Tijdens zijn verblijf in Hanoi zal Le Doek Tho voortdurend contact houden met Kissinger. In Parijs voerden de Amerikaanse delegatieleider William Porter en de Noordvietnamese diplomaat Xoean Thoej verdere besprekingen over technische details uit de gevoerde onderhandelingen. Over het verloop van de besprekingen werd niets meegedeeld.

SAIGON — Het Zuidvietnamese opperbevel heeft een opleving van aanvallen en sabotage-acties in de omgeving van de hoofdstad Saigon gemeld. Bij een aanslag op de luchtmachtbasis Bien Hoa op ongeveer 30 kilometer ten noordoosten van Saigon werden zes burgers gedood. Amerikaanse B-52 bommenwerpers voerden 16 aanvalsvluchten uit op doelen in Noord-Vietnam.

De belangrijkste steden van Noord-Vietnam, zoals Hanoi en Haifong, maken zich op voor een langdurige voortzetting van de oorlog. Volgens een bekendmaking van radio-Hanoi worden in Hanoi en Haifong meer verdedigingsgroepen gevormd en getraind om aan elke situatie het hoofd te bieden.

— „Buitenland” wordt steeds meer „binnenland”; wat er in andere landen gebeurt, en het politieke beleid daartegenover, wordt door veel mensen niet meer als ver weg ervaren, maar als iets dat dicht op hen afkomt. Dat houdt in, dat de wijze waarop iemand denkt over verre buitenlandse gebeurtenissen, een weerspiegeling is van de wijze waarop hij denkt over de samenleving. Als u bijvoorbeeld — en dit is misschien een veeleende vraag — over Noord-Vietnam spreekt als over een vreemde mogendheid ten opzichte van Zuid-Vietnam, blijkt daar dan niet uit dat u Zuid-Vietnam als een authentieke politieke eenheid ziet, en dat u tekort doet aan de aard van de bevrijdingsbeweging in dat land.

Interview met Schmelzer, DNL, 16-12-1971

„Nu, bij wat ik gezegd heb over Noord-Vietnam (op 1 december in de Tweede Kamer, J.A.), toen niet en nooit, heb ik een verheerlijking gegeven of zelfs een verdediging van een bepaald regime. Zoals bij voorbeeld dat van Zuid-Vietnam. Wij stellen ons kritisch op tegenover dictaturen, rechtse en linkse. Dat wil niet zeggen dat wijzelf zonder kritiek kunnen, ik bedoel: we schieten allemaal te kort. Mijn punt van behandeling bij Zuid-Vietnam en Noord-Vietnam was alleen maar de *agressieve* methode ter sprake te brengen, zonder het bestaan van een regime te verheerlijken.”

— Dan is het eerste wat er moet gebeuren dat de Amerikanen weg gaan...

„Ja, en dat zal waarschijnlijk ook gebeuren, maar laat dan Noord-Vietnam ook bereid zijn tot een wapenstilstand. Zonder dat komt mijn rechtvaardigheidsgevoel en ook wel mijn realiteitsgevoel in opstand.”

Nederlandse waarnemer naar Hanoi

DEN HAAG, 16 dec. — De Nederlandse ambassadeur in Peking dr. J. Vixseboxse gaat binnenkort naar de Noordvietnamese hoofdstad Hanoi. Hij moet de Nederlandse regering inlichtingen verschaffen, die nodig zijn voor een mogelijke erkenning van Noord-Vietnam na herstel van de vrede in Indo-China.

De Nederlandse regering wil verder graag de opvattingen van Noord-Vietnam weten over een mogelijke internationale hulpverleningsactie na het herstel van de vrede. De regering hoopt op die manier een zo nuttig mogelijke bijdrage te leveren aan het internationale overleg daarover.

Het was de bedoeling, dat al in maart van dit jaar een Nederlandse vertegenwoordiger Hanoi zou bezoeken. Dat zou de toenmalige zaakgelastigde in Peking de heer Derksen zijn. Met de Noordvietnamese autoriteiten was al overeenstemming bereikt over het bezoek. De reis ging echter niet door, omdat de strijd in Vietnam in die periode weer extra oplaaide.

Ja tegen de agressors in Zuid-Vietnam

We bevechten de vijand met hun eigen wapens'

(Speciale correspondentie)

Maandenlang is Quang Tri het toneel van hevige gevechten tussen Zuidvietnamese vrijheidsstrijders en het marionettenleger met hun Amerikaanse 'adviseurs'.

Quang Tri ligt in het noorden van Zuid-Vietnam, de provinciehoofdstad is door de Amerikaanse bommenterreur nagenoeg in een grote puinhoop veranderd, als een wraakoefening toen bleek dat het bevrijdingsleger in het gehele gebied niet verslagen kon worden.

Trinh Thi heeft de strijd in de provincie Quang Tri tegen de Amerikaanse bezetters en hun Zuidvietnamese huurlingen gedurende vijf jaren meegemaakt. Zij maakt deel uit van de gewapende eenheden van het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront, raakte onlangs gewond en wordt thans in een ziekenhuis van Noord-Vietnam verpleegd. Haar verhaal vormt een illustratie van de moed en de vastberadenheid van de Zuidvietnamese strijders, hun land te bevrijden van de Amerikaanse overheersing en onderdrukking.

Trinh Thi vertelt over haar eerste ervaringen, die zij opdeed toen zij zich aansloot bij het bevrijdingsleger. 'We leerden hoe we de wapens van de vijand moesten gebruiken tegen hun eigen tanks. Zodra de Amerikanen er achter kwamen, waar we ons bevonden, werden er beschietingen tegen ons uitgevoerd. Een regen van granaten daalde uit de lucht naar beneden. Een deel van die granaten ontplofte niet. We namen deze mee, schakelden het ontploffingsmechanisme uit en gebruikten de granaat voor het maken van mijnen. Hetzelfde deden we met niet-ontploffte 'claymore'-mijnen en andere soorten granaten en mijnen. Onze mijnen plaatsten we op

wegen, waar de Amerikaanse tanks zouden passeren'.

Zonder rijst, maar beschermd

In september 1967 vielen we een tankeneheid aan van de US Derde Divisie nabij Quang Tri door daar mijnen te leggen. We maakten daarbij gebruik van een 50 meter lange draad, die de mijn verbond met het ontstekingsapparaat. Ik had vaak het voorrecht op de knop te mogen drukken, omdat ik de enige vrouw was in onze gevechtseenheid. In twee uur tijds lieten we zeven tanks de lucht invliegen! Twee jaar later kreeg dezelfde US-divisie tot taak de luchtmachtbasis Ai Tu te herbouwen, even buiten Quang Tri. In dat jaar werd het hele gebied van Quang Tri overstroemd met Amerikaanse en marionetten-militairen. Ik moet zeggen dat het voor ons toen een zeer moeilijke tijd was. Maandenlang waren we gedwongen ons schuil te houden en maar af en toe konden we aanvallen op de Amerikanen doen. In 1969 en de eerste helft van 1970 hadden we zelfs geen rijst meer; soms aten we wat groenten en soms ook bladeren van de bomen. De honger was vreselijk, maar dankzij de steun die we van andere eenheden van het Front kregen en vooral ook door de hulp van dorpen in de omgeving waren we in staat de strijd voort te zetten en de vijand slagen toe te brengen.

Alle voedsel dat we kregen — ook kleiding — werd onder de leden van onze gevechtseenheid altijd gelijkelijk opgedeeld. Zonder uitzondering. Zelfs als we alleen maar boombladeren hadden om op te kauwen, was het ons niet toegestaan aan de bezittingen van de bevolking te komen, we namen niets mee tenzij het ons gegeven werd. Wanneer we konden, werkten we op de velden bij het verzorgen van de gewassen. Het is de vijand nooit gelukt ons te pakken te krijgen, al zijn

we vaak omsingeld. De mensen in de dorpen verborgen en beschermden ons goed. In de bezette gebieden werden we door de Amerikanen afgeschilderd als wezens met staarten en hoorns, maar toen we dit jaar erin slaagden Quang Tri te bevrijden kon de bevolking met eigen ogen zien, dat het Front bestaat uit ervaren met wapens uitgeruste strijders, met vrouwen in z'n rijen. En zij waren nog méér verbaasd toen zij ons de wapens bewaam zagen hanteren!

Defensiegordels onder de voet gelopen

Trinh Thi werd in 1950 in een boerengezin geboren. Haar ouders kwamen in de oorlog om het leven, haar oudste broer werd in een gevecht met de bezetters gedood. Toen zij nog op school zat, werd zij gevangen gezet. Haar geboortedorp werd door de guerrilla's bevrijd en in 1965 — op vijftienjarige leeftijd — sloot zij zich al aan bij het Front. In 1969 keerde zij naar het gebied van Quang Tri terug, in de periode dat de Derde Divisie daar begon met de aanleg van de basis Ai Tu. 'We gebruikten toen onze eigen wapens — B-40 raketten en landmijnen. We legden de hinderlagen aan, pal voor de toegangspoorten van hun kampement en schoten op de tanks op het moment, dat zij de poorten uitkwamen. Ikzelf gebruikte een B-40-raket. Als regel was het zo, dat mannen toegestaan was twee tot vijf raketten af te vuren, vrouwen een of twee, vanwege de zware terugslag en de vlam. Na anderhalf uur hadden we negen tanks en gepantserde voertuigen vernield, waaronder een van het Amerikaanse stafcommando. Met één raket vernietigde ik een T-41-tank, de modernste die toen in gebruik was.'

Niet alle gevechten verliepen op deze manier. Want in november 1969 werden massa's marionettetroepen naar

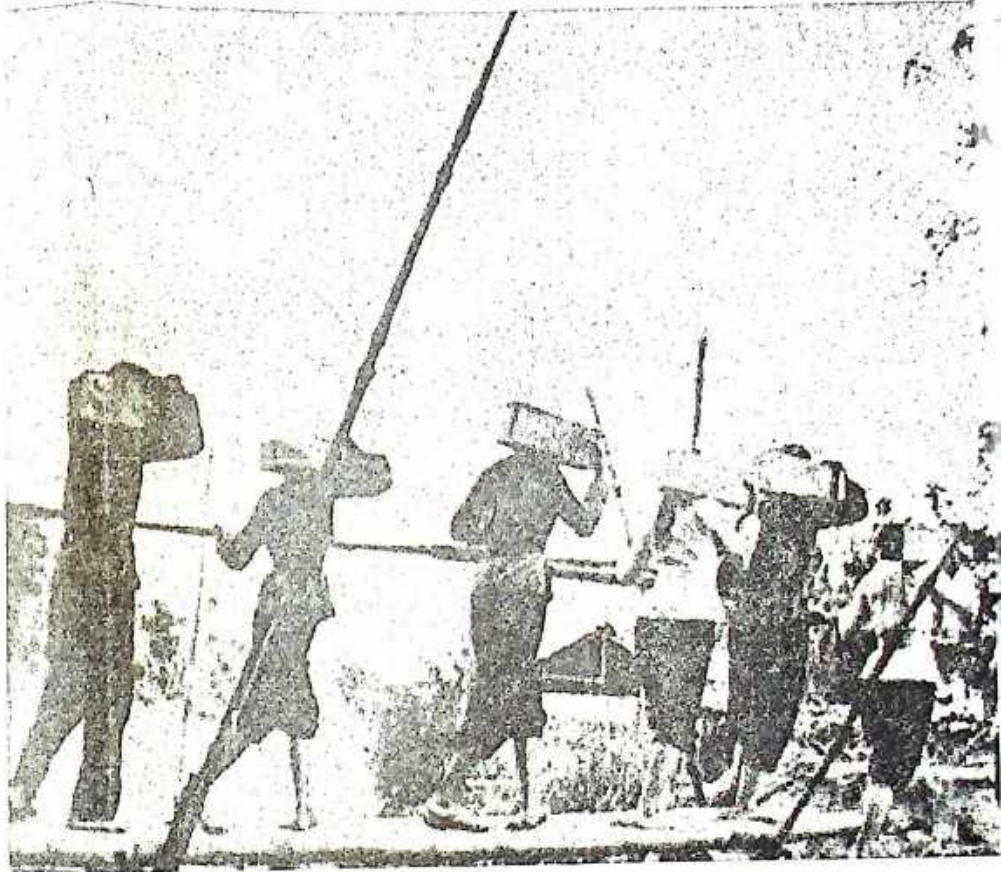
het gebied overgebracht. Toen geloofde Nixon nog dat hij de oorlog zou kunnen winnen, het was kort voor de Amerikaanse overvallen op Laos en Cambodja.

'De vijand richtte defensie-gordels in met loopgraven en prikkeldraadversperringen. De plaatselijke bevolking werd bijeengedreven in kampen. Niettemin slaagden we erin door te dringen in deze kampen en sommige soldaten te overtuigen te deserteren en zich te scharen in het bevrijdingsleger.'

In de eerste mei-dagen van dit jaar werden in de provincie Quang Tri op grote schaal aanvallen ondernomen op deze defensiegordels. De ene aanval volgde op de andere. Nadat de Derde Divisie was teruggetrokken, kwamen er nieuwe marionettetroepen in die gebieden van Quang Tri, die nog onder hun controle stonden. Zij waren numeriek in de meerderheid, maar op 31 maart werd begonnen met het afvuren van raketten op de basis Ai Tu. Na drie dagen gingen de commandanten van het marionettenleger op de terugtocht. De Amerikaanse commandanten gaven bevel tot het bombarderen van alle dorpen en gehuchten in de omgeving. De zware B-52 bommenwerpers wierpen hun bommen af.

Trinh Thi: 'We beschoten de luchtmachtbasis van Quang Tri, ook die van Lao Vang. We hielden korte tijd het kruis droog, zij probeerden toen de ravage op Ai Tu te herstellen. Toen we het vuur voor de tweede keer openden was het de laatste slag om de basis. Ik was erbij toen we de basis binnendrongen om de twee bataljons marionettetroepen uit te schakelen. Hun commandant vluchtte met een helicopter, de kolonel volgde hem.'

Deze episodes uit de strijd in en rondom Quang Tri, hier verteld door Trinh Thi, heeft een nieuw vervolg gekregen, want opnieuw zijn extra contingenten Zuidvietnamese luchtlandingstroepen vanuit Saigon naar Quang Tri overgevoerd in een poging de vrijheidsstrijd in bloed te smoren. Maar in de dorpen en velden van de provincie Quang Tri staan duizenden Trinh Thi's gereed om het bevrijde gebied te vrijwaren van de terreurmethodes van Saigon's marionettenleger.

Nederlandse diplomatieke missie naar Hanoi

De Nederlandse ambassadeur in Peking dr. J. Vixseboxse zal binnenkort een bezoek aan de Noordvietnamese hoofdstad Hanoi brengen.

Het ministerie van buitenlandse zaken heeft vandaag over het doel van deze missie meegedeeld, dat de regering rechtstreeks gegevens wil krijgen over de situatie in Noord-Vietnam 'mede met het oog op een mogelijke erkenning van het land na herstel van de vrede in Indo-China'.

In het bericht wordt gezegd, dat de regering al eerder dit jaar het voornemen had een verkennende reis naar Noord-Vietnam te ondernemen, maar dat het bezoek moest worden uitgesteld in verband met de plotselinge ernstige uitbreiding van de oorlogshandelingen.

„FEITEN VERDRAAID” Hanoi valt uit tegen Kissinger

PARIJS/WASHINGTON, 18 dec. (Reuter, UPI, AFP, NYT) — De Noordvietnamese delegatie bij de vredesonderhandelingen in Parijs heeft in een felle verklaring de uitspraken van de speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, over de impasse in de besprekingen over een bestandsovereenkomst een „verdraaiing van de feiten” genoemd. Kissinger schoof zaterdagavond de schuld van het uitblijven van een akkoord, dat als een „rechtvaardige en eerlijke” regeling voor president Nixon aanvaardbaar is, in de schoenen van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront.

Inmiddels heeft president Nixon de eerste assistent van Kissinger, generaal Alexander Haig, naar Zuid-Vietnam gestuurd om president Thieu op de hoogte te brengen van de stand van zaken bij de vredesonderhandelingen. Haig zal tevens besprekingen voeren in Laos, Cambodja en Thailand. Hij keert waarschijnlijk donderdag naar Washington terug. Volgens een woordvoerder van het Witte Huis zal Haig verslag uitbrengen aan de Zuidoostaziatische leiders in de trant van Kissingers betoog.

Kissinger gaf als reden voor zijn onverwachte persconferentie, dat president Nixon niet langer wilde, dat allerlei speculaties de ronde deden over een op handen zijnde vredesregeling, terwijl daarvan geen sprake is. Hij erkende, dat met de Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho was afgesproken voorlopig geen officiële mededelingen te doen over het overleg. Kissinger beschuldigde Le Doek Tho ervan herhaaldelijk te zijn teruggekomen op eerder bereikte afspraken over bepaalde onderdelen van het akkoord.

Volgens de woordvoerder van de Noordvietnamese delegatie in Parijs, Ngoejen Thanh Le, heeft Kissinger opzettelijk de feiten verdraaid en beweerd, dat Noord-Vietnam op veel punten wijzigingen in het akkoord heeft bedongen, waardoor een definitieve regeling allerlei obstakels in de weg zouden zijn gelegd. „Dit is volkomen onwaar,” aldus Ngoejen Thanh Le, die tevens opmerkte het te betreuren, dat Amerika weer van een afspraak was afgeweken door in het

openbaar mededelingen te doen.

De Noordvietnamese woordvoerder verklaarde, dat Amerika (als het vrede wil) zonder uitstel en zonder wijzigingen het akkoord van 20 oktober moet tekenen. Noord-Vietnam is daartoe op elk moment bereid. Als Amerika echter doorgaat met wijzigingen aan te brengen, moet Noord-Vietnam ook weer tegenformuleringen doen. „Intussen duren de onderhandelingen voort en neemt de oorlog in hevigheid toe,” aldus Ngoejen Thanh Le. „Amerika draagt daarvoor de volle verantwoordelijkheid.”

Ngoejen Thanh Le herinnerde eraan, dat president Nixon in een persoonlijke boodschap aan de Noordvietnamese premier Pham Van Dong op 20 oktober zijn instemming had betuigd met de bereikte overeenkomst over de tekst van het akkoord en 31 oktober als ondertekeningdatum had voorgesteld. „Naderhand hebben de Verenigde Staten aangekondigd op veranderingen in veel wezenlijke kwesties met inbegrip van talrijke principiële zaken”, aldus de Noordvietnamese woordvoerder.

Noord-Vietnam heeft de Verenigde Staten zondag gewaarschuwd een einde te maken aan de oorlog in Vietnam. Gebeurt dit niet, dan zullen Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront „hun strijd in heel Indo-China resoluut verheviggen”. Volgens het Noordvietnamese regeringsblad Nhan Dan moet president Nixon ophouden met zijn Vietnamiseringspolitiek, de Zuidvietnamese president Thieu de mond snoeren en zonder uitstel het akkoord van 20 oktober ondertekenen.

Zie ook pagina 4

Heroïne verstopt in lijken

BALTIMORE, 18 december (AP). — De Amerikaanse federale recherche heeft een uiterst bizarre en ingewikkelde smokkelaffaire ontdekt, waarbij lijken van in Vietnam gesneuvelde Amerikaanse militairen als bergplaats van heroïne dienen.

De heroïne is afkomstig uit Thailand, waar ze voor ongeveer 5500 gulden per kilo wordt ingekocht. De verkoopwaarde in Amerika bedraagt ongeveer 70.000 gulden per kilo. De heroïne wordt via Vietnam, waar ze in de lijken van Amerikaanse militairen wordt genaaid, naar Amerika gesmokkeld.

Volgens de FBI moet de smokkelbende, die al zo'n acht jaar opereert, gemakkelijk toegang hebben tot de oorlogszones in Vietnam. Vorige week werd op de luchtmachtbasis St Andrews bij Washington een man gearresteerd, die zich uitgaf voor sergeant en wiens militaire papieren vrijwel volmaakte vervalsingen bleken te zijn.

De arrestatie volgde na een tip dat in een van twee lijken van gesneuvelde Amerikanen, die met een vrachtvliegtuig onderweg waren naar Amerika, 20 kilo heroïne was genaaid. Een onderzoek van een patholoog bracht geen heroïne aan het licht, hoewel een van de lijken nog onlangs met naald en draad bleek te zijn bewerkt.

NOORD-VIETNAM BESCHULDIGD

Kissinger: akkoord

voor 99 percent

WASHINGTON, 18 dec. (Reuter, AP, AFP, NYT) — Het belangrijkste obstakel op de weg naar een definitieve regeling van het Vietnamese conflict tussen Amerika en Noord-Vietnam lijkt de Noord-Vietnamese weigering te zijn om het principe van Vietnam als twee afzonderlijke staten te accepteren. Dit wordt afgeleid uit de verklaringen van de speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, en commentaren van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront. Hanoi houdt vast aan de opvatting, dat de in 1954 ingestelde demarcatielijn tussen noord en zuid slechts een voorlopige is en op geen enkele manier als een politieke of territoriale grenslijn mag worden hersteld.

Kissinger liet op zijn persconferentie zaterdagavond in Washington duidelijk doorschemeren, dat de moeilijkheden bij de onderhandelingen in Parijs niet uitsluitend van technische aard zijn. Zij zijn ook politiek en hebben hoofdzakelijk betrekking op de status van de internationale controlecommissie, die moet toezien op de naleving van een bestand. Volgens Kissinger is 99 percent van een akkoord afgerond, maar wordt een uiteindelijk overeenkomst in de wielen gereden door de onderhandelingsmethode van de Noordvietnamese Le Doek Tho.

Tijdens de langdurige besprekingen in Parijs heeft Le Doek Tho, aldus Kissinger, vele malen zijn standpunt gewijzigd en daardoor telkens voor nieuwe problemen gezorgd. „Wij zullen ons niet door chantage-middelen tot een akkoord laten dwingen”, verklaarde Kissinger. „Evenmin zal het ons gebeuren, dat wij ons, als ik het zo mag uitdrukken, in slaap laten sussen en dan instemmen met een overeenkomst, die niet rechtvaardig is.”

Als voorbeeld van de Noordvietnamese wijze van onderhandelen noemde Kissinger de kwestie van de internationale controlecommissie. In oktober zou Hanoi hebben ingestemd met de Amerikaanse voorstellen, die inhielden, dat ongeveer 5000 mensen met de controle zouden worden belast. Deelnemende landen zouden zijn: Canada, Indonesië, Polen en Hongarije. Bij het jongste overleg verlangde Le Doek Tho echter, dat slechts 250 mensen voor het toezicht zouden zorgdragen, van wie de helft zou moeten worden gelegerd in vaste hoofdkwartieren. De controle zou bovendien afhankelijk moeten zijn van de steun van de plaatselijke autoriteiten.

Nieuw overleg

Kissinger zei te verwachten, dat zijn onderhandelingen met Le Doek Tho op een nog niet nader aangeduid tijdstip worden voortgezet. Hij hoopte, dat Hanoi zal besluiten tot de oorspronkelijk in oktober overeengekomen tekst terug te keren. De Amerikaanse onderhandelaar deelde mee dat de onderhandelingen tenslotte vorige week woensdag werden afgebroken, omdat president Nixon van oordeel was, dat hij een voortduren van de verwarde situatie niet langer voor zijn verantwoording kon nemen.

Kissinger erkende, dat tussen Washington en de Zuidvietnamese regering in Saigon ernstig verschil van mening bestaat over de voorwaarden voor een vredesregeling. Maar hij benadrukte, dat president Thieu op een enkele manier over een rechtvaardig en eerlijk akkoord, die in zijn ogen eerlijk en rechtvaardig is. Kissinger bevestigde, dat de Verenigde Staten niet zullen voldoen

aan de eis van president Thieu tot volledige terugtrekking van alle Noordvietnamese troepen uit Zuid-Vietnam.

Volgens Kissinger zal het probleem van de Noordvietnamese militairen in het zuiden zijn betekenis verliezen, als een bestandsovereenkomst op de juiste wijze wordt uitgevoerd. Aan de ene kant kan worden verwacht, dat er troepen zullen worden teruggetrokken, terwijl anderzijds de omvang van de strijdkrachten uit Noord-Vietnam in het zuiden zal verminderen, als er een einde komt aan de infiltraties via Laos en Cambodja. Overigens kan Washington niet het standpunt van Noord-Vietnam aanvaarden, dat Hanoi gerechtigd is zich voortdurend in de zaken van Zuid-Vietnam te mengen.

„Frivool spel”

Kissinger verklaarde, dat het uitblijven van een akkoord te wijten is aan een „frivool spel met woorden” van de kant van de Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie. De moeilijkheden hadden ook betrekking op de vertaling van de stukken. Zo was de afvaardiging van Hanoi herhaaldelijk gekomen met veranderingen in de vertaling van de ontwerp-tekst. Deze wijzigingen zouden belangrijke veranderingen inhouden op tal van punten, waarover men het al eens was. Hanoi probeerde, aldus Kissinger, „onder het mom van stilistische verbeteringen politieke verschuivingen binnen te smokkelen”.

De Amerikaanse onderhandelaar

gaf als zijn persoonlijke mening te kennen, dat Noord-Vietnam bij de vredesbesprekingen een verdragings-tactiek volgt, omdat het meer risico's vreest van de vrede dan van een voortzetting van de oorlog. Hij voegde eraan toe, dat de uitwerking van een overeenkomst een „betrekkelijk eenvoudige zaak” zal blijken, als Noord-Vietnam de onderhandelingen weer opneemt in dezelfde geest van welwillendheid, die het overleg in oktober heeft gekenmerkt.

Kissinger zei niet te geloven, dat de vredesonderhandelingen nu zijn stukgelopen. Het is nu de beurt van Hanoi en niet van Washington om een fundamentele politieke beslissing te nemen, waardoor ofwel de oorlog wordt voortgezet ofwel een bestand en een politieke regeling worden bereikt, voegde hij eraan toe. President Nixons politiek is erop gericht eerst de vijandelijke betrekkingen met Hanoi te normaliseren en in een volgend stadium tot samenwerking te komen.

De voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam deelde zaterdag mee, dat Washington en Saigon bij het vredesoverleg nieuwe standpunten hebben ingenomen, die moeten worden verworpen. Volgens een verklaring stellen Amerika en Saigon thans, dat de regering-Thieu „de enig wettige en constitutionele regering” is. De ontwerp-overeenkomst van oktober voorzag in de instelling van een nationale raad van verzoening en eendracht, bestaande uit vertegenwoordigers van drie groeperingen.

Besprekingen

De Noordvietnamese onderhandelaar Le Doek Tho is in Peking aangekomen voor overleg met de Chinese regering. Hij kwam uit Moskou, waar hij besprekingen voerde met Russische regeringsfunctionarissen. Hij gaat naar Hanoi. In Parijs voerden de Amerikaanse delegatieleider William Porter en de Noordvietnamese diplomaat Xoean Thoej zaterdag voor de tweede achtereenvolgende dag overleg over technische details. Het overleg duurde drie uur.

Nixon pleegt woordbreuk

1808v 22v

(Vervolg van pagina 1)

tionarissen. Daarna vloog hij naar Pe-king, waar gisteren besprekingen zijn gevoerd over de jongste ontwikkelingen rond de Vietnamese kwestie.

Commentaar Nhan Dan

In het commentaar op de jongste gebeurtenissen van het Noordvietnamese dagblad Nhan Dan worden de Verenigde Staten en het Saigonbewind beschuldigd van een samenzwering, die erop gericht is alle wegen die naar vrede in Vietnam leiden, te blokkeren. Als onzinnige en onbeschaamde beweringen worden de uitspraken van de Zuidvietnamese marionet Thieu gebrandmerkt, met name de door Thieu op 12 december geformuleerde voorwaarde tot terugtrekking van Noordvietnamese troepen uit Zuid-Vietnam. Volgens Thieu zou dit een 'basisvoorwaarde' moeten zijn voor een vredesregeling.

Nhan Dan wijst er op, dat deze absurde bewering in de afgelopen jaren gedurende onderhandelingen keer op keer te berde werd gebracht, maar altijd en consequent door het Vietnamese volk is verworpen. Wanneer Thieu op hetzelfde aambeeld slaat — terwijl Amerika zijn pogingen voortzet onderhandelingen te verlammen en de ondertekening van de door beide partijen goedgekeurde overeenkomst uit te stellen — dan is dit een duidelijke aanwijzing van de bedoelingen van de USA en hun marionetten de fundamentele punten van de overeenkomst van 20 oktober te herzien, alle wegen naar vrede te blokkeren en de Amerikaanse agressie tegen het Vietnamese volk voort te zetten. Aldus Nhan Dan.

Verdraaiing van de feiten

In de verklaring van de Noordvietnamese delegatie te Parijs, waarin Nixon van openlijke woordbreuk wordt beschuldigd, worden de uitlatingen van Nixons adviseur Kissinger voorts als een verdraaiing van de feiten met betrekking tot de tot dusver gevoerde onderhandelingen getypeerd. De woordvoerder van de delegatie, Nguyen Thanh Le, zei in een eerste reactie op Kissingers persconferentie, dat het juist de Verenigde Staten waren geweest, die in de onderhandelingen ingrijpende veranderingen hadden voorgesteld in de op 20 oktober overeengekomen ontwerp-tekst voor een accordé en niet Noord-Vietnam, zoals Kissinger op de persconferentie bij hoog en bij laag beweerde. De Verenigde Staten, aldus Thanh Le, hebben opnieuw in strijd gehandeld met gemaakte afspraken, dat beide partijen in het openbaar geen commentaar zouden leveren op de inhoud van de privé-gesprekken. De Amerikanen hebben daarbij de feiten volledig verdraaid door het zo voor

te stellen, alsof de Democratische Republiek Vietnam veranderingen heeft gevraagd in vele vraagstukken en dat zij het zou zijn geweest die obstakels zou hebben opgeworpen voor de totstandkoming van een overeenkomst. Dat is volledig onwaar, aldus de Noordvietnamese woordvoerder.

'Het is algemeen bekend, dat president Nixon op 20 oktober een boodschap heeft gestuurd aan premier Pham van Dong, waarin Nixon de overeengekomen tekst bevestigde en als afgerond beschouwde en voorstelde deze op 31 oktober officieel te laten ondertekenen. Daarna hebben de Ver. Staten erop gestaan dat er veranderingen in tal van punten aangebracht zouden worden, waaronder in talrijke principiële kwesties.'

De Noordvietnamese woordvoerder herhaalde met nadruk, dat Noord-Vietnam wenst dat de overeengekomen ontwerp-tekst zou worden gehandhaafd, maar 'wanneer van Amerikaanse zijde vastgehouden wordt aan veranderingen, dan is het duidelijk dat ook wij noodzakelijke veranderingen voorstellen'.

Wanneer de Verenigde Staten werkelijk antwoord wensen te geven op de aspiraties van het Amerikaanse volk en van de volkeren in de wereld, dan dienen zij de overeenkomst zonder uitsstel en zonder enigerlei verandering te tekenen. Voor wat Noord-Vietnam betreft, zij is bereid de volledige overeengekomen ontwerp-tekst te eerbiedigen en deze te tekenen, hoe eerder hoe beter, aldus Nguyen Thanh Le in zijn voorlopig commentaar op Kissingers huichelachtige verklaring.

Verklaring Voorl. regering

De voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam heeft de Verenigde Staten ervan beschuldigd de oorlog in Vietnam te zullen verlengen. In een verklaring, die via de zenders van het Bevrijdingsfront in het zuiden van Vietnam is omgeroepen, wordt ernstig gewaarschuwd tegen de Amerikaanse manoeuvres en in dit verband uiting gegeven aan de vastbeslotenheid van de Vietnamese vrijheidsstrijders de strijd, tot de overwinning is bereikt, voort te zetten.

In de verklaring staat dat Washington en Saigon in feite geheel nieuwe standpunten hebben ingenomen in de onderhandelingen, die onaanvaardbaar zijn. Tezelfdertijd keert de voorlopige revolutionaire regering zich tegen de illusies, die de Amerikanen scheppen.

Door nieuwe eisen te stellen, laat Washington zien dat het weigert zijn agressieve plannen op te geven, de oorlog wil voortzetten en de Amerikaanse inmenging in Zuid-Vietnam wil verlengen. De verklaring wijst er op, dat Amerika en Saigon een drietal nieuwe eisen hebben geformuleerd. Voor wat betreft die eisen, wordt

te beginnen de 'terugtrekking van Noordvietnamese troepen uit het zuiden' als een buitengewoon absurde eis veroordeeld. Het zijn uitsluitend de Amerikaanse en de Amerikaanse huurlingen-troepen, die in Zuid-Vietnam moeten worden teruggetrokken en hiervoor kan geen enkele voorwaarde worden gesteld. 'Gedurende de afgelopen tien jaren van heroïsch verzet, is het Zuidvietnamese volk er in geslaagd een sterke revolutionaire regering en een krachtig bevrijdingsleger te vormen, dat bestaat uit onoemelijke aantallen Zuidvietnamese jongeren, die eens naar het noorden trokken om daar te hergroeperen en die nu zijn teruggekeerd naar hun vaderland om te strijden'. Het Vietnamese volk vecht overal in zijn eigen vaderland tegen de Amerikaanse agressie. De Vietnamezen oefenen daarmee hun heilig recht op zelfverdediging uit, waarop alle naties recht hebben'.

Naar aanleiding van recente redevoeringen van Thieu wordt er in de verklaring op gewezen, dat de strijd tegen de Amerikaanse invallers overal in Vietnam voor het gehele Vietnamese volk een rechtvaardige daad van zelfverdediging is. 'Door de terugtrekking te verlangen van Noordvietnamese troepen uit Zuid-Vietnam hebben de Verenigde Staten en Saigon niet alleen geprobeerd de scheidslijn tussen invallers en aangevallenen uit te wissen, maar zij hebben ook geprobeerd de heilige en heroïsche verworvenheden van onze bevrijdingstroepen te vernietigen. In feite is dit een plan om de bevrijdingstroepen te liquideren'.

In de verklaring van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam wordt vervolgens een veroordeling uitgesproken over het door Thieu gelanceerde plan om de gemilitariseerde zone (tussen het noorden en het zuiden) tot een permanente zone om te bouwen. Daarmee wordt getracht de deling van het land een blijvend karakter te geven en Zuid-Vietnam te veranderen in een afzonderlijke staat onder Amerikaanse neo-koloniale overheersing. Het regiem van Thieu is erop uit deze tijdelijke scheidslijn in een permanente territoriale grens te veranderen. De demarcatielijn zoals die in 1954 bij de Geneefse accoorden werd getrokken, kan in geen enkel opzicht als een permanente grens worden beschouwd, zo wordt in de verklaring opgemerkt.

De verklaring van de voorlopige revolutionaire regering gaat tenslotte in op het 'recht op zelfbeschikking' van het Zuidvietnamese volk, zoals dat door Nixon en door Thieu te berde wordt gebracht. De wijze waarop dit gebeurt is volledig in strijd met het principe, zoals dat is vastgelegd in de overeenkomst van 20 oktober. Zij ontkennen de realiteit, dat er in Zuid-Vietnam nu twee regeringen bestaan,

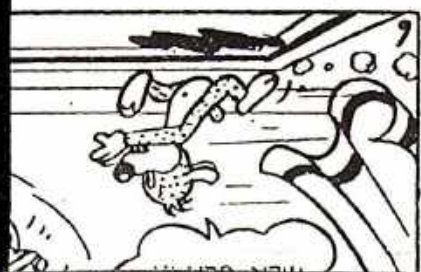
zij willen het Zuidvietnamese volk het reactionaire regiem van de Zuidvietnamese marionetten opleggen. Tegelijkertijd zetten Washington en Saigon hun pogingen voort om het Thieu-bewind af te schilderen als de 'enige wettige en constitutionele regering' in Zuid-Vietnam, aldus de verklaring van de voorlopige revolutionaire regering, waarin in dit verband gewezen wordt op de nationale coalitieraad (bestaande uit de drie segmenten: voorlopige revolutionaire regering, neutralen en Saigon-afgezanten, die na een staakt-het-vuren tot stand zal komen en waarover in oktober afspraken zijn gemaakt).

De voorlopige revolutionaire regering keert zich tegen alle chicanes van de kant van de Amerikanen en van het Saigon-bewind en maakte duidelijk, dat wanneer aan deze dubbelhartige houding wordt vastgehouden, het Vietnamese volk zal doorvechten tot het de Amerikaanse agressors en hun lakeien volledig heeft verslagen. De Verenigde Staten dienen te in oktober overeengekomen ontwerp-tekst onmiddellijk te tekenen en dienen te beloven dat zij die nauwgezet en zonder scrupules zullen eerbiedigen en naleven.

Raketten op USA-basis

Dit weekeinde werd de grote Amerikaanse basis Bien Hoa ten noorden van Saigon opnieuw met zware raketten bestookt. Een van de aanvallen vond plaats in de nacht van zaterdag op zondag en duurde verscheidene uren. Er werd veel schade aangericht. Voorts werden aanvallen gemeld nabij de garnizoensstad Pleiku. De stellingen van het Zuidvietnamese marionettenleger werden daar in weerwil van zware Amerikaanse bombardementen voortdurend beschoten. Amerikaanse bommenwerpers steger voorts op voor het leggen van 'bommentapijten' nabij Quang Tri, waar Zuidvietnamese elitetroepen al verscheidene dagen pogingen doen verder naar het Noorden op te rukken, maar daarin tot dusver niet geslaagd zijn. Keer op keer breken er felle gevechten uit met de zeer beweeglijke eenheden van het bevrijdingsleger. De raketaanvallen op Bien Hoa — zo werd in Saigon vernomen — gaan gepaard met uitbreiding van de activiteiten van het bevrijdingsleger in en rondom Saigon. Al eerder werd het vliegveld van Saigon aangevallen en benzineopslagplaatsen in brand geschoten.

Boven Noord-Vietnam zijn twee Amerikaanse spionagevliegtuigen neergeschoten, aldus een mededeling van radio-Hanoi. Woordvoerders van het Amerikaanse luchtmachtcommando zeiden, dat B-52-toestellen zestien bombardementsvluchten uitvoerden boven het zuidelijk deel van Noord-Vietnam en een groot aantal bommen afwierpen.

Schending van afspraken door Kissi

1970 July ✓
Nixon pleegt wo

Amerikaanse regering verlengt o

Scherpe

Noord-Vietnam en de voorlopige revolutionaire regering hebben scherp gereageerd op nieuwe manoeuvres, die erop gericht zijn de oorlog in al zijn wreedheid nog verder voort te zetten en ondertekening van een accoord op de lange baan te schuiven.

Tijdens de Parijse besprekingen blijkt Nixons adviseur Kissinger plotseling gekomen te zijn met nieuwe eisen om daarmee de inmiddels opgeschorpe onderhandelingen te verlammen.

Op een persconferentie in Washington verklaarde Kissinger, dat er tot dusver geen overeenstemming werd bereikt, die voor Nixon 'aanvaardbaar' is. Hij erkende openlijk zich niets te willen aantrekken van de formeel overeen gekomen afspraak dat er vooralsnog geen mededelingen zouden worden gedaan om de onderhandelingen niet in gevaar te brengen.

● Van Noordvietnamese zijde is er op gewezen dat de woordbreuk van de Amerikaanse regering een ernstige toestand scheidt.

Een commentaar in Nhan Dan beschuldigt Washington en de Saigon-kliek van een samenzwering om de weg naar vrede te versperren.

● In Parijs heeft de Noordvietnamese delegatie verklaard, dat de bewering van Kissinger volgens welke Hanoi wijzigingen in het ontworpen accoord had voorgesteld, niets dan pure leugens zijn.

● De radio van de voorlopige revolutionaire regering heeft omgeroepen, dat Washing-

de inmenging in Vietnam te verlengen.

Inmiddels zetten de Amerikanen in volle hevigheid de bombardementen op Indochina voort. B-52-bomwerpers hebben het afgelopen weekeinde dood en verderf gezaaid in uitgebreide gebieden van Zuid-Vietnam.

Generaal Haig naar Saigon

De persconferentie waar Kissinger het Amerikaanse voornemen liet blijken om het bloedvergieten te rekken door een obstinate en trouweloze houding bij de onderhandelingen, kwam na besprekingen met Nixon. Kissinger had daarbij verslag uitgebracht van het verloop van zijn onderhandelingen met de Noordvietnamese afgezant Le Duc Tho.

Terwijl Noord-Vietnam de eis stelt van een snelle ondertekening van het reeds in oktober overeengekomen accord, kwam Kissinger daar met de bewering dat Hanoi wijzigingen had voorgesteld, hetgeen door de Noordvietnamese delegatie in Parijs onmiddellijk als een vervalsing is gebrandmerkt.

Nixons weigering om zich neer te leggen bij de overeengekomen afspraken werd door Kissinger omschreven als: 'We willen geen regeling treffen die een vermomde overwinning is van de andere kant.' De Amerikaanse presidentsadviseur verklaarde dat hij met Le Duc Tho was overeengekomen geen commentaar te zullen geven op de onderhandelingen, maar dat hij zich hieraan niet wenste te houden.

Volgens hem waren er onder meer moeilijkheden ontstaan over de vertaling. Hij kwam voorts met een uitvoerig verhaal, waaruit moest blijken dat een onopgelost punt bij de onderhandelingen de kwestie zou betreffen van internationaal toezicht op een eventueel bestand in Zuid-Vietnam. Volgens Kissinger eisten de Amerikanen dat verscheidene duizenden buitenlandse militairen een bestand zouden controleren, terwijl van Noordvietnamese zijde niet meer dan 250 waarnemers toelaatbaar werden geacht.

Voorts deelde de presidentsadviseur mede, dat er bij de onderhandelingen geen sprake is van een kwestie over zogenaamde 'terugtrekking van Noordvietnamese troepen uit Zuid-Vietnam'. Dit speelt bij de onderhandelingen geen rol, zo erkende hij. Kissinger maakte duidelijk dat de Amerikaanse regering de onderhandelingen in Parijs wil verlammen om de oorlog voort te zetten. Tegelijkertijd verklaarde hij dat het Saigon-bewind van Van Thieu 'geen veto' heeft over een overeenkomst. Inmiddels is generaal Haig, de plaatsvervanger van Kissinger, onderweg naar Saigon om de marionetten van instructies te voorzien.

oZals bekend zijn de onderhandelingen tussen Le Duc Tho en Kissinger vorige week voor onbepaalde tijd opgeschort. Er is nu nog slechts contact tussen zogenoemde technische onderhandelaars van de deelstaten en via boodschapp entussen Kissinger en Le Duc Tho, zo is meegedeeld. De Noordvietnamese onderhandelaar Le Duc Tho is op terugreis van Parijs naar Hanoi. Zaterdag maakte hij een tussenlanding in Moskou, waar hij besprekingen voerde met Sowjet-func-

(Vervolg op pagina 6)

Zijn bekendheid met de...
al dan niet...
wijze dient de beslissing omtrent het...
over principiële zaken als: op welke...
meente kan en mag zijn te beslissen...
is, dat het niet de taak van de ge-...
Tweede stelling, die wordt verdedigd...
hoedmiddel' te gaan vervullen...
dient niet de functie van 'voorbere-...
ming van zwangerschap. Abortus...
sen van anti-conceptiva ter voorko-...
ming van een ongewenste zwangerschap en...
is wezenlijk anders dan het loepas-...
gezegd, is een maatregel ter afbreiding...
uitgangsstelling. Abortus, zo wordt...
De nota heeft een drietal punten als...
het land.
uit de stad en 38 pct uit de rest van...
zoek op gemiddeld 6 pct tegen 55 pct...
instanties komt het buitenlands be-...
zelf. Bij de andere hulpverlenende...
buitenland en 14 pct uit Amsterdam

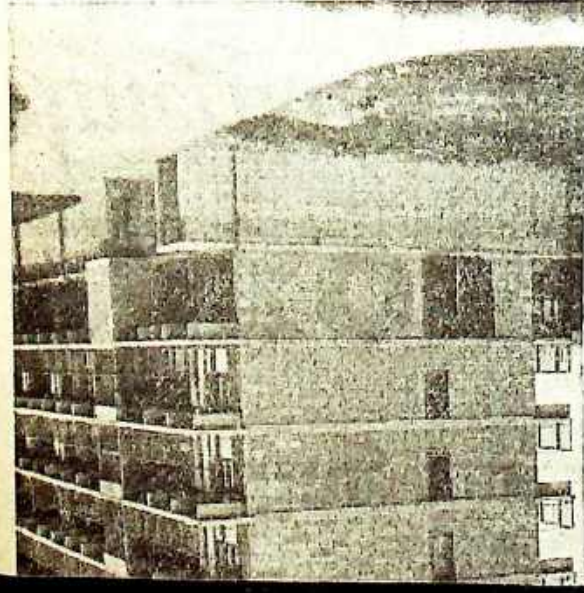
Amsterdam

Faciliteiten voor

toezichtverheij (CPN):

Hanoi

ank

Vietnam

(Vervolg van pag. 1)

boeken, maar liep vast op sterke tegenstand van het bevrijdingsleger, dat nog versterkingen aanvoert om de aanvallers ver terug te slaan.

Zware B-52's voerden terreuraanvallen uit op bevolkte gebieden rond het door de Amerikanen aangelegde legerkamp Due Co in de provincie Pleiku.

Ook in andere delen van Indo-China is de luchtterreur opgevoerd. In Cambodja vonden aanvallen plaats binnen een straal van 25 kilometer van de hoofdstad Pnom Penh. Met T-28 gevechtsbommenwerpers werden aanvallen uitgevoerd op patriottische strijdkrachten die zijn opgerukt tot aan de rand van Lon Nols vesting.

In Laos hebben vrijheidsstrijders tientallen raketten afgevuurd op het benzinedepot van het vliegveld van Luang Prabang. Ook drie vliegtuigen van de luchtmacht van het dollarregiem werden vernield.

Scherpe reacties op Amerikaanse manoeuvres

Bombardementen op Noord-Vietnam verhevigd

Amerikaanse vliegtuigen voerden gisteren grootscheepse terreurbombardementen uit op Noord-Vietnam — ook boven de 20ste breedtegraad. Voorts werden opnieuw mijnen afgeworpen in de territoriale wateren. Een en ander blijkt uit een verklaring van het ministerie van buitenlandse zaken in Hanoi.

De trouwelozen

DE berichten van de laatste dagen wekken diepe verontrusting. Nixons openlijke woordbreuk, is reeds gevolgd door nieuwe grootscheepse bombardementen op Noord-Vietnam. Het brute terzijde schuiven van met de onderhandelaars van het Vietnamese volk gemaakte afspraken, gaat gepaard met nieuwe brutale mijnen-leggerij voor de haven van Haiphong. Het Witte Huis houdt er zo z'n eigen kerstlichtjes op na: brandhaarden, die dappere en vrijheidslievende mensen het leven kosten en die de toestand in de wereld in de richting van een nieuwe verscherping drijven. Het zijn deze brandhaarden van het Amerikaanse imperialisme, die gedoofd en uitgetrapt moeten worden door het optreden, vastberaden en opofferend, van allen, die voor de vrede zijn en voor de vrijheid van het Vietnamese volk.

...

MOET er niet juist in Nederland een krachtige stem van verzet opgaan tegen de gewetenloze houding van het Nixon-bewind?

In Den Haag immers, zit Washingtons vertrouweling en dienstwillige dienaar Schmelzer, die 'buitenlandse zaken doet' alsof er niets aan de hand is en alsof de stembusuitslag niet...

Nadat in de VS, zoals we gisteren reeds meldden, Kissinger een brutale persconferentie had gehouden, is door Noord-Vietnam de schandelijke woordbreuk van de Amerikanen over de hekel gehaald en is scherp gereageerd op de huichelachtige manoeuvres om de agresieoorlog nog verscherpt voort te zetten en ondertekening van een accord op de lange baan te schuiven.

Onbeschaamde uitdaging publieke opinie

Terwijl Kissinger sprak, zetten de Amerikanen de bombardementen in volle hevigheid voort. B-52 bommenwerpers zaaiden het afgelopen weekeinde dood en verderf in uitgebreide gebieden van Zuid-Vietnam. Enkele uren na de persconferentie van Kissinger stegen Amerikaanse vliegtuigen ook op om de aanvallen op Noord-Vietnam te intensiveren. Volgens de verklaring, gistermorgen uitgegeven door het Noordvietnamese ministerie van buitenlandse zaken, bombardeerden de Amerikanen zondag ook de gebieden boven de 20ste breedtegraad, tot aan de havenstad Haiphong toe. Amerikaanse toestellen gingen voorts over tot het opnieuw afwerpen van zeemijnen in de Noordvietnamese kustwateren. In de verklaring van maandag in Hanoi worden deze oorlogsdaden in

geen enkele mannaat van het ver-
 derlandse volk beschikt. Tot op de
 dag van vandaag echter, heeft
 Schmelzer — de grote verliezer van
 de verkiezingen — zijn politieke op-
 drachtgevers in Amerika openlijk dan
 wel zijdelings verdedigd tegenover de
 brede stroming onder ons volk, die
 vóór alles wil dat er een einde komt
 aan de Amerikaanse oorlog in Viet-
 nam.

Deze toestand is niet langer duldbaar
 en levert zelfs gevaren op nu de si-
 tuatie in het Vietnamconflict zich op
 zo'n alarmerende wijze ontwikkelt.

De stem van ons volk moet gehoord
 worden. Dat is de stem van commu-
 nisten en socialisten, die thans geza-
 menlijk op het standpunt staan dat
 de Amerikanen uit Vietnam en ge-
 heel Indo-China weg moeten en dat
 Noord-Vietnam erkend moet worden;
 van de gelovigen, katholieken en pro-
 testanten, die binnen maar ook offi-
 cieel via hun kerken met klem ge-
 vraagd hebben de bombardementen
 op Vietnam stop te zetten en een ein-
 de te maken aan het bloedvergieten.
 Er is geen enkele politieke basis on-
 der het volk meer voor welke steun
 dan ook aan een regering-Nixon, die
 willens en wetens met een politiek
 van chantage en geweld een reeds
 overeengekomen afspraak tot een
 vodge papier probeert te maken.
 Noord-Vietnam moet erkend en de
 betrekkingen met het regiem-Van
 Thieu in Saigon moeten verbroken
 worden!

Er is de breedst mogelijke solidari-
 teitshulp nodig aan het volk van
 Vietnam!

Nixon moet gedwongen worden zijn
 oorlog te staken!

**NIXONS woordbreuk is geen inci-
 dent.**

Het is integendeel, de ervaringen van
 de laatste jaren in aanmerking gene-
 men, een vaste methode geworden.
 Nu vallen daarvoor de slachtoffers in
 een strijd, waarvan de Amerikanen
 zelf reeds erkend hebben dat zij mi-
 litair onder geen omstandigheid
 meer te winnen is.

En waartoe zal de politiek van de
 woordbreuk, zoals deze eigen is aan
 de Nixon-regering, elders leiden?
 Onder andere omstandigheden, over
 andere vraagstukken weliswaar,
 maar niettemin meestal de veilig-
 heid en de nationale belangen van
 andere landen rakende.

Wie zich in Nederland verbindt met
 de beoefenaars van deze praktijk,
 met de trouwelozen bij uitstek,
 schendt de belangen van ons volk en
 van ons land en zal dienovereen-
 komstig een rekening gepresenteerd
 krijgen, waarbij de jongste verkie-
 zingsuitslag nog maar een voorproef
 is.

Wie een andere politiek wil, los van
 het dictaat der trouwelozen, moet
 zich er van bewust zijn dat dit vast-
 beraden en gedurfde stappen nodig
 maakt.

Ons land mag niet ondergeschikt ge-
 houden worden aan de Nixon-politiek
 — niet als het gaat om Vietnam
 en niet als het gaat om de andere
 grote vraagstukken van deze tijd.

se eis dat bepaalde delen van de ont-
 werp-vredesregeling van oktober
 worden gewijzigd. De nieuwe Ameri-
 kaanse aanvallen worden in de Noord-
 vietnamese verklaring bestempeld als
 een 'onbeschaamde uitdaging aan de
 publieke opinie'.
 Het dagblad Nhan Dan beschuldigde
 in een door radio-Hanoi uitgezonden
 commentaar de VS er van alleen ge-
 interesseerd te lijken in een overeen-
 komst, die de vrijlating van de Ame-
 rikaanse krijgsgevangenen garandeert,
 alsmede de voortzetting van hun 'viet-
 namiseringspolitiek' en de ondersteu-
 ning van het Saigon-regiem. Dit is
 een gevaarlijk plan, aldus Nhan Dan,
 dat er met betrekking tot een vreed-
 zame regeling aan toevoegt: 'Het
 Vietnamese volk heeft geheel en al
 zijn goede wil laten blijken en heeft
 alles gedaan wat in zijn vermogen
 ligt. Dus als de VS hardnekkig hun
 agressie-oorlog voortzetten, dan heeft
 de bevolking van Vietnam geen ande-
 re keus dan de strijd voor vrijheid en
 onafhankelijkheid voort te zetten tot
 aan de totale overwinning'.

VS verantwoordelijk

In een andere verklaring, van het
 Noordvietnamese persbureau, worden
 de Amerikaanse aantijgingen aan de
 kaak gesteld, als zou Noord-Vietnam
 verantwoordelijk zijn en niet de
 agressor, de Verenigde Staten. Het
 persbureau herhaalt een eerder com-
 mentaar van de Noordvietnamese de-
 legatie in Parijs op de woorden van
 Kissinger, namelijk dat de uitspra-
 ken van Nixons adviseur 'op geen
 enkel punt juist zijn'.

Daaraan wordt toegevoegd, dat 'de
 verantwoordelijkheid voor het niet-
 tekenen van de vredesovereenkomst
 toeschrijven aan de Democratische Re-
 publiek Vietnam onaanvaardbaar is
 voor de publieke opinie'.

Vooruitlopend op een diepgaande ana-
 lyse van de woorden van Kissinger
 in Washington maakt het persbureau
 nu al duidelijk dat het de VS zijn, die
 zich verzetten tegen het tekenen van
 een Vietnamese vredesovereenkomst,
 zoals al bewezen werd rond de weig-
 ering om in oktober het overeengeko-
 men ontwerp-accoord van negen pun-
 ten te ondertekenen.

Aangaande kerst en nieuwjaar schrijft
 Nhan Dan dat het bevrijdingsleger —
 zoals de laatste jaren gebruikelijk
 was — zich zal onthouden van aan-
 vallen gedurende die feestdagen.
 Daaraan wordt toegevoegd dat een
 werkelijk staakt-het-vuren slechts
 mogelijk zal zijn als de VS de vreed-
 sesregeling die met Noord-Vietnam
 is overeengekomen, ondertekenen. Pas
 in geval van een dergelijke onder-
 tekening kan er sprake zijn van on-
 derhandelingen tussen de voorlopige
 revolutionaire regering en het Sai-
 gon-bewind en van de vrijlating van
 Amerikaanse krijgsgevangenen.

Gevechten

In de noordelijke Zuidvietnamese pro-
 vincie Quang Tri werd gisteren hevig
 gevochten. Een parachutisten-eenheid
 van het Thieu-bewind probeerde bij
 de vuurbasis Anne terreinwinst te

Voorwaarde

wat ons werd onthou en

te kwam in de ondernemingsraad op
 kort-directeur Schuurmans ont kwam
 a afloop van de vergadering in een
 zelf aan het personeel toe te geven, dat
 rijf onrust' heerst en er onder een
 l van de mensen bij Honig 'onbeha-
 er de prijsstijgingen'.
 zich in dezelfde bekendmaking be-
 en van de gerezen problematiek' met
 van gedachten te wisselen.
 laring houdt een erkenning in van
 nder de directie van Honig is komen
 cluderen de werkers van het Zaanse
 te wij een gesprek hadden.

NIXON HERVAT MASSALE LUCHTACTIES

Weer bommen op Hanoi

SAIGON/WASHINGTON, 19 dec. (Reuter, UPI, AP, NYT). — President Nixon heeft opdracht gegeven tot hervatting van de massale bombardementen op heel Noord-Vietnam, totdat de regering van Hanoi instemt met een regeling van de Vietnamese oorlog. Dit heeft een woordvoerder van het Amerikaanse Witte Huis bekendgemaakt. Het Noordvietnamese ministerie van buitenlandse zaken heeft Amerika ervan beschuldigd nieuwe mijnen voor de kust te hebben gelegd. Bij de grootscheepse luchtacties tegen het gebied rond de hoofdstad Hanoi en de belangrijke havenstad Haifong zijn talrijke burgers om het leven gekomen.

Amerika dwingt Noord-Vietnam tot regeling

De Vietnamese oorlog lijkt na de verklaring van Nixons speciale adviseur Henry Kissinger, dat de vredesonderhandelingen in Parijs in een impasse zijn geraakt, weer volledig terug te keren tot de situatie van vóór oktober. Ook in verschillende delen van Zuid-Vietnam zijn de gevechtsactiviteiten in volle hevigheid opgeleefd. In Parijs zijn de besprekingen tussen de Amerikaanse delegatieleider Porter en de Noordvietnamese onderhandelaar Xoean Thoej over technische details maandag voor onbepaalde tijd opgeschort.

President Nixon maakte op 23 oktober een voorlopig einde aan de bombardementen op Noord-Vietnam boven de 20e breedtegraad, die loopt op ongeveer 110 kilometer ten zuiden van Hanoi. Hij deed dit om — zoals hij het uitdrukte — zijn goede wil te tonen bij de in een kritieke fase gekomen vredesonderhandelingen. De afgelopen dagen werden de bombardementen door zware bommenwerpers van het type B-52 op het zuidelijk gedeelte van Noord-Vietnam al sterk opgevoerd.

Volgens de woordvoerder van het Witte Huis, Ronald Ziegler, heeft

Nixon zijn nieuwe maatregel genomen om te verijdelen, dat Noord-Vietnam opnieuw zijn troepen concentreert en een nieuw offensief in Zuid-Vietnam voorbereidt. De hervatting van de bombardementen boven de 20ste breedtegraad is, aldus Ziegler, een vorm van militaire druk op Hanoi om een eerlijke en rechtvaardige regeling van de oorlog te bereiken.

Dekmantel

Ziegler verklaarde, dat de Verenigde Staten klaar staan om de Parijse vredesonderhandelingen „in een serieuze en constructieve geest” te hervatten. Een snelle regeling kan worden bereikt, als Noord-Vietnam besluit met dezelfde goede wil te onderhandelen. „De weg naar een vrede door onderhandelingen ligt wijd open”, aldus Ziegler. „Maar wij zijn niet van plan toe te laten, dat de vredesbesprekingen een dekmantel vormen voor de voorbereidingen van een nieuw offensief.”

De hervatting van de bombardementen is in overeenstemming met de maatregelen, die president Nixon op 8 mei naar aanleiding van het grootscheepse offensief van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront afkondigde, zo benadrukte Ziegler. Nixon liet vanaf dat moment zware bombardementen op heel Noord-Vietnam uitvoeren en gaf bevel tot een volledige mijnblokkade van de Noordvietnamese waterwegen om de aanvoer van materieel te verhinderen, totdat er een bestand onder internationaal toezicht in heel Indo-China zou zijn en de Amerikaanse krijgsgevangenen door Hanoi zouden zijn vrijgelaten.

De verklaringen van het Witte Huis volgden op een bekendmaking van de Amerikaanse minister van defensie Melvin Laird, dat „op dit ogenblik luchtacties aan de gang zijn boven Noord-Vietnam”. Eerder op de dag had het Amerikaanse opperbevel in Saigon geweigerd commentaar te geven op de berichten uit Noord-Vietnam, maar later werden deze bevestigd. Het Witte Huis heeft niet toegegeven, dat ook de mijnblokkade is verscherpt.

„Woest”

Volgens het Noordvietnamese ministerie van buitenlandse zaken is het gebied van Hanoi en Haifong bestookt met „woeste” luchtaanvallen. Talrijke burgers werden gedood of raakten gewond en tal van huizen en gebouwen werden met de grond gelijk gemaakt. Het aantal verkenningsvluchten boven heel Noord-Vietnam is sterk opgevoerd „als voorbereiding op nieuwe militaire avonturen van Amerika”. Onder de aangevallen woongebieden waren dorpen bij Haifong en plaatsen van de provincie Nghe An tot de streek van Vinh Lnh.

Zie verder pagina 5, kolom 1

Zie ook Ten Geleide

en pagina 5

De Amerikaanse minister van defensie Laird (links) kijkt opgewekt naar zijn opvolger Elliot Richardson tijdens een bijeenkomst in het Pentagon. Even later zou hij meedelen, dat de grootscheepse bombardementen op Noord-Vietnam zijn hervat.

Impasse in Parijs

19 Dec 22

NA de onverwachte persconferentie van Henry Kissinger, waaruit bleek, dat de vrede in Vietnam nog wel een tijdje op zich zal laten wachten, kan allereerst vastgesteld worden, dat er in de afgelopen weken op een schandalige manier is gemanipuleerd met vredesgeruchten. De verantwoordelijkheid voor dit manipuleren ligt voor een niet exact aan te geven deel bij de Verenigde Staten.

Zo is Kissinger nu ineens naar voren gekomen met het vertaalprobleem van het ontwerp-wapenstilstandsakkoord, dat volgens hem door de Vietnamezen als voorwendsel wordt gebruikt om de besprekingen te traineren en het akkoord een nieuwe inhoud te geven. Al eind oktober meldde een Franse krant, le Figaro, echter, dat er fundamentele verschillen waren tussen de Engelse en de Vietnamese tekst van het akkoord. Het is volstrekt onaannemelijk, dat Kissinger nu pas van die verschillen op de hoogte gebracht zou zijn.

Er zijn verschillende speculaties mogelijk over de huidige impasse in het vredesoverleg. Een ervan is, dat Henry Kissinger te veel concessies gedaan zou hebben in de ogen van zijn president en dat Nixon hem de weinig verheffende opdracht heeft gegeven om het overleg in Parijs voorlopig te blokkeren, waarbij de schuldvraag naar Hanoi moest worden doorgespeeld. Een tweede speculatie gaat ervan uit, dat president Thieu er toch in is geslaagd zijn Amerikaanse ambtgenoot ervan te overtuigen, dat zijn regime in Saigon een grotere overlevingskans verdient, dan de in het voorlopige wapenstilstands-akkoord neergelegde bepalingen konden garanderen. Ten slotte is er nog de mogelijkheid, dat Noord-Vietnam zijn posi-

Impasse in Parijs

19 Dec 72

NA de onverwachte persconferentie van Henry Kissinger, waaruit bleek, dat de vrede in Vietnam nog wel een tijdje op zich zal laten wachten, kan allereerst vastgesteld worden, dat er in de afgelopen weken op een schandalige manier is gemanipuleerd met vredesgeruchten. De verantwoordelijkheid voor dit manipuleren ligt voor een niet exact aan te geven deel bij de Verenigde Staten.

Zo is Kissinger nu ineens naar voren gekomen met het vertaalprobleem van het ontwerp-wapenstilstandsakkoord, dat volgens hem door de Vietnamezen als voorwendsel wordt gebruikt om de besprekingen te traineren en het akkoord een nieuwe inhoud te geven. Al eind oktober meldde een Franse krant, le Figaro, echter, dat er fundamentele verschillen waren tussen de Engelse en de Vietnamese tekst van het akkoord. Het is volstrekt onaannemelijk, dat Kissinger nu pas van die verschillen op de hoogte gebracht zou zijn.

Er zijn verschillende speculaties mogelijk over de huidige impasse in het vredesoverleg. Een ervan is, dat Henry Kissinger te veel concessies gedaan zou hebben in de ogen van zijn president en dat Nixon hem de weinig verheffende opdracht heeft gegeven om het overleg in Parijs voorlopig te blokkeren, waarbij de schuldvraag naar Hanoi moest worden doorgespeeld. Een tweede speculatie gaat ervan uit, dat president Thieu er toch in is geslaagd zijn Amerikaanse ambtgenoot ervan te overtuigen, dat zijn regime in Saigon een grotere overlevingskans verdient, dan de in het voorlopige wapenstilstands-akkoord neergelegde bepalingen konden garanderen. Ten slotte is er nog de mogelijkheid, dat Noord-Vietnam zijn positie heeft „verhard” en dit de afgelopen weken duidelijk heeft laten blijken.

Voor zover bekend draait het éne percent, dat volgens Kissinger nog aan de totstandkoming van een akkoord ontbreekt, rond de kwestie van de internationale commissie, die de naleving van een bestand moet controleren en verder rond de uiteindelijke status van de huidige bestandslijn tussen Noord- en Zuid-Vietnam. Deze twee zaken hebben gemeen, dat zij van wezenlijk belang zijn voor de verdere ontwikkelingen in Zuid-Vietnam. Een derde belangrijk punt, de door Thieu zo fel bestreden aanwezigheid in Zuid-Vietnam van Noordvietnamese troepen na het bereiken van een wapenstilstand, werd door Kissinger niet als een serieus beletsel voor een akkoord gezien.

Terwijl de opgewekte verhalen over vrede vóór Kerstmis nu plaatsmaken voor berichten over een uitbreiding van de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam en het leggen van nieuwe mijnenvelden voor de haven van Haiphong, gaan de onderhandelingen in Parijs „op technisch niveau” door.

In Vietnam zelf werken de regering in Saigon en het bevrijdingsfront door aan de voorbereiding van de beslissende confrontatie, die na een wapenstilstand zal komen. Daarbij zal uitgemakt worden wie ten slotte de politieke macht in Saigon in handen zal krijgen en wat de mogelijkheden voor een eventuele hereniging van Noord- en Zuid-Vietnam zullen zijn. Dit conflict, waarvan de grimmigheid al weerspiegeld wordt in de Parijse moeizameheden rond controle-commissies en bestandslijnen, bepaalt de toekomst van Vietnam. Een impasse in de vredesonderhandelingen stelt dit conflict uit ten koste van nog meer doden en gewonden. Voorkomen doet die impasse echter niets.

VIETNAM

14 Dec 72
Vervolg van pagina 1

De correspondent van het Russische persbureau Tass meldde, dat maandag in Hanoi gedurende 40 minuten onafgebroken bommen vielen op drie tot vijf kilometer van het centrum van de stad. In het noordelijk stadsgedeelte kon hij de gloed van een enorme vuurzee zien. Volgens radio-Hanoi bewijzen de nieuwe aanvallen, dat „de Verenigde Staten hun agressieve politiek van het opdringen van hun onbeschaamde eisen aan het Vietnamese volk niet hebben laten varen.”

Bij de luchtacties zijn, aldus een Noordvietnamese bekendmaking, vier Amerikaanse toestellen neergeschoten. Verschillende vliegers zouden krijgsgevangen zijn gemaakt.

Hanoi berichtte eerder, dat Amerikaanse vliegtuigen nieuwe mijnen hadden gelegd voor de haven van Haifong en dat jachtbommenwerpers raketten hadden afgevuurd op buitenwijken van de havenstad. „Golven Amerikaanse gevechtsvliegtuigen bestookten de Noordvietnamese hoofdstad en andere steden”, aldus radio-Hanoi.

Kerstbestand

In Parijs verklaarde de delegatie van de Vietcong naar aanleiding van de hervatting van de bombardementen, dat de Amerikanen helemaal geen oplossing willen. De Vietcong heeft aangekondigd tussen Kerstmis en Nieuwjaar een gebruikelijk staakt-het-vuren in acht te nemen, zonder dat daarmee het voorstel van de Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu voor een kerstbestand wordt overgenomen. Van een uitwisseling van krijgsgevangenen, zoals Thieu wilde, kan geen sprake zijn.

De Noordvietnamese delegatie bij de wekelijkse besprekingen in Parijs heeft gedreigd de voor donderdag afgesproken zitting te boycotten om uiting te geven aan hun woede over Nixons nieuwste maatregel. De Noordvietnamese onderhandelaar Xoean Thoej verklaarde, dat „een zeer ernstige situatie” is ontstaan. Volgens een woordvoerder van de Amerikaanse delegatie gaan de technische besprekingen woensdag door.

Eerder was in diplomatieke kringen bekend geworden, dat president Nixon werkte aan een aantal militaire en diplomatieke maatregelen om Hanoi tot een regeling te dwingen. Nixon zou druk op de Russische en Chinese regering willen uitoefenen met de bedoeling, dat deze landen hun invloed bij Hanoi zouden aanwenden. In Peking verklaarden diplomaten, dat China een snelle vrede wil, maar vasthoudt aan zijn steun aan Hanoi, ook als volgens Noord-Vietnam het einde van de oorlog niet in zicht is.

Het Internationale Rode Kruis in Genève heeft een speciale eenheid in het leven geroepen om toe te zien bij de uitwisseling van krijgsgevangenen, zodra een bestandsovereenkomst is bereikt. Het Zweedse Rode Kruis is belast met de coördinatie van alle activiteiten in Indo-China.

EENHEID VIETNAM IN GEDING

Thieu ^{22 W} blokkeert akkoord

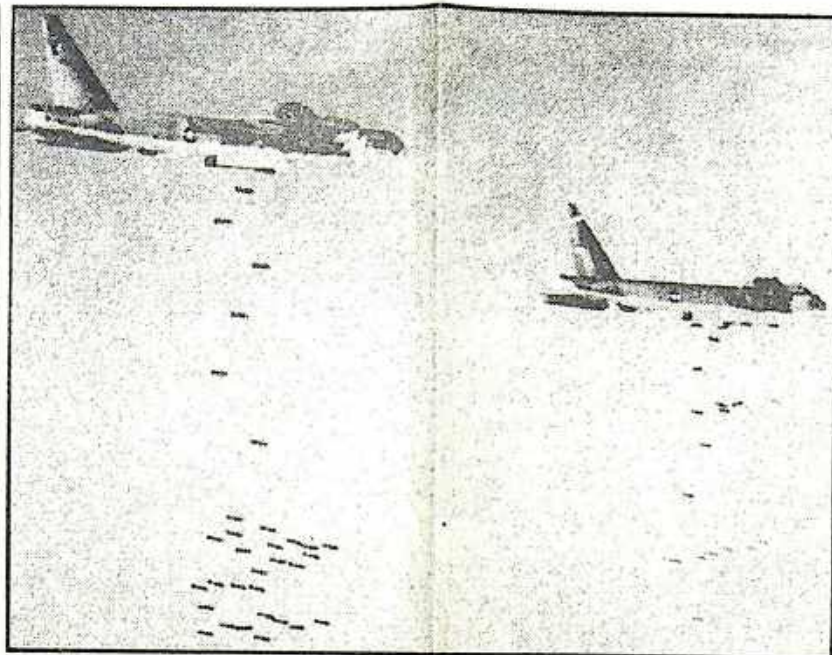
Vredeskansen staan op springen

(Van onze redactie buitenland)

AMSTERDAM, 19 dec. — Al sinds eind oktober hoort men Kissinger zeggen, dat in Vietnam al voor 99 percent een akkoord is bereikt. Nu, anderhalve maand later, ontbreekt nog steeds dat ene percent en wel in die mate dat men niet meer van een opschorting kan spreken, maar van een vastlopen.

Het is dus niet zo maar een verschil van inzicht in een technische bijkomstigheid, die de partijen gescheiden houdt, maar wel degelijk een probleem, dat het hart van de kwestie raakt. De muur, waarop de uiteindelijke totale overeenkomst tussen Washington en Hanoi afstuit, ligt in Saigon en heet president Ngoejen Van Thieu.

Een tijd lang heeft men het verzet van de Zuidvietnamezen tegen een akkoord tussen Noordvietnamezen en Amerikanen kunnen beschouwen als een achterhoedegevecht in een verlo-

Amerikaanse bommenwerpers van het type B-52 in volle actie.

ren zaak, waarbij het hem er alleen maar om ging zijn gezicht te redden. Oosterlingen zijn daar nu eenmaal overgevoelig voor. Maar — zo dacht men; zo hoopte men — op het beslissende ogenblik zou Thieu zich bij een Noordvietnamese-Amerikaanse verstandhouding neerleggen. Wat zou hij anders kunnen doen?

Wel hij heeft het anders gedaan. Thieu staat erop, dat de demarcatielijn, die Vietnam langs de 17de breedtegraad in tweeën deelt, wordt aanvaard als een grens tussen Noord- en Zuid-Vietnam, elk met een eigen soevereiniteit, onsantastbaarheid van grondgebied en regering.

Noord-Vietnam daarentegen houdt onwrikbaar vast aan het standpunt, dat Vietnam ondeelbaar is en dat die demarcatielijn maar een voorlopige grens is en alleen maar een tijdelijke oplossing om wat vrede te hebben in het land.

Genève

Deze demarcatielijn is een politiek produkt van de conferentie van Genève van 1954, toen Frankrijk na de vernietigende nederlaag van Dien Bien Phoe zijn troepen en zijn gezag uit Indo-China terugtrok.

Aan de conferentietafel zaten naast de Noordvietnamezen en de Fransen ook nog Russen en Chinezen als getuigen. Amerika was weliswaar niet zichtbaar aanwezig maar de Franse ministers Bidault, De Gaulle en Auriol waren

troepenmacht beneden de demarcatielijn te accepteren, waarmee hij impliciet de eenheid van geheel Vietnam erkent. Maar Thieu staat erop, dat elke Noordvietnamese soldaat wordt teruggetrokken, waarmee hij voor Zuid-Vietnam een eigen en gescheiden nationaal bestaan opeist met eigen soevereiniteit en eigen onafhankelijkheid.

Voet bij stuk

En ging het dan nog maar om dit ene punt. Maar zo lang Thieu voet bij stuk houdt is er — juridisch — geen doorkomen aan en worden die „99 andere percent“ ook onuitvoerbaar. Wil er vrede in Vietnam komen, dan moet hij ook zijn handtekening zetten onder de acht andere punten van het „voorlopige akkoord“: vorming van een coalitieregering met de Vietcong; geen wapens meer invoeren tenzij die welke nodig zijn om afgedankte wapenvoorraden te vervangen; onderhandelingen openen met de Vietcong over demobilisatie en vrijlating van gevangenen; een internationale commissie van toezicht op naleving van het akkoord aanvaarden; vrije verkiezingen uitschrijven waaraan alle partijen ook de Vietcong en de neutralen kunnen deelnemen; maatregelen uitwerken voor een geleidelijke vreedzame hereniging van de twee Vietnams; deelnemen aan een gemengde militaire commissie met Amerika, Hanoi en de Vietcong, en plechtig beloven zich te zullen houden aan de bepalingen van het akkoord.

Kissinger is terug naar huis. Le Doek Tho is via Peking in Hanoi teruggekeerd. De vrede in Vietnam wordt verdaagd tot na Kerstmis; hoe ver na Kerstmis?

oorlog laat”, heeft Kissinger gezegd.

Thieu zelf heeft het „akkoord“, zoals dat in oktober bekend werd een „uitlevering van Zuid-Vietnam“ genoemd, die gelijk staat met „zelfmoord“. Het concrete punt, waarop de onderhandelingen zijn afgeknapt, gaat om de militaire aanwezigheid van Noord-Vietnam beneden de 17de breedtegraad.

Hanoi heeft in Zuid-Vietnam een troepenmacht van tussen de 145.000 (volgens Washington) tot 300.000 man (volgens Thieu). Nixon is bereid een „symbolische“ Noordvietnamese

HULP NA BESTAND

Actie voor Vietnam op brede schaal

Medisch Comité niet benaderd

(Van onze correspondent)

DEN HAAG, 19 dec. — Een groot aantal humanitaire en kerkelijke instellingen hebben besloten gezamenlijk een actie op touw te zetten voor hulpverlening aan Indo-China als het bestand in Vietnam is ondertekend. Doel van de actie is zowel hulp aan vluchtelingen, krijgsgevangenen en andere slachtoffers van de Vietnamese oorlog als steun bij de opbouw van Noord- en Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja.

Aan de actie „Heel Vietnam”, die via de omroep gelanceerd zal worden, nemen deel het Rode Kruis, de Novib, Unesco, Unicef, de hervormde kerk, de gereformeerde kerken, de katholieke stichting Caritas Neerlandica en de stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen.

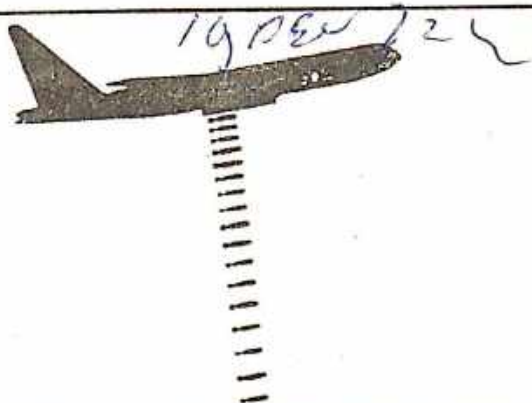
Het Medisch Comité Vietnam is met opzet niet benaderd voor medewerking aan deze actie, zo zei de directeur-generaal van het Nederlandse Rode Kruis, de heer A. van Emden, gistermiddag tijdens een bijeenkomst. „Doel van de actie is het bieden van zo goed en zo doeltreffend mogelijke hulp. Het Medisch Comité doet uitstekend werk, maar het is

een organisatie met een duidelijke politieke stellingname.”

„Wij willen voorkomen dat de inbreng van een politiek gelinte instelling de hulpverlening zou bemoeilijken, bij voorbeeld doordat het probleem zou opleveren bij steun aan krijgsgevangenen of doordat sommigen zullen weigeren een dergelijke hulp te aanvaarden,” aldus de heer Van Emden. Hij wees erop dat de verschillende samenwerkende instanties zelf genoeg contacten hebben met de Vietcong en Noord-Vietnam, onder andere via het Rode Kruis daar.

De NOVIB zal overigens nog overleggen met het Medisch Comité Vietnam om te zien op welke wijze zij samen tot een opbouwprogramma kunnen komen via een deel van de opbrengst van de actie, die drie maanden gaat duren. Daarbij, zo werd gisteren meegedeeld, zal ook gebruik gemaakt worden van de Noordvietnamese kanalen die het Medisch Comité ter beschikking staan.

Een groot probleem bij een staakt-het-vuren zal zijn, zo verwachten de hulporganisaties, een nieuwe grote trek van vluchtelingen. In Noord-Vietnam zal men terugkeren naar de steden en in Zuid-Vietnam naar gebieden die in veel gevallen zwaar geteisterd zijn door de oorlog. Die vluchtelingen moeten dan in hun eigen gebied weer opgevangen worden.

BOMMEN OP INDO-CHINA

ondanks vredesgeruchten gaat de vernietiging van Indo-China onverminderd voort

De Amerikaanse luchtmacht heeft ruim

ZEVEN MILJOEN TON

aan bommen uitgeworpen boven dit kleine gebied.

het

MEDISCH COMITÉ NEDERLAND-VIETNAM

helpt waar de bommen vallen.

stort uw bijdrage op

POSTGIRO 1090400

t.n.v. MCNV te Amsterdam.

(onder verm. van „oproep in Volkskrant”)

onze medische hulp gaat naar de gezondheidsdiensten van Noord-Vietnam en van de bevrijdingsbewegingen van Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja.

Akkoord?

Alle geheimzinnigheid waarmee het Parijse Vietnam-overleg wordt omgeven kan niet verhullen dat de wapenstilstand op handen is waarmee het definitieve vertrek van de Amerikanen wordt ingeluid. De details waarover nu nog wordt gedelibereerd, hebben voornamelijk cosmetische betekenis: de overeenkomst moet er zo keurig mogelijk uitzien. Of ze ook zo keurig zal worden nageleefd is de vraag — de geschiedenis van dertig jaar strijd in Vietnam moedigt niet erg aan er te snel bevestigend op te antwoorden. Maar het hoofddoel is immers het de Amerikaanse troepen mogelijk te maken zich in te schepen zonder dat het al te veel op een aftocht na een nederlaag lijkt, alsmede de vrijlating van de paar honderd Amerikaanse gevangenen die in handen zijn van Noord-Vietnam en de Vietcong. Dit hoofddoel wordt wel bereikt, wat daarna gebeurt is volslagen dubieus. Het akkoord, dat is wel zeker, gaat uit van de werkelijkheid dat in Zuid-Vietnam de regering van president Thieu een deel van het land daadwerkelijk regeert en beheerst en dat daarnaast gebieden bestaan waar het gezag wordt uitgeoefend door de Vietcong. Op de een of andere manier moeten die vee met elkaar geïntegreerd worden opdat uiteindelijk de Zuid-Vietnamezen zich kunnen uitspreken over hun politieke toekomst. Het Vietcong-standpunt is dat het aan vanzelf tot een hereniging komt van de twee Vietnams tot één staat — en wel naar het Noordvietnamees model.

De strijd gaat er nu voornamelijk om dat regeringstroepen en Vietcong zoveel mogelijk gebied het hunne kunnen noemen om bij het ingaan van het bestand een zo voordelige positie in te nemen als ze kunnen bereiken. Dat het daarna zo vreedzaam zal toegaan als het akkoord uitstippelt gelooft niemand. De wapens die in koortsachtig tempo uit de V.S. naar president Thieu zijn gestuurd, geven niet de indruk of het zwaartepunt van de integratie zal liggen bij de stembus en de onderhandelings tafel. Thieu heeft geen lust zich opzij te laten schuiven en het wa-

termaal is tijdrijke voor aan en en te voorspellen dat over en weer de beschuldiging van contractbreuk zal worden geuit met de vermoedelijk gewelddadige consequenties van dien. Maar dat is dan nadat de Amerikaanse troepen en gevangenen weer thuis zijn — Washington zal er zich niet veel meer om bekommeren. Ziet Thieu kans op de een of andere manier aan de macht te blijven dan is dit welkom, zo niet dan zal er ook niet te hard om worden getreurd.

Vasthoudendheid.

Het is duidelijk dat Noord-Vietnam en Vietcong wel degelijk tegemoetkomender zijn geweest dan ooit in het verleden, vermoedelijk omdat hun grote broers China en de Sowjet-Unie hen daartoe hebben aangespoord: die twee tot steun verplichte landen voelen de Amerikaanse aanwezigheid in Vietnam wel degelijk als een verzwaaring van hun rekening waarvan ze graag verlost zouden zijn. Ook al zou het later toch nog tot vechten komen met Thieu dan is dit zonder Amerikaanse bombardementen en dergelijke toch wel voordeliger. Vandaar dat de anders zo formalistische Vietnamezen bereid zijn om een mooie smoes te bedenken teneinde tegemoet te komen — nogmaals: voornamelijk op papier — aan het grote bezwaar van Thieu. Deze eist dat de Noordvietnamese troepen ook uit Zuid-Vietnam weg moeten, gelijk met de Amerikanen. Maar Hanoi heeft altijd strak volgehouden dat het geen troepen in het zuiden heeft. De charmante oplossing is dat Vietcong-strijders die van noordelijke afkomst zijn natuurlijk bij vrij personenverkeer tussen de twee Vietnams naar huis kunnen terugkeren — een fijne formulering in sprookjessfeer die vriendelijk, zij het nietszeggend, verschilt van de vroegere Noordvietnamese strenge vasthoudendheid aan eigen eisen.

Over een poosje is de kwestie-Vietnam er dus weer een vooral van de Vietnamezen zelf. Maar wie gelooft dat Thieus duchtig bewapend en goed getraind leger en de bepaald niet zwakke andere partij dan snel alles in vrede en vriendschap zullen regelen is wel een grote optimist.

Twee B-52s en een F-111 neergehaald

Tien uur achtereen bommen nabij Hanoi

trouwkwartel 20-12-72

WASHINGTON, HANOI, SAIGON, PARIJS (Reuter, AP, AFP)

Tien uur lang hebben vele honderden Amerikaanse vliegtuigen gisteren aanvallen gedaan op doelen bij Hanoi en Haiphong. Het was een van de zwaarste luchtaanvallen sinds het begin van de oorlog.

Noordvietnamees geschut haalde twee B-52 reuzenbommenwerpers en een F-111 gevechtsbommenwerper neer. Volgens radio Hanoi is nog een derde B-52 neergeschoten en stortten ook nog drie Amerikaanse jachtbommenwerpers neer. De bombardementen eisten tenminste 60 mensenlevens. Zes Amerikaanse piloten, onder wie leden van een der neergeschoten B-52's, werden aan de pers getoond.

Een B-52 werd vlak bij Hanoi neergeschoten. De zes inzittenden die met parachutes naar buiten sprongen, werden gevangengenomen. De andere B-52 werd eveneens boven Noord-Vietnam getroffen, maar slaagde er in, het noorden van Thailand te bereiken, waar de bemanning zich per parachute in veiligheid wist te brengen. De F-111 werd bij Haiphong neergehaald. De twee bemanningsleden worden vermist. Het was de vijfde F-111 (het modernste gevechtsvliegtuig, waarover de Amerikanen beschikken) die verloren ging, sinds toestellen van dit type in september werden ingezet. In alle gevallen is onbekend gebleven, wat de oorzaak van het verloren gaan was.

Bioscoop

Aanvankelijk weigerde een Amerikaanse woordvoerder in Saigon het verlies van de twee B-52's te bevestigen. Hij zei alleen dat Hanoi nog nooit door dit type toestellen was aangevallen. Later meldde Noord-Vietnam, dat de bombardementen voornamelijk waren gericht tegen de omgeving van het vliegveld Gia Lam, op ongeveer 15 km van het centrum van Hanoi. Haiphong werd met raketten bestookt door Amerikaanse oorlogsschepen, die in de Golf van Tonkin dicht langs de Noordvietnamese kust voeren. In Hanoi viel een bom op een drukbezochte bioscoop, waar negen mensen omkwamen en 60 bezoekers werden gewond.

De correspondent van AFP schrijft dat Hanoi nog nooit zo hevig is gebombardeerd en bestookt als in het afgelopen etmaal. Toch schijnt de bevolking er niet door verrast of van haar stuk gebracht: bij elk luchtalarm gaat iedereen naar de schuilkelders of naar de eenpersoons-schuilputjes. Men wacht met het naar binnen gaan tot het begin van de explosies.

Correspondent Jean Thoraval meldt dat de hemel boven Hanoi gedurende de voorgaande nacht voortdurend fel verlicht werd door een felle rode en witte gloed. Hij trof in een schuilkelder ook de Amerikaanse zangeres Joan Baez aan, evenals de meeste andere hotelgasten in de schuilkelder gekleed in pyama. Zij brengt met een groep Amerikanen een bezoek aan Hanoi om brieven van familieleden te overhandigen aan Amerikaanse krijsgevangenen.

SAM-raketten

In Washington werd gezegd dat er ook doelen gebombardeerd worden, die nog niet eerder werden aangevallen. Hij weigerde bijzonderheden te geven. Ook wilde hij niet vertellen

Een archiefopname van een B-52 bommenwerper tijdens een aanval op de Noordvietnamese stad Haiphong.

hoeveel vliegtuigen aan de groot-scheepse luchtactie hadden deelgenomen. Aangenomen wordt, dat de luchtmacht bestond uit 100 B-52-bommenwerpers en 500 gevechtsvliegtuigen. In Zuidoost-Azië bevinden zich ongeveer 200 B-52's. Van Amerikaanse zijde wordt beweerd dat Noord-Vietnam tenminste 100 Russische SAM-raketten op de Amerikaanse vliegtuigen heeft afgeschoten. Onder de doelen die nog niet eerder gebombardeerd werden is het grote vliegveld Gia Lam bij Hanoi en de

elektriciteitscentrale van Hanoi, die het grootste deel van de hoofdstad van stroom voorziet. In Washington werd voorts gezegd dat de Noordvietnamezen van de bombardementspauze gebruik hadden gemaakt om wegen, bruggen en oliepijpleidingen te herstellen. Deze doelen werden opnieuw aangevallen.

Een deel van het wrak van een neergeschoten B-52 en zes Amerikaanse vliegers werden op een persconferentie in Hanoi aan het publiek getoond. Met uitzondering van commandant Fernando Alexander, die nog een khaki-uniform droeg, hadden de gevangenen al het grijze tenue aan van de Amerikaanse krijsgevangenen in Noord-Vietnam. De andere piloten zijn volgens het Russische persbureau Tass: Robert G. Certain (25) uit Georgia, Richard T. Simpson (31) uit Zuid-Dakota, Hal K. Wilson (34) uit New York, Henry Barrows (36), van wie niet werd gezegd waar hij vandaan kwam en Charles Brown (36) uit Illinois. Een van de piloten wenste zijn familie een prettig kerstfeest en zei te hopen, dat de oorlog spoedig zou eindigen.

Uit Saigon wordt nog gemeld, dat president Nixon persoonlijk opdracht heeft gegeven het verschaffen van alle informatie over de gevechtsactiviteiten boven Noord-Vietnam tijdelijk stop te zetten. Het is niet bekend, hoe lang deze maatregel van kracht zal blijven.

Zie ook pagina 7.

Samuel Huntington bedenkt vast wel 'Spelregels'

Hoe de VS verkiezingen in Vietnam zullen winnen

2000 72 Vh

Hoewel de onderhandelingen tussen Nixons Kissinger en Noord-Vietnams Le Duc Tho op een dood spoor zijn geraakt en de VS hun moordende bombardementen op Noord-Vietnam hebben verhevigd, is het toch de moeite waard alvast een beetje vooruit te kijken naar de mogelijke resultaten van het politieke gevecht dat op een wapenstilstand in Zuid-Vietnam zal volgen en dat, zoals in het Ontwerpakkkoord voorzien is, tot verkiezingen moet leiden.

Voordat president Nixon in januari 1969 zijn intrek nam in het Witte Huis had hij al opdracht gegeven tot het maken van een aantal rapporten over onderwerpen als: militaire mogelijkheden, het effect van bombardementen op Noord-Vietnam, maar daarnaast ook politieke strategieën die gevolgd zouden kunnen worden na het staken van de directe oorlogshandelingen. Een paar weken nadat hij als president beëdigd was ontving hij een opmerkelijke blauwdruk met de titel 'Getting Ready For Political Competition In South Vietnam' geschreven door Samuel P. Huntington. Het droeg de datum van 2 februari 1969.

Voor diegenen onder ons die de Vietnamese zaak gevolgd hebben is Huntington, de voorzitter van de Political Science groep van Harvard, waarschijnlijk het beste bekend als de Initiator van 'urbanisatie', een onschuldige term die op stadsplanning lijkt te duiden. In verband met de Vietnamese oorlog betekende dit woord echter verzadigingsbombardementen op het platteland, de vernietiging

Na een eventueel te sluiten bestand in Vietnam worden de daar te houden verkiezingen actueel. Hoe een man, die in het verleden grote invloed op de Amerikaanse Vietnampolitiek heeft gehad, de sociale wetenschapper Samuel Huntington, denkt deze verkiezingen in voor de Amerikanen gunstige zin te kunnen manipuleren, wordt beschreven in onderstaand artikel van Wilfred Burchett. Burchett is een Australiër die lange tijd vanuit Phnom Penh (Cambodja) de strijd in Indochina volgde en die sinds de staatsgreep tegen Sihanouk in Parijs woont. Burchett geldt als een groot kenner van Indochina, als insider bij de verschillende bevrijdingsbewegingen en als een Zuid-Oost-Azië-kenner in het algemeen.

Hij is auteur van verschillende boeken waarvan er enkele door uitgeverij Pegasus in Nederlandse vertaling op de markt werden gebracht: "De Heimelijke Oorlog" over de oorlog in Vietnam tot 1964, "Laos, een tweede Vietnam" en "Vietnam wint", een zeer belangrijk boek omdat daarin het intern functioneren van het Bevrijdingsfront wordt beschreven en iets van de motivatie waarmee de Vietnamezen vechten duidelijk wordt. Zijn laatste boek, over de ontwikkelingen in Laos en in Cambodja (achtergronden van de staatsgreep en wat daarop volgde) verscheen in Parijs bij Le Seuil en in New York bij de International Publishers.

Van Burchett hopen wij in de toekomst met enige regelmaat artikelen te publiceren.

waarschijnlijk dat zijn tweede keuze, als dat al niet zijn eerste keuze is, uit zal gaan naar het NBF" (Huntington heeft het hier over een 'preferentieel kiessysteem' dat in Australië en elders in de mode is waarbij kiezers hun voorkeur voor meerdere kandidaten uitspreken voor het geval er geen duidelijke meerderheid is voor één speciale kandidaat bij de eerste telling).

Anderhalve partij

Na ieder hedendaags kiessysteem nauwkeurig onder de loupe te hebben genomen komt Huntington tot de conclusie dat de beste kans om het NBF van de macht uit te sluiten het 'anderhalve partij'-systeem is, dat, zoals hij het beschrijft 'twee grote partijen heeft maar verschilt van het twee-partijensysteem doordat één partij zeer duidelijk de meerderheidspartij is, terwijl de oppositie zeer duidelijk de minderheid vormt en met het vooruitzicht van een oppositie te zullen moet en blijven moet voortbestaan. Japan is het bekendste hedendaagse voorbeeld van een anderhalve partijensysteem. . . Het succes van een dergelijk systeem in Zuid-Vietnam is afhankelijk van de vraag of de niet-communistische groepen een hoge graad van samenwerking kunnen bereiken tegenover de NBF-dreiging.' Huntington gelooft dat het risico voor een 'door het NBF gedomineerde coalitie' die zijn aantrekkingskracht voldoende weet uit te breiden om de aanhang van andere groepen te winnen en een meerderheid te worden, gering is: 'De ervaring van de Japanse socialisten — om over de nog gematigder SPD in Duitsland nog maar te zwijgen — suggeren dat dit geen eenvoudige overgang is.'

Het probleem komt er op neer dat de VS genoeg 'aansporingen en dwang' moet uitoefenen om een onverslaanbare coalitie tot stand te brengen die in het 'anderhalve partij'-systeem de baas kan spelen. Omdat dit document nooit bedoeld was voor het publiek schrijft Huntington zeer openhartig: 'Het lijkt in hoge mate in het belang van de VS om de ontwikkeling van de media een hoge prioriteit te geven nu en in de onmiddellijke naoorlogse situatie. Subsidies aan kranten, investeringen in radio en televisie-installaties en de verspreiding van radio- en televisietoestellen kunnen allemaal belangrijke positieve bijdragen voor de regering zijn....'

'Veel kan ook gedaan worden om bestaande niet-communistische politieke activisten te versterken door hen de gelegenheid te geven

len met het doel de boeren uit hun dorpen naar de stedelijke gebieden te jagen. Aangezien de 'vis die in de zee zwemt' niet gevangen kon worden was Huntingtons oplossing 'de zee te legen' of 'vluchtelingen te scheppen' zoals het later genoemd werd. Huntington geldt als één van de belangrijkste Amerikaanse specialisten op het gebied van militaire aspecten van politiek. Hij gaf colleges over nationale defensie op de universiteiten Harvard en Columbia, voordat hij zijn huidige baan in Harvard kreeg waar hij tevens topadviseur voor het Witte Huis is.

Exportmodel

Het rapport dat ongeveer 15 000 woorden lang is zou de ondertitel 'Amerikaanse Democratie — Speciaal Export Model voor Vietnam' gehad kunnen hebben. Bij het ontwikkelen van een strategie schrijft Huntington in zijn inleiding:

'gaat het erom de tegenstander zover te krijgen dat hij het spel mee speelt, dat wil zeggen, met hem een overeenkomst uit te werken over de regels, en dan in de tweede plaats hem te verslaan in het spel dat hij overeengekomen is te spelen'.

De regels schijnen uitgewerkt te zijn op 17 oktober jl., toen Kissinger en Le Duc Tho het eens werden over de Engelse en Vietnamese tekst van het Ontwerpakkkoord, maar verdere 'ophelderingen' worden ongetwijfeld bediscussieerd op het moment dat dit artikel geschreven wordt. Huntington erkent dat enige concessies gedaan moeten worden aan het werkelijke bestaan van het Nationaal Bevrijdingsfront in talrijke gebieden. Hij erkent:

'Het NBF is uiteindelijk de machtigste puur politieke organisatie op het nationale vlak van wedijver'.

Hij stelt daarom voor dat iedere poging gedaan moet worden om het gezag van het NBF op zo laag mogelijk niveau te houden. 'Als lokale macht voor het NBF in onderhandelingen toegestaan kan worden in plaats van een aanzienlijke NBF-inbreng in de nationale regering, dan zijn de voordelen voor de VS en de regering van Vietnam aanzienlijk'.

Huntington merkt op dat de macht van het NBF op het platteland verzwakt is door de Amerikaanse (Huntingtons) politiek van het 'te weeg brengen van een aanzienlijke migratie van mensen van het platteland naar de steden' (waarbij hij vergeet de rol te be-

schrijven die B-52 bommenwerpers en chemische oorlogsvoering bij 'het te weeg brengen' van dit proces gespeeld hebben). Concessies aan de realiteit van de kracht van het NBF op het platteland moeten gedaan worden, zo geeft hij toe maar 'het is in het belang van de VS en de Zuidvietnamese regering om lokale controle te ruilen voor macht op nationaal niveau'.

Huntington noemt meer details wanneer hij verder gaat over de 'regels' waaraan verkiezingen zouden moeten voldoen en als hij spreekt over de 'hefbomen' waarover de VS beschikt: 'De belangrijkste regels hebben betrekking op de verkiezingsstructuur, die een beslissende invloed kan hebben op wie gekozen wordt...' Hij maakt een lijstje van vijf 'steunmiddelen voor de spelers' in de volgende volgorde:

- a) geld
- b) organisatie
- c) politieke bekwaamheden
- d) populariteit van de kandidaat
- e) de populariteit van de onderwerpen (d.w.z. het vermogen om onderwerpen te ontwikkelen of uit te buiten die gunstige reacties onder de bevolking te weeg brengen).

Onder de verschillende beïnvloedingsmogelijkheden waarover de VS zou kunnen beschikken, suggereert Huntington 'het aanmoedigen of afraden van bepaalde individuen... of groepen om aan de politiek deel te nemen. Waarschijnlijk is het allerbelangrijkste politieke punt hier welke houding de VS moet aannemen tegenover actieve ARVN (Saigon-leger)-deelnemers, openlijk of in het geheim, aan het verkiezingsproces. De VS zou ook kunnen zorgen voor aanmoedigingen of dwang om samenwerkingsverbanden en fusies tussen verschillende politieke acteurs te bewerkstelligen.

De VS kan geld geven en materiële steun aan kandidaten en groepen. Dat kan zowel via geheime kanalen gebeuren of openlijk door de verdeling van economische bijstand en directe hulp-projecten'. Als hij het over de mogelijkheid heeft om enkele Amerikaanse 'gespecialiseerde organisatie- en politieke talenten' aan sommige Vietnamese leiders ter beschikking te stellen merkt Huntington op 'het is zeer dubieus of er veel Amerikaanse politici of bureaucraten zijn die Vietnamese politici vertellen kunnen hoe ze Vietnamese verkiezingen moeten winnen'. (De opmerking werd gemaakt voordat Thieu zijn éénmans presidents-verkiezingen' opvoerde in oktober 1971).

Nieuwe regels

Het Ontwerpakkkoord dat op 31 oktober ondertekend had moeten worden zegt: 'De Verenigde Staten heeft zich niet verbonden met enige politieke tendens of persoon in Zuid-Vietnam en is niet van plan een pro-Amerikaans regiem in Saigon af te dwingen.' Maar het zou van realiteitszin getuigen wanneer het NBF zich zou voorbereiden op verkiezingen die gehouden worden met 'Huntington's spelregels'. De laatste is van mening dat bepaalde spelregels die in het verleden gunstig voor de VS waren veranderd moeten worden omdat ze nu wel eens nadelig zouden kunnen uitwerken. De in 1967 gehouden verkiezingen voor de Nationale Assemblée werden gehouden onder regels 'afgestemd op het bevoordelen van goed georganiseerde minderheidsgroepen, vooral de katholieken die met misschien tien procent van de bevolking en twaalf procent van de Senaatscandidaten met 43% van alle senatoren uit de verkiezingen kwamen.' Maar stel je eens voor dat dezelfde regels nu eens in het voordeel van een NBF-'minderheid' zouden werken? Huntington noemt tien elementen op die gebruikt kunnen worden om dit te voorkomen en hij zegt in punt 8: 'het manipuleren van de grenzen van kiesdistricten'. De veranderingen die in het kiesstelsel aangebracht moeten worden, zegt hij 'zouden zowel deelname van het NBF moeten aanmoedigen en tegelijkertijd de waarschijnlijkheid van een NBF-overwinning moeten verkleinen'. In een tot zeer vergaande details gaande analyse over de verschillende klassystemen refereert hij aan het éénmans district' die 'de sterkste partij sterk oververtegenwoordigt. Als we er zeker van kunnen zijn dat dat niet het NBF is dan is dit stelsel goed. Maar kunnen we daar zeker van zijn?' Huntington scheen er allesbehalve zeker van te zijn en zijn knagende twijfel over de werkelijke kracht van het NBF op het platteland en in de steden is een voortdurend terugkerend thema in zijn rapport. Als hij het heeft over het 'meerderheidssysteem' bijv. zegt hij dat dit 'af zal hangen van kiezers die hun voorkeursstems uitbrengen op een niet-NBF-candidaat terwijl zij hun tweede stem voor een tweede niet-NBF-candidaat uitbrengen. Het is echter waarschijnlijk dat dit juist is wat de gemiddelde Vietnamese kiezer niet zal doen. Integendeel waarschijnlijk heeft hij het gevoel dat hij er belang bij heeft een voet te hebben in beide kampen en daarom is het

om hun kiezers voordelen — echte of schijnbare — te geven. Het lijkt van het allergrootste belang om deze mogelijkheden juist aan die leden van de Assemblée en aan die senatoren te geven die mogelijk anderszins een grote NBF-oppositie kunnen verwachten. 'Leden van de Assemblée en senatoren kunnen misschien ook een rol spelen in de verdeling van overtollig geworden oorlogsmateriaal en -installaties. Een andere mogelijkheid is het bevorderen en het toedelen van bonussen en andere voordelen aan voormalige dienstplichtigen — die tenslotte een belangrijk deel van de mannelijke bevolking zullen uitmaken...'

Huntington geeft weinig voor Thieu's kans het te overleven in de 'politieke competitie'. Hij wijst erop dat bij de verkiezingen van 1967 Thieu en zijn vice-president Nguyen Cao Ky 'er beiden niet in slaagden een meerderheid en meer dan 30% te krijgen in zeventien provincies en gemeenten. Drie daarvan waren Saigon, Danang en Hue...' Dat waren de plaatsen waar, dankzij de aanwezigheid van buitenlandse correspondenten enige controle kon worden uitgeoefend over het tellen van de stemmen en waar Thieu duidelijk werd verslagen door de 'vrede-scandidaat' Truong Dinh-tzu, die Thieu direct na de verkiezingen in de gevangenis wierp waarin hij nog steeds zit. Zonder deze schandalige behandeling van de belangrijkste oppositiecandidaat te noemen zinspeelt Huntington op de waarschijnlijkheid dat 'enkele politieke leiders met massa-aanhang zullen opkomen die noch bindingen met het NBF noch met de regering in Saigon hebben. Tzu was een voorproefje van wat de toekomst brengen kan...' Thieu, aldus Huntington, 'heeft pas langzaam en met enige tegenzin geleerd de demagoog te spelen' — het belangrijkste element voor een leider met massa-appeal in zijn ogen.

Tot nu toe zijn alle Amerikaanse militaire en politieke strategieën voor Vietnam gestrand op de rotsen van de werkelijkheid en het is onwaarschijnlijk dat het met Huntingtons strategie veel beter zal aflopen. Maar in ieder geval geeft dit rapport een onthullend inzicht in de politieke moraliteit van één van Amerika's leidinggevende wetenschappers, belast met het opleiden van een nieuwe generatie van politieke wetenschappers naar zijn evenbeeld. Je kan je de man beter voorstellen als hoofd van een 'Departement voor Smerige Zaken' dan aan het hoofd van Harvard.

Scherpe reactie Russische regering

LUCHTACTIES NIXON

ONGEKENDE ^{22/12} HEVIG

SAIGON/WASHINGTON, 20 dec. (Reuter, UPI, AFP, NYT) — Meer dan 100 Amerikaanse bommenwerpers van het type B-52 en ruim 500 jachtbommenwerpers hebben dinsdag voor de tweede achtereenvolgende dag met ongekende hevigheid aanvallen uitgevoerd op doelen in heel Noord-Vietnam. Volgens een woordvoerder van het Amerikaanse Pentagon zijn doelen bestookt, die niet eerder onder vuur zijn genomen. Amerikaanse oorlogsschepen voerden langs de hele Noordvietnamese kust zware beschietingen uit. Radio-Hanoi heeft bekendgemaakt, dat dichtbevolkte gebieden in Hanoi en Haifong zijn getroffen en tientallen burgers om het leven zijn gekomen.

De Russische regering heeft in een scherpe verklaring de hervatting van de massale bombardementen op heel Noord-Vietnam veroordeeld als een „agressieve actie, die de situatie alleen maar ingewikkelder kan maken en het bloedvergieten voortzet.” De Russische leiders bestuderen de situatie zeer ernstig, zo werd verklaard. Volgens de Russische ambassadeur in Parijs, Abrassimot, is de escalatie van de bombardementen „geen teken van kracht van de Amerikaanse politiek en diplomatie, maar van zwakte”.

De woordvoerder van het Amerikaanse Pentagon, Jerry Friedheim, weigerde nadere bijzonderheden te geven over de nog niet eerder geraakte doelen. Hij liet doorschemeren, dat talrijke bruggen, olieleidingen en transportwegen, die gedurende de bombardementspauze van ongeveer twee maanden werden hersteld, opnieuw zijn bestookt. Volgens het Pentagon zijn elektriciteitscentrales, opslagplaatsen en vrachtwagen-garages in Hanoi en Haifong niet eerder gebombardeerd, vanwege wat genoemd werd de grote aantallen burgers in deze gebieden.

Het Pentagon betitelde de nieuwe bombardementsacties als een „zeer belangrijke inspanning” om Noord-Vietnam te dwingen tot een regeling met de Verenigde Staten te komen. Volgens Friedheim is ook weer een begin gemaakt met de vernieuwing van de mijnenvelden voor de Noordvietnamese kust. De nieuwe operaties verlopen „succesvol”, aldus Friedheim. De Noordvietnamese wateren zijn al weer met mijnen „bezaaid” om te verhinderen, dat nieuwe voorraden naar Noord-Vietnam worden

Drie kinderen, die gewond zijn geraakt bij de hevige Amerikaanse luchtaanvallen op Hanoi, worden verzorgd in een ziekenhuis van de Noordvietnamese hoofdstad.

aangevoerd.

De bombardementen van Amerikaanse B-52 bommenwerpers hebben in de nacht van maandag op dinsdag in de omgeving van Hanoi aan minstens 60 mensen het leven gekost. Dit heeft het Noordvietnamese persbureau bekendgemaakt. Radio-Hanoi deelde mee, dat een bom was terechtgekomen op een drukbezochte bioscoop in Hanoi, waardoor negen mensen werden gedood en 60 werden gewond. Drie B-52 bommenwerpers en drie jachtbommenwerpers zouden zijn neergeschoten. Het Pentagon heeft het verlies van drie toestellen toegegeven.

Zie verder pagina 5 kolom 7

De Noordvietnamese delegatielider bij de vredesonderhandelingen in Parijs, Xoean Thoej, gesticuleert driftig, terwijl hij commentaar levert op de hervatting van de Amerikaanse bombardementen en de verklaringen van Nixons adviseur Henry Kissinger.

VOOR IN DE KERSTBOOM...

2008/2009

...Om op te hangen

LEVEN GAAT GEWONE GANG

De kerstbomen gaan grif van de hand in Saigon

Amerikanen zwijgen over bombardementen

(Van onze speciale verslaggever)

SAIGON, 20 dec. — De Saigonezen doen hun kerstinkopen alsof er niets aan de hand is. Alsof president Nixon geen nieuwe, uitgebreide bombardementen op het noorden heeft verordonneerd. Alsof er geen nieuwe mijnen voor de haveningang van Haifong worden gelegd. Het dagelijks leven gaat zijn gewone gang.

Officieel heet het in Saigon dat de hervatting van de bombardementen niets anders is dan een

In Vietnam is de oorlog weer in volle hevigheid losgebarsten. Een bestandsovereenkomst, die een glimp van vrede zou kunnen brengen, is voor onbepaalde tijd van tafel geveegd.

Onze redacteur-buitenland HANS BEYNON is naar Indo-China vertrokken om getuige te zijn van een nieuw keerpunt in de ontwikkeling van Vietnam, Laos en Cambodja. Vandaag brengt hij zijn eerste verhaal uit een in kerststemming verkerend Saigon.

drukmiddel om Hanoi op de knieën te dwingen. Het is slechts „een nieuw offensief“ als gevolg van nieuwe vijandelijke troepenconcentraties. Dat zegt Nixon's perschef Ron Ziegler in Washington. En dat zegt de militaire woordvoerder, hier in Saigon, hem na. Maar uit de dagelijkse persconferentie klinkt een ondertoon; de meeste journalisten geloven dat er ditmaal geheel nieuwe doelen zijn getroffen, doelen die vroeger taboe waren zoals elektriciteitscentrales.

De Amerikanen plegen hun dagelijkse persconferentie te houden in een snikheest, groezelig gebouw in de hoofdstraat van Saigon. Het gebouw heeft duidelijk betere tijden gekend; het lijkt of spinrag er nu de voornaamste dienst uitmaakt. De zwetende Amerikaanse woordvoer-

Inwoners van Saigon verdringen zich voor een stalletje met een uitgebreide sortering kerstkaarten.

der is geniaal in het ontwijken van de talrijke vragen die de Amerikaanse correspondenten op hem afvuren. Routiniers zeggen dat dit de dagelijkse gang van zaken is. En daarom is de persconferentie eigenlijk een grote wassen neus.

De puffende zegsman is luchtmajoor Whiteman wie het „geen commentaar“ in de mond bestorven lijkt. Op herhaalde vragen over mogelijke andere doelen dan Hanoi en Haifong zegt hij in verschillende toonaarden: „Nee, ik kan daar niets méér over vertellen.“

Als een geïrriteerde journalist flitsend opmerkt dat de vijand verdomd goed weet dat-ie geraakt is en waar-ie geraakt is en waarom dat dan een militair geheim kan zijn, antwoordt Whiteman weer droogjes: „Ik kan daar niets méér over zeggen.“

Een andere verslaggever concludeert hardop voor zichzelf: „Er zijn geen B-52-vluchten buiten het gebied van Noord-Vietnam geweest. Betekent dit, dat alle B-52-bommenwerpers geconcentreerd zijn op doelen in het noorden?“ Whiteman zegt: „Die conclusie is geheel voor uw eigen rekening. Ik kan niets toevoegen aan wat ik reeds gezegd heb.“

Een andere vraag: „Volgens Wash-

ington zijn dit de zwaarste bombardementen uit de hele oorlog“. Whiteman heeft daar een zeer eenvoudig, ontwijkend commentaar op: „Dat is een relatieve kwestie. Ik kan daar niets meer over zeggen.“ De man wordt vervelend in zijn eentonigheid.

door

Hans Beynon

Dan wordt de vraag gesteld: „Hoeveel B-52-bommenwerpers zijn er operationeel in heel Azië?“ Whiteman beweert andermaal dat hij daar niets over kan zeggen. Een volgende correspondent raakt zeer verbolgen over al het niet-nieuws dat hem voorgeschoteld wordt en vraagt: „Hoeveel bommenwerpers waren er dan twee dagen geleden operationeel?“ „Dat weet ik niet,“ zegt Whiteman en hij doet een poging het hier verzamelde journalistendom te lijmen: „Ik zal dat voor u uitzoeken, heren.“

De belangstelling voor de persconferentie slinkt zienderogen. Al

na twee of drie keer „geen commentaar“ zijn een aantal journalisten boos weggelopen. Anderen praten met elkaar, schouderophalend.

Een verbeterde correspondent wil dan op tamelijk hoge toon weten hoe lang deze nieuwe „black out“ nog zal duren. Het antwoord had hij al tevoren makkelijk kunnen raden. Voor de zoveelste keer antwoordt Whiteman, dat hij het niet weet en hij voegt er aan toe: „Hoe lang ik moet antwoorden dat ik er niets meer aan toe kan voegen, kan ik niet zeggen.“

Je zou om het tamelijk snedige van deze kreet moeten lachen, maar niemand kan dat opbrengen. Majoor Whiteman loopt het zweet nu tappelings van het gezicht vanwege de helle televisielampen. Toch handhaaft hij ijskoud zijn rol als niets-zegger.

Wat nog overgebleven is van de verslaggeversmeute — en dat is weinig — verlaat het ovenwarme gebouw. Buiten op de straatmarkten gaat de handel in kerstbomen en kerstartikelen levendig door. Op een gebouw staat te lezen: „Gloria in Excelsis Deo“.

Bommen op Vietnam

Took JZ WH

(Vervolg van pagina 1)

verraderlijke aanvallen, die op de Amerikaanse woordbreuk volgden, uitgevoerd werden 'tegen alle bevolkte stedelijke gebieden van Noord-Vietnam inclusief de havenstad Haiphong en de hoofdstad Hanoi'.

In Hanoi trof een bom onder meer een volle bioscoop in de Hai Bai Trungstraat, waarbij negen mensen om het leven kwamen en 60 gewond werden. In totaal kwamen in Hanoi 32 mensen om en werden 145 gewonden geteld. Honderden huizen werden vernield.

Honderden raids

In de verklaring van het ministerie van buitenlandse zaken staat dat Amerikaanse vliegtuigen, waaronder B-52's, honderden aanvalsvluchten uitvoerden tegen delen van Hanoi, Haiphong en omliggende gebieden vanaf maandagavond. De aanvallen gingen de gehele nacht — tien uur lang — door.

Later werd in Hanoi nog bekendgemaakt dat ook oorlogsschepen voor de kust van Noord-Vietnam raketbeschietingen uitvoerden op kustplaatzen — onder meer Haiphong en een reeks eilandjes bij deze havenstad voor de kust.

De schandelijke aanvallen, waarbij ook opnieuw mijnen gelegd worden voor de kust, begonnen zondag en werden aanvankelijk door Amerikaanse woordvoerders huichelachtig ontkend. Later deelde minister Laird in een zeer korte verklaring mee dat inderdaad weer grootscheepse aanvalsgolven op heel Noord-Vietnam ondernomen worden.

In de verklaring van het ministerie

van buitenlandse zaken in Hanoi worden de opnieuw geïntensifieerde en uitgebreide aanvallen een buitengewoon ernstige stap tot escalatie van de oorlog genoemd.

Parijs

In een reactie op de rancuneuze bom aanvallen spreekt de Parijse delegatie van de voorlopige revolutionaire regering scherpe afkeuring uit over de nieuwe agressiedaden. Terwijl aan Amerika gevraagd is om te ondertekenen gaat het over tot uitbreiding van de bombardementen, aldus de woordvoerder, die zich afvroeg of de VS wegstreefden naar een oplossing.

De Noordvietnamese delegatie gaf een verklaring uit waarin de VS ten volle verantwoordelijk gesteld worden voor hun daden, zowel tegenover de Amerikaanse als de wereld-opinie.

De technische besprekingen tussen de delegatieleiders van Noord-Vietnam en de VS gingen maandag in een voorstad van Parijs verder. Ze zouden voortgaan nadat de Amerikaanse onderhandelaar Kissinger naar de VS terugkeerde. Voor gisteren was geen vergadering vastgesteld. Kissingers assistent, generaal Haig, voerde gisteren overleg met de marionettenleider Thieu, in zijn zwaarbewaakte paleis in Saigon.

In Quang Tri en in het centrale hoogland van Zuid-Vietnam worden zware gevechten gemeld. De vrijheidsstrijders hebben een reeks posities van de huurlingen onder schot genomen en voeren tal van aanvallen uit.

NOORD-VIETNAM WAARSCHUWT WASHINGTON

Escalatie van oorlog
wordt afgestraft

Tactiek van Nixon tot
mislukken gedoemd

GOLVEN TERREUR AANVALLEN VAN USA-LUCHTMACHT

20 ble 72 WVI

De afgelopen dagen hebben honderden bommenwerpers van de Amerikaanse luchtmacht grootscheepse terreuraanvallen uitgevoerd. Daarbij waren steden als Hanoi en Haiphong en tal van andere bevolkingscentra het doelwit. Het ministerie van buitenlandse zaken in Hanoi maakte de bomaanvallen, die nu ook door het Pentagon zijn toegegeven, bekend in een felle verklaring, waarin geprotesteerd wordt tegen het uitvoeren van buitengewoon gruwelijke misdaden door de Amerikaanse vliegtuigen.

Hanoi en andere
bevolkingscentra doelwit;
zes vliegtuigen neergeschoten

De terreurbombardementen volgen op een hele reeks Amerikaanse manoeuvres om te ontkomen aan de ontwerp-overeenkomst die in oktober tussen Noord-Vietnam en de VS bereikt werd. De verklaring

Making WDM- straffen

In een open brief hebben 20 reserve-officieren (apothekers, artsen en landartsen) geprotesteerd tegen de langdurige cestrallen, die het Hoog Militair Gerechtshof heeft opgelegd aan 7 hoofdbestuursleden van de VVDI wegens het organiseren van de groe-

De ondertekenaars verlangen van de minister dat hij de straffen niet te uitloven laat leggen en het gratis gebruik van de VDM-ers inwilligt. Zij dringen er tevens bij de minister op aan in de toekomst het geven van zulke buitenproportionele straffen voor te komen. De reserve-officieren schrijven de het onbevestigd is, dat aan personen, die op een vredesma en in verstorende wijze voor hun democratische rechten opkomen, een wettelijke detentie wordt opgelegd.

PTT-diensten tijdens feestdagen

Voor de uitvoering van de PTT-diensten gedurende de kerst- en nieuwjaarsperiode zijn de volgende regelingen getroffen.

De beide kerstdagen en nieuwjaarsdag zijn alle postinstellingen gesloten. Op de zaterdag 23 en 30 december zijn de postkantoren geopend zoals op zaterdag gebruikelijk is en er zal op deze dagen een volledige bestelling worden uitgevoerd.

Brussel niet opgelost. De ministers van de EEG-landen besloten de kwestie tot begin volgend jaar te laten liggen. Het conflict gaat vooral over de maximum-grootte van de vrachtwagens. Ook in zes huidige EEG-landen bestaan hiover grote verschillen. Frankrijk, België en Luxemburg werken met een maximum toelaatbare asdruk van 13 ton. Nederland, West-Duitsland en Italië hebben een

Vervolg op pag. 4

Radio-Hanoi maakte bekend dat de De Noordvietnamese luchtverdediging slaagde er in zes vliegtuigen neer te schieten. Twee B-52's werden vernietigd en minstens zes bemanningsleden werden gevangengenomen. De reserve-officieren schrijven de Amerikanen een bezoek aan Hanoi. De reserve-officieren schrijven de Amerikanen een bezoek aan Hanoi. De reserve-officieren schrijven de Amerikanen een bezoek aan Hanoi.

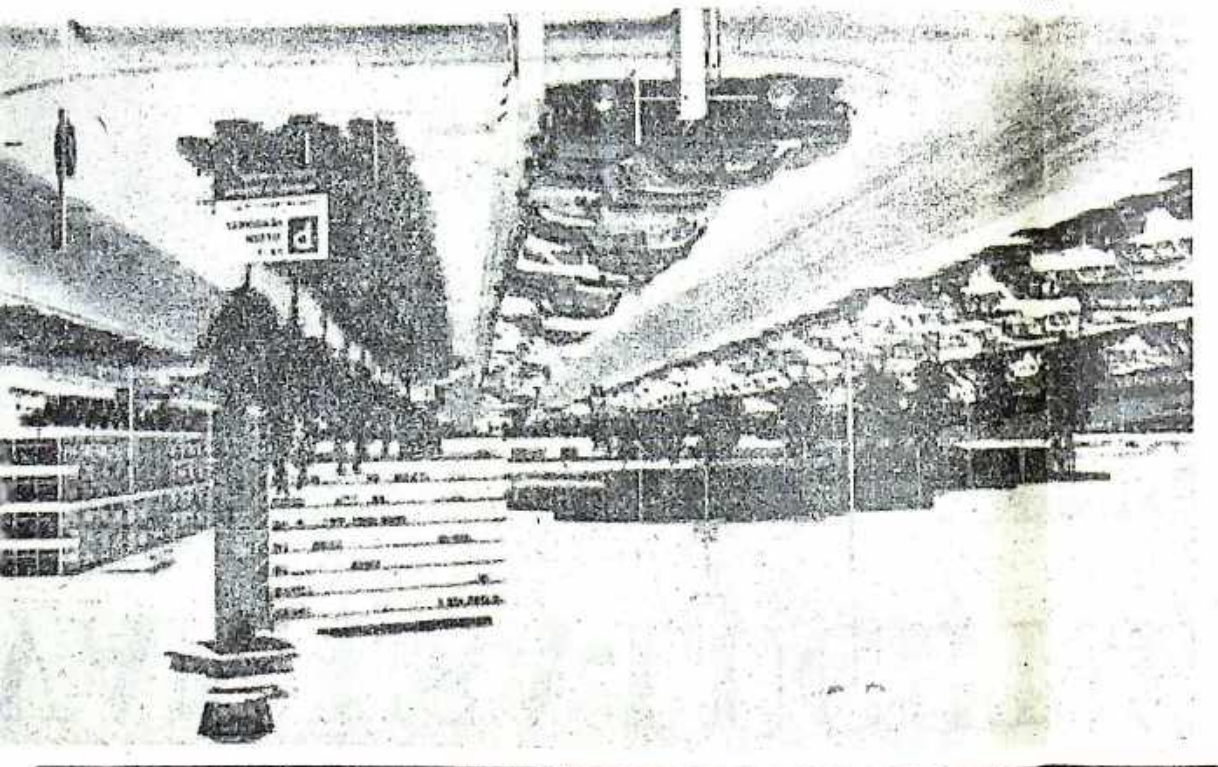
De correspondent van AFP meldt dat Hanoi gisterochtend opnieuw een uur lang is gebombardeerd. Hij bericht dat de bommen terecht kwamen in het zuidoostelijk deel van de stad, onder meer in de buurt van het ziekenhuis Bach Mai. Dit ziekenhuis, 4 km van het centrum van Hanoi, is in juni door bommen getroffen, hoewel het Rode Kruis-symbool op het dak en de voor-gevel is geschilderd. Volgens de AFP-correspondent is Hanoi nog nooit zo hevig en zo langdurig bestookt als in het afgelopen etmaal. Toch schijnt de bevolking er niet door verrast of van haar stuk gebracht: bij elk luchtalarm gaat iedereen naar de schuilkeiders of de eenpersoonsschuilputjes en wacht met het naar binnen gaan tot het begin van de explosies. De hemel boven Hanoi was de hele nacht voortdurend fel verlicht door een rode en witte gloed. De correspondent, Jean Troraval, trof in zijn schuilkeider ook de Amerikaans zangeres Joan Baez, evenals de meeste andere hotelgasten in de schuilkeider aan de in pyama. Zij zit met een groep Amerikanen en een groep Amerikanen en een groep Amerikanen.

voorstel een maximum van 10 ton. De verschillende landen zouden voortzetting van de vrachtwagens af te sluiten. Dit voorstel werd door Engeland aangenomen. Het argument is dat het 'milieu' wordt beschermd van de zware schade onderhandeld van de vrachtwagens. In werkelijkheid gaat het om de concurrentie in het vrachtwagensysteem. Het EEC-land dat in de plaats komt van het huidige systeem waarbij bilateraal over en weer tussen twee regeringen vergunningen worden verstrekt. De EEC-commissie stelde voor, dat Engeland 100 EEC-vergunningen zou krijgen. Denemarken ongeveer 50 vergunningen. Denemarken ongeveer 50 vergunningen. Denemarken ongeveer 50 vergunningen. Denemarken ongeveer 50 vergunningen.

De zaak is ook nog meer gecompliceerd geworden door de ruzie over de strategische bewapening, die in de vergoeding moet een vrachtwagensysteem geven zijn vrachtwagens in alle EEG-landen te laten rijden. Het EEC-land dat in de plaats komt van het huidige systeem moet bilateraal over en weer tussen twee regeringen vergunningen worden verstrekt. De EEC-commissie stelde voor, dat Engeland 100 EEC-vergunningen zou krijgen. Denemarken ongeveer 50 vergunningen. Denemarken ongeveer 50 vergunningen. Denemarken ongeveer 50 vergunningen.

Vergunningen

De zaak is ook nog meer gecompliceerd geworden door de ruzie over de strategische bewapening, die in de vergoeding moet een vrachtwagensysteem geven zijn vrachtwagens in alle EEG-landen te laten rijden. Het EEC-land dat in de plaats komt van het huidige systeem moet bilateraal over en weer tussen twee regeringen vergunningen worden verstrekt. De EEC-commissie stelde voor, dat Engeland 100 EEC-vergunningen zou krijgen. Denemarken ongeveer 50 vergunningen. Denemarken ongeveer 50 vergunningen. Denemarken ongeveer 50 vergunningen.

Schiphol zag dit jaar minder Amerikaanse toeristen arriveren

Deze cijfers versprekte directeur A. F. Luukens van de V.V.V. Amsterdam op de jaarvergadering van zijn vereniging. De achteruitgang van het Amerikaanse bezoek weet hij o.a. aan het verlies van een aantal charter- en naar andere Europese bestemmingen. Het aantal Amerikaanse toeristen dat de nationale vliegmaatschappij KLM in het afgelopen jaar naar Nederland heeft vervoerd, is met 12 procent gedaald.

De slechte zaak, mede gezien de resultaten van het afgelopen seizoen. Hij zei het voorts niet erg begrepen te hebben op de publicaties in het afgelopen jaar waarin de hoofdstad werd verwoest en veel hotels te bouwen en toeristen van andere steden af te pikken. Ze zijn veelal ongenuttigd of ingegeven door eigen belang en ze doen de Amerikaanse zaak schade, aldus de heer Luukens. Hij meende dat de hotelbouw zoals deze zich tot dusver heeft ontwikkeld niet alleen van grote betekenis is voor Amsterdam als toeristische noodzaak. De toeristische aanpakking van de hoofdstad is groot dat door voldoende aanbod van hotelaccommodatie te verstevigen moeten worden voortkomen. De belangrijkste toeristische trekpleister van ons land in zijn ontwikkeling willen afremmen.

Kamerfractie

CPN vraagt ^{Vite}
FL
20.05.68

interpellatie aan over Vietnam

Namens de CPN-fractie in de Tweede Kamer heeft hareus Bakker gisteren het verzoek ingediend om de minister van buitenlandse zaken te interpellieren over de laatste ontwikkelingen in Vietnam.

Hij verklaarde dat de communistische fractie de verscherping van de toestand door de uitbreiding van de Amerikaanse bombardementen zo ernstig acht, dat naar haar mening het parlement hier niet aan voorbij kan gaan.

Luchtacties

2004/2
Vervolg van pagina 3

Zes Amerikaanse vliegers, die na het neerschieten van een B-52 bommenwerpers ten noordwesten van Hanoi werden gevangen genomen, zijn dinsdag tijdens een speciale persconferentie in Hanoi getoond. Volgens radio-Hanoi vertelde een van de Amerikanen: „In de ochtend van 18 december nam ik deel aan een aanval met B-52 bommenwerpers. Toen ik gevangen was genomen, werd ik goed behandeld. Ik kreeg medische verzorging. Ik doe mijn vrouw en kinderen de beste wensen voor Kerstmis. Voor iedereen hoop ik dat deze oorlog spoedig wordt beëindigd.”

De zes vliegers noemden een voor een hun naam, geboortedatum, geboorteplaats, graad en legernummer. Ze legden een korte verklaring af. Er konden geen vragen worden gesteld. De zes zagen er goed uit, hoewel een van hen een verband om het hoofd droeg. Na afloop werden de journalisten meegenomen voor een rondrit langs getroffen delen van Hanoi. Een hele wijk van huizen van hout en bamboe was met de grond gelijk gemaakt.

Radio-Hanoi noemde de aanvallen een bewijs, dat „de regering-Nixon met behulp van bommen en granaten het Vietnamese volk een oplossing voor het Vietnamese vraagstuk probeert op te dringen op de voorwaarden van de Verenigde Staten.” „De regering-Nixon moet de volledige verantwoordelijkheid dragen voor alle ernstige gevolgen van haar misdadige acties”, aldus radio-Hanoi.

126 Wijzigingen

PARIJS — De leider van de Noordvietnamese delegatie bij de vredesbesprekingen in Parijs, Xoean Thoej, heeft onthuld, dat de speciale adviseur van president Nixon, Henry Kissinger, tijdens het geheime overleg 126 wijzigingen wilde aanbrengen in de in oktober tot stand gekomen bestandsovereenkomst. Xoean Thoej heeft gedreigd zowel het wekelijkse overleg als de technische besprekingen met de Amerikaanse onderhandelaar Porter voor onbepaalde tijd op te schorten.

De veranderingen, die Kissinger wilde aanbrengen in het ontwerp-akkoord, betroffen geen louter details meer, maar raakten principiële kwesties, aldus Xoean Thoej. Als voorbeeld noemde hij een voorstel van Kissinger, waardoor —zo verklaarde hij — de realiteit werd ontkend, dat er in Zuid-Vietnam twee regeringen (Saigon en het Bevrijdingsfront), twee legers en drie politieke hoofdstromingen zijn.

De Noordvietnamese onderhandelaar verklaarde, dat Hanoi het Amerikaanse voorstel tot de vorming van een internationale controlecommissie heeft verworpen omdat dit zou lei-

tingsleger en op die manier de soevereiniteit van Vietnam zou aantasten. Amerika wilde een commissie van enkele duizenden leden uit vier landen (Indonesië, Hongarije, Polen en Canada), terwijl Noord-Vietnam in de laatste onderhandelingsronde stond op een commissie van niet meer dan 250 man.

Xoean Thoej eiste een onmiddellijke stopzetting van de bombardementen. „Door welbewust de waarheid in de onderhandelingen te verdraaien probeert Amerika de publieke opinie om de tuin te leiden, de verantwoordelijkheid voor de impasse Noord-Vietnam in de schoenen te schuiven, de Amerikaanse opzet om de bombardementen op te voeren te camoufleren en met militaire macht een Amerikaanse oplossing in Zuid-Vietnam op te leggen”, aldus de Noord-vietnamese onderhandelaar.

Doorvechten

De Zuidvietnamese minister van buitenlandse zaken Tran Van Lam verklaarde dinsdag, dat Zuid-Vietnam liever alleen wil doorvechten dan een akkoord te tekenen, dat Vietnam in handen van de Noordvietnamezen zou spelen. „Het struikelblok in de onderhandelingen is naar mijn oordeel het principe, dat de Noordvietnamezen opeisen de vertegenwoordigers van heel Vietnam te zijn”, aldus Tran Van Lam.

De assistent van Kissinger, generaal Haig, had dinsdag een onderhoud van drie uur met de Zuidvietnamese president Ngoejen Van Thieu. Daarna reisde hij naar Pnom Penh voor overleg met de Cambodjaanse premier Lon Nol. In New York riep de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Kurt Waldheim, de Amerikaanse ambassadeur bij de UNO, George Bush, bij zich om zijn ongerustheid over het afbreken van de onderhandelingen te uiten.

In Washington wordt verwacht, dat de nieuwe escalatie in de Vietnamese oorlog zal leiden tot initiatieven van het Amerikaanse Congres om een einde te maken aan de oorlog. Dit jaar probeerde de Senaat tot drie keer toe gelden voor de oorlog in Indo-China af te snijden, maar alle pogingen liepen stuk op de regeringsgezinde houding van het Huis van Afgevaardigden. Veel Congresleden zien in de nieuwe politiek een opleving van de politiek van de vroegere president Lyndon Johnson.

In Parijs verklaarde de Russische ambassadeur Abrassimof, dat men zich nu kan afvragen of de Amerikanen wel oprecht zijn geweest, toen zij tijdens het bezoek van president Nixon aan Moskou in mei vurig voor vrede pleitten. Het standpunt van de Russische leiders omschreef hij als „aan de ene kant eisen van de Verenigde Staten, dat ze afzien van hun agressie en aan de andere kant blijvende hulp geven aan de Vietnamezen.”

VVDM eist stopzetting bombarde- menten

(Van een verslaggever)

De algemene ledenvergadering van de VVDM heeft gisteren een telegram aan de Tweede Kamer verzonden, waarin van het parlement wordt verlangd, dat het zijn invloed aanwendt bij president Nixon voor onmiddellijke stopzetting van de bombardementen op Noord-Vietnam.

Voorts wordt in het telegram verlangd dat alle Nederlandse betrekkingen met het Thieu-bewind worden verbroken en wordt overgegaan tot erkenning van de Democratische Republiek Vietnam.

AANKLACHT TEGEN BOMMEN

Petitie-protest aangeboden bij consulaat

AMSTERDAM, 21 dec. (ANP) — Het hervatten van de bombardementen op Noord-Vietnam heeft ook in Nederland tal van protesten uitgelokt. Woensdagmiddag hebben een paar honderd demonstranten, voornamelijk studenten en docenten van Sociale Academies, bij het Amerikaanse consulaat een petitie aangeboden, waarin de hervatting van de bombardementen wordt veroordeeld.

Elf zogeheten stille wachtgroeper voor vrede in Vietnam — groeper die eens per maand een stille wach houden op een druk punt in hun stad — hebben minister Schmelzer van Buitenlandse Zaken een telegram gestuurd. De groepen verzoeken de bewindsman bij de Amerikaanse regering aan te dringen op het stoppen van de bombardementen.

De voorzitter van de PPR-fractie in de Tweede Kamer, dr. De Gaay Fortman, is van plan zo spoedig mogelijk een bezoek te brengen aan Vietnam. Hij zal proberen zowel Noord- als Zuid-Vietnam te bezoeken. Bedoeling van zijn reis is een indruk te krijgen van de verwoestingen die de oorlog heeft aangericht en van de mogelijkheden voor Nederlandse steun aan de wederopbouw van Vietnam.

De politie probeert demonstranten te verdrijven, die tot in het portaal van het Amerikaanse consulaat waren doorgedrongen. De demonstranten boden daar een petitie aan waarin ze protesteerden tegen de hervatting van de bombardementen op Noord-Vietnam.

Minister stuurt Washington bericht

SCHMELZER WIJST BOMBARDEREN AF

Kamer houdt moties in over Vietnam

(Van onze correspondent)

BINNENHOF, 21 dec. — Minister Schmelzer (Buitenlandse Zaken) zal „in duidelijke bewoordingen” te Washington zijn afwijzing van de hervatting der bombardementen in Vietnam kenbaar maken. Hij zal de Amerikaanse regering verzoeken de bombardementen stop te zetten. De bewindsman deelde dit woensdag in de Tweede Kamer mee bij de aanvang van de interpellatie-Bakker (CPN) over Vietnam.

Verschillende moties waren voorbereid, maar bleven na de mededeling van de heer Schmelzer onder tafel. Een zeer groot deel van de Kamer sprak tevredenheid uit over diens standpunt en verzocht ook de afkeuring van het Nederlandse parlement in Washington te deponeren.

Enkele rechtse splinterpartijtjes en DS'70, bij monde van oud-minister De Brauw, toonden reserve. De laatste wees erop, dat de heer Schmelzer weinig rechtstreekse inlichtingen had en dat het dus niet in de rede lag over een deel van de oorlogshandelingen een hard standpunt te formuleren. Ook de heer Jongeling (GPV) zag redenen voor een „wat voorzigtiger opstelling”.

Veel fracties gingen ervan uit, dat de hervatting der bombardementen de kansen op een vredesregeling vermindert. Minister Schmelzer was daar minder zeker van. Hij wees er wel op, dat de hernieuwde hevige bomaanvallen een negatieve invloed zullen hebben op het begrip in de wereld voor de Amerikaanse politiek.

CPN-fractie-leider Bakker wees Amerika als schuldige aan voor het feit, dat de vrede nog niet bereikt is. Dat de tegenstand van de Zuidvietnamese regering een belangrijke factor is, geloofde hij niet. „Thieu is in alle opzichten een creatuur van de Verenigde Staten. Zijn zogenaamde verzet is het verzet van hen, die hem overeind houden”.

Minister Schmelzer zei er nog steeds van overtuigd te zijn, dat Amerika streeft naar „een redelijke vredesregeling”. Het uitblijven van het akkoord wijst er volgens hem op, dat „punten van wezenlijk belang voor een langdurige vrede” nog niet geregeld konden worden. PvdA-woordvoerder Van der Stoep vond, dat de minister wat dit betreft nogal kritiekloos steunt op het Amerikaanse standpunt.

Warschau protesteert scherp bij Nixon

21 Dec 72

POOLS VRACHTSCHIP GERAAKT IN HAIFONG

Hanoi breekt technisch overleg af

WARSCHAU/PARIJS, 21 dec. (Reuter, UPI, AP, AFP) — Polen heeft bij de Amerikaanse regering scherp geprotesteerd tegen de aanval van Amerikaanse bommenwerpers op een Pools vrachtschip in de Noordvietnamese havenstad Haifong. Het schip brandde volledig uit en zonk. Volgens het Poolse persbureau kostte de aanval aan drie zeelieden het leven. Vijf raakten gewond. Polen is met Indonesië, Hongarije en Canada een van de landen, die door Amerika zijn voorgesteld om zitting te nemen in een internationale controlecommissie voor Vietnam.

In Amerika weigerden de ministeries van buitenlandse zaken en defensie commentaar te geven op het tot zinken brengen van het Poolse vrachtschip. Volgens het Poolse persbureau vervoerde het schip (de Jozef Conrad) geen militaire materialen naar Haifong, maar gewone voorraden. Er werd niet vermeld, wanneer het schip in Haifong was aangekomen. Sinds 8 mei zijn alle Noordvietnamese waterwegen met Amerikaanse mijnen geblokkeerd. Polen betitelde de actie als een „barbaarse aanval en een daad van luchtpiraterij, die absolute veroordeling verdient.”

Noord-Vietnam heeft de technische besprekingen, die na de onderhandelingen tussen Kissinger en Le Doek Tho in Parijs werden gehouden, voor onbepaalde tijd afgelast wegens de „huidige ernstige situatie, die door de Verenigde Staten is veroorzaakt”. Volgens de Amerikaanse delegatie is echter inmiddels voor zaterdag een nieuwe bijeenkomst afgesproken. De Noord-vietnamese delegatie liet in het midden of zij de wekelijkse bijeenkomst van vandaag doorgang laat vinden.

Woensdag kwamen Amerikaanse en Noordvietnamese deskundigen voor korte tijd bijeen. De Noordvietnamese plaatsvervangend minister

Een oude Zuidvietnamese vrouw kijkt gelaten toe bij een actie van Zuidvietnamese soldaten in de buurt van Saigon.

generaal van de Verenigde Naties, Kurt Waldheim, heeft contact gezocht met verschillende UNO-afgevaardigden om te komen tot een mogelijk vredesinitiatief inzake Vietnam. Na een onderhoud met de Amerikaanse gedelegeerde George Bush had hij woensdag een ontmoeting met de Russische afgevaardigde Jacob Malik. Waarschijnlijk zal hij ook een gesprek hebben met de Chinese gedelegeerde Hwang Hwa. Waldheim is zeer verontrust over

Thach overhandigde de Amerikaanse onderhandelaar Heyward Isham een protestverklaring tegen de hervatting van de massale bombardementen. Isham verduidelijkte daarop de Amerikaanse zienswijze. Na ongeveer een uur brak de Noordvietnamese delegatie de bespreking af.

Mevrouw Ngoejen Thi Binh, de delegatieleidster van het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront, is uit Parijs vertrokken voor een reis naar Moskou, Peking, Hanoi en haar regering in Zuid-Vietnam. Zij verklaarde, dat het in verband met de ernstige situatie noodzakelijk is verslag uit te brengen over het verloop van de vredesonderhandelingen en nieuwe richtlijnen te krijgen. In een interview met een Italiaans blad herhaalde zij haar opvatting, dat president Nixon de Zuidvietnamese president Thieu moet laten vallen om werkelijk vrede te bereiken.

WASHINGTON — De secretaris-

riaanse escaorte van de oorlog.

President Nixon is volgens kringen rond het Witte Huis ervan overtuigd, dat de Russische en Chinese regeringsleiders geen harde maatregelen zullen treffen na zijn besluit de meest intensieve bombardementen op Noord-Vietnam te laten hervatten. Ondanks de verontwaardigde reacties uit Moskou en Peking geloven Amerikaanse regeringsfunctionarissen, dat beide landen hun invloed bij Hanoi zullen aanwenden om te trachten de impasse in de vredesonderhandelingen te doorbreken.

President Nixon is — zo wordt gezegd — nog steeds van oordeel, dat Rusland en China aan het standpunt vasthouden, dat de oorlog in Vietnam de verbetering in de betrekkingen met de Verenigde Staten in de wielen moet rijden. Amerika gebruikt, aldus een woordvoerder van het Witte Huis, „elk kanaal” om een oplossing te bereiken. Nixons speciale adviseur

Mogelijk vertrek adviseur

Nixon zou ruziën met Kissinger

WITTE HUIS ONTKENT GERUCHTEN

WASHINGTON, 21 december (Reuter). — In Washington gonst het van geruchten over een mogelijk aftreden van Henry Kissinger als Nixons belangrijkste adviseur op het gebied van de buitenlandse politiek.

Op zijn zachtst gezegd zou president Nixon niet erg in zijn sas zijn met Kissingers jongste optreden tijdens de Vietnam-onderhandelingen in Parijs. Het vredesoverleg heeft tot een impasse geleid en Nixon heeft bevel gegeven tot een hervatting van de bombardementen op Hanoi en Haifong.

Maar het is ook heel goed mogelijk dat Nixon en Kissinger een knallende ruzie hebben en dat er voor de presidentiële adviseur niets anders opzit dan zijn ontslag te nemen.

Al geruime tijd strooien politieke koffiedikkijkers allerlei vertelsels rond over een mogelijk aftreden van Kissinger. Het is bekend dat Kissinger vele vijanden heeft in Washington, vooral onder de carrièrediplomaten en de hoge ambtenaren van het ministerie van buitenlandse zaken, die woedend zijn over de wijze waarop Kissinger als Vietnam-onderhandelaar en voornaamste raadsman voor de buitenlandse politiek het State Department op de achtergrond heeft gedrongen.

Sinds Kissinger op zijn persconferentie van afgelopen zaterdag

verslag uitbracht over de impasse in het vredesoverleg, doen de wildste verhalen de ronde. Kissinger zou de onderhandelingen hebben verprutst. Hij zou zijn boekje te buiten zijn gegaan en zich niet hebben gehouden aan de richtlijnen van Nixon of als „begaafd amateur” door de Noordvietnamese buiten spel zijn gezet. De Amerikaanse regering zou nu naar een zondebok zoeken en Kissinger de schuld geven van de huidige slechte stand van zaken in het Vietnam-overleg.

Optimist

Normaal gesproken is Kissinger volgens diplomatieke waarnemers de optimist zelve, die de schijn wekt alsof hij de gevoelens van Nixon vertolkt, wanneer hij zijn visie op de buitenlandse politiek van Amerika geeft. Maar zaterdag loonde Kissinger zich uiterst teleurgesteld. Enigszins mat stond hij de verslaggevers te woord en maakte hij nadrukkelijk onderscheid tussen wat in de ogen van „de president” een eerlijke en rechtvaardige oplossing voor de oorlog was en wat hij bereid was te aanvaarden.

Het Witte Huis heeft in de geruchten over Kissinger naar het rijk der fabelen verwezen en „volslagen onwaar” genoemd. De president en zijn adviseur zijn het volkomen eens, nu en tijdens het verloop van de onderhandelingen. Het is gebruikelijk dat presidentiële adviseurs tijdens een beleids-gesprek over een belangrijk onderwerp als Vietnam hun mening geven. En ik zeg niet dat iedereen het dan met elkaar eens is, aldus woordvoerder Ziegler van het Witte Huis.

Kissinger zou de Russische ambassadeur in Washington van te voren op de hoogte hebben gebracht van de bombardementen.

De Russische en Chinese reacties werden in Washington als betrekkelijk „mild” ontvangen. De Chinese regering sprak woensdag haar verontwaardiging uit en veroordeelde de nieuwe uitbreiding en opvoering van de oorlog in Vietnam. Amerika moet, aldus Peking, zijn agressie-oorlog en de bombardementen staken en onmiddellijk het akkoord tekenen, dat zal leiden tot een herstel van de vrede. China beloofde het Vietnamese volk alle mogelijke steun.

Slachtoffers

SAIGON — Noord-Vietnam heeft verklaard, dat bij de Amerikaanse aanvallen op Hanoi maandag en dinsdag 215 burgers om het leven zijn gekomen en 326 werden gewond. In Haifong werden alleen al op maandag 45 burgers gedood, terwijl 131 anderen gewond raakten. Volgens het Noordvietnamese persbureau zijn tot nu toe 13 Amerikaanse gevechtsvliegtuigen neergeschoten, waaronder 5 bommenwerpers van het type B-52. Amerikaanse woordvoerders hebben het verlies van zes toestellen toegegeven.

Naar schatting 600 Amerikaanse bommenwerpers hebben ook woensdag weer massale aanvallen uitgevoerd op doelen in heel Noord-Vietnam. Volgens het Noordvietnamese persbureau werd onder meer een anderhalve kilometer lange verbindingsweg tussen Hanoi en de Chinese grens gebombardeerd. Het burger-vliegveld Gia Lam bij Hanoi is zo zwaar beschadigd, dat op het ogenblik geen grote toestellen kunnen landen.

Volgens de correspondent van het Franse persbureau AFP in Hanoi is de Amerikaanse luchtmacht van tactiek veranderd. Na de langdurige en elkaar snel opvolgende vluchten van maandagnacht zou nu een „intimidatie-tactiek” worden gevolgd. De vliegtuigen komen met grote tussenpozen en vliegen nu eens hoog dan weer in duikvluchten laag over de stad. Vanwege de lange duur van het luchtalarm hebben veel inwoners van Hanoi besloten niet meer naar bed te gaan, maar de hele nacht in schuilkelders door te brengen.

De Amerikaanse torpedobootjager met geleide projectielen Goldsborough is voor de kust van Noord-Vietnam door artillerievuur getroffen, waardoor twee opvarenden werden gedood. Dit heeft het Amerikaanse opperbevel in Saigon bekendgemaakt. De Goldsborough voer juist ten zuiden van de 20ste breedtegraad, toen een exploderend projectiel van Noordvietnamese kustbatterijen gaten in het dek sloeg. Volgens radio-Hanoi werden nog drie Amerikaanse oorlogsschepen in brand geschoten.

Doelen

Volgens een woordvoerder van het Amerikaanse Pentagon hebben de bombardementen „zeer belangrijke” schade toegebracht aan Noordvietnamese militaire installaties, zoals opslagplaatsen, scheepswerven, spoorwegstations, elektriciteitscentrales, luchtmacht... (de rest is afgesneden)

Een Amerikaanse vlieger wordt in de Noordvietnamese hoofdstad Hanoi aan journalisten getoond. De Amerikaan werd met zijn B-52 bommenwerper neergeschoten bij een actie in de nacht van maandag op dinsdag.

stallaties. Gevraagd of Amerika bezig is met terreur-bombardementen Noord-Vietnam op de knieën te dwingen, antwoordde de woordvoerder van het Pentagon, dat hij dit woord niet wilde gebruiken. Hij ontkende, dat burgerdoelen worden bestookt.

De assistent van Kissinger, generaal Alexander Haig, heeft opnieuw een onderhoud gehad met de Zuidvietnamese president Thieu. Later vloog hij naar de Laotiaanse hoofdstad Vientiane voor een onderhoud met premier Soevanna Phoema. Woensdagavond vertrok hij naar Bangkok voor besprekingen met premier Kittikatsjorn van Thailand.

I NVA

Einde van de komedie

De komedie dat er een wapenstilstand in Vietnam zou komen is voorbij. De Amerikaanse bommenwerpers hebben ook boven de 20ste breedtegraad hun vernietigingsakties weer hervat. De komende dagen en weken zal men verder gaan waarmee men in oktober begonnen was: het vernietigen van ook het centrum van Hanoi.

Het is nog te vroeg om precies te weten wat er tijdens de verschillende onderhandelingsfasen gebeurd is. Kissinger heeft zaterdag een lang en verward verhaal opgehangen dat de Vietnamezen op het laatste moment met steeds nieuwe wijzigingsvoorstellen kwamen. Van de andere kant is hem, met name vanuit Saigon, verweten dat hij van begin af aan te weinig oog voor details zou hebben gehad en het onvoldoende tot hem zou zijn doorgedrongen dat de Engelse en Vietnamese tekst niet overal parallel liepen. Het zouden Nixons deskundigen zijn geweest die dat hadden geconstateerd en op meer precisie zouden hebben aangedrongen.

Waar het in feite op neer kwam was dat de Amerikanen in de tweede onderhandelingsronde nog allerlei op enigerlei wijze formeel erkennen van Zuid-Vietnam als onafhankelijke staat — die in het Ontwerpakkkoord niet aan de orde waren geweest. Uit Kissingers woorden viel duidelijk te beluisteren dat Nixon zelf besloten had dat de onderhandeling komedie nu lang geduurd had en het woord

zoals dat in het Amerikaanse militaire jargon heet, te vernietigen — d.w.z. zo'n masamoord te weeg te brengen dat men niet langer door wil vechten — en in het Zuiden om de schamele resten van het Thieu-lager door een muur van vuur voor

verder uiteenvallen te behoeden. De beestachtige hardnekkigheid van de oorlogsmisdadiger in het Witte Huis is onvoorstelbaar.

Na meer dan 20 jaar van inmenging gunt men het Vietnamese volk de vrijheid, zelfbeschikking en vrede niet waarop het meer dan wie ook recht heeft.

Het enige antwoord kan zijn: hernieuwd en krachtiger protest dan ooit. Internationaal bestaan er al plannen om van 20 januari a.s. de dag dat Nixon voor de tweede maal als president geïnaugureerd zal worden, een internationale dag van protest te maken. Naast krachtige politieke druk ook materiële hulp: pg 1090400 van het Medisch Comité Nederland-Vietnam te Amsterdam.

MAARTEN VAN DULLEMEN

Einde van de komedie

De komedie dat er een wapenstilstand in Vietnam zou komen is voorbij. De Amerikaanse bommenwerpers hebben ook boven de 20ste breedtegraad hun vernietigingsakties weer hervat. De komende dagen en weken zal men verder gaan waarmee men in oktober begonnen was: het vernietigen van ook het centrum van Hanoi.

Het is nog te vroeg om precies te weten wat er tijdens de verschillende onderhandelingsfasen gebeurd is. Kissinger heeft zaterdag een lang en verward verhaal opgehangen dat de Vietnamezen op het laatste moment met steeds nieuwe wijzigingsvoorstellen kwamen. Van de andere kant is hem, met name vanuit Saigon, verweten dat hij van begin af aan te weinig oog voor details zou hebben gehad en het onvoldoende tot hem zou zijn doorgedrongen dat de Engelse en Vietnamese tekst niet overal parallel liepen. Het zouden Nixons deskundigen zijn geweest die dat hadden geconstateerd en op meer precisie zouden hebben aangedrongen.

Waar het in feite op neer kwam was dat de Amerikanen in de tweede onderhandelingsronde nog allerlei op enigerlei wijze formeel erkennen van Zuid-Vietnam als onafhankelijk staat — die in het Ontwerpakkkoord niet aan de orde waren geweest. Uit Kissingers woorden viel duidelijk te beluisteren dat Nixon zelf besloten had dat de onderhandeling komedie nu lang geduurd had en het woord

zoals dat in het Amerikaanse militaire jargon heet, te vernietigen — d.w.z. zo'n masamoord te weeg te brengen dat men niet langer door wil vechten — en in het Zuiden om de schamele resten van het Thieu-lager door een muur van vuur voor

verder uiteenvallen te behoeden. De beestachtige hardnekkigheid van de oorlogsmisdadiger in het Witte Huis is onvoorstelbaar.

Na meer dan 20 jaar van inmenging gunt men het Vietnamese volk de vrijheid, zelfbeschikking en vrede niet waarop het meer dan wie ook recht heeft.

Het enige antwoord kan zijn: hernieuwd en krachtiger protest dan ooit. Internationaal bestaan er al plannen om van 20 januari a.s. de dag dat Nixon voor de tweede maal als president geïnaugureerd zal worden, een internationale dag van protest te maken. Naast krachtige politieke druk ook materiële hulp: pg 1090400 van het Medisch Comité Nederland-Vietnam te Amsterdam.

MAARTEN VAN DULLEMEN

Maarten van Dullemen constateert dat ook na een wapenstilstand de oorlog in Vietnam nog niet voorbij is.

Dan begint een nieuwe fase waarin de kansen voor het Bevrijdingsfront — elk gerechtvaardigd scepticisme tegenover de Amerikaanse bedoeling ten spijt — onvergelijkbaar veel gunstiger liggen dan tot nu toe. De bommen houden op te vallen, een deel van de terreur waaraan het Vietnamese volk al zo lang is bloot gesteld, verdwijnt onmiddellijk. Tegelijkertijd begint een onmiddellijke desintegratie van het Saigonleger dat tot nu toe slechts door de Amerikaanse bombardementen bijeen werd gehouden. Dat leger telt op papier meer dan één miljoen man.

N^o: 7952

KOMITEE JONGEREN VOOR VIETNAM

Voorzitter: Cor Jan de Groot (ARJOS)
Sekretaris: Klaas Zwart (ANJV)
Penningmeester: Jeroen de Vries (ASVA)
Bestuursleden: Bertus Schellingerhout (LCGJ)
Robbert van Oosten (JOVD-Amsterdam)
Henne Pauli (NVV-jc)

**ERKENNING DEMOKRATIESE REPUBLIEK VIETNAM
DOOR DE NEDERLANDSE REGERING
STOPZETTING NEDERLANDSE STEUN AAN HET
SAIGON-BEWIND**

Dko 72

Onder deze leuzen roept het komitee Jongeren voor Vietnam op, geld te geven ter ondersteuning en wederopbouw van Vietnam.

naam

bedrag

naam

bedrag

ORGANISATIES: ANJV, ARJOS, ASVA, BJS-Sittard, BVD, Centr. WJ-Utrecht, FCDJ (CHJO-KVPJG), GRONSTRA, HJA-staf, JOVD-Amsterdam, KWJ, KJW-Eindh., LCGJ, MJR, NCSV, NJG, NLJB, NIVON, NVV-jc, Paradiso, SRVU, SvV, USF, USN, WASTRA, Werkgr. Anders, Vredesweek Delft, LSB, HJR.

SEKRETARIAATSADRES: „JONGEREN VOOR VIETNAM”, NIEUWE KEIZERSGRACHT 61, AMSTERDAM, TEL.: 020 - 22 57 99;
POSTGIRO NO. 2600349 T.N.V. JONGEREN VOOR VIETNAM

MEDEWERKER

VIETNAM

DEMONSTRATIE

Pater Berrigan vrijgelaten

DANBURY, 21 dec. (UPI) — De Amerikaanse pater Philip Berrigan, activist in de campagne tegen de oorlog in Vietnam, is uit de gevangenis ontslagen. Hij heeft er twee en een half jaar in gezeten.

Berrigan werd indertijd veroordeeld omdat hij het register van het militaire rekruteringsbureau, waarin de namen van dienstplichtigen voorkomen, had vernietigd. Dat gebeurde in Catonsville in Maryland.

Bij het verlaten van de gevangenis werd hij opgewacht door een menigte van 500 sympathisanten onder wie zijn broer Daniel.

De twee broers, leiders van het „Katholieke Verzet tegen de oorlog in Indo-China“, zaten al in de gevangenis, toen de (nu overleden) chef van de Amerikaanse veiligheidsdienst, Edgar Hoover, tijdens een verhoor van een enquêtecommissie van de senaat verklaarde, dat de Berrigans de leiders waren van een complot om de persoonlijke adviseur van Nixon, Kissinger, te ontvoeren.

Na interpellatie van CPN-Kamerfractie inzake Vietnam

Nederlandse regering doet 210274VV stappen bij Amerika

(Van onze Haagse redactie)

Minister Schmelzer heeft gisteren in de Tweede Kamer na een interpellatie van de CPN toegezegd namens de meerderheid van het parlement en ook namens de regering in Washington de Nederlandse afkeuring uit te spreken over het verhevigde Amerikaanse oorlogsoptreden in Vietnam. Daarbij zal met klem staking van de bombardementen op Noord-Vietnam worden verlangd.

Deze toezegging volgde op het Kamerdebat bij de interpellatie van CPN-fractievoorzitter Bakker, waarbij namens vrijwel alle fracties — met uitzondering van De Brauw namens DS'70 — ernstige verontrusting over het Amerikaanse optreden werd uitgesproken.

Na de verklaring van minister Schmelzer werd het Kamerdebat op verzoek van de CPN-fractie geschorst voor bespraak tussen de fracties. Na afloop van de schorsing verklaarde Marcus Bakker dat de CPN-fractie haar opvattingen over de hele Vietnamese kwestie dikwijls uiteengezet heeft, maar met de toegezegde stappen in Washington het doel van deze interpellatie bereikt acht.

Alleen DS'70 tegen

Na de verklaring van Bakker in tweede instantie voerden achtereenvolgens sprekers van PvdA, PSP, PPR, KVP, GPV, D'66, DS'70, AR en VVD het woord. Namens de PvdA-fractie wees Van der Stoep de Amerikaanse argumenten voor de verscherpte bombardementen af. Hij verklaarde dat de PvdA-fractie vercordeelt wat nu door Washington wordt aangehouden. De Gray Fort-

In vele delen van Noord-Vietnam worden terreuraanvallen uitgevoerd op steden en dorpen. Hier Dong Son, in de provincie Quang Binh, dat reeds een aantal keren door de vele honderden bommen geraakt is.

O 1 ieuw nachtelijke

De krankzinnige kerstman

23 oktober 1970

BIJ de KVP kunnen ze het kerstpreken niet achterwege laten, ook al hebben honderdduizenden katholieken deze partij de bons gegeven en zijn zij ook vastbesloten voortaan eigen keuze te bepalen. Als het gaat om partijen, zowel als om vraagstukken van ingrijpende aard, om dingen die ons allemaal als mensen in deze tijd ten diepste raken. KVP-er Cornelisse concludeerde tijdens het jongste Kamerdebat over Vietnam: 'Kerstmis 1972 zal tegen de verwachtingen in de geschiedenis ingaan als het ergste dieptepunt in de Vietnamese oorlog.'

Maar waar een dieptepunt is, daar moet — met mathematische zekerheid — tegelijkertijd ook een hoogtepunt zijn.

Een 'ergste hoogtepunt' mogen ze er bij de kern van ijzervreters in de verder nogal weke, lobbige KVP, binnenskamers bij denken.

Het gaat namelijk om een oorlog, waarbij altijd partijen tegenover elkaar staan, twee fronten tegenover elkaar liggen, ook al is door de guerrilla en het optreden van lokale Quislings (onderkruipele van het Amerikaanse Opper-Onderkruipele Van Thieu in Saigon) de lijn niet geografisch te trekken.

De oorlog is niet zomaar een ding, een afschuwelijk en bloedig ding, geen lava-stroom uit de Vesuvius of de Krakatau. Maar een door menselijke (ook onmenselijke is menselijk) machten geplande en tot stand gebrachte toestand, waarin gewapende krachten tegen elkaar optreden. De geschiedenis geeft rechtvaardige en onrechtvaardige oorlogen te zien. De onrechtvaardige oorlog van het door machtsdrift bezeten Hitlerdom, dat het ene land na het andere binnenviel. En de rechtvaardige oorlog daar tegenover van de naties en de massa's die hun vrijheid en zelfstandigheid verdedigden en zich niet bij de inlijving in een Derde Rijk willen neerleggen. Om daarmee dan maar het diepst in het geheugen van verschillende generaties gegrifde voorbeeld te noemen.

Het dieptepunt, waarover KVP-er Cornelisse moest spreken, is het dieptepunt in het optreden van de Amerikaanse agressor. En tekenend voor het groeiend bewustzijn van de massa's in de kapitalistische landen is dat zij zich niet hebben laten verleiden tot algemene verwijzigingen naar 'de slechtheid van de oorlog', maar met zo'n kracht en onduidelijkheid van de slechtheid aanwijzen van de agressor en hem, met naam en toenaam (Verenigde Staten en Nixon), noemen. Deze agressor wordt bespuwd door alle eerlijke mensen in de wereld, die geen belang hebben bij oorlog, die er nog

zedelijke normen op na houden, die vanuit hun diepste levensovertuiging — niet of wel religieus — hun schreeuw van verontwaardiging en protest laten horen. Niet als een eenzame, individuele klacht, maar massaal, alle geschillen over andere vraagstukken opzij zettend en wetend dat de agressor de handen moet worden gebonden.

Het hoogtepunt, dat altijd tegenover een dieptepunt staat, is het hoogtepunt in de heldhaftigheid van de strijd van de Vietnamese vrijheidsstrijders, van Noord-Vietnam, van de vrijescharen die het moorddadige regiem van Van Thieu en de buitenlandse bezetters in de steden bestoken. Nooit eerder in de geschiedenis heeft een klein volk zich zo fier en groots oppericht tegenover een kolossale vijand, die over alle moderne middelen van de militaire techniek beschikt en die niet aarzelt om z'n zogenaamde 'superioriteit' te gebruiken voor een afslachtingscampagne-zonder-weerga.

DE misdaad is groot.

Het Zwarte Huis in Washington kan boodschappen de wereld rondsturen, z'n marionetten ook elders op-commanderen, de misdaad van het Amerikaanse imperialisme is niet meer te verbergen.

Voor de meerderheid van het Nederlandse volk geldt: de bommen op Hanoi en Haiphong zijn bommen op ons, zijn voltreffers in ons geweten, in ons politiek bewustzijn.

En daartegen zetten wij onze helm op: het politieke weten, namelijk dat geen bommentapijten, geen mijnen-leggerij, geen terreur het rad van de geschiedenis kunnen terugdraaien. Er is in Vietnam geen militaire overwinning voor de Verenigde Staten meer te behalen en het vrijheidslievende volk van Vietnam zal de oogst binnen halen van wat gezaaid werd met het bloed der martelaren, op de slagvelden, in de tiggerkooien en de kerkers van Van Thieu, regerende bij de gratie Nixons.

Daartegen hanteren wij ons eigen wapen: dat van de massale demonstratie, van de weloverwogen actie die nog bredere lagen onder ons volk mobiliseren zal, niet van de ene dag op de andere alleen maar als het nodig is in een langer volgehouden en in kracht toenemende campagne.

Hoe belangrijk de stem van de massa is, werd bewezen tijdens de jongste Kamerdebatten, toen Schmelzer tegenover Marcus Bakker, die namens onze fractie de regering interpelleerde, moest toezeggen uit naam van het Nederlandse

parlement te protesteren bij de Amerikaanse regering, waarbij hij thans verder is gegaan in z'n afwijzing van het Amerikaanse optreden dan ooit het geval was.

Dat wil niet zeggen dat Schmelzer veranderd is. Het wil zeggen, dat de situatie in ons land grondig veranderd is en dat de regeerders, die reeds bij de verkiezingen verslagen zijn en nog in het zadel hangen, zich daarvan bewust beginnen te worden.

Alleen wie stokdoof is en ziende blind, kan daaraan nog ontkomen. Het is van zeer groot internationaal belang, dat de meest NAVO-getrouwde regering in Europa tegen wil en dank gedwongen is om een protest

door
Joop Wolff

te laten horen. Ook al voegt een woordvoerder van het ministerie er aan toe, dat het onderhoud tussen Schmelzer en de Amerikaanse ambassadeur verder 'in een prettige atmosfeer verlopen is', de macht van een minder-prettige massa-beweging staat er achter.

Zo is dat al eens een keer eerder geweest. Toen Schmelzer 'in een prettige atmosfeer tezamen kwam met de Westduitse ambassadeur', maar hem wel moest laten weten, dat de door hem toegezegde inwilliging van de eis tot vrijlating van de Drie van Breda geen doorgang kon vinden, omdat dit, in deftig politiek Haags, 'niet haalbaar' bleek gezien de manier, waarop de Februari-staking herdacht, de hoorzittingen op het Binnenhof en het Kamerdebat verlopen waren.

Het-zat-er-niet-in.

En het zal er steeds-meer-niet-inzitten!!

Dat is de trend van de ontwikkeling. Dat is de kentering, die zich onder ons volk voltrekt en die een ontwikkeling inluidt, waarvan het einde nog bij lange na niet in zicht is.

Wie geen formalist is, geen dorre zeltteller, zal zich daarvan juist in de dagen van de kabinets-formatie (of informatie) rekenschap geven.

HET is hier gemakkelijker vergaderen dan in Hanoi.

Daar regent het bommen en napalm! Juist daarom moeten we het doen, met duizenden, tienduizenden. Bijeenkomend in machtige demonstraties.

Wat vandaag in Amsterdam gebeurt, moet over het land uitvloeien.

Er is simpelweg geen tijd om te aarzelen of talmudistische debatten aan te gaan over allerlei ondergeschikte kwesties. Er is geen enkele madurodam-provocatie, die dit soort acties kan en mag doorkruisen.

Het gaat er nu om vastberaden en in volle eenheid te handelen.

Degenen, die van het begin af aan, van de eerste dagen af de Vietnamese vrijheidsstrijd gesteund en de neo-koloniale intriges doorzien hebben en zich daarbij niet wensten neer te leggen, in welk illuster gezelschap dan ook, moeten doelbewust optreden voor eenheid tegen Nixons bombardementen op Hanoi, voor erkenning van de Republiek van Noord-Vietnam, voor het terugtrekken van de Amerikaanse macht.

Iets anders is er niet meer aan de orde en iedereen beseft dat op het ogenblik.

Iedere dag, waarmee de oorlog door de Nixon-regering gerekt wordt, kost slachtoffers, doden, verminkten, gewonden. Iedere minuut, die wij verliezen bij het organiseren van de massabeweging, zou ruimte geven aan hen, die daarvoor verantwoordelijk zijn.

Vandaag wordt in Amsterdam massaal gedemonstreerd tegen de Amerikaanse agressie in Vietnam!

Een zinvollere kerst kan niemand zich denken onder de huidige omstandigheden.

Al het gepraat over 'kom over de brug' verbleekt immers bij de gruweldaden die ten opzichte van het heldhaftige volk van Vietnam begaan worden.

Wij moeten er zijn: massaal, vandaag en in de komende tijd. Zolang het beest niet getemd en gemuilkorfd is, zolang de reeds bereikte overeenkomst niet door Nixon getekend is.

Het gaat niet meer om een 'kerstbestand', het gaat nu om de vrede in Vietnam door ondertekening van het overeengekomen accoord.

JONKHEER De Brauw, een wat scheef getrokken figuur, heeft in de Tweede Kamer als enige de Nixon-politiek verdedigd.

Hij schold de CPN voor 'hypocriet', verweet andere 'onbegrip' en stelde zich in feite achter Washington. Het was stuitend om te horen en zelfs om te zien.

De tekenaar Opland heeft een caricatuur geschetst van jonkheer De Brauw van DS'70, die het studenten-dom terroriseren wilde met z'n duizend ballen, en die ook geen been ziet in het terroriseren met napalm en bombardementen van de mannen, de

vrouwen en de kinderen van Vietnam.

En dat is dan nog wel wat anders, ook al is het kennelijk het handschrift van één politieke signatuur. Boven de tekening staat het veelzeggende opschrift: 'de waanzinnige kerstman'.

Beter te typeren is het niet. Wij beleven de kerstmis der pyromanen!!!

De familie Drees heeft waarschijnlijk weinig bezwaren, aangezien in het familie-wapen ook de kerstoorlog van 1948 tegen de Republiek Indonesië opgenomen is.

Het gaat hier niet om het proeven van lever en nieren. Waarom echter kon De Brauw zich zo uitdrukken, zo veel heftiger en onbeschaamder dan enige partij in de Tweede Kamer voor 'haalbaar', voor mogelijk zou hebben gehouden?

Het antwoord is eenvoudig: omdat De Brauw evenals z'n voorganger Goedhart de eensgezinde actie van communisten en socialisten vreesde als de pest en vrees probeert aan te jagen, maar boven alles omdat hij z'n verantwoordelijkheid niet aflegt tegenover de Nederlandse bevolking maar uitsluitend tegenover Zwarte Huis en Pentagon.

Wat ons betreft kan De Brauw, gezien als de rotte kool bij de groentevrouw, razen en tieren wat hij wil. Hij onderstreep alleen maar dat hij en de formatie, waarvoor hij optreedt, een vreemd element is in de Nederlandse samenleving, van buiten-af ingebracht, maar zo rijp, ja zo beurs, dat het hoogtij wordt deze formatie met kracht uit te stoten.

Dat is geen afdrijving van een levende, veelbelovende, maar van een dode vrucht.

Daar kan zelfs een tegenstander van de abortus vrede bij hebben en genoegdoening bij vinden.

De Brauw heeft het bewijs geleverd, dat DS'70 een Amerikaans, d.w.z. een Nixon-filiaal is in de Nederlandse politiek, dat snel opgeruimd dient te worden.

De honden, zelfs de zwartste, blaffen, maar de karavaan trekt voort. In een spoor van verzet, van vastbeslotenheid om Nixon en de zijnen in het dwangbuis te krijgen.

Voor Nixon, in Vietnam maar ook elders in de wereld, onder geheel andere omstandigheden, geldt het motto 'time is up'.

De tijd is voorbij!

De maat is vol!

De Amerikaanse machtskringen, die lange tijd hun houdgreep hadden op de Nederlandse politiek, voelen die greep nu verslappen.

Geén De Brauw, geen vazal waar en hoe dan ook, kan hun wat dat betreft redden.

Time is up!!!!

VIETNAMESE VOLK STELT ZICH HELDHAFTIG
TEWEER

Honderden burgers van Hanoi gedood — enorme schade in woonwijken

2 3000 720

Vanmiddag om drie uur in Amsterdam

Protestbetoging tegen Amerikaanse agressie

Om 3 uur vanmiddag vertrekt van het Mercatorplein in Amsterdam een grote protestbetoging tegen de verhevigde Amerikaanse agressie in Vietnam en de hervatting van de bombardementen. Deze betoging wordt georganiseerd door een initiatiefcomité van districten en afdelingen van CPN, PvdA, PPR en PSP, het comité Jongeren voor Vietnam en 19 andere organisaties. De demonstratie trekt via Jan

Evertsenstraat, Rozengracht en Dam naar het Beursplein. Daar wordt op de slotmeeting gesproken door A. v. d. Leuw namens de PvdA, Marcus Bakker namens de CPN, D. Coppes namens de PPR en F. v. d. Spek namens de PSP.

In de Zaanstreek hebben districts- en afdelingsbesturen van genoemde vier partijen opgeroepen om deel te nemen aan de demonstratie.

15 zware
bommen-
werpers
neer-
geschoten

De regering van Noord-Vietnam eist de onmiddellijke stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op Vietnam.

In een regeringsverklaring, waarin de Amerikaanse terreurdaden in felle bewoordingen worden veroordeeld, staat dat de regering-Nixon een grote lucht- en marinestrijdmacht dag en nacht aanvallen laat uitvoeren tegen Noordvietnamese provincies, waaronder de steden Hanoi en Haiphong. Deze luchtaanvallen vormen een ernstige verheviging van de oorlog tegen Noord-Vietnam.

In de regeringsverklaring wordt over de jongste Amerikaanse luchtoperaties gezegd, dat deze op grote schaal en met ongekende wreedheid worden uitgevoerd. De hysterische oorlogsdaad van de regering-Nixon vormt een bedreiging van de soevereiniteit en veiligheid van de Democratische Republiek Vietnam en heeft een golf van krachtige protesten in de wereld — ook in de Ver. Staten — veroorzaakt. Het Vietnamese volk heeft tientallen jaren gevochten voor zijn onafhankelijkheid en vrijheid, het zal nimmer voor brutaal geweld, noch voor welk onbeschaamd dreigement ook, bukken, aldus de Noordvietnamese verklaring.

Deze verklaring werd gepubliceerd op een moment, dat bewoonde gebieden van Hanoi en andere steden van Noord-Vietnam wederom het doelwit waren voor Amerikaanse bommenwer-

pers. Radio-Hanoi meldde gisteren, dat het zuiden van Hanoi ernstig is getroffen. Bij de bombardementen van donderdag zijn

(Vervolg op pagina 12)

Nixon veroordeeld

Vervolg van pagina 1

de tweede keer, dat de Indiase ambassade bij Amerikaanse bombardementen is geraakt. Er vielen geen slachtoffers. Het Engelse ministerie van buitenlandse zaken kreeg vrijdag bericht, dat eerder deze week een Engels koopvaardijship in Haifong werd beschadigd.

Vuurgloed

Hanoi werd vrijdag voor de vijfde achtereen volgende dag op ongekend hevige schaal door ruim 100 Amerikaanse B-52 bommenwerpers en honderden jachtbommenwerpers aangevallen. Om vijf uur in de morgen, toen het nog steeds donker was, waren op enkele kilometers van het stadscentrum enorme rode lichtschijnsels zichtbaar. Volgens een officiële verklaring in Hanoi zijn tot dusver 34 Amerikaanse toestellen, waaronder 15 B-52 bommenwerpers, neergeschoten. Het Amerikaanse opperbevel heeft het verlies van acht toestellen toegegeven.

De bombardementen hebben al honderden en honderden doden geëist. Duizenden huizen en gebouwen zijn met de grond gelijk gemaakt. Alle toegangswegen naar het zwaar beschadigde vliegveld Gia Lam zijn volkomen vernield. Groentetuinen en rijstvelden zien er uit als een maanlandschap; er zijn niets dan kraters. Iedereen is verplicht tijdens de lange duur van het luchtalarm in schuilhelders en schuilputjes bescherming te zoeken.

De Noordvietnamese minister van defensie, generaal Vo Ngoejen Giap, zei in een radiorede, dat de Amerikaanse bombardementen Hanoi en Haifong van de aardbodem kunnen vegen, maar niet in staat zullen zijn de wil van het Vietnamese volk te buigen. Generaal Giap, die in 1954 bij Dien Bien Phoe het Franse leger de beslissende slag toebrengt, sprak ter gelegenheid van de stichtingsdag van het Noordvietnamese leger.

Giap beschuldigde Amerika ervan de Vietnamese oorlog te zijn begonnen: „De grootste en bloedigste in zijn soort en de grootste volksstrijd sinds de Tweede Wereldoorlog.” „Het Vietnamese volk gaat liever dood dan zijn land te verliezen. Wij hebben de subversieve oorlog van Eisenhower, de speciale oorlog van Kennedy en de beperkte oorlog van Johnson weerstaan, we zullen ook de agressie-oorlog van de regering-Nixon aldus Giap.

Gevangenen

In Parijs heeft de Noordvietnamese delegatie elke verantwoordelijkheid voor de verwondingen, die Amerikaanse krijgsgevangenen in Hanoi bij Amerikaanse luchtaanvallen hebben opgelopen, krachtig van de hand gewezen. „Het kamp ligt in een volkrijke buurt van Hanoi, er zijn geen militaire doelen,” aldus een verklaring. Een woordvoerder van het Amerikaanse Pentagone had Hanoi verantwoordelijk gesteld, omdat krijgsge-

vangenenkampen volgens de Conventie van Genève niet in de buurt van militaire doelen zouden mogen staan.

„Deze verklaring toont eens te meer de lasterlijke aard van de verklaringen van de regering-Nixon, die van zwart wit wil maken,” aldus de Noordvietnamese reactie. „De aanvallen tonen heel duidelijk aan, dat de regering-Nixon zich weloverwogen heeft gestort in verzadigingsbombardementen op Hanoi, Haifong en andere dichtbevolkte gebieden in weerwil van internationale wetten.” In Hanoi werden weer vijf Amerikaanse vliegtuigen van neergeschoten toestellen getoond.

Mevrouw Ngoejen Thi Binh, delegatieleider van het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront in Parijs, heeft op een bijeenkomst ter viering van het 50-jarig bestaan van de Sovjet-Unie in Moskou de Amerikaanse bombardementen veroordeeld als „gevaarlijke daden, die de oorlog verheviggen”. Zij wees er nadrukkelijk op, dat de eisen, die Kissinger in de laatste onderhandelingsronde stelde, de meest principiële en belangrijke kwesties raakten en zeker geen ondergeschikte punten betroffen.

De Cubaanse premier Fidel Castro verklaarde, dat president Nixon zijn nederlaag in Vietnam probeert uit te stellen door „gedachteloos bloedvergieten, barbaarse vernietigingen en diplomatiek bedrog”. Castro wees de ongeveer 5000 verzamelde communistische leiders in Moskou erop, dat Cuba erin was geslaagd „het machtigste imperialisme in de geschiedenis te weerstaan niet alleen door de vastbeslotenheid en onzelfzuchtigheid van zijn bevolking, maar ook als gevolg van de ongekende solidariteit met het Russische volk.”

Waarschuwing

In Rome sprak paus Paulus VI voor de vierde keer deze week over de situatie in Vietnam. In zijn kersttoespraak tot kardinalen en Romeinse prelaten verklaarde hij, dat de onderhandelingen tussen Amerika en Noord-Vietnam op grond van „onvoldoende motieven” zijn afgebroken. Hij waarschuwde de leiders van de wereld, dat zij tegen het licht van de geschiedenis geen moreel alibi meer zouden hebben, als zij zouden falen in het bereiken van vrede.

Moskou onthult grensgevecht

MOSKOU, 22 dec. (AP, Reuter) — De Sovjetrussische autoriteiten hebben meegedeeld, dat in november vorig jaar aan de grens van Sovjet-Kazakstan en China zich een grensgevecht heeft voorgedaan. Een Russische soldaat werd daarbij gedood.

Dit incident is nu pas onthuld in de Kazakstanskaja Prawda, het partijblad voor Kazakstan.

Krijgslustige taal Pentagon

WASHINGTON, 23 december (AP, AFP). — Volgens het Amerikaanse Pentagon is het gebied van Hanoi en Haifong „het best verdedigde gebied in de krijgsgeschiedenis”. In dit deel van Noord-Vietnam staan 850 raket-batterijen en stukken afweergeschut voor het lanceren van geleide projectielen.

Het Pentagon heeft tevoren zware verliezen aan B-52 bommenwerpers ingecalculeerd, toen tot de hervatting van de massale bombardementen werd besloten. Er is rekening gehouden met het verlies van twee B-52 bommenwerpers op elke 100 vluchten.

Volgens de Amerikaanse zegglieden heeft Rusland speciale SAM-2 raketten aan Noord-Vietnam geleverd voor de strijd tegen de B-52 bommenwerpers ter vervanging van de lange-afstandsraketten. „Wij wisten, dat het rauw zou toegaan”, aldus een hoofdofficier.

PROTESTGOLF

NA BOMMEN

OP VIETNAM

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 23 dec. — De hevige bombardementen die de Verenigde Staten op Noord-Vietnam uitvoeren hebben in Nederland tot tal van protesten geleid. Vandaag worden in Amsterdam en Bussum demonstraties georganiseerd. Het Komitee Jongeren voor Vietnam zegt in een verklaring de Amerikaanse acties „met de grootste verontwaardiging te veroordelen”.

Dertig personeelsleden van het Nederlands huisartsen Instituut in Utrecht hebben het medisch comité Nederland-Vietnam vrijdag aangeboden om een week voor het comité te werken. Het comité mag zelf bepalen wat voor werk er gedaan moet worden. In een telegram aan minister-president Biesheuvel zeggen de personeelsleden „met afgrijzen kennis te hebben genomen van de beestachtige moordpartijen door de Verenigde Staten in Noord-Vietnam”.

De Raad van Kerken heeft gisteren alle christenen opgeroepen tijdens de viering van het kerstfeest het „gruwelijke lijden van Vietnam te betrekken in voorbede en gebed”. De ledenvergadering van de CPN afdeling Staatsliedenbuurt in Amsterdam heeft een protesttelegram gestuurd naar de ambassadeur van de Verenigde Staten in Den Haag.

Een aantal inwoners van Bussum heeft het initiatief genomen voor een stille tocht uit solidariteit met het volk van Vietnam. De tocht start vandaag om 11 uur op de hoek Laarderweg-Ceintuurbaan. Bij het voormalige noodpostkantoor aan de Havenstraat zal onder meer gesproken worden door mr Hans Velu en dr J. Verdonk van het Landelijk Vredesberaad en door ds H. ter Bals. De bijeenkomst wordt beëindigd met het zingen van een nieuw „volkslied tegen de derde wereldoorlog” van Huub Oosterhuis.

De protesttocht die vandaag in Amsterdam wordt gehouden is het initiatief van de PvdA, PPR, PSP en de CPN. De tocht start om drie uur in de middag op het Mercatorplein en eindigt op het Beursplein. De besturen van de drie bouwbonden in Amsterdam (NKV, NVV en ABBB) hebben vrijdagavond de bouwvakkers opgeroepen om aan deze demonstratie deel te nemen. In Delft heeft een inzameling voor de slachtoffers van de bombardementen op Vietnam deze week tien mille opgebracht.

Het Oudstrijderslegioen Verenigde Staten laten weten heeft de ambassadeur van de „volledig begrip te hebben voor de helaas noodzakelijk geworden hervatting van de bombardementen op Noord-Vietnam”, aldus heeft de voorzitter van het legioen, de heer Ego meegedeeld. Het Oudstrijderslegioen zegt zich duidelijk te willen distantiëren van de „campagne die tegen Amerika in Nederland wordt opgezet. Het zegt overtuigd te zijn van de noodzaak Hanoi duidelijk te maken dat een akkoord alleen mogelijk is wanneer van verdere agressie wordt afgezien”.

Veel doden in Hanoi

BOMMEN OP ZIEKENHUIS

HANOI, 23 dec. (AFP, Reuter, UPI, AP) — Bij nieuwe massale bombardementen van Amerikaanse B-52 bommenwerpers is vrijdagochtend een van de grootste ziekenhuizen in het centrum van de Noordvietnamese hoofdstad Hanoi volledig verwoest. Dit hebben ooggetuigen vanuit Hanoi bekendgemaakt. Talrijke artsen en verpleegsters zijn om het leven gekomen. Hoeveel patiënten werden gedood, is nog niet met zekerheid vastgesteld. Het Bach Ma ziekenhuis had een capaciteit van 1000 bedden en gold als een van de modernste in Noord-Vietnam.

Volgens de Zweedse ambassadeur in Hanoi, Oeberg, kunnen de Amerikanen niet aankomen met de verontschuldiging, dat het bombardement op een „vergissing” berustte. „Zij weten, dat B-52 bommenwerpers geen precisie-bombardementen kunnen uitvoeren,” verklaarde hij. Oeberg sprak in Stockholm, waar hij contact had gehad met zijn ambassade in Hanoi. De Zweedse regering leverde een groot deel van het instrumentarium van het ziekenhuis. In juni werd een van de vleugels van het ziekenhuis bij een Amerikaanse luchtaanval vernield.

De Chinese Volksrepubliek heeft fel bij de Verenigde Staten geprotesteerd naar aanleiding van het bombarderen van een Chinees vrachtschip, dat in de haven van Haifong voor anker lag. Het schip werd tijdens een Amerikaanse aanval op 20 december getroffen. In de verklaring van het Chinese persbureau Nieuw China werd geen melding gemaakt van slachtoffers. Woensdag brachten Amerikaanse bommen een Pools vrachtschip in Haifong tot zinken, waardoor drie zeelieden om het leven kwamen.

In New Delhi deelde de Indiase onderminister van buitenlandse zaken in het parlement mee, dat bij de Amerikaanse luchtacties van donderdag de Indiase ambassade en appartementen van het ambassadepersoneel in Hanoi zijn beschadigd. Het is

GEBIEDEN VAN NOORD-VIETNAM ZIJN BEDEKT MET 'PENTAGON-POKKEN'

Mijnwerkers en metaalarbeiders beschermen fabrieken tegen USA-bommenterreur

(Speciale correspondentie)

De wegen van de Noordvietnamese mijnstad HON GAI zijn bezaaid met bomkraters. Hier bevinden zich de grootste kolenmijnen van Vietnam en het waren de Franse kolonialisten, die er zich sterk toe aangetrokken voelden. Nixon en zijn bommen ook.

Zoals zovele mijnsteden in de wereld, kan ook Hon Gai terugzien op een geschiedenis, vol heldhaftige stukken strijd. In de meidagen van 1930 werd de vlag van de communistische partij voor het eerst gehesen boven de bergen van de stad en in 1936 vond een grootse staking plaats tegen de mijneigenaren, die nu nog elk jaar wordt herdacht.

Zelfs de aarde schijnt te bloeden, wanneer men de roodbruine grond in de bomkraters ziet glimmen.

Hoe verder men de provincie Quang Ninh intrekt — het meest westelijke deel van Noord-Vietnam — hoe meer bomkraters men tegenkomt. Puinhopen van vernielde huizen en fabrieken, her en der verspreid.

Wie de bomgaten ziet zou ze als 'Pentagon-pokken' bestempelen. De plannenmakers van het Amerikaanse oorlogsministerie hadden ook Hon Gai op de stafkaarten aangewezen als doel van de Amerikaanse luchtmacht.

Hon Gai, provincie en de bevolking, moest het Amerikaanse luchtzwaard in alle scherpste voelen: 'door massale vernietiging naar capitulatie' — zo luidde de redenering van Washington.

Nog nimmer is in de afgelopen maanden in Hon Gai echter zoveel werk verzet door zoveel mensen om de enorme schade te herstellen, nog nimmer hebben zoveel jongeren zich gemeld voor het leger

en de milizie. Het luchtafweergeschut kwam razendsnel in stelling, zodra de Amerikaanse luchtpiraten zich weer lieten zien en een poging deden de herstelwerkzaamheden met nieuwe bommen. Drie kilometer bezijden Hon Gai ligt het mijnwerkersdorpje Ha Lam. Het grootste deel van de stenen huisjes werd met de grond gelijk gemaakt.

De 'militaire doelen' van Washington

De kapotte woninkjes vormen één levensgrote aanklacht tegen de Amerikaanse agressors en tegen hun leugen, dat zij alleen 'militaire doelen' zouden bombarderen.

Vi Xuan Hi, lid van het bestuur van de Werkerspartij in Quang Ninh-provincie, vertelde een Britse verslaggever (wiens notities verwerkt zijn in dit artikel — red. Whd), dat Quang Ninh vaak 500 bomaanvallen per dag en 300 per nacht te verduren had. 'Alleen op Hon Gai werden 200 luchtaanvallen uitgevoerd — kennelijk met de bedoeling de hele stad van de aardbodem weg te vagen. We schoten 22 Amerikaanse vliegtuigen neer, zes daarvan nam de plaatselijke milizie voor z'n rekening. Ondanks de aanvallen en de toegebrachte schade, kunnen we rustig zeggen dat niemand in Hon Gai werkloos is, honger lijdt of het slachtoffer is geworden van epidemische ziekten'.

Hoogovens in vol bedrijf

'We hebben uitgerekend dat per hoofd van de bevolking in onze provincie 1,9 ton bommen sinds april van dit jaar is neergegoot. Natuurlijk is er veel verloren gegaan en zijn er veel slachtoffers gevallen. In totaal zo'n duizend, waarvan alleen al 600 in Hon Gai, veelal mensen die niet in hun schuilplaatsen waren toen de vliegtuigen boven de stad verschenen,' zo vertelt hij.

Het mijnopleidingsinstituut in Tram Khe staat verlaten. De woonhuizen er omheen zijn leeg. Een paar kilometer verderop, ligt Uong Bi, Noordvietnams grootste krachtcentrale. Vanuit de verte lijkt het een grote puinhoop, dichterbij gekomen is het of de brand nog niet is geblust. Er komt rook uit de schoorstenen, maar dat komt uit de hoogovens die nog geen drie weken na de Amerikaanse bomaanvallen op het krachtstation waren gerepareerd en sindsdien weer op volle toeren draaien en staal produceren. Nabijgelegen winkels en kantoorgebouwen vertonen alle sporen van ingeslagen bommen en scherven. Hier hetzelfde beeld als in Hon Gai. Vi Xuan Hi wijst naar de pulnruiers en zegt: 'Wij zijn vastbesloten de stad te herbouwen'.

Soldaten van het Noordvietnamese leger in actie tegen Amerikaanse luchtpiraten.

Nam Dinh, in grootte de derde stad van Noord-Vietnam en van oudsher het belangrijkste textielcentrum van het land, kwam ook in de vuurlinie van de Amerikaanse luchtmacht te liggen. Hier moesten wegen en bruggen het vooral ontgelden.

Ninh Binh, hoofdstad van de meest gebombardeerde Noordvietnamese provincie werd in mei van dit jaar —

toen in de Zuidvietnamese provincie Quang Tri duizenden marionettensoldaten buiten gevecht werden gesteld — vanuit de lucht bestookt. Talrijke gebouwen werden verwoest, maar al in april was het grootste deel van de 32.000 inwoners van deze stad naar veiliger oorden op het platteland overgebracht, machinerieën die vervoerd konden worden naar het achterland verplaatst en het trein- en wegverkeer bleef ondanks ernstige moeilijkheden intact.

Over Haiphong, de tweede stad van Noord-Vietnam en de belangrijkste haven van het land, zou een boek geschreven kunnen worden, maar wat er met de metaalfabriek D. gebeurde is illustratief voor het heroïsche verzet tegen de Amerikaanse agressie.

Deze fabriek werd in de periode van de Franse koloniale overheersing gebruikt als een bouw- en reparatiewerkplaats van automobielen.

Directeur Nguven Xuan Con herinnert zich nu nog, dat na de slag om Dien Bien Phoe in 1954 de Franse eigenaren probeerden alle machinerieën naar het door hen bezette zuiden over te brengen, maar de werkers verhinderden dat. In de fabriek worden thans nog werktuigen uit die periode gebruikt.

Uit de rivier opgehaald

De Fransen slaagden er voor hun vertrek nog wel in een deel van de machinerieën in de rivier de Boah Dang tot zinken te brengen, maar de arbeiders doken gereedschappen en machines weer op en sleepten ze terug naar c. fabriek.

Toen Johnson bevel gaf tot het bombarderen van Haiphong in 1964-1965 werd tot evacuatie van de bevolking besloten. Ook een aantal fabrieken werd overgeplaatst. Maar fabriek D bleef staan en produceert ook nu nog zware, door elektriciteit aangedreven waterpompen voor de landbouwbedrijven en coöperaties. In de vier jaren van bombardementen — tot 1968 — is er geen slachtoffer gevallen, dankzij een waterdicht veiligheidssysteem. Bij elk luchtalarm zoekt de 1500 man personeel de schuilkelders op, met uitzondering van degenen, die het luchtafweergeschut bedienen.

Haiphong telt vele bomkraters en hele stukken van de stad zijn in ruïnes veranderd — op plaatsen, waar gebouwen, scholen, ziekenhuizen en huizen stonden — maar Haiphong, Ninh Binh, Hon Gai, Nam Dinh en al die andere steden leveren dagelijks het bewijs, dat de bevolking van Noord-Vietnam in grote eendracht de strijd voert tot de definitieve nederlaag, die voor de USA-imperialisten onontkoombaar is.

Een van de vele bruggen in Noord-Vietnam, die door bommen uit Amerikaanse vliegtuigen kapot werd gegooid. De brug over de rivier Ham Rong werd ernstig beschadigd, zoals deze foto laat zien. Door grote inspanningen gelukte het uiteindelijk het transport van vrachtwagens mogelijk te maken.

VAKBONDEN STEUN GEVRAAGD

PvdA verlangt boycot

Amerikaanse bedrijven

*Politieke groepen
organiseren*

Vietnam-optocht

(Van onze correspondent)

UTRECHT, 22 dec. — Het bestuur van de Partij van de Arbeid zal de drie vakcentrales vragen om een boycotactie tegen Amerikaanse bedrijven en produkten te ondersteunen uit protest tegen de hervatting van de bombardementen op Noord-Vietnam. De vakcentrales zullen zich hierover op 4 januari in het overleg-organen beraden.

Het initiatief is afkomstig van het Amsterdamse PvdA-lid Pelle Mug, die eerst dacht aan een boycot door de vervoersbonden van Amerikaanse schepen in Nederlandse havens. Bij vice-voorzitter J. van der Doef van de Vervoersbond NKV stuitte het op bezwaren, dat de actie zich zou beperken tot het werkterrein van de vervoersbonden. Hij vindt een boycot op bijvoorbeeld het kopen van Amerikaanse kalkoenen even effectief als het boycotten van Amerikaanse schepen.

De actie is daarom nu breder opgezet. Het NVV heeft al besloten het

verzoek van de Partij van de Arbeid op 2 januari in zijn eigen bestuur te zullen bespreken. Het is de bedoeling dat ook het NKV en het CNV dat op die datum doen, zodat ze samen op 4 januari een besluit kunnen nemen.

Vijf linkse politieke partijen, het comité Jongeren voor Vietnam en nog negentien andere organisaties willer zaterdagmiddag met een massale optocht van het Mercatorplein naar het Beursplein in Amsterdam demonstreren tegen de voortzetting van de oorlog in Vietnam.

OORLOGSMISDADEN

Het Sachsenhausencomité, een organisatie van ex-concentratiekampgevangenen, heeft via de Amerikaanse ambassade in Nederland president Nixon een telegram gestuurd, waarin ze zeggen dat ze „als overlevenden van Hitlers concentratiekampen de oorlogsdaden tegen het Vietnamese volk veroordelen,” omdat ze „deze niet wezenlijk anders vinden dan de in Neurenberg als misdaden tegen de mensheid gekenmerkte oorlogsdaden van Hitler”.

De Partij van de Arbeid, afdeling Zwolle heeft Nixon rechtstreeks een brief gestuurd. Daarin wordt de Amerikaanse president op de hoogte gebracht van de afschuw van de Zwolse afdeling over de „rampzalige bombardementen op bevolkingscentra en dijken in Noord-Vietnam en over het cynisch gebruik van Nixon van de Parijse vredesonderhandelingen om zijn herverkiezing te bewerkstelligen”.

Schmelzer uit misnoegen jegens Amerika

(Van onze correspondent)

DEN HAAG, 22 december. — Minister Schmelzer (buitenlandse zaken) heeft donderdag de Amerikaanse ambassadeur John William Middendorf op het departement ontboden om uitdrukking te geven aan de zorg en de teleurstelling van de Nederlandse regering over de hervatting van de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam. De ambassadeur werd voorgehouden dat de regering de luchtaanvallen ten stelligste afwijst.

Minister Schmelzer bezigde voor zijn uiteenzetting dezelfde formuleringen als hij woensdag had gebruikt bij zijn antwoord tijdens het interpellatiedebat in de Tweede Kamer.

Drs Schmelzer wees de Amerikaanse ambassadeur erop dat niet alleen de regering, maar ook de overgrote meerderheid van het parlement uiterst bezorgd is over de hervatting van de bombardementen. Vanuit de Tweede Kamer was de minister woensdag gevraagd om het oordeel van de Kamer te betrekken bij de boodschap aan de Amerikaanse regering. Volgens de woordvoerder van het ministerie heeft drs Schmelzer in het gesprek overigens te kennen gegeven dat Nederland vertrouwen blijft stellen in het Amerikaanse streven naar een vreedzame regeling van het Vietnamconflict.

KRANKZINNIGE KERSTMAN...

DS'70
WIL
MÉÉR
BOMMEN
OP
VIETNAM!

JONKHEER
DE BRAUW

PRETTIGE
FEESTDAGEN
U TOEGEWENST
DOOR DREES BERGER
EN DE BRAUW

WÈG
MET HAND!!

Ook Amerikaanse gevangenen getroffen

HONDERDEN BURGERS GEDOOD IN HANOI

„Nixon moet weg”, „Leve de Vietcong”, „Thieu marionet moordenaar”. Dat zijn de spandoeken die duizenden Fransen in Parijs meedragen tijdens een felle betoging tegen de hervatting van de massale bombardementen op Noord-Vietnam.

SAIGON/PARIJS, 22 dec. (Reuter, UPI, AFP, AP). — Ruim 100 Amerikaanse B-52 bommenwerpers en jachtbommenwerpers hebben donderdag op het gebied van Hanoi en Haifong de zwaarste bombardementen uit de Vietnamese oorlog uitgevoerd. Honderden burgers werden gedood en talloze huizen en gebouwen werden met de grond gelijk gemaakt. Eenheden van de Amerikaanse Zevende Vloot bestookten met ongekende hevigheid doelen langs de hele kuststrook van Noord-Vietnam.

Volgens een correspondent van het Russische persbureau Tass zijn bij de massale aanvallen op Hanoi de ambassades van Cuba en Egypte, het vliegveld Gia Lam, het grote spoorwegstation en een elektriciteitscentrale totaal verwoest of ernstig beschadigd. Radio-Hanoi heeft bekendgemaakt, dat tot dusver 26 Amerikaanse gevechtsvliegtuigen, waaronder 12 B-52 bommenwerpers, zijn neergeschoten. Amerika heeft het verlies van zes B-52 bommenwerpers toegegeven.

Bij de luchtacties zijn ook enkele Amerikaanse krijgsgevangenen in een speciaal kamp in Hanoi (het „Hilton Hanoi”) gewond geraakt. Dit heeft het Noordvietnamese persbureau bekendgemaakt. Donderdag werd in Hanoi weer een persconferentie gehouden, waarop 10 Amerikaanse vliegers van neergeschoten vliegtuigen werden getoond. Een bemanningslid van een B-52 bommenwerper was te zwaar gewond om aanwezig te zijn. Ook werden brokstukken van neergeschoten toestellen getoond.

Noord-Vietnam heeft de hulp van Rusland en China ingeroepen om

Bomtapijten overtreffen Hirosjima

WASHINGTON, 22 dec. (UPI, AFP) — In precies 12 seconden legt een eskader van drie Amerikaanse B-52 bommenwerpers een tapijt van 324 bommen met 90 ton explosieven. Volgens berekeningen, die op dit gegeven zijn gebaseerd, heeft de Amerikaanse luchtvloot de afgelopen dagen op Noord-Vietnam meer explosieve kracht afgeworpen dan met de atoombom op Hirosjima in 1945.

De achtmotorige B-52 bommenwerpers hebben in legerkringen de cynische benaming „fluisterende engelen des doods”. Zij vliegen op grote hoogte (9000 meter) en worden bijna niet gehoord, zodat de aanvallen meestal zonder waarschuwing komen. Aan de bombardementen op Noord-Vietnam nemen naar schatting 200 B-52 bommenwerpers deel.

Hoogovens omhoog op lusteloze beurs

Zie verder pag. 5, kol. 6 en 7

Hoger sloten verder VNU (6 gulden), Pakhoed (5 gulden), Kras (5 gulden), bieden), ACF (7,80 gulden) en North (3 gulden).

Eigen

Lager noteerden Wereldhaven (5 gulden), Schultema (2 gulden), en Rigg zakte 50 punten op de medede- ling van het bestuur dat over 1971 en 1972 opnieuw geen dividend wordt uitgekeerd.

De obligatiemarkt was in het algemeen prijshoudend. De lening van de Amrobank (75 miljoen gulden), waarop woensdag kon worden inge- schreven, blijkt geen succes. De le- ning is wel geslaagd, maar bij de toe- redactie te worden loegepast. Don- derdag stond de inschrijving open op de 8 percent lening van de Paulus Stichting. Op de beurs vermoedt men dat ook deze lening er in gaat.

Britten gaan

staalindustrie

moderniseren

LONDEN, 22 december (AP). — De Britse regering heeft aangekon- digd dat de komende tien jaar voor 3 miljard pond sterling (23 miljard gulden) zal worden geïnvesteerd in vernieuwingen en uitbreidingen van de staalindustrie. Als gevolg van de te nemen maatregelen zullen 30 du- zend minder mensen werk in deze

druk uit te oefenen op de Verenigde Staten om een einde te maken aan de alles verwoestende verzadigingsbom- bardementen op heel Noord-Vietnam. In een verklaring zei de regering van Hanoi, dat president Nixon volledig zijn verstand heeft verloren. „D. misdadige bombardementen van de Amerikaanse agressors hebben alleen de vooruitzichten van een vreedzaam- regeling verduisterd”, aldus de ver- klaring. „Het Vietnamese volk vastbesloten hard te vechten tot d- volledige overwinning.”

Waarschuwing

De Russische partijleider Brezjnef veroordeelde de bombardementen scherp in een rede bij gelegenheid van de 50ste verjaardag van de stich- ting van de Sovjet-Unie. Hij waars- schuwde de Verenigde Staten, dat de toekomstige betrekkingen tussen be- de landen afhankelijk zijn van een beëindiging van de Vietnamese oor- log. Brezjnef sprak voor een gehoor van 5000 communistische leiders uit de hele wereld, onder wie vertegen- woordigers van Noord-Vietnam en het Zuidvietnamese Bevrijdingsfront.

Uit protest tegen de hervatting van de bombardementen op heel Noord- Vietnam zijn de delegaties van Noord-Vietnam en het Bevrijdings- front weggelopen van het wekelijks- overleg in Parijs. Zij lazen eerst felle verklaringen tegen de nieuwe bombar- dementspolitiek van president Nixon voor en liepen toen zonder een weer- woord af en wachten de zaal uit. De Amerikaanse afgevaardigde De Isham zei deze stap te betreuren als een „inbreuk op gevestigde procedurere- gels”.

De Noordvietnamese afgevaardigde Ngoejen Minh Vy noemde de verklar- ing van Nixon, dat de bombar- dementen noodzakelijk waren om een nieuw offensief te verijdelen, een „onbe- schaamde laster”. „Het is hetzelfde verhaal als met het incident in de Golf van Tonkin dat door de Ameri- kaanse regering in scène werd gezet om een voorwendsel te hebben voor de start van de luchtoorlog.” De vroe- gere president Johnson greep in augustus 1964 incidenten in de Golf van Tonkin aan om de Vietnamese oorlog verregaand te escaleren.

B-52 bommenwerper heeft tot- taak de radar van Noordvietna- mense afweerstallaties onschad- delijk te maken door een wolk van repen aluminiumfolie uit te gooien of een raket af te schieten, die door de uitstraling van warmte de luchttoelakraket afleidt. Noord-Vietnam be- schikt echter over uiterst ver- flijnd Russisch afweergeschut.

B-52 bommenwerpers wor- den telkens geëscorteed door toestellen, die zijn uitgerust met elektronische storingsappa- ratuur tegen radar, en jacht- bommenwerpers, die militaire installaties kunnen bestoken met raketten.

(ADVERTENTIE)

Wonden de premies voor so- ciale verzekeringen ook tot de belastingen gerekend dan schuift Nederland op van de tweede naar de tweede plaats met 89,7 procent van de natio- nale productie achter Zweden dat 43 procent aan belastingen en premies heeft. Op de derde en vierde plaats komen de an- dere twee Scandinavische lan- den Denemarken en Noorwe- gen. Onderaan staan op twee- telde Japan en Spanje met respec- telijk 19,4 en 19,2 procent.

En hogere belastingdruk dan Nederland hebben ook Noorwegen, Finland, Canada, Ierland, IJsland en Oostenrijk. Landen die minder belasting hebben zijn België (24 procent), Duitsland (23,2 procent), de Verenigde Staten (22,7 per- cent), Frankrijk (21,8 procent) en Zwitserland (18,3 procent). Helenaar onderaan staan Ja- pan (15,8) en Spanje (11,8 per- cent).

Den meer belasting dan Neder- land. Uit een onderzoek van de organisatie blijkt dat Neder- land rond 25,5 procent van het bruto nationale product (de waarde van de totale productie) aan goederen en diensten) aan belasting heeft. De belasting- druk in Denemarken is het zwaarst. De Deense fiscus int 35,6 procent van de nationale productie. Zweden is tweede derde met 31,6 procent.

DE MIDDENSTANDBANK heeft mee, dat de winst over 1972 gunstig zal zijn. Over het eerste halfjaar was de winst over 1972 gunstig geweest, dat de winst over 1972 gunstig zal zijn. Over het eerste halfjaar was de winst over 1972 gunstig geweest, dat de winst over 1972 gunstig zal zijn.

GRASSO (in Den Bosch heeft in de eerste negen maanden van dit jaar niet de geplande omzet behaald. De resultaten vielen daardoor teleur- stellend uit. Om aan de slagzaten in de omzet het hoofd te bieden zijn in de loop van het jaar de nodige maat- regelen getroffen, waarvan het effect slechts gedeeltelijk doorwerkt. Hoewel in het vierde kwartaal beter is ge- werkt, zal heel 1972 met een aanmer- kelijk verlies worden afgesloten.

De verwachtte hogere atzet in de tweede helft van het jaar kon slechts deels worden gerealiseerd. Het ge- volg was dat de voortzaden toenames en de winstmogelijkheden werden afgeremd.

NVMA, de in voorgaande jaren sterk ingekrompen Nijmeegse kunst- zijdsplinnerij, rekent erop dat de winst dit jaar ongeveer 25 procent zal achterblijven bij die van 1971 (ruim 463 duizend gulden). In een tussenstap bericht meldt de directe- ren van de HTI de wolsplinnerij Ede en de Leidse dekenfabriek Van Wijk.

ZAALBERG, wollen deken fabriek, in Leiden, heeft een „zeer behoor- lijk” jaar achter de rug, zo is in een waardoor de winst per aandeel in te- een verdubbeling te zien geven, deelt. De winst over 1972 zal zeker buitengezone vergadering meege- worden. De winst over 1972 zal zeker worden. De winst over 1972 zal zeker worden. De winst over 1972 zal zeker worden.

meen bevreemdigd.

Zaterdag Vietnam- betoging in hoofdstad

Zaterdagmiddag drie uur zal in Amsterdam een demonstratie worden gehouden tegen de verheugde Amerikaanse agressie in Vietnam.

Dit is bekend gemaakt in een communiqué van het initiatiefcomité, waarbij zijn aangesloten de districten en afdelingen van de CPN, PvdA, PPR, D'66, PSP, het comité Jongeren voor Vietnam en 19 andere organisaties. De betoging begint op het Mercatorplein en eindigt op het Beursplein.

Leuzen, die worden meegevoerd zijn:

- Nixon, teken nú oktoberaccord
- Amerikanen uit Vietnam
- Onmiddellijke stopzetting van de bombardementen
- Erkenning van de Democratische

Dertien Amerikaanse vliegtuigen neergeschoten TALRIJKE SLACHTOFFERS *22 oktober* IN NOORD-VIETNAM VAN USA-BOMMENTERREUR

De Amerikaanse terreurbombardementen op Noord-Vietnam hebben talrijke slachtoffers geëist onder de burgerbevolking. In een verklaring van de Noordvietnamese delegatie te Parijs staat dat de bombardementen, die op 18 en 19 december werden uitgevoerd, in Hanoi aan 215 mensen het leven hebben gekost. Er waren 326 gewonden, meest ouden van dagen, vrouwen en kinderen.

In Haiphong vielen 45 doden en 131 gewonden. Duizenden woningen werden verwoest, het ziekenhuis Bach Mai, het veterinair instituut en het polytechnisch instituut werden door de Amerikaanse luchtpiraten bestookt.

Drie Amerikaanse schepen geraakt

Radio-Hanoi meldde gisteren dat bij aanhoudende Amerikaanse luchtbombardementen van woensdag en donderdag dertien Amerikaanse toestellen door het Noordvietnamese luchtafweergeschut werden neergeschoten, waaronder zeven zware bommenwerpers van het type B-52. Sinds de hervatting van de bomterreur zijn nu twaalf van deze toestellen neergehaald en talrijke bemanningsleden gearresteerd en opgesloten.

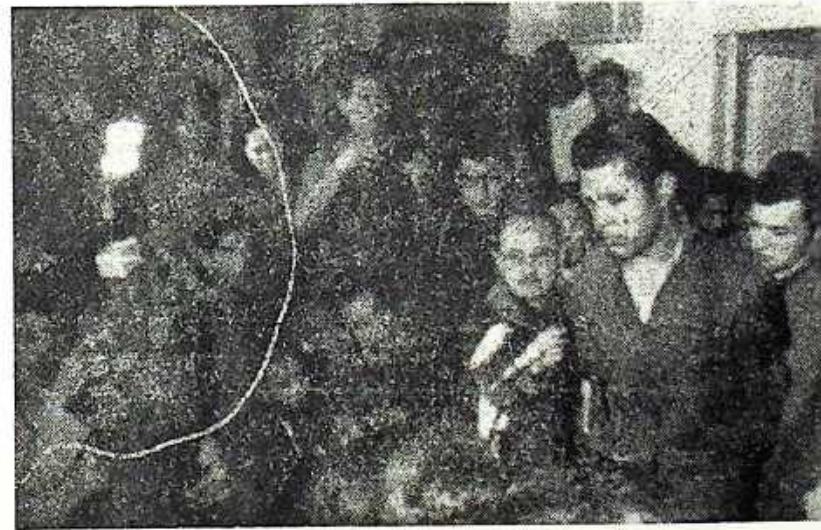
In de stroom van reacties, die in tal van landen is losgekomen op de Amerikaanse luchtterreur in Vietnam, weerspiegelt zich de felle verontwaardiging over de Nixonpolitiek. Van de zijde der Noordvietnamese onderhandelingsdelegatie te Parijs is meege-

conferentie. Na het afleggen van korte verklaringen, die een scherpe veroordeling bevatten van de Amerikaanse bommenterreur, verlieten beide delegaties de zittingszaal zonder te wachten op de speeches van de Amerikaanse afgezant en die van het Saigon-bewind.

De plv. Noordvietnamese delegatieleider keerde zich uiterst scherp tegen de krankzinnige daden van de Verenigde Staten, die met alle morele principes spotten. Hij beschuldigde de Amerikanen ervan hun toevlucht te nemen tot onbeschaamde laster in een poging de schuld voor het opwerpen van hindernissen voor de onderhandelingen over een accord bij Noord-Vietnam te leggen.

In Stockholm demonstreerden tienduizend mensen voor het gebouw van de USA-ambassade uit protest tegen de Amerikaanse bombardementen.

In de verklaring van radio-Hanoi, waarin het neerschieten van de dertien Amerikaanse toestellen werd gemeld, staat verder dat drie Amerikaanse schepen, die voor de kust liggen en van daaruit kustgebieden beschieten, in brand zijn geschoten. Noordvietnamese kustbatterijen beschoten voorts een schip van de Ame-

Zes Amerikaanse vliegers die in de nacht van maandag op dinsdag bij terreuraanvallen boven Noord-Vietnam zijn neergeschoten werden dinsdag in Hanoi aan de pers getoond. Op de voorgrond van de bovenste foto majoor Alexander, navigator van een B-52 en beneden kapitein Brown, eveneens navigator van een achtmotorige bommenwerper.

'Gepraat over gemiddelde

productiviteit kost ons extra

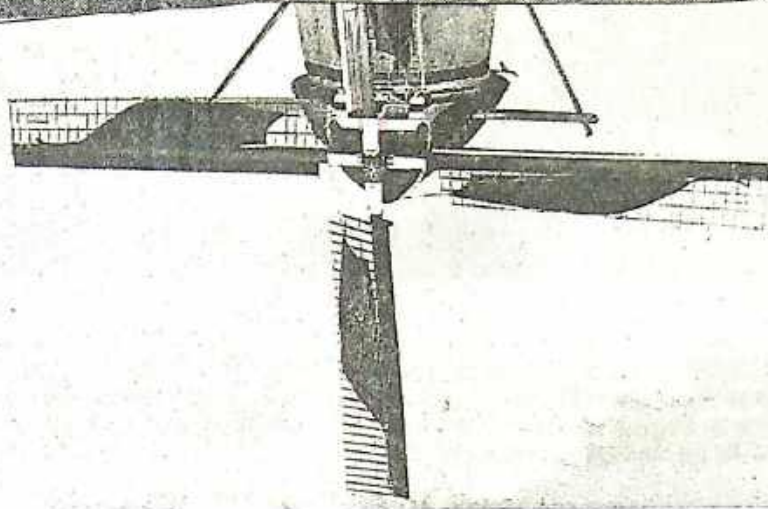
aangewezen op bijstandsuitkeringen en zij vroeg
 or Alie van
 actie vooral
 de bejaarde
 die van de
 s en de An-
 n gvestigd.
 laarden zijn
 doen op meer geld voor woning-
 aw, utiliteitsbouw en andere wer-
 n die de werkloosheid belangrijk
 men terugdringen.

krachtiger aanpak aangstikken

Van groot belang is, aldus Van het
 Schip, de opgave om de daling van
 het inwonersaantal tot staan te brengen;
 hiervoor is een krachtiger aanpak van
 stadsvernieuwing nodig, een krachti-
 ger aanpak van de woningbouw en
 van het herstel van de werkgelegen-
 heid.
 De motie van CPN en PvdA waarin
 steun aan de studentenacties tegen de
 duizend gulden werd uitgesproken
 Ook werd een motie aangenomen,
 steunde de raad in grote meerderheid.
 waarin wordt aangedrongen op een
 harde aanpak van ondernemers en
 pensioenhouders die schandelijk profi-
 teren van de zgn. 'illegale gastarbe-
 ders' en waarin van de regering wordt
 verlangd, dat de vzz's op deze arbe-
 ders worden gestaakt en dat hun als-
 nog verblijfsvergunningen worden
 toegekend.

Volenboek verschemen

hele begrotingsbehandeling stelde
 CPN-fractievoorzitter Van het
 tip dat de verkiezingsuitslag voor
 linkse partijen in de raad een sit-
 lans moet zijn om nog sterker dan
 rneen een politiek te voeren waar-
 de belangen van de werkende be-
 king centraal staan.
 t geldt ook voor twee belangrijke
 esties die de afgelopen dagen door
 CPN-fractie aan de orde zijn ge-
 ld: het betrekken van de bouwvak-
 rs en hun organisaties bij de werk-
 egenheidsproblemen en van het be-
 isleven en de vakbeweging bij de

(vervolg op pag. 4)

Reizigers uit Hanoi meldden, dat bij
 een van de Amerikaanse bombarde-
 menten ook het burgervliegveld Giá

de besprekingen van technische
 deskundigen heeft opgeschort.
 De delegaties van Noord-Vietnam en
 van de voorlopige revolutionaire re-
 gering van Zuid-Vietnam zijn van-
 middag weggelopen van de weke-
 lijke zitting van de Parijse Vietnam-

Stopzetting van alle Nederlandse steun aan het Saigon- bewind.

elle protesten tegen bombardementen

ele tientallen Amsterdamse
 NJV-ers demonstreerden
 woensdagavond met sandwich-
 orden waarmee onmiddellijke
 opzetting van de oorlog en te-
 gtrekking van alle Amerikaanse
 troepen werd geëist.
 Bij het consulaat aan het Mu-

seumplein in de hoofdstad eindig-
 de de betoging met het afgeven
 van een protestbrief.

Hierin werd verontwaardiging uit-
 gesproken over de hernieuwde ter-
 reurbombardementen. De ANJV-ers
 verlangden dat Nixon de ontwerp-
 overeenkomst van 20 oktober jongst-
 leden zal ondertekenen. Eerder op de

dag hielden enige honderden, voor-
 namelijk studenten en docenten van
 sociale academies, een optocht naar
 het consulaat tegen het hervatten van
 de bombardementen.

Ook het Nederlands Auschwitzcomité
 heeft in een telegram aan de Ameri-
 kaanse ambassade geprotesteerd tegen
 de hervatting van de bombardemen-
 ten.

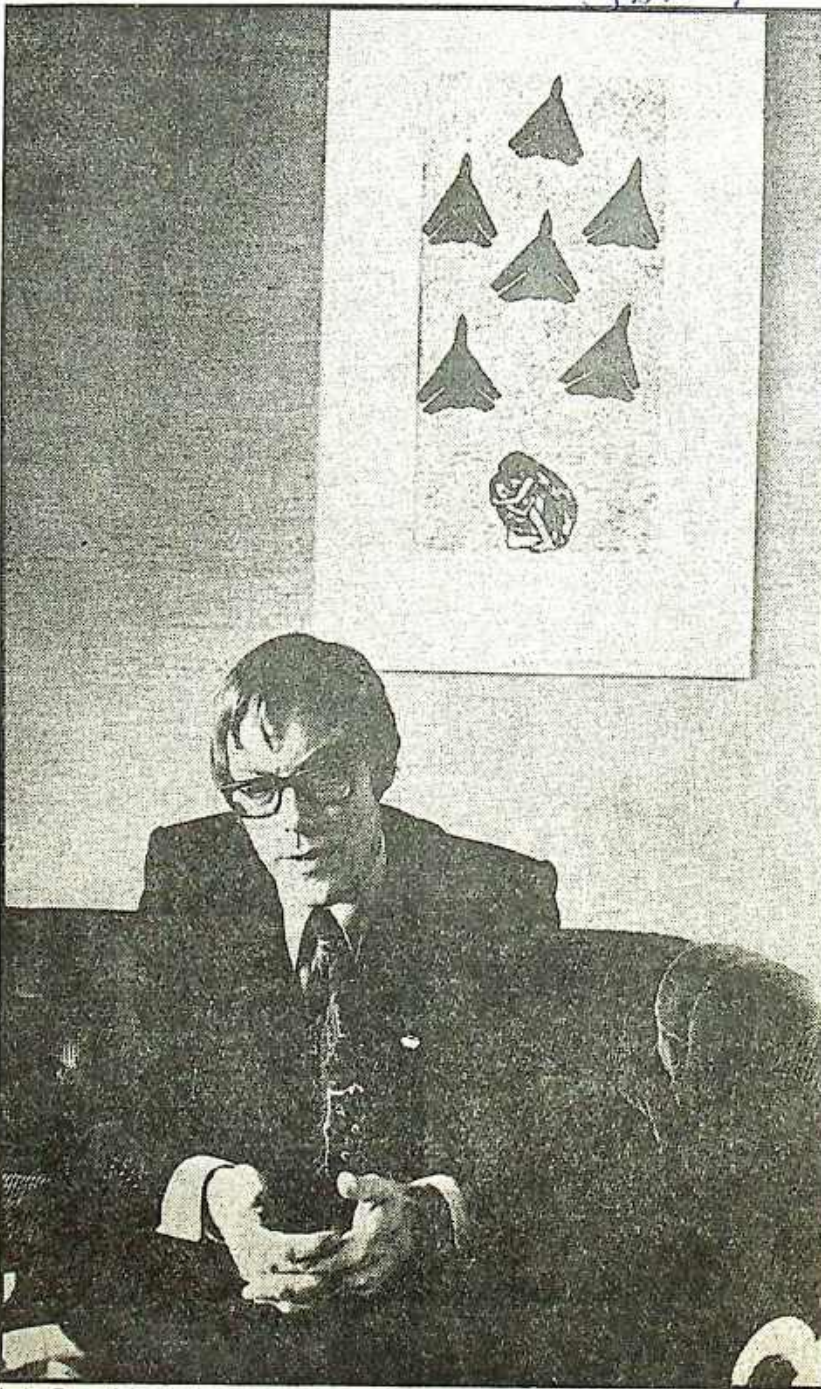
Er bekruipt me een kille woede

23 DEC 72 W

AMSTERDAM, 23 december
EEN afspraak met de Amsterdamse internist J. A. Groenink van het medisch comité Nederland-Vietnam was aanvankelijk bedoeld als een gesprek over de vraag of het comité zijn hulp na het tekenen van de vrede zou veranderen. Een gesprek dat tegen die tijd in de krant zou komen. Maar een dag later belde hij op dat hij geen zin had er mee op Nixon te wachten. Vandaar.

In een noem het nieuwjaarsboodschap zegt het comité: „De geruchten over een bestand in Vietnam verdoozelen het feit dat de bombardementen nu heviger zijn dan ooit. De gevolgen hiervan maken — hoe de ontwikkelingen ook zullen zijn — medische hulp aan de gezondheidsdiensten van Noord-Vietnam en de bevrijdingsbewegingen van Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja steeds urgenter.”

Groenink: „Het is ongelooflijk wat Vietnam losmaakt in dit land. Ik denk dat er sprake is van een massale afkeer van de Amerikaanse oorlog

J. A. Groenink: Er is voor het Vietnamese volk geen weg terug. Foto: Wim Ruigrok

in Vietnam. Wat er elke maand binnenkomt aan vaste bedragen, mensen die het met een automatische giro laten overmaken. We stimuleren dat ook. Als we kunnen rekenen op een vast bedrag kunnen we een langere termijnplanning opzetten.”

„Maar dat komt binnen zonder een

grootscheepse actie van de NOS, zonder televisie-idolen, zonder hulp van de publiciteitsmedia, zonder een grootscheepse advertentiecampagne. Met alleen een ploeg mensen in het land, die hun eigen werk, hun eigen gezin, hun eigen problemen hebben. Die in hun vrije tijd bezig zijn met collectes, de verkoop van brochures

en kalenders. Dat is onze macht eigenlijk, denk ik. Die steun uit alle lagen van de bevolking toont dat alle barrières doorbroken zijn.”

„Goed, het zijn wel vooral de linkse partijen die ons ondersteunen, maar de hulp uit de confessionele hoek moet je niet onderschatten. We hebben de ervaring dat het comité uit die hoek, in ieder geval vanuit de

door Willem Ellenbroek

basis belangrijke steun krijgt. We zijn er wel altijd in geslaagd ons buiten de partijpolitieke problemen te houden. Als partijen ons willen helpen, kan dat, maar zonder voorwaarden. We laten ons niet voor partijpolitieke propaganda misbruiken.”

Politiek

Voor een actie van een aantal kerkelijke en humanitaire instellingen voor hulpverlening aan Indo-China als het bestand is ondertekend, werd het comité echter niet uitgenodigd. Volgens directeur-generaal A. van Emden van het Nederlandse Rode Kruis omdat het een organisatie is met een duidelijke politieke stellingname.

Groenink: „In feite is alles politiek. We zijn inderdaad niet voor die actie benaderd, maar als dat wel was gebeurd zouden we categorisch hebben geweigerd. In de eerste plaats, omdat die groep ervan uitgaat dat er binnenkort vrede zal zijn. Zoals blijkt een illusie. In de tweede plaats: wat bedoelt men met hulp geven aan heel Vietnam? Wij helpen heel Vietnam, het is alleen de vraag wie. De aanvallers of de slachtoffers.”

De regering van Noord-Vietnam heeft internationale erkenning geogst met zijn voortreffelijk werk op het gebied van de gezondheidszorg. In het zuiden bestuurt het Nationale Bevrijdingsfront meer dan tachtig procent van het grondgebied, de medische zorg voor de geteisterde bevolking is ook voor hen een gebiedende plicht. De regering Thieu zit alleen in de grote steden, maar daar zit het bevrijdingsfront ook en de bevolking weet dat. Gaat naar ze toe als ze hulp nodig heeft. Het is de enige organisatie, die wortelt in de bevolking en daarmee ook de enige waar je medische hulp aan kunt geven.”

„Wij helpen heel Vietnam ja, maar we brengen het daar waar het ook goed besteed wordt. We weten ook dat het dank zij een groot organisatie-talent onder deze buitengewone omstandigheden ook daar terecht komt, waar er behoefte aan is. Daar hoeft geen twijfel over te bestaan.

Hulp via het Saigonbewind zal, de bewijzen daarvan zijn overstelpend, uitsluitend terecht komen in de zakken van de generaals en hun kornuiten”.

Rookgordijn

„We hebben aldoor gedacht dat de vredesbesprekingen een verkiezingsstunt waren, een rookgordijn. Pas op het laatst, toen ze zo lang gingen duren dachten we, zou het nu dan toch echt... Als je als grote wereldmacht bereid bent op 31 oktober te ondertekenen, met alleen nog een paar kleine puntjes waarover gepraat moet worden... En nu zit je opeens weer met 126 wijzigingen. Als er dan nog iemand in geloof”.

„De eisen van de Amerikanen gaan ervan uit dat er twee Vietnams zijn, met een zogenaamde Zuidvietnamese regering, die in feite helemaal van Amerikaanse makelij is. Het bevrijdingsfront is een echte authentieke Zuidvietnamese organisatie, die de grote meerderheid van de bevolking achter zich heeft en beschikt over een eigen gewapende macht. Het Vietnamese volk vecht tegen een buitenlandse vijand, die met behulp van een zetbaas een neokolonialistische staat in stand probeert te houden”.

„Het is onzinnig dat Nixon poogt dat bevrijdingsfront te negeren. Wanneer dat tot de tanden gewapende Saigonleger van een miljoen gereconselde boerenjongens van boven de zestiën, geholpen door de grootste luchtmacht ter wereld, niet in staat is dat bevrijdingsfront te vernietigen, zie je dat zo'n leger in het volk geen basis heeft.”

Malaria

Waarom medische hulp en geen actie voor wapens?

Groenink: „Wat er nu in Vietnam gebeurt is afgrijselijk. Dat is nog nooit in zo'n mate vertoond. Maar het gezondheidspeil is daar ook in vele opzichten nog nooit zo hoog geweest. Een besmettelijke oogziekte, die bij tallozen blindheid bracht, is verdwenen. De malaria is uitgeroeid. De grote steden zijn in verband met de bombardementen geëvacueerd. Een volksverhuizing van miljoenen. Dat er toen geen epidemieën zijn uitgebroken... Een onthutsende tegenstelling met het zuiden.”

„Als ik lees dat er weer honderd B52's die dag hun lading boven Noord-Vietnam hebben losgelaten bekruipt me een kille woede. Het neerschieten van een bommenwerper voordat hij dood en verderf heeft kunnen zaaien is ongetwijfeld een vorm van preventieve geneeskunde. Als je nuchter nadenkt is kinine net zo belangrijk. Het feit dat er een ziekenhuis is, al is het ondergronds, dat er artsen zijn waar je met je gewon-

de kind naar toe kunt. Een medische organisatie, die het moreel hoog houdt.”

Dat kan ze niet eeuwig.
Groenink: „Vrede zal het resultaat zijn van de heroïsche strijd van het Vietnamese volk én van een publieke opinie die zich er tegen keert dat de grootste luchtmacht van de wereld een arm en tot voor kort onderontwikkeld volk op een duivelse manier te pakken neemt. Niet omdat meneer Nixon onder de kerstboom van gedachten verandert.”

„Waar het om gaat is dat steeds meer mensen in Amerika en in Europa zich van het probleem bewust worden. Het vreet aan hun eigen wereld. Enorme problemen kunnen door de geldsmijterij van die oorlogsvoering niet opgelost worden: de armoede die er heerst, het drugsprobleem, het rassenvraagstuk, de verpesting van het milieu, het volkomen ontbreken van een gezondheidszorg zoals wij hier kennen. Er zijn staten in Amerika die bijna in de situatie van een ontwikkelingsland verkeren. Al die problemen kunnen niet opgelost worden door het voortduren van de oorlog.”

Ellende

„Mensen komen vooral pas in beweging als ze in hun eigen werkelijkheid met de ellende worden geconfronteerd. Wij hebben geen reden tot defaitisme, alleen reden tot woede. Reden tot spijt dat er nu weer

geen vrede komt, maar geen enkele reden om te denken dat de regering Nixon het hiermee zal winnen, die zal alleen nog maar verder in de modder zakken.”

„Het Vietnamese volk is door de hel gegaan, het heeft zo verschrikkelijk veel meegemaakt. Er is voor hen gewoon geen weg terug. Dat zou betekenen terug naar de ellende waaruit ze zich net bevrijd hebben. Weér die extreme uitbuiting door een kleine groep, weer geen dokter om met je kind naar toe te gaan, omdat alleen de elite kon beschikken over een gezondheidszorg, weér geen onderwijs.”

„Ze kunnen alleen maar vooruit. Ik geloof dat dat iets is wat Kissinger en Nixon onderschatten. Het menselijke uithoudingsvermogen is onbegrensd als een volk gemotiveerd is. En ze zijn gemotiveerd. Ik geloof dat ze het nooit zullen opgeven.”

„Je zou een parallel kunnen trekken met de arbeiders in het begin van deze eeuw. Afhankelelijk zijn van de soepuitdeling met één stukje vlees in de maand, of je organiseren in een vakbond. Strijd leveren voor een beter bestaan. Dat doen ze in Vietnam en dat steunen wij, niet de pannetjes soep uitdelende dames uit de betere standen. Misschien bedoelen ze dat met een politieke stellingname.”

MILITAIRE ELITES CONTRA BEVRIJDINGSBEWEGINGEN

DE ALLERBELANGRIJKSTE gebeurtenissen in het Azië van 1971 speelden zich af in het Verre Oosten en in het Indische subcontinent, de formele toetreding van de Chinese Volksrepubliek tot de grootste volkerengemeenschap en de geboorte van de nieuwe republiek *Bangla Desh*, het voormalige Oost-Pakistan.

De mogelijk slechts tijdelijke ontspanning in de betrekkingen tussen de Chinese Volksrepubliek en de Verenigde Staten manifesteerde zich in de voorbereidingen van het bezoek van de Amerikaanse president *Nixon* aan Peking in februari van het komende jaar — diens speciale adviseur *Henry Kissinger* bezocht het vasteland van China tweemaal — en de toelating van de Chinese Volksrepubliek tot de Verenigde Naties. Dit laatste ging ten koste van de positie die de rebellerende regering op het eiland Formosa, nu officieel Taiwan genoemd, tot voor kort had ingenomen in de wereldpolitieke verhoudingen. Aan een 20 jaar oude irrealiteit kwam een einde.

Andere directe gevolgen van China's toelating tot de VN zijn de druk die de oppositie in Japan nu uitoefent op de regering van premier *Sato* om Japan's politiek in het Verre Oosten drastisch te wijzigen en de dreiging voor de Zuid-Koreaanse president *Park* dat de vooral internationaalrechtelijk sterker geworden positie van de Chinese Volksrepubliek (een veto-recht in de Veiligheidsraad van de VN) president *Kim Il Sung* van Noord-Korea verleiden zal tot het ondernemen van daadwerkelijke pogingen om Noord- en Zuid-Korea te verenigen in één volksrepubliek.

De Chinese premier *Chou En-lai* heeft

OVERZICHT '71 I: AZIË

Andere overzichten volgen.

meerdere malen duidelijk laten weten dat de regering in Peking de goede betrekkingen tussen Japan en Taiwan beschouwt als collaboratie van Japan met China's grootste vijand. Zolang Japan die goede betrekkingen blijft onderhouden zullen goede betrekkingen met de Chinese Volksrepubliek tot de onmogelijkheden behoren. Een deel van de Japanse zakenwereld heeft grote investeringen in Taiwan. Maar een ander deel wil juist een drastische vergroting van het volume van de handel tussen Japan en China, vooral nu de handel met de VS erg stagneert als gevolg van de laatste Amerikaanse import-maatregelen.

Wanneer we het militaire regiem in Pakistan (sinds enkele dagen alleen West-Pakistan) mogen zien als een vertegenwoordiger van het militarisme in de Derde Wereld, dan heeft het conflict tussen West- en Oost-Pakistan ons overduidelijk geleerd dat zolang het westerse kapitaal het militarisme in de Derde Wereld niet steunt dit laatste op den duur toch het onderspit moet delven tegen de bevrijdingsbewegingen. Ook Cambodja laat dat zien. Toen President *Yahya Khan* zijn volkerenmoord in Oost-Bengalen begon geloofde hij in de onbegrensde mogelijkheden van militair geweld.

Maar later bleek dat de 80.000 West-Pakistaanse soldaten in Oost-Pakistan niet konden voorkomen dat de 70 miljoen hen vijandig gezinde Oost-Bengalis effectieve vrijheidsbewegingen, de *Mukti Fauz* en later de *Mukti Bahini*, op gang brachten. India's inval in Oost-Pakistan heeft intussen het proces van *Bangla Desh* vrijwording alleen maar versneld.

Belachelijk is daarom de houding van de Amerikanen, die, zoals de Londense *Guardian* van 16 december het treffend uitbeelde in een spotprent, hardleers blijven en overal hun vingers onnodig branden. Alhoewel ook zij zich ervan bewust moeten zijn geweest dat de VN onmachtig waren om de Indiase opmars naar Dacca te stoppen besloten zij toch, na eerst 8 maanden lang de ogen gesloten te hebben voor *Yahya Khan's* volkerenmoord, een Amerikaans vliegdekschip met 90 gevechtsvliegtuigen naar de Golf van Bengalen te sturen. Deze zending kan geen andere bedoeling hebben gehad dan het tevreden stemmen van de aanstaande gastheren in Peking. En het bewijst weer eens het opportunisme van de Amerikanen om daarvoor de betrekkingen met India en de Sovjet-Unie te verslechteren. Een andere, veel ernstiger, zorg voor de Amerikanen is de situatie in Cambodja. Het nagenoeg legerloze bewind van usurpator *Lon Nol* probeert er de bevolking te onderdrukken met gebruikmaking van grote sommen Amerikaans geld en duizenden Zuid-Vietnamese troepen. Maar omdat de overgrote meerderheid van de Cambodjanen de vrijheidsbeweging steunt, zijn de resultaten nagenoeg nihil. De Zuid-Vietnamezen in samenwerking met een handje vol Cambodjanen, die nog

steeds de zijde van *Lon Nol* hebben gekozen, zijn er nog steeds niet in geslaagd om de ijzersterke ring die de guerrilleros om de hoofdstad *Pnom Penh* hebben gelegd te doorbreken.

Voor die Amerikanen die nu bezig zijn met de vorming van een nieuw militair front in Zuidoost-Azië, dat lopen moet over *Bangkok*, *Kuala Lumpur*, *Singapore*, *Djakarta* en *Manilla*, zijn de laatste ontwikkelingen in Cambodja erg verontrustend. Onaangename opmerkingen van de nieuwe Chinese vriend risikerend, heeft President *Nixon* toch al laten weten dat de ontwikkelingen in Laos en vooral Cambodja oorzaak kunnen worden van vertragingen in de terugtrekking van de Amerikaanse troepen uit Indo-China.

Toch zijn er voor de Amerikanen enige lichtpunten in de nieuwe verdedigingsgordel tegen het zgn. 'naar het Zuiden oprindende communisme'. De Amerikaanse CIA slaagde erin de militaire dictatuur in Thailand nog sterker te maken. De nieuwe, veel soepeler, premier van Maleisië, *Tun Abdul Razak*, wist, althans voor voorlopig, de Maleiers en de Chinezen weer wat dichter bij elkaar te brengen. Maar tegen de guerrilla op de grens van Thailand en de guerrilla in Noord-Borneo kon niet veel succes worden geboekt. In Singapore gaat premier *Lee Kuan Yew* hoe langer hoe meer de conservatieve kant op. Sinds mei voert hij een oorlog tegen linkse kranten en is verheugd dat Singapore voorlopig nog een Britse basis blijft. Het militaire bewind in Djakarta wist de algemene verkiezingen van 3 juli zodanig te manipuleren dat het leger nu ongeveer 75 pct van de zetels in de nieuwe volksvertegenwoordiging onder controle heeft. In twee dingen kwamen geen veranderingen: de grondstoffenroof en het aantal politieke gevangenen. Toch schijnen in de laatste tijd de spanningen te zijn toegenomen. Eén van *Suharto's* medederkers, *Sumitro*, schijnt nu een meer anti-'nieuwe orde'-houding te hebben aangenomen.

Tenslotte het laatste land in de keten, de Filippijnen. De positie van President *Marcos* is zwakker geworden. Maar de chaos toegenomen. In het zuidelijk gedeelte van het Filippijnse eilandrijk woedt een oorlog tussen Christenen en Moslems. Een gebeurtenis zoals de vrijwording van *Bangla Desh* behoort niet tot de onmogelijkheden.

In sommige Aziatische landen zijn de militaire elites wat sterker geworden, maar gelukkig valt in andere weer een verzwakking te constateren of een verhoogde activiteit van de vrijheidsbewegingen.

E.U.

De onvergetelijke kerstmis van 1972

GOLVEN VAN PROTEST TEGEN NIXONS MISDADEN VIJFENTWINTIGDUIZEND BETOGERS

Bommen op Hanoi en andere steden tijdens kerstdagen

IN AMSTERDAM

De terreurbombardementen op Noord-Vietnam — die Nixon ook tijdens de kerstdagen liet uitvoeren — hebben in de hele wereld woede en verontwaardiging gewekt en zijn beantwoord met golven van protest tegen de Amerikaanse agressiepolitiek.

- In Amsterdam namen zaterdag vijfentwintigduizend mensen deel aan de protestdemonstratie georganiseerd door de CPN, PvdA en PPR, samen met de PSP, het comité Jongeren voor Vietnam en negentien andere organisaties. Een stoet van meer dan tweeëneenhalve kilometer lang trok door de straten van de hoofdstad, waarin de leuzen weerklonken: 'Nixon-moordenaar' en 'Nixon teken nu—handen af van Hanoi.'
- In talrijke Nederlandse kerken klonken tijdens de kerstdagen felle protesten tegen de Amerikaanse barbarij. 2400 kerkgangers in Assen stuurden Nixon een brief
- Hoogleraren van verscheidene universiteiten reageerden met grote verontwaardiging op de Amerikaanse bombardementen. Ruim honderd Groningse hoogleraren schreven de Amerikaanse ambassadeur dat deze zo gruwzaam zijn, dat zwijgen niet meer mogelijk is. Zij beschuldigen Nixon van genocide.
- Ondertekend door Bernard Haitink ontving het Witte Huis een telegram van het Concertgebouw-orkest, waarin stopzetting van de bombardementen wordt geëist.
- In Drachten en Assen werden zondag massale protestbijeenkomsten en demonstra-

Noor V e n . N i x o n .

ons niet op de knieën

Als de Amerikaanse regering het Vietnamese volk door bommengeweld op de knieën wil krijgen, zal het Vietnamese volk zijn strijd voortzetten en de agressor zijn welverdiende straf geven.

Aldus een Noordvietnamese verklaring, die gisteren werd uitgegeven — enkele uren nadat Nixon op tweede kerstdag zijn barbaarse bommenterror op Hanoi, Haiphong en de

andere dichtbevolkte gebieden van Noord-Vietnam had hervat.

In de Noordvietnamese verklaring wordt meegedeeld dat de regering-Nixon de aanvallen met de B-52-bommenwerpers verhevigt met het doel Hanoi en tal van andere steden weg te vagen. Wat betreft de onderhandelingen wordt hieraan in duidelijke taal toegevoegd: 'Als de re-

gering-Nixon het Vietnamese vraagstuk via ernstige onderhandelingen wil regelen, moet zij onmiddellijk ophouden met daden die de oorlog escaleren, afziet van dreigingen van geweld en in de allererste plaats terugkeren tot de situatie van voor 18 december' (de datum waarop Nixon na het vastlopen van de besprekingen Kissinger-Le Duc Tho de luchtoorlog met de B-52's tegen de Noordvietnamese steden ontkende - red. Whd).

record had geboekt: zelfs onder Johnson werd Noord-Vietnam tijdens de kerstdagen niet gebombardeerd.

Amerikaanse verliezen

Tegelijk met de bombardementen uit de lucht hervatte de Amerikaanse vloot gisteren met zwaar scheepsgeschut de beschieting van de dorpen en steden aan de Noordvietnamese kust.

Buitenlandse correspondenten in Hanoi melden dat de Vietnamezen met alles waarover zij beschikken de aanvallende vliegtuigen onder vuur nemen. Tijdens een van de eerste aanvalsgolven werd gisteren een Phantom-jachtbommenwerper neergehaald. Bij de aanval op kerstavond werd opnieuw een B-52 neergehaald. Daarmee werd het aantal neergeschoten

B-52's sinds vorige week maandag op 18 gebracht. In totaal waren zondagavond (gerekend vanaf maandag) 53 Amerikaanse oorlogsvliegtuigen omlaag geschoten. Het Amerikaanse commando had toen het verlies toegegeven van in totaal 11 van de achtmotorige straalbommenwerpers.

Onthullingen over onderhandelingen

Door het Witte Huis werd tijdens de kerstdagen over Vietnam in alle talen gezweven. Wel werden allerlei berichten via de Amerikaanse pers gelanceerd volgens welke de bombardementen ten doel hebben de Viet-

Vervolg op pag. 6

menten eisen; 3000 deelnemers aan een oecumenische dienst in Rheden zonden een telegram naar Biesheuvel en Schmelzer waarin de Raad van kerken van deze gemeente aandringt op verbreking van de diplomatieke betrekkingen met de VS in verband met de bombardementen op Vietnam.

● Internationaal trok vooral de enorme betoging voor de Amerikaanse ambassade in Kopenhagen de aandacht. Vakbondsleders spraken zich hier uit voor een boycot van Amerikaanse schepen en goederen. Een dergelijke boycot is voor de rest van deze maand in de haven van Genua afgekondigd.

NIEUWE EENHEID BRACHT MASSA'S OP DE BEEN

De nieuwe eenheid, die in de hoofdstad van het land tot stand is gekomen door een samengaan op brede basis, waarvan het gezamenlijk optreden van het gewest Amsterdam van de PvdA en het district Amsterdam van de CPN de spil vormen, leidde tot een machtige betoging door de straten van Amsterdam.

Hoe massaal de Amsterdammers waren opgekomen bleek later ook op het Beursplein, dat veel en veel te klein was om de duizenden demonstranten plaats te bieden. Het appèl van PvdA, CPN, PPR, PSP, het comité Jongeren voor Vietnam en negen-

tiën andere organisaties en groeperingen was op een indrukwekkende manier beantwoord. Op deze middag vlak voor kerstmis vond de grootste Vietnamdemonstratie plaats, die tot dusver in Nederland is gehouden.

In de betoging werden vele spandoeken meegevoerd

De voortekenen daarvan waren al te zien lang voordat de demonstratie begon. Op het Mercatorplein kwamen zoveel betogers bijeen dat in de verre omtrek het verkeer volslagen vastliep. Rinus Haks, de voorzitter van het district Amsterdam van de CPN die de demonstranten hier toesprak, deelde mee dat de drie bouwvakbonden in de hoofdstad hun leden tot deelname aan de demonstratie hadden opgeroepen.

Vervolg op pag. 4

Amerikanen eisten herziening ontwerp-accoord

De bloedige kerstmis 1972 zal intussen de geschiedenis ingaan als een van de misdadigste episodes in de agressie van het Amerikaanse imperialisme tegen het heldhaftige volk van Vietnam. Nixon liet de bombardementen tot in de kerstnacht voortzetten: op het moment dat velen zich zondagavond in Hanoi naar de grote kathedraal en de andere kerken begaven voor de traditionele diensten, werd luchtalarm gegeven en regenden de bommen neer. Teruggekeerd op hun bases in Thailand, Guam en de vliegdekschepen voor de kust kregen de Amerikaanse vliegtuigbemanningen daarna een dag vrij om hun kalkoenen op te eten en hun roes uit te slapen terwijl de onderhoudsploegen koortsachtig werkten om de toesellen een onderhoudsbeurt te geven. In de ochtend van de tweede kerstdag gingen de toestellen opnieuw de lucht in. Journalisten in Washington stelden vast dat Nixon hiermee een nieuw

In het deel van het blad, bestemd voor leden van de Algemene Woningbouwvereniging, wordt er melding van gemaakt dat de gezamenlijke

Minister Ulink, door de kiezers met een flinke nederlaag naar huis gezonden, blijft zich inspannen om de door de bevolking afgewezen huurharmonisatie toch verder door te zetten. In een gesprek met de wethouders van volkshuisvesting van Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en Utrecht heeft hij meegedeeld dat half januari alle gemeenten een nieuwe circulaire zullen ontvangen, waarin hij nadere richtlijnen zal geven over de uitvoering van de huurharmonisatie per 1 april 1973.

(Van een verslaggever)

Al meer dan maand op schema achter

Noord-Vietnam: Nixon krijgt ons niet op de knieën

27 mkgz W

(Vervolg van pagina 1)

namezen te dwingen aan de onderhandelingstafel 'een redelijke houding' aan te nemen.

De herhaalde leugen dat de Amerikaanse bombardementen op militaire doelen gericht zouden zijn, spatte daarmee voor de zoveelste maal uit.

Over de gang van zaken aan de onderhandelingstafel zijn intussen enkele onthullende mededelingen gedaan door de Noordvietnamese delegatieleider in Parijs, Xuan Thuy.

Xuan Thuy deelde mee dat Nixons assistent Kissinger bij de onderhandelingen met Le Duc Tho een reeks wijzigingen eiste in het ontwerp-accord dat in oktober met instemming van beide zijden werd opgesteld.

Deze wijzigingen betroffen hoofdzaken:

— Kissinger verlangde dat Amerikaans militair personeel en militaire adviseurs, vermold als burgers, in Zuid-Vietnam kunnen blijven.

— Nixons vertegenwoordiger kwam

aandragen met passages over evacuatie van zogenaamd uit Noord-Vietnam afkomstige militairen. Dit terwijl deze kwestie in het ontwerp-accord geen probleem meer was.

- Hij koppelde hieraan tevens de kwestie van de vrijlating van du tienduizenden politieke gevangenen in Zuid-Vietnam, daarmee voorwendsels zoekend om onder de vrijlating van deze gevangenen uit te komen.
- Kissinger vroeg voorts schrapping uit alle vastgestelde teksten van iedere vermelding van de voorlopige revolutionaire regering.
- Hij stelde een verdere inkrimping voor van de taak en bevoegdheden van de geplande 'Nationale Raad' die de overeenkomsten zou moeten uitvoeren. Volgens Kissinger zou deze raad alleen de taak moeten krijgen de voorgenomen verkiezingen te organiseren maar zelf verder nauwelijks enige bevoegdheid krijgen.

'De regering-Nixon wil geweld gebruiken om het Vietnamese volk te dwingen de Amerikaanse voorwaarden te slikken. Het Vietnamese volk zal dat nooit aanvaarden', aldus Xuan Thuy. Het Noordvietnamese partijblad Nhan Dan schrijft in dezelfde geest. 'De Amerikaanse imperialisten hopen op een teken van zwakte aan onze kant. Ons antwoord? Dat hebben de imperialisten al te zien gekregen. De wrakstukken van hun bommenwerpers vormen ons antwoord', aldus Nhan Dan dat de Amerikaanse agressors beschrijft als 'onmenselijk, verraderlijk, arrogant en wreder dan wilde beesten'.

Strijd in zuiden opgelaaid

In Zuid-Vietnam waar zondag een bestand van 24 uur was afgekondigd zijn de gevechten intussen eveneens opnieuw opgelaaid. Er worden gevechten gemeld in het centrale bergland en aan de kust. Eenheden van het Bevrijdingsfront deden een zware aanval op de Amerikaanse luchtbasis bij Da Nang. Enkele tientallen raketten kwamen op de basis neer. Een aantal Amerikaanse helicopters werd vernield.

OPNIEUW ZWAAR BOMTAPIJT OP NOORD-VIETNAM

SAIGON/PARIJS, 27 dec. (Reuter, AP, NYT) — De Amerikaanse luchtmacht heeft gisteren de bombardementen op Noord-Vietnam na een bestand van 36 uur hervat. De bombardementen, waaraan opnieuw werd deelgenomen door de 8-motorige B-52's, waren onder andere gericht op Hanoi en Haifong. Volgens woordvoerders in Washington was tot hervatting van de luchtacties tegen Noord-Vietnam besloten omdat Hanoi niet had laten blijken, dat het de vredesonderhandelingen wilde voortzetten. Noordvietnamese delegatieleden hebben in Parijs laten weten, dat zij pas tot een voortzetting van het vredesoverleg willen overgaan als de toestand van voor 18 december — de dag waarop de Amerikanen weer doelen in heel Noord-Vietnam aanvielen — zou worden hersteld.

Felle protesten in hele wereld

Dit komt er op neer, dat Hanoi alleen opnieuw wil onderhandelen, als de Amerikanen met hun bombardementen onder de twintigste breedtegraad blijven. „Als de Verenigde Staten proberen het Vietnamese volk te onderwerpen door middel van bommen, zal het Vietnamese volk vastbesloten zijn verzet voortzetten en de agressor zijn gerechte straf toedienen”, aldus de Noordvietnamese delegatieleider in Parijs.

Het bestand van 36 uur werd door de Amerikanen pas bekendgemaakt op het moment dat het was afgelopen. We hebben het niet van tevoren aangekondigd, zoals anders, omdat we wilden vermijden, dat de Noordvietnamezen er voordeel van zouden hebben, zo verklaarde een Amerikaanse militaire woordvoerder in Saigon. Het bestand ging in, nadat er op de vooravond van kerstmis nog

een bombardement was uitgevoerd op Hanoi. Een verslag van het Russische persbureau Tass meldde, dat een buitenwijk van Hanoi er na het bombardement uitzag als „een door een aardbeving getroffen gebied”.

Hanoi heeft bekendgemaakt dat Noordvietnamees afweergeschut gisteren acht B-52's heeft neergehaald. Het totaal aantal neergeschoten toestellen sinds 18 december is volgens de Noordvietnamezen 54, waarvan 26 B-52's. De Amerikanen hebben voor die periode het verlies van 11 B-52's en 6 Phantom jachtbommenwerpers toegegeven. Verder is in Hanoi bekendgemaakt dat de Amerikanen de afgelopen week in totaal veertigduizend ton bommen op Noord-Vietnam hebben afgeworpen, tweemaal de explosieve kracht van de eerste A-bom op Hirosjima. Bij het leggen van „bomtapijten” op Hanoi en Haifong zijn zeven ambassades — die van Cuba, Egypte, India, Bulgarije, Hongarije, Oost-Duitsland en Albanië beschadigd.

Over de hele wereld zijn de afgelopen dagen protestdemonstraties gehouden tegen de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam. De meest kritische officiële reactie kwam van de Zweedse premier Olaf Palme. Hij noemde de bombardementen een „vorm van marteling”, waarvoor geen militaire redenen bestonden. Palme vergeleek de Amerikaanse bombardementen met de misdaden van Nazi-Duitsland. „Men moet de dingen bij de naam noemen. Wat in Vietnam gebeurt is een vorm van foltering... De Amerikanen willen het Noordvietnamese volk martelen, vernederen en dwingen tot overgave.” aldus de Zweedse eerste mi-

groeisyste

U kunt bij Philips kiezen van producten, diensten en s De Pro 17 versc Een „op systeem Warbij apparatu alle facil Philips behoort in Nede ciers in deze categorie n Philips-Elctrologica N Bordewijkstraat 4 Rijksw toestel 410.

ENTIE)

In de nacht van vrijdag op zaterdag is de 25-jarige D. Postema er slig gewond geraakt toen hij van de tweede verdieping van een br dnd pand in de Utrechtse binn De brand, die vermoedelijk is staan door het omvallen van brandende kaars, verwoestte de in de Bakkerstraat, waarin kunsthandel is gevestigd.

Zaterdagavond is in een nieuw verwarmingsruimte werden verniet het personeel en een gedeelte van trisch kacheltje. Een schatlokkaal verhuizing of omvallen van een el Rijswijk brand ontstaan door ov vliegtel van het motel Hoornwijk Zaterdagavond is in een nieuw verwarmingsruimte werden verniet in veiligheid stellen.

mevrouw G. Vissers-Eikema kon z woonster van het huis, de 68-jar de Noord-Elkema kon z

de kerststukje vlam vatte. De

Bij een demonstratie van ongeveer tienduizend mensen voor de Amerikaanse ambassade in Kopenhagen werd een boycot van Amerikaanse goederen en schepen geëist. In de Verenigde Staten was van een massaal protest echter nauwelijks sprake. Zaterdag demonstreerden ongeveer tweehonderd mensen voor het buitenverblijf van Nixon in Key Biscayne in Florida, waar de president verbleef.

De Sowjet-Unie heeft gisteren opnieuw verklaard, dat zij Noord-Vietnam „alle noodzakelijke steun zal geven bij het afweren van de imperialistische agressie“. Dit gebeurde bij monde van premier Kosygin, die de luchtaanvallen „barbaars“ noemde. Kosygin dreigde echter niet, zoals eerder partij-secretaris Brezjnef wel in bedekte termen had gedaan, dat een voortzetting van de bombardementen directe consequenties zou hebben voor de relatie tussen de Sowjet-Unie en de Verenigde Staten. Tegen de Noordvietnamese ambassadeur in Moskou zei Kosygin alleen, dat de Sowjet-Unie „verwachtte“, dat er een onmiddellijk einde zou komen aan de Amerikaanse bombardementen.

ACF	46%	46%	22/12	26/12
Gen. Eln	60	70	22/12	26/12
G. Food	20	28%		
Gen. Mo	78%	78%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		
Gen Mo	78%	78%		
G. Food	20	28%		
AdmCo	16%	17%		
Arco	18	39%		
ARK Inc	38	39%		
AlexanL	22%	22%		
AlexanB	10.75	1.1		
AlberP	28	23%		
AlChow	29%	29%		
Gimbel	24%	23%		
Gibell	23%	23%		
GenTel	30%	30%		
G. Publ	21%	21%		

MASSAAL PROTEST TEGEN BOMBARDEMENTEN

Duizenden mensen demonstrieren op het Beursplein in Amsterdam tegen het hervatten van de bombardementen op Noord-Vietnam. De demonstranten kwamen daar zaterdagmiddag bijeen na een protestmars door de stad.

Foto: Wim Ruigrok

Vietnam-tocht in Amsterdam

Tal van betogingen tegen oorlog

AMERIKAANS KOOPCENTRUM GEBLOKKEERD

AMSTERDAM, 27 dec. (ANP) — Op tal van plaatsen in Nederland is het afgelopen weekeinde en tijdens de kerstdagen gedemonstreerd en geprotesteerd tegen het hervatten van de bombardementen op Noord-Vietnam. In Amsterdam hebben zaterdagmiddag circa vijftienduizend mensen deelgenomen aan een protesttocht.

De demonstratie, waardoor het verkeer in de binnenstad enkele uren vrijwel werd langelegd, was aanbevolen door de PvdA, de CPN, de PSP en de PPR. Vier Kamerleden, Bakker (CPN), A. van der Louw (PvdA), F. van der Spek (PSP) en D. Coppes (PPR), riepen de demonstranten op de betoging „te doen uitgroeien tot een nationaal verzet tegen de barbaarsheden van Nixon in Vietnam”. Van der Spek gaf het advies alle Amerikaanse bedrijven te boycotten. Ongeveer veertig jeugdige demonstranten hebben zaterdagmiddag enige tijd de toegang geblokkeerd tot het koopcentrum van de (Amerikaanse) AFCENT in Schinnen (Limburg) door op de weg te gaan liggen.

De politie heeft door charges met de wapenstok een einde gemaakt aan de betoging. Vijf demonstranten werden aangehouden, maar spoedig weer vrijgelaten. Sommige automobilisten trokken zich niets aan van de levende wegversperring en laveerden er tussendoor. Daarbij werd een van de demonstranten meegesleurd. Hij bleef ongedeerd.

Ruim zeshonderd mensen bezochten in Assen zondagmorgen een protestbijeenkomst die was georganiseerd door de kerken in Assen, de plaatselijke afdelingen van de PvdA, PPR en D66, het Humanistisch Verbond en enkele middelbare scholen en vormingscentra. Naar de ambassa-

deur van de Verenigde Staten in Nederland werd een telegram gestuurd, waarin werd aangedrongen op stopzetting van de bombardementen.

Eveneens in Assen heeft de werkgemeenschap van kerken maandag een actie onder de kerkgangers gehouden. Ze kregen allen een brief ter ondertekening aangeboden, waarin Nixon werd verzocht de bombardementen te staken. Er zijn 2400 getekende brieven ingeleverd, veertig procent van het uitgereikte aantal.

Bommelding

Drieduizend deelnemers aan een oecumenische kerkdienst in Rheden (Gelderland) hebben maandag hun instemming betuigd met het telegram dat de raad van kerken in Rheden heeft gezonden aan premier Biesheuvel en minister Schmelzer van Buitenlandse Zaken. Hierin vraagt de raad aan de regering de diplomatieke betrekkingen met de Verenigde Staten te verbreken.

Het fabriekcomplex van het Amerikaanse chemische bedrijf Dupont de Nemours in Dordrecht heeft gedurende de kerstdagen onder scherpe politiebewaking gestaan in verband met een bommelding.

De Utrechtenaar R. van den Berg in de Frans Halsstraat heeft in de tuin van zijn woning een poster neergezet met een afbeelding van president Nixon in monnikspij met in zijn handen een schedel. „Ik heb ieder jaar een verlichte kerstboom in mijn tuin, maar nu meende ik dit te moeten doen”, aldus de heer Van den Berg.

Ruim honderd Groningse hoogleraren hebben in een telegram aan de Amerikaanse ambassadeur in Den Haag uiting gegeven aan hun afgrijzen over de Amerikaanse bombardementen in Noord-Vietnam. De leden van het Amsterdamse Concertgebouworkest hebben de ambassadeur een soortgelijk telegram gestuurd.

De Wereldfederalisten Beweging Nederland heeft Nixon een telegram gezonden, waarin wordt gevraagd de bombardementen te staken.

AMERIKAAN RUIKT ZAKEN IN OORLOG

Jungle Bells in Saigon

(Van onze speciale verslaggever)

SAIGON, 27 dec. — Een reiziger die vorige week uit Hanoi in Saigon is aangekomen, meldt dat het centrum van de Noordvietnamese hoofdstad niet is getroffen door de Amerikaanse bommen. Vele centrumbewoners hebben vanaf hun daken gekeken naar de aanvallen van de Amerikaanse toestellen op doelen buiten het centrum.

Ditmaal werden behalve de bekende doelen ook enkele elektriciteitscentrales getroffen. De stad kwam tijdelijk zonder licht te zitten en radio Hanoi zond uit met verminderde kracht, wellicht op een nood-aggregaat.

De reiziger vertelde dat zijn vertrek uit Hanoi enigszins was vertraagd wegens reparaties aan een landingsbaan van het vliegveld Gia Lam. Naar verluidt is de vliegbasis Bach Mai bij de bombardementen gespaard om de onderhandelaars de mogelijkheid te geven het land te verlaten voor nieuw geheim overleg. In Hanoi leeft de hoop dat het akkoord alsnog snel zal worden ondertekend, mogelijk in januari.

Volgens de reiziger zijn oude doelen in heel Noord-Vietnam, die provisorisch waren hersteld, nu weer platgebombardeerd. De schade kan niet op korte termijn worden hersteld. De reiziger zei met nadruk dat Hanoi het hervatten van de bombardementen had verwacht en dat nergens zichtbaar paniek had geheerst. Het moreel van de noorderlingen lijkt ongebroken. De oorlogspanning gaat gewoon door, met behulp van een leger fietsen, sampans, karretjes en dragers.

Kerstavond bood een krankzinnige tegenstelling. Terwijl in Hanoi en de Noordvietnamese havenstad Haiphong grote vuurzeeën woedden, flaneerden in Saigon, waar de avondklok tijdelijk was opgeheven, honderdduizenden Vietnamezen in feestkledij. Als kerstman verklede Amerikaanse soldaten deelden geschenken uit aan Vietnamese weesjes. Vanuit de verte kwam het doffe gedreun van artillerie, want het kerstbestand werd dikwijls geschonden. Maar dit geluid werd meestal overstemd door het geschel van Amerikaanse kerstliederen uit de radio's het bekende Jingle Bells, I'm Dreaming of a White Christmas en natuurlijk Stille Nacht.

Een benevelde Amerikaanse weggenbouwer gaf mij al schouderkloppend aan de hotelbar een uiteenzetting van zijn visie op de Amerikaanse politiek. „Wij moeten al die jon-

gens in het Noorden naar de hel bombarderen. Als Hanoi wil luisteren, okay, dan komt er vrede en zullen wij het hele Noorden nieuw opbouwen. Maar eerst alles platgooien! Deze Amerikaan en veel landgenoten met hem, die in deze oorlog een goede business ruiken, dachten deze kerstavond duidelijk eerder aan Jungle bells, jungle bells, jungle all the way.

H. C. BEYNON

62 X ROTTERDAM

270 6072 W

Wilt u even met mij meerekenen? Aan de bombardementen op Noord-Vietnam (Hanoi en Haiphong, voornamelijk) namen naar schatting 200 B-52 bommenwerpers deel. Een eskader van drie B-52 bommenwerpers kan in precies 12 seconden een „tapijt” van 324 bommen met 90 ton explosieven leggen. Dat houdt in dat 200 B-52's in 12 seconden 21.708 bommen kunnen afwerpen met een totaal van 6030 ton oftewel 6.030.000 kilo explosieven. Hanoi heeft ongeveer evenveel inwoners als Rotterdam (het laatst bekende cijfer is ongeveer 700.000). Het bombardement op Rotterdam op 14 mei 1940 duurde niet langer dan tien minuten. In totaal 90 Heinkels wierpen 158 brisantbommen van 250 kilo en 1150 brisantbommen van 50 kilo uit. Bij elkaar 97.000 kilo, verpakt in 1308 grote en kleinere bommen. Cijfers ontleend aan Aad Wage-naars boek over het bombardement op Rotterdam.

In één rit kunnen die 200 B-52's dus een explosieve kracht afwerpen die 62 maal zo groot is als die van het bombardement op Rotterdam. U gelieve daarom de volgende cijfers met 62 te vermenigvuldigen (het betreft de verloren gegane gebouwen in Rotterdam na het bombardementje op 14 mei 1940: 11.000 panden, bevattende 24.978 woningen, 13 bankgebouwen, 12 bioscopen, 2 schouwburgen, 19 consulaten, 4 dagbladbedrijven, 31 fabrieken, 1319 werkplaatsen, 22 feestgebouwen, 21 gemeentelijke gebouwen, 24 kerken, 10 inrichtingen van liefdadigheid, 527 cafés en logementen, 31 grote magazijnen, 2320 winkels, 4 rijksgebouwen, 62 scholen, 10 ziekenhuisinrichtingen, 26 hotels, 287 assurantie kantoren, 1150 andere kantoren, 4 stationsgebouwen, 675 pakhuizen en vemen + nog talrijke grotere en kleinere gebouwen, zoals garages, bodediensten, expeditiebedrijven, enz. enz.

Vermenigvuldigt u deze getallen met 62 dan krijgt u een globaal beeld van wat 200 B-52's in één vlucht kunnen vernietigen, bijvoorbeeld 1364 feestgebouwen, en 17.794 assurantie kantoren. Bovenstaande verliescijfers van Rotterdam staan in „De meidagen van '40” van D. H. Couvee. Het aantal slachtoffers in Rotterdam bedroeg ongeveer 700. Met 62 vermenigvuldigd zou dit een getal van 43.400 gedode Vietnamezen geven. Dat aantal schijnt gelukkig aanzienlijk kleiner te zijn, want niet alleen de aanvallers, ook de slachtoffers worden met het jaar vindingrijker.

Centrales moeten meewerken aan boycot VS

(Van onze correspondent)

UTRECHT, 28 dec. — De werkgroep voor een maatschappijkritische vakbeweging steunt „met grote instemming” het initiatief van de Deense vakbeweging om alle werknemers in Europa via de vakcentrales op te roepen tot een boycot van Amerikaanse produkten en bedrijven. Doel van de boycot zou zijn, het uiten van afschuw over de hervatting van de bombardementen op Noord-Vietnam door de Verenigde Staten en „het onnodig voortduren van deze onmenselijke oorlog.”

De werkgroep spreekt in een woensdag uitgegeven verklaring de vurige hoop uit dat NVV, NKV en CNV op de kortst mogelijke termijn zullen besluiten om aan een dergelijke boycot mee te werken. De maatschappijkritische vakbondsbestuurders hopen, dat de vakcentrales zich niet door juridische of neutralistische overwegingen ervan zullen laten weerhouden, de Nederlandse werknemers attent te maken op hun medeverantwoordelijkheid voor hetgeen er in Vietnam gebeurt en op de noodzaak, op indringende wijze uiting te geven aan hun afkeer voor de politiek van de Verenigde Staten.

Een woordvoerder van NVV en NKV verklaarde woensdagavond dat de vakcentrales zich op de eerstvolgende vergadering van het Overlegorgaan van de drie vakcentrales (op 4 januari) over de oproep van de Deense vakbeweging gaan beraden. Woensdagavond had het Deense verzoek tot boycot van Amerikaanse produkten en bedrijven de Nederlandse vakcentrales nog niet bereikt.

Hanoi eist stopzetting bombardementen

VREDESOVERLEG

AFGEBROKEN

PARIJS/SAIGON, 28 dec. (Reuter, AP, NYT) — De delegaties van Noord-Vietnam en het bevrijdingsfront hebben gisteren bekendgemaakt, dat zij niet meer zullen deelnemen aan de vredesonderhandelingen in Parijs, als de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam worden voortgezet. De officiële besprekingen tussen de delegatieleiders van Noord-Vietnam, de voorlopige revolutionaire regering, de Verenigde Staten en Zuid-Vietnam waren al op dertien december afgebroken, toen Kissinger en de Noordvietnamese adviseur Le Doek Tho hun geheim overleg staakten. Noord-Vietnam en het bevrijdingsfront waren vorige week uit protest tegen de Amerikaanse bombardementen niet aanwezig op de wekelijkse officiële bijeenkomst aan de Avenue Kléber. Gisteren tenslotte hebben deze twee delegaties besloten ook niet meer mee te werken aan de „technische besprekingen” over een vredesakkoord.

Parijs tracht te bemiddelen in impasse

De eerste Amerikaanse reactie op de bekenmaking van Noord-Vietnam en het bevrijdingsfront in Parijs was een verwijt aan deze twee partijen, dat zij de onderhandelingen in een impasse hadden gebracht. De Amerikaanse zaakgelastigde in Parijs, Jack Kubitsch, heeft gisteren een langdurig onderhoud gehad met de Franse minister van buitenlandse zaken, Schumann. Dit gebeurde op een initiatief van president Pompidou, die de hervatting van de Amerikaanse bombardementen in uiterst gematigde bewoordingen gekritiseerd heeft en alle Franse kanalen wil gebruiken om de vredesonderhandelingen weer op gang te brengen. Kubitsch weigerde na afloop van het gesprek iets te zeggen, evenals Schumann.

Het Amerikaanse opperbevel in Zuid-Vietnam heeft gisteren voor het eerst details bekendgemaakt over het bombardementsoffensief tegen Noord-Vietnam. In een week hebben er ruim elfhonderd bombardementsvluchten plaatsgevonden. Bij dit aantal ingezette toestellen zijn niet meegerekend de „begeleidende jagers”, anti-raket jachtvliegtuigen, vliegtuigen, die de elektronische geleiding van luchtafweer-raketten moeten verstoren, bevoorradingsvliegtuigen en radar-toestellen”. Aanvaldoelen waren vooral krachtcentrales in het

gebied Hanoi-Haifong en spoorwegknooppunten. Het ging uitsluitend om militaire objecten, aldus Amerikaanse woordvoerders, die eerder hadden ontkend, dat bij de jongste bombardementen fragmentatie-bommen gebruikt zouden zijn. Het doel van de bombardementen „is het vernietigen van Noord-Vietnams primaire levensbehoeften”, verklaarde een Amerikaanse luchtmacht-generaal in Saigon.

Over het effect van de bombardementen weigerden de Amerikanen veel details te geven. Wel lieten ze weten, dat er onder andere zeven lokomotieven in Noord-Vietnam vernietigd waren. Een correspondent van het Hongaarse persbureau MTI meldde uit Hanoi dat „tienduizenden mensen” de Noordvietnamese hoofdstad verlieten om te ontkomen aan de bombardementen.

Inmiddels is mevrouw Binh, de minister van buitenlandse zaken van de voorlopige revolutionaire regering in Zuid-Vietnam en leidster van de delegatie van het bevrijdingsfront bij de vredesonderhandelingen in Parijs, aangekomen in Peking. Na een bezoek aan Moskou werd zij in de Chinese hoofdstad verwelkomd met een officiële demonstratie, waaraan vele tienduizenden mensen deelnamen.

Binnen de Amerikaanse volksvertegenwoordiging tenslotte groeit het verzet tegen de hervatting van de bombardementen. Senator Edward Kennedy verklaarde in een artikel in de New York Times: „Als de oorlog doorgaat en de impasse bij de onderhandelingen voortduurt, moet en zal het Congres reageren in overeenstemming met de volksofdracht om vrede te bereiken.” De New York Times zelf heeft in een hoofdartikel de Amerikanen opgeroepen om uiting te geven aan hun verontwaardiging over de bombardementen en gebruik te maken van de kerstvakantie om hun volksvertegenwoordigers duidelijk te maken, wat zij ervan vinden.

„De oorlog heeft z'n zin verloren”

(Van onze speciale verslaggever)

SAIGON, december
Wat denkt u als Vietnamees van oorlog en vrede, hervatting van de bombardementen op Hanoi en Haifong?

„Wij denken niet, er wordt voor ons gedacht. Alles wordt buiten ons om geregeld. We krijgen het achteraf te horen.”

Tegenover mij in het koffiehuisje Hoa Don, zit een militair in burger. Ik schat hem op 25-zeven en twintig jaar. Collega's die al langer in

door
H. C. Beynon

Onze redacteur-buitenland H. C. BEYNON, die op het ogenblik in Zuid-Vietnam verblijft, heeft in Saigon een onthullend gesprek gehad met een officier van het Zuidvietnamese regeringsleger. Onthullend, omdat deze intelligente Zuidvietnamees in de loop van het gesprek over de Amerikanen praat als over „vreemde bezetters” en over de Vietcong als over „het verzet”.

Saigon zitten hebben de koffie van Hoa Don aangeprezen als de beste in de Zuidvietnamese hoofdstad. Ze hebben niet te veel gezegd. Ik blijf nog wat hangen in het pand nadat de anderen zijn vertrokken.

Ons gesprek was nauwlettend doch discreet gevolgd door de Vietnamees, die aan dezelfde tafel zat. Hij vroeg wat voor nationaliteit ik had. „Dutch”. „Oh, German” reageerde hij omdat hij Duits had verstaan en wij corrigeerden: „Dutch”. Toen ging hem een licht op: „Holland? Daar ben ik geweest. Geweldig fijn land, klein land — grootse mensen. Ja, ja, mooi land.” Het bleek, dat hij in Parijs had gestudeerd en daarbij enkele Westeuropese landen had bezocht. Hij is officier bij de genie in het leger. Hij heeft een rond en vriendelijk gezicht en verraadt nauwelijks zijn gevoelens terwijl hij eentonig en vrij zacht spreekt.

Aanvallen

Geloof u in vrede, hoopt u er aanvallen zal opvoeren na de hervatting van de bombardementen boven de 20ste breedtegraad?

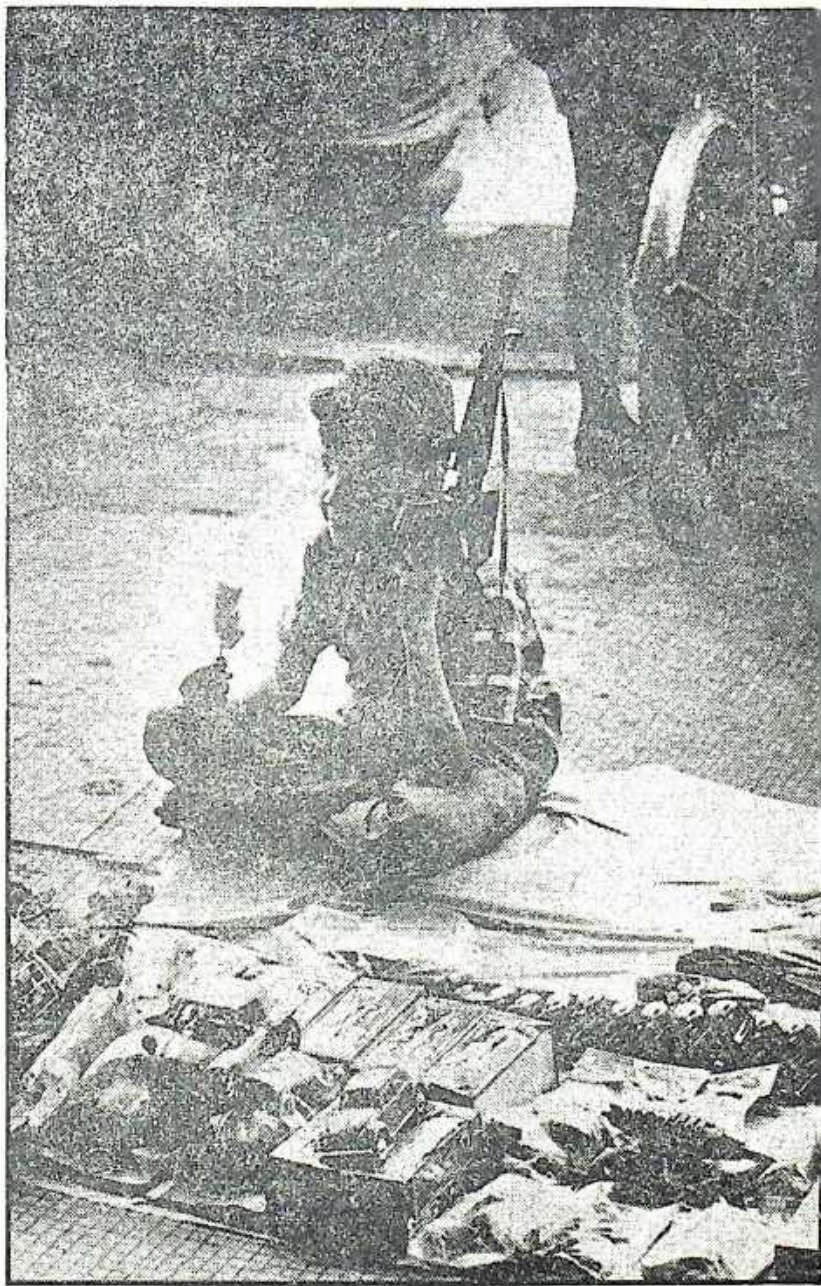
„Hun aanvallen zijn nooit gestopt. Vorige week ging het munitiedepot de lucht in. Het is een psychologische oorlog. De munitiedump... de bommen op Hanoi.”

Helooft u in vrede, hoopt u er op?

„Vrede, oorlog. Het is niet zoals men er in Europa over denkt. Dit is Azië. We hebben hier nèt geen oorlog en nèt geen vrede. We verkeren in een situatie van een schemering.”

Dus u gelooft niet in vrede. Echte vrede. Met de Vietcong bijvoorbeeld?

„Toch wel. Onderling kunnen we vrede bereiken. Zodra de vreemdelingen, de Amerikanen, weg zijn. Met Vietnamezen onder elkaar is het anders. Om uit te leggen wat ik bedoel zal ik een voorbeeld geven van een toestand in uw land tijdens de bezetting. Een Nederlander komt een andere Nederlander tegen en schiet hem dood. Gek. Waarom ei-

Een jongetje in Saigon verkoopt oorlogsspeelgoed

der in het verzet zit en de tweede Nederlander samen met en naast een Duitser loopt. Begrijpt u? Die ene schiet op de andere alleen omdat hij naast de bezetter loopt.”

De oorlog is niet meer nodig. De enige reden voor deze oorlog was

— volgens mijn persoonlijke mening — dat Amerika China binnen de perken wilde houden. Nu is Nixon in China geweest. Hij heeft de zaken geregeld. Daarom heeft de oorlog in Vietnam zijn zin verloren in

Vrede mogelijk na vertrek Amerikanen

het grote internationale politieke verband van Washington. Die politiek raakt overigens iedereen op de wereld. Ook u in Nederland!”

We beamen dit.

Hulp

„Daarom ook kunnen we niet buiten Amerikaanse hulp. We hebben wapens en munitie nodig, anders kunnen we niet vechten. Washington kneep eerder de kraan

viel. We hebben zoveel oorlogen tegelijk te voeren. Oorlog tegen de armoede, oorlog tegen de vernielingen, tegen de achterlijkheid, tegen de ziekten. En dat allemaal terwijl wij een zeer onderontwikkeld land zijn. We blijven een deel van het grote internationale verband, niet alleen vanwege de noodzaak voor hulp.”

„Kijk naar Japan. Dat is toch een geweldige mogendheid, de eerste na Amerika in Azië. Maar het is op de been geholpen door Amerika, het kan niet zonder Amerika en het kan niet zonder de andere landen in de wereld. Zo is het ook met Europa. Engeland dat eerst het machtigste land ter wereld was, dat niemand nodig had, moet zich nu aansluiten bij Europa om te overleven. We kunnen niet zonder hulp, zonder een bepaald verband in een groter geheel met andere landen. Zoals Hanoi met China en de Sovjet-Unie.”

In welke sectoren hebt u hulp nodig? Zijn er al opbouwplannen voor na de vrede?

„Plannen genoeg. Iedere keer weer nieuwe. Je hoort er na enige tijd niets meer over. Trouwens we maken ons niet zo druk om plannen, zo lang er nog geen vrede is, zolang er nog wordt geschoten, zolang er mensen worden gedood.”

Bedoelt u te zeggen, dat het weinig zin heeft over toekomstplannen te denken als men iedere dag weer moet denken hoe men in leven moet blijven, dat men morgen dood kan zijn?

PROTESTATIONS
ET PRISES DE POSITION

La paix est à portée de la main (Henry Kissinger).
Dessin de Maudlin dans le Chicago Sun Times.

LE RAID DE MARDI SOIR SUR HANOI

Les familles tentent de trouver refuge dans le quartier des ambassades

L'aviation américaine a lancé mardi soir 26 décembre le raid le plus violent qu'elle ait jamais fait contre Hanoi et sa banlieue, câblent les correspondants de l'A.F.P., Jean Thoraval et Jean Leclerc du Sablon. Les attaques ont duré de 22 h. 25 à 23 h. (heure locale). Les appareils ont visé la banlieue et la ville elle-même.

Les correspondants n'ont pu pénétrer dans les endroits attaqués, mais ils ont vu du haut de l'hôtel Hoa-Binh des incendies aux quatre coins de la capitale. Les ambulances qui se rendaient dans la rue Kham-Thien, à moins de 1 kilomètre de l'hôtel situé en plein centre, se frayèrent un chemin entre les cratères et les arbres déchiquetés par les explosions. Une source vietnamienne a précisé que l'usine du 8-Mars, construite avec l'aide des Chinois, et située

tail une de ses compositions :
« Nixon ne me lera pas faire [demi-tour

Je continuerai à marcher,
[je continuerai à parler
Vers le pays de la liberté. »

Joan Baez et ses amis pacifistes n'ont pas quitté Hanoi comme c'était prévu l'avion de la commission internationale de contrôle n'ayant pu atterrir. Seul un appareil chinois assure encore la liaison avec l'extérieur.

Dans la nuit, plusieurs témoins ont vu des avions américains touchés par des fusées Sam. Les Vietnamiens affirment que les défenses de Hanoi ont abattu cinq B-52 et que des membres des équipages ont été capturés dans la ville même.

De son côté, le correspondant de l'agence Tass décrit ainsi le quartier dans lequel se trouvait le grand hôpital de Bach-May « Le 22 décembre au matin,

● UNE REUNION DE PROTESTATION contre « la volte-face de l'administration Nixon », la reprise des raids contre la R.D.V. et la répression au Sud est organisée le jeudi 28 décembre à 20 h. 30 à la Mutualité (Paris 5e). Elle sera présidée par le vénérable Thieh Tien Chau. Prendront notamment la parole, MM. Pham The Truc, ancien député ; Le Thanh Khoi, vice-président de l'Union des Vietnamiens en France, et d'autres personnalités de l'opposition.

● LA SECTION FRANCAISE DU MOUVEMENT PAX CHRISTI « exprime sa douloureuse indignation devant la recrudescence des bombardements au Vietnam, qui entraînent encore plus de ruines, de souffrances et de morts dans cette région du monde déjà si éprouvée. Ce geste injustifiable ne peut qu'apporter de nouveaux retards à la solution d'un conflit qui constitue depuis si longtemps une plaie ouverte au flanc de l'humanité et un scandale pour la raison et la fraternité des peuples. »

● LE CENTRE INTERNATIONAL POUR LA DENONCIATION DES CRIMES DE GUERRE (14, rue Serpente, à Paris, 6e), « qui n'a cessé depuis plusieurs années de fournir des informations sur les crimes de guerre américains en Indochine et d'en dénoncer les coupables, s'élève contre la reprise des bombardements massifs sur la R.D.V. »

● LA DELEGATION GENERALE DE LA R.D.V. EN FRANCE communique :

« A la suite de la nouvelle escalade de guerre de l'administration Nixon avec ses raids barbares des B-52 contre le Vietnam du Nord, en particulier contre les villes de Hanoi et de Haiphong, la délégation générale de la République démocratique du Vietnam en France a reçu ces derniers jours de nombreux télégrammes, messages, lettres, pétitions, etc., de la part de plusieurs organisations et personnalités françaises condamnant vigoureusement les crimes sauvages de l'administration Nixon et exprimant leur pleine sympathie et leur soutien chaleureux pour la juste lutte du peuple vietnamien. La délégation générale, extrêmement sensible à ces marques de solidarité internationale du peuple français et dans l'impossibilité de répondre personnellement à chacun de ses amis, se permet de leur exprimer, par le présent communiqué, l'expression de sa profonde gratitude et de ses

a été touchée ; elle est bâtie dans un quartier d'habitations légères, habituellement très peuplé. Des bombes sont aussi tombées dans une zone à forte densité de la population, celle du Grand Lac.

Après le raid, de nombreux habitants de la périphérie ont gagné dans le centre de la ville le quartier des ambassades, où ils pensaient être protégés des attaques. Des familles entières sont arrivées à bicyclette avec leurs nattes et se sont couchées sur les trottoirs, non loin des abris des ambassades, que plusieurs missions diplomatiques ont décidé d'ouvrir à tous. Le logement de l'interprète de l'A.F.P., situé non loin du centre, a été sérieusement endommagé. Des personnes, murées par les déflagrations dans leurs abris, ont dû se dégager par elles-mêmes.

A la faible valeur des lampes à pétrole, les habitants ont tenté, comme ils le pouvaient, de dominer leur peur, tandis qu'une voix féminine rappelait dans les haut-parleurs les consignes de sécurité. Dans l'abri de l'hôtel Hoa-Binh, la chanteuse américaine Joan Baez interpré-

pays a pratiquement cessé d'exister. Les bombes lancées par les B-52 ont rasé les bâtiments et les quartiers résidentiels voisins. La fumée, la terre noire retournée, les éclats de briques, de poutres, le sang et les gémissements, tel est le tableau qui s'est présenté aux journalistes. Le principal immeuble de l'hôpital, la pharmacie, plusieurs bâtiments et laboratoires scientifiques ne sont plus qu'un tas de ruines. A plusieurs reprises, les B-52 ont aussi attaqué le quartier Hai-Ba-Trung, dans le sud de la ville. Des bandes noires de terre meurtrie, longues de 2 kilomètres et larges de 500 mètres, traversent ces anciens quartiers résidentiels. Le quartier résidentiel d'An-Duong, situé le long du Fleuve Rouge dans le nord de la capitale, a été pilonné avec férocité dans la nuit du 21 décembre. Des milliers d'ouvriers et d'employés y vivaient. Les bombes ont détruit des centaines de maisons. Plusieurs bombes sont tombées sur la gare. De l'autre côté du fleuve, l'aéroport de Gia-Lam ressemble à une ville éprouvée par un violent tremblement de terre.

LE CONSEIL DU MOUVEMENT DE LA PAIX proteste contre les bombardements américains. « Contre ce chantage, aussi odieux que criminel, la protestation s'impose, car tout silence — comme celui notamment du gouvernement français — ne s'identifie-t-il pas à la complicité ? »

L'UNION DES ENGAGES VOLONTAIRES et anciens combattants juifs de la guerre 1939-1945 a adressé un télégramme à M. Kurt Waldheim, secrétaire général des Nations unies, pour lui demander d'intervenir en faveur de la cessation des bombardements américains sur le Vietnam et de la reprise des négociations américano-nord-vietnamiennes.

★ 58, rue du Château-d'Eau, Paris (10e).

LE BUREAU DE LA F.S.M. (Fédération syndicale mondiale), réuni à Moscou, lance « un appel aux travailleurs du monde entier afin de les exhorter à un effort sans précédent pour mettre l'agression de l'impérialisme américain en échec », annonce la C.G.T.

« Boycottez la production et le transport des armes et des munitions américaines à destination de l'Indochine », ajoute l'appel.

Le silence de Londres montre l'impuissance du gouvernement et la lassitude de l'opinion

Londres. — En dépit des réserves exprimées en privé sur l'efficacité des B-52 comme moyen de pression diplomatique, les Britanniques gardent un silence embarrassé sur l'évolution de la situation au Vietnam. Le Foreign Office s'est, jusqu'à présent, refusé à tout commentaire, mais il ne fait aucun doute que les explications données par Washington ont été acceptées sans contestation à Londres. Bref, dans l'optique officielle, c'est Hanoï qui est considéré comme le principal responsable de la rupture des négociations. Quant à la reprise des bombardements, elle peut se justifier par des raisons essentiellement militaires, c'est-à-dire la nécessité d'étouffer dans l'œuf toute tentative des Nord-Vietnamiens de préparer de nouvelles offensives d'envergure. Les seuls doutes concernent l'espoir exagéré, dit-on, que les bombardements modifieront l'attitude d'Hanoï. De là à conclure à une erreur psychologique des Américains il n'y a qu'un pas, discrète-

De notre correspondant

ment franchi dans les conversations privées.

A dire vrai les officiels éprouvent un sentiment d'impuissance totale devant les décisions prises à Washington. Seule la voix d'une Europe unie aurait quelque poids auprès des Américains, dit-on ici, où l'on ne voit pas pourquoi, à quelques semaines de la rencontre entre M. Heath et le président Nixon la Grande-Bretagne devrait s'exposer à prendre des initiatives inutiles qui ne pourraient que détériorer les relations anglo-américaines. Aussi bien le gouvernement conservateur n'a pas, comme son prédécesseur travailliste, à tenir compte d'un mouvement de protestation au sein de sa majorité contre la politique américaine au Vietnam. En fait, les députés conservateurs dans leur ensemble éprouvent une sympathie silencieuse à l'égard des Américains. Les officiels espèrent néanmoins que d'ici là

rencontre Heath-Nixon les négociations entre Washington et Hanoï auront repris.

L'absence de réaction vigoureuse de la part de l'opposition travailliste et finalement du grand public, est peut-être plus surprenante que le silence du gouvernement. Il est vrai que lorsqu'ils étaient au pouvoir, les dirigeants travaillistes, et notamment M. Wilson, se montraient assez discrets dans leur condamnation de la politique américaine. En revanche, l'aile gauche du mouvement travailliste et des syndicats était particulièrement virulente. Jusqu'à nouvel ordre, à l'exception d'une petite manifestation devant l'ambassade des Etats-Unis, la remise d'une pétition signée par quelques intellectuels et la publication de quelques éditoriaux (celui du *Daily Mirror*, notamment) très critiques de la politique américaine l'opinion publique est restée très calme, pour ne pas dire indifférente.

HENRI PIERRE.

Les raids américains sur le Vietnam du Nord connaissent une violence sans précédent

2 800 000 700 000 Man

- Pékin prépare un accueil triomphal à Mme Binh
- Washington s'irrite des critiques suédoises

L'aviation américaine a lancé mardi soir 26 décembre sa plus violente attaque contre Hanoï et sa périphérie. Elle a aussi bombardé Haiphong. Les dégâts sont considérables. Des habitants de la périphérie de la capitale trouvent refuge dans le quartier central des ambassades. Les Nord-Vietnamiens affirment avoir abattu huit B-52, dont cinq au-dessus de Hanoï; des pilotes ont été capturés. Les Américains reconnaissent la perte d'un octoréacteur qui s'est écrasé en Thaïlande.

Les dirigeants de la R.D.V. répètent qu'ils ne céderont pas, et le journal *Nhan Dan* écrit que « la force de Nixon est la force des bêtes féroces

dans une ère de décadence ». A Moscou, Mme Binh, ministre des affaires étrangères du G.R.P., a été reçue par M. Gromyko. Elle se rend à Pékin, où un accueil triomphal lui est préparé. Les gouvernements occidentaux gardent le silence. Seul M. Palme, premier ministre de Suède, avait condamné avec virulence la politique américaine évoquant à ce propos les massacres d'Oradour, de Guernica, de Babi-Yar, de Lidice, de Sharpeville et de Treblinka. Washington vient de protester contre cette prise de position et a décidé que son chargé d'affaires en Suède, actuellement aux États-Unis, ne regagnera pas son poste.

Les porte-parole américains de Saigon continuent d'annoncer, par des communiqués de deux lignes, les raids contre la R.D.V. Le Pentagone indique que « tous les avions disponibles » y participent. Contre toute évidence, les militaires américains affirment qu'ils ne prennent pour cible que les « objectifs militaires », allant jusqu'à concéder que quelques bombes peuvent s'en écarter. Du reste, la notion d'« objectif militaire » n'est pas précisée. En tout cas, des hôpitaux et des quartiers d'habitation sont touchés.

Le Pentagone estime aussi que les pertes de son aviation (2% à 3% des forces engagées) n'ont rien d'exceptionnel. Il reste qu'il existe une grande différence entre les chiffres publiés à Washington et ceux que diffuse Hanoï. Les Américains disent avoir perdu 19 avions, dont 12 B-52. Les Nord-Vietnamiens parlent de 61 appareils, dont 26 B-52. A Washington, on indique que depuis le 18 décembre, 70 membres d'équipe ont été portés manquants; 10 autres ont été tués et 5 blessés.

A Hanoï, on indique que, mardi, une bombe a tiré des roquettes sur une école polytechnique, la cité ouvrière de Thanh-Dung et plusieurs villages de la banlieue. Outre l'hôpital de Thanh-Dung, deux dispensaires ont été touchés. On a incendié des écoles près de la capitale ainsi que des écoles à Haiphong et un autre à Vinh (province de Ha-Tay).

M. Pham Van Dong, premier ministre de la R.D.V., accompagné de hautes personnalités militaires, a visité mardi des quartiers bombardés, se déclarant, à cette occasion, certain que son pays « défera totalement les actes aventureux et criminels des impérialistes ». Si aucun étranger n'a vu le général Giap, on indique qu'il a envoyé dimanche des félicitations à une équipe de D.C.A. La rumeur de sa mort avait couru samedi à Saigon.

Alors que les autorités du Nord remercient les pays qui ont condamné la politique américaine, le *Nhan Dan* accuse le premier ministre britannique d'être « un de ceux qui se sont vendus corps et âme aux agresseurs américains ».

Le journal écrit aussi : « Certains qualifient les actes de guerre de Nixon de « logique barbare ». Nous, nous les appelons des actes de « voyous internationaux » (allusion aux déclarations de M. Nixon traitant les Nord-Vietnamiens de hors-la-loi internationaux).

● A PARIS, M. Maurice Schumann a reçu mercredi matin le chargé d'affaires des États-Unis. Il s'était entretenu mardi soir avec le délégué général de la R.D.V. en France, qui lui a fait part de « la détermination de son peuple de s'opposer à l'escalade ». Les Nord-Vietnamiens répètent que « si l'administration Nixon désire réellement régler le

problème vietnamien par la voie de négociations sérieuses, elle doit cesser immédiatement les actes d'escalade de la guerre contre la R.D.V., renoncer à des menaces d'utilisation de la force et, en premier lieu, revenir à la situation d'avant le 18 décembre ». Jusqu'à cette date, et depuis la mi-octobre, la R.D.V. n'était pas bombardée au nord du 20° parallèle.

Le soutien de la Chine

● AUX ETATS-UNIS, le *New York Times* appelle mercredi les Américains à exprimer leur « indignation », à faire connaître « directement leurs sentiments » à leurs élus, afin que le Congrès, qui va se réunir à partir du 3 janvier, puisse voter une législation imposant une cessation de la guerre.

● A CANBERRA, le gouvernement travailliste australien vient d'annoncer qu'il renouçait à accorder toute aide financière et militaire au régime de Saigon. Le précédent gouvernement conservateur avait promis d'accorder une assistance pour les années 1973 et 1974.

● A PEKIN, des colonnes monumentales ont été dressées près de la place Tien An Men. Elles portent des slogans souhaitant la bienvenue à Mme Binh. Le *Quotidien du peuple* écrit dans un éditorial que si Washington ne signe pas l'accord de paix, la Chine apportera, « comme toujours, une aide et une assistance totales au peuple vietnamien ». Le journal affirme aussi que le G.R.P. est « le gouvernement légal authentique qui représente les intérêts du peuple sud-vietnamien ». Il ajoute que « personne, aujourd'hui, ne réussira à nier l'existence du G.R.P. et ses forces armées de libération populaires placées sous sa direction ».

Le journal chinois fait, de la sorte, allusion à certains points de l'accord d'octobre qui ne fut jamais signé et aussi au problème qui semble avoir en novembre et en décembre, fait échouer les pourparlers de paix et qui a trait à l'existence, au sud, de deux gouvernements, de deux armées, de deux zones de contrôle distinctes ainsi que de trois forces politiques (les « trois composantes »).

(Lire nos informations page 2)

Protest KVP-bestuur tegen bombardementen

(Van onze correspondent)

DEN HAAG, 28 dec. — Het partijbestuur van de KVP heeft gisteren in een telegram aan de Amerikaanse ambassadeur in Nederland geprotesteerd tegen de bombardementen op Noord-Vietnam. „Wij koesteren de hoop dat de bombardementen voorgoed zouden zijn gestaakt. Wij zijn dan ook diep verontwaardigd dat dit niet is gebeurd. Ondanks onze vriendschap voor de Verenigde Staten zijn wij genoopt te blijven protesteren”, aldus het telegram van de KVP-leiding.

Op initiatief van de Raad van Kerken in Spijkenisse, Hellevoetsluis, Brielle, Rozenburg, Heenvliet, Geervliet en Abbenbroek zijn op Voorne-Putten ruim vierduizend handtekeningen verzameld voor een protest tegen de Amerikaanse bombardementen. De organisatoren van de actie willen via de Raad van Kerken Nederland bij de Amerikaanse ambassadeur audientie aanvragen om de handtekeningen aan te bieden.

ENJOY HAWAII

Home Staging-Ground for the War in Indochina

SCENIC POINTS OF INTEREST

Be sure to visit all U.S. Military-occupied lands indicated by blacked-out areas on map of Oahu.

A-My Lai Jungle Training Center
(Hawaii's Little Vietnam)
In 1967 the members of Charlie Company, 1st Battalion, 20th Infantry, with their officers Gilroy and Medina, trained here in a mock Vietnamese village in woods and ditch tracks for a tour of duty which took them to the massacre at My Lai on March 16, 1968.

B-Pearl Harbor
Blacking-point for attack aircraft carriers on their way to Indochina and for other submarines to and from Japan areas. U.S. Navy planes from the aircraft carrier USS Intrepid were shot down by the Japanese on December 7, 1941. This was the U.S. Navy's first major loss as a result of bombing and strafing attacks.

C-Hickam Air Force Base
Intelligence and targeting center for the most intensive air war in Indochina over North and South Vietnam, Laos, and Cambodia. Hickam's Directorate of Targets coordinates reconnaissance photography and written reports for targeting the air war.

D-Camp H.M. Smith
Headquarters CINCPAC
The underground headquarters of CINCPAC (Commander in Chief, Pacific Command) the largest military command in the world, covering 40% of the earth's surface and extending from Pakistan to the West Coast of the United States including all of Southeast Asia.

DID YOU KNOW

That 3,156 nuclear weapons are stored in the Island of Oahu?

That the U.S. Military in Hawaii is the largest source of income (\$600 million in 1970, \$100 million more than (per)capita)?

That two of the most deadly gases in the Army's arsenal, chemical agents "BZ" and nerve gas "GB", were tested secretly in 1969 and 1967 fourteen miles from Hilo, nearest largest city in the Hawaiian Islands (facts reportedly derived as late as July 1969 but finally confirmed by an Army spokesman on September 18, 1969)?

That the runways at Honolulu International Airport are used by U.S. Air Force planes on their way to give bombing missions from Guam to Indochina?

That Hawaii is the most heavily militarized group of islands in the world?

Paradise in the Pacific for Genocide in Indochina

prepared by

Anti-Nuclear Action of Hawaii & Liberated Warriors

enlistment means life

1332 University Ave., Honolulu, Hawaii 96814

28 DE 74

Citaten

Vier citaten uit de krant van gisteren:

1. De Zweedse premier Olaf Palme vergeleek de Amerikaanse bombardementen met de misdaden van nazi-Duitsland.
2. Ongeveer veertig jeugdige demonstranten hebben zaterdagmiddag enige tijd de toegang geblokkeerd tot het koopcentrum van de (Amerikaanse) AFCENT in Schinnen (Limburg).
3. De politie maakte door charges met de wapenstok een einde aan de betoging.
4. Sommige automobilisten trokken zich niets aan van de levende wegversperring en laveerden er tussendoor.

Hawaii

GENIET van Hawaii, de voorraadkamer voor de oorlog in Indo-China".

„Hawaii, paradijs in de Stille Zuidzee voor volkerenmoord in Indo-China". Zo luiden de „reclame"-kreten op bovenstaand pamflet, dat verspreid wordt door de Katholieke Actie van Hawaii.

De „aantrekkelijke plekjes" op deze kaart van Oahu worden in de persiflage voor de toerist breed uitgemeten. „Vergeet beslist niet alle door Amerikaanse militairen bezette plaatsen met zwart aangegeven op de kaart, te bezoeken", wordt geadviseerd.

Bij punt A vindt men het „My Lai Jungle trainingskamp", ook wel bekend als *Hawaii's Kleine Vietnam*: „In 1967 oefenden de mannen van de

Charlie Compagnie, eerste infanteriebataljon met hun officieren Calley en Medina hier in een nagebouwd Vietnamese dorp voor hun taak, die leidde tot de massamoord in My Lai op 16 maart 1968."

Bij B. ligt Pearl Harbor, haven voor vliegdekschepen en atoomonderzeeërs met geheime bestemmingen.

C. is de Hickam luchtmachtbasis, coördinatiecentrum voor inlichtingen en doelbepaling voor de meest intensieve luchtoorlog uit de geschiedenis.

D. is het ondergrondse hoofdkwartier van de opperbevelhebber van de Amerikaanse strijdkrachten in de Stille Oceaan. De commandant heeft 40 procent van het aardoppervlak onder zijn bevel, een gebied van Pakistan tot de Amerikaanse westkust, heel Zuidoost-Azië daarbij inbegrepen. Het is het groote militaire commando ter wereld.

Nog een paar feitjes, die de actiegroep eveneens mededeelt:
Wist u,

dat op het eiland Oahu 3156 kernwapens zijn opgeslagen?

dat de Amerikaanse militairen Hawaii's grootste bron van inkomsten vormen? (in 1970 660 miljoen dollar, dat is 150 miljoen meer dan Hawaii uit het toerisme binnenkrijgt.)

dat twee van de dodelijkste strijd-gassen, BZ en het zenuwgas in 1966 en 1967 op een plaats twaalf mijl van Hilo, het een na grootste eiland van de archipel, in het geheim werden beproefd? (Op 16 september 1969 door de legervoortlichtingsdienst toegegeven.)

dat Amerikaanse bommenwerpers

van het vliegveld Honolulu opstijgen om zich te voegen bij de luchtvloot in Gocam, vanwaar de vluchten naar Vietnam worden uitgevoerd?

dat Hawaii de zwaarst gemilitariseerde groep eilanden van de wereld is?

te hier een scherpe bocht naar links...
 portierswoning. De oprij naar maak-
 Binnen het kwartier was ik bij de
 deur achter zich gesloten had.
 naar binnen was gegaan en de voor-
 iekje even omkeerde zag ik dat ze
 les. Toen ik mij bij het voetgangers-
 scheid en liep terug naar het bor-
 gat mij een gezellig knikje tot af-
 — zei dat zij liever bij huis bleef,
 Zij jachte mij allervertendelst toe
 unch.
 wandeling dacht te maken voor de
 ik haar vroeg of zij ook nog een
 ik haast had. Ik ging zelfs zo ver dat
 om haar niet de indruk te geven dat
 de vijfde. Ik vertaalde, mijn tred
 rondjes liep op de grasstrook langs
 vrouw Fosco, die haar eeuwige
 toen ik buiten kwam, zag ik me-
 U de graaf nog veilig bezig was. Maar
 ik niemand tegen en ik hoorde dat
 den op te vangen. Op de trap kwam
 Ik ging dus uit om de bode uit Lon-
 den ben, anders raak ik in de war.
 aat mij beginnen waar ik opgehou-
 Dat kan ik nog niet beoordeelen.
 leven. Ten goede of ten kwade —
 water Park een nieuwe wending ge-
 hebben de gebeurtenissen op Black-
 Vier uur — De laatste drie uren
 e gaan.
 er stillichs en ongemerkt tussenuit
 kanner. Dit is het beste ogenblik om
 van de vogels klinkt door tot in mijn
 Een, twee, drie — hup! Het gejubel

Noord-Vietnam vecht vastberaden verder

Op één dag acht B-52's neergeschoten

Bij de op tweede kerstdag in volle omvang hervatte Amerikaanse terreuraanvallen op Noordvietnamese steden zijn acht B-52's neergeschoten. Woedend over de barbaarsheid van de Amerikaanse luchtpiraten spanden de verdedigers van Hanoi zich tot het uiterste in, zo bericht radio-Hanoi in een overzicht van de acties van de luchtverdedigingseenheden, die met alle beschikbare middelen en met grote inspan-

Luitenant en prooi

ning en bekwaamheid dag en nacht in touw zijn tegen de schandalige aanvallen.

De bevolking van Noord-Vietnam slaagt er onder uiterst moeilijke omstandigheden in de produktie en het vervoer in het land gaande te houden. Ondanks de voortdurend plaatsvindende en dreigende bomaanvallen, zo blijkt uit de verschillende persberichten, levert iedereen zijn bijdrage aan de maatregelen om de schade zo beperkt mogelijk te houden.

De mensen zijn opgeroepen om neergeschoten Amerikaanse vliegtuigen zo snel mogelijk door te brengen naar de centrale krijgsgevangenenkampen, waar de afgelopen week meer dan 100 piloten en bemanningsleden nieuw zijn binnengebracht.

Sinds 18 december zijn 26 gigantische B-52's neergeschoten en 36 andere Amerikaanse toestellen.

Zeer zware bombardementen

De bombardementen, die op de tweede kerstdag op Hanoi, Haiphong en andere grote dichtbevolkte steden hervat werden, worden als de zwaarste beschouwd die ooit plaatsgevonden hebben. De stad, haar bevolking en verdedigers, hebben een vuurproef moeten doorstaan, zo berichtte de verslaggevers van radio-Hanoi. Het was deze keer anders dan er voor, zo werd gemeld.

De Amerikaanse B-52-bommenwerpers kwamen in grote aantallen en hoog uit de nachtelijke hemel wierpen ze een tapijt van bommen af. Juist in het centrum van Hanoi en de

nabijgelegen voorsteden. Pho Kham Thien-straat leek een van de hoofddoelen te zijn. De bommen vielen of het regende. Vijf van de acht neergeschoten B-52's werden boven Hanoi geraakt. Brokstukken kwamen in de hoofdstraten terecht en in de omgeving van het vliegveld van de stad lag vroeg in de morgen nog een deel van zo'n toestel uit te branden. Twee andere werden bij Haiphong neergehaald en de achtste in de provincie Bac Thai. Bovendien werd een Phantom neergeschoten.

Piloten, die per parachute een veilig heenkomen zochten, kwamen zelfs in

schoenlammen.
en gaan ploef en Nando maar weer
Juffrouw Tierster in de gevangenis
dra, de meid, mistukt dat plan, komt
do te laten opdraaien. Dank zij San-
domme doet ploef en zijn helper Nan-
tun geld af te helpen en daarvoor de
om alle notabelen van het dorp van
feestmaaltijden. Zij bedenkt een plan
laagd met het naarluchten van grote
liet, die al haar geld er heeft doorge-

Victnambetoging in Steenwijk

Zaterdag middag wordt in Steenwijk een protestmars gehouden onder de leuze: stop de volkerenmoord in Vietnam. Het initiatief hiertoe is genomen door het comité waarin de afdelingen van CPN, PvdA, PPR, KVP en CHU samenwerken. Ook een groot aantal vakbondsmensen, artsen, geestelijken en anderen hebben tot de betoging opgeroepen. De demonstratie begint zaterdagmiddag om 3 uur in de Sporthal De Meenthe. Daarop volgt een mars door de stad die uit zal monden in een meening, ook in de sporthal.

doelen

de actualiteiten van de eerste kerst-
dag voerde AVRO's radiojournaal zijn
correspondent in Saigon, Link van
Bruggen, ten tonele. Zonder tegen-
praak of commentaar mocht die een
merkwaardig verhaal vertellen, dat er
uiteindelijk op neerkwam dat de Ame-
rikaanse terreurbombardementen he-
emaal zo erg nog niet waren.

Naderhand is blijkbaar het besef ko-
men bovendien dat je dergelijke
solder, waarin volgens Amerikaans

26 Dec 72

legergebruik alleen over 'militaire
doelen' gesproken werd, niet meer
over de bevolking kan uitstorten.
Daar is de verontwaardiging over de
VS-agressie te groot en te algemeen
voor.

's Avonds kwam de AVRO toen maar
met een andere correspondent. Uit
Washington, en die citeerde de Ameri-
kaanse jurist Taylor, waarmee de mel-
dingen uit Hanoi langs een omweg-
getje bevestigd werden. Al wordt zo'n
verhaal van Link van Bruggen vrolijk
uitgezonden onder het motto 'er blijft
altijd wel wat van hangen'.

Van Bruggen draafde op met een ano-
nieme 'zakenman' die zojuist uit Hanoi
in Saigon was teruggekeerd. Hij be-
weerde op 's mans gezag dat in de bin-
nenstad van Hanoi weinig van de
bombardementen te merken was en
dat de aanvallen zich richtten op 'mi-
litaire doelen' en 'industriegebieden'
rond de Noordvietnamese hoofdstad.
Dit was Link van Bruggen, voor
AVRO, Saigon.

Een paar uur later moest de presenta-
tor zijn luisteraars schoorvoetend ver-
tellen dat de Saigonse correspondent
dan wel iemand had gesproken die dat
allemaal beweerde, maar dat de Wash-
ingtonse correspondent zojuist zijn
licht had opgestoken bij Taylor, na de
tweede wereldoorlog namens de VS
hoofdaanklager bij de processen in
Neurenberg.

Taylor heeft zojuist Hanoi bezocht en
daar geconstateerd welke doelen zijn
landgenoten onder vuur nemen. Hij
had gezien dat op een dichtbevolkte
woonwijk een serie van 20 voltreffers
geplaatst was, waarbij 260 doden vie-
len. Ook bevestigde hij de andere be-
richten, die al van de uitzendingen van
radio-Hanoi bekend waren.

Ondertussen zit voor de AVRO in Sai-
gon een correspondent die zich door
onbekende zakenmannen zand voor
de ogen laat verkopen.

Solidariteit in West-Europa met Vietnam weegt zwaar

Buitenlandse notitie:

IN het kader van de barbaarse politiek van grootscheepse bomaanvalen op Vietnam deinden de Amerikanen voor steeds minder terug. Eén van de jongste feiten daarbij is dat Nixon de brutaliteit heeft gehad om de Zweedse ambassadeur in Washington op het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken op het matje te laten roepen. De ambassadeur kreeg daar een officieel Amerikaans 'protest' in handen omdat... Zweden bij monde van premier Palme in een verklaring de kerst-bombardementen in één rij had geplaatst met Guernica, Oradour, Babi Yar, Lidice, Sharpeville en Treblinka.

De Amerikaanse stappen — gericht aan Zweden maar ongetwijfeld bedoeld als waarschuwing aan heel West-Europa — zetten de zaken volkomen op hun kop. De misdadiger protesteert tegen het protest tegen zijn misdaden!

Geen ambassadeur

DAT Washington geen moment heeft gewacht met het 'protest' bij Zweden laat intussen zien hoezeer de Amerikanen de opkomende massabeweging in West-Europa tegen de beestachtige Vietnam-agressie vrezen. Iedereen zal beseffen dat de Amerikanen in West-Europa grote economische en politieke belangen hebben en Washington vreest niet zonder reden dat de Amerikaanse posities in West-Europa een verdere afbrokkeling kunnen ondergaan als gevolg van de weerzijde die de vergeefse maar gruwelijke pogingen de Vietnamese vrijheidsstrijd met meedogenloze luchtterreer te smoren, oproept. Wat Zweden betreft is reeds geruime tijd duidelijk dat zich in dat land stro-

mingen manifesteren, die zich keren tegen ondergeschiktheid aan Washington. Destijds was het Eisenhower al die opzien baarde met een publieke aanval op Zweden, al waren het toen nog de losse Zweedse zeden die de beweegredenen heetten te zijn.

Zweden is één van de landen die de democratische republiek Noord-Vietnam hebben erkend en met dat land diplomatieke betrekkingen onderhouden. Zweden heeft Noord-Vietnam ook humanitaire hulp verschaft (o.m. assistentie bij het nu praktisch plat gegooid grote ziekenhuis van Hanoi waar Zweedse artsen en verpleegsters werken); in Stockholm zijn verschillende malen de internationale tribunaal tegen de Amerikaanse oorlogsmisdaden gehouden. De voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam heeft in Stockholm een informa-

Stockholm meer hebben. Gisteren werd meegedeeld dat de Amerikaanse zaakgelastigde in Zweden, die op het ogenblik in de Verenigde Staten is, voorlopig niet naar zijn post zal terugkeren.

Drijfzand

KENNELIJK is dit Amerikaanse optreden bedoeld als voorproefje van de 'hardere' Amerikaanse politiek tegenover West-Europa waarvan de laatste weken in de Amerikaanse pers sprake is. Overigens is het wel duidelijk dat deze 'hardere' politiek alleen maar veroorzaakt wordt door het feit dat steeds meer stromingen in West-Europa zich 'harder' tegenover de Verenigde Staten gaan opstellen! Ook de bezoeken die Nixon volgens Amerikaanse kranteberichten komend jaar aan West-Europa denkt te brengen, kunnen slechts gezien worden als onderdeel van de pogingen de afbrokkeling van de Amerikaanse posities te sluiten.

Reeds nu is echter duidelijk dat deze Amerikaanse pogingen op drijfzand gebouwd worden. Het moordzieke optreden in Vietnam betekent een verdere ontmaskering van de ware aard van het Amerikaanse imperialisme in de ogen van miljoenen en is bezig een ongekende massabeweging in West-Europa op te roepen.

De massabeweging in een gebied als West-Europa is een zwaarwegende bijdrage in de solidariteit met het strijdende volk van Vietnam.

De bodschap die Nixon in Washington liet overhandigen luidde: 'West-Europa moet zwijgen'. Van zwijgen over de Amerikaanse agressie in Vietnam kan, mag en zal echter geen sprake zijn. Integendeel, de protesten en acties tegen de misdaden dienen verveelvoudigd te worden!

A. R.

Amerikaans 'protest' in Stockholm

tiebureau. Op de jongste milieuconferentie in Stockholm hield Palme een toespraak waarin hij (zonder de Verenigde Staten met naam te noemen) zei dat het de hoogste tijd is internationaal aandacht te besteden aan de milieuverwoestingen door bombardementen en chemische oorlogvoering. Een woordvoerder in Washington noemde deze toespraak toen 'onevenwichtig' en 'een inmenging'... De verslechterende in de Amerikaans-Zweedse betrekkingen heeft er toe geleid dat de Verenigde Staten sinds afgelopen zomer geen ambassadeur in

NVB en Vrouwenbond PvdA organiseren demonstratie

23 Dec 72

Picket-Line bij Amerikaans consulaat in Rotterdam

De protesten tegen de terreurbombardementen van Nixon op de steden van Noord-Vietnam, het voortzetten van de oorlog door de Amerikanen in Vietnam en het weigeren van Nixon om een vredesaccord te tekenen zetten zich voort.

Donderdag 28 december zal in Rotterdam gepost worden bij het Amerikaanse consulaat aan de Vlasmarkt (nabij de Hoogstraat). De hele dag

zullen demonstranten hun eisen kenbaar maken: Nixon teken nu. Handen af van Vietnam, Geen steun aan Nixon politiek. De picket-line bij het Amerikaanse consulaat in Rotterdam vindt plaats onder auspiciën van de Nederlandse Vrouwenbeweging in samenwerking met de Vrouwenbond van de Partij van de Arbeid. De hele dag zullen Rotterdammers hun protesten en verontwaardiging over de politiek van Nixon laten blijken. De picket-line start 's morgens om acht uur en duurt tot 's avonds zeven uur

Deze correspondentie uit Saigon is afkomstig van een medewerker van het Bevrijdingsfront. Zijn verhaal laat zien wie eigenlijk Thieu is, de 'president' die door Nixon met zoveel egards behandeld wordt.

Hoe de marionettenklikek zich onder Amerikaanse bescherming overgeeft aan corruptie en geen enkele band heeft met de Zuidvietnamese bevolking.

Thieu en zijn 'Khaki-partij' van de corruptie

De degenerés van Saigon

Het officiële politieke leven in Saigon wordt beheerst door een vreemde partij. Een partij zonder contribuerende leden, zonder congressen en een programma. De leden van de partij zijn generaals, kolonels en officieren. Het bindmiddel in de partij is de corruptie en de misdaad. En dat kun je inderdaad beter niet in een programma vastleggen. Ontegenzeggelijk heeft deze 'Khaki-partij' macht. Gesteund door de Amerikaanse agressors zijn de militaire kopstukken benoemd tot burgemeester,

districtshoofd, directeur van een chemische fabriek, bankdirecteur enz.

Een vroegere eerste minister klaagde onlangs over deze militaire macht: 'Hun beroep is het vechten, maar ze bemoeien zich overal mee.'

Het bezit in de burgerlijke sector is aardig af te meten naar de rang in het leger. Voor bankdirecteur moet je minstens kolonel zijn. Een lagere officier heeft een kansje op een snackbar of een appartement voor massage of prostitutie.

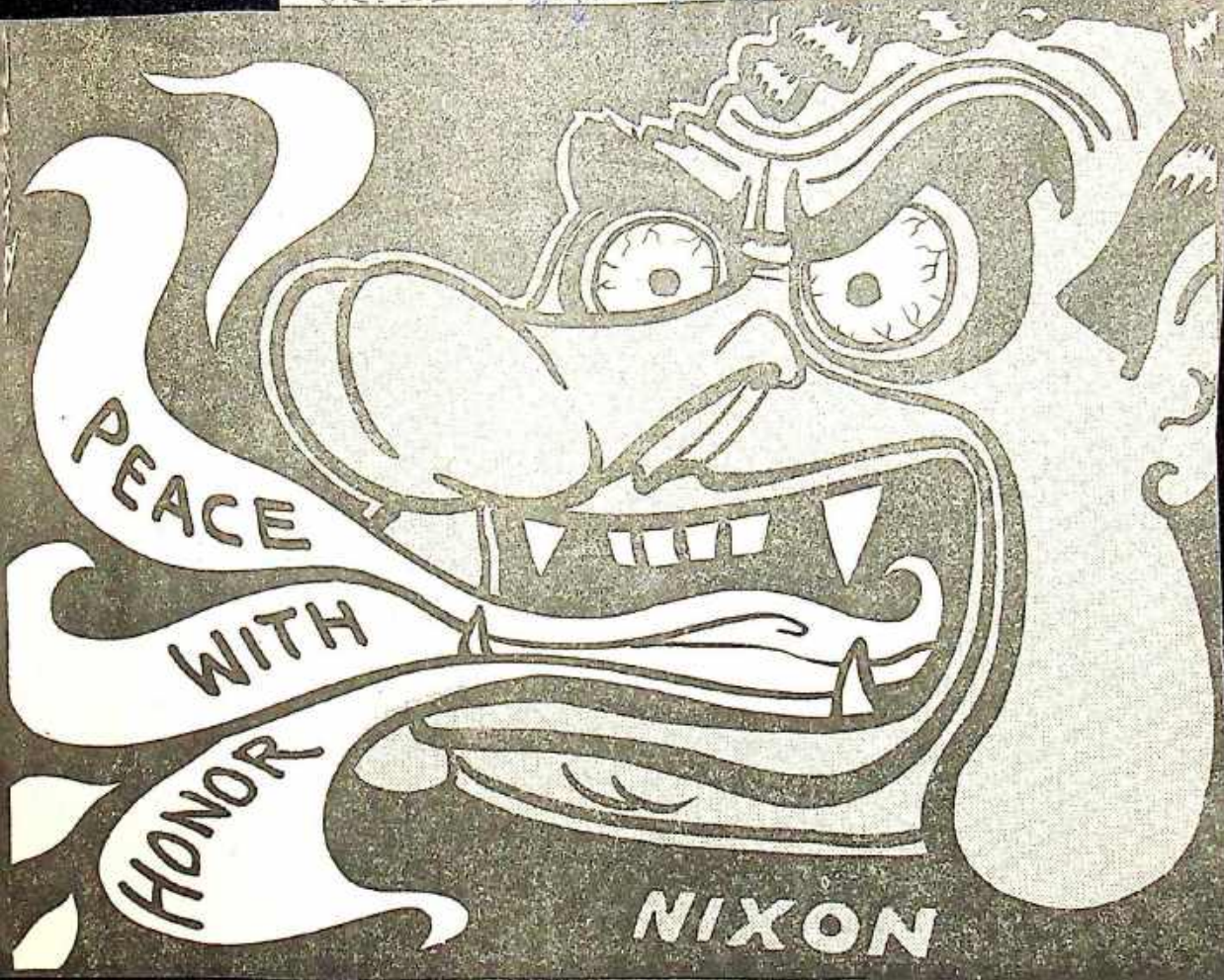
een enorm koperschandaal. Liefst 420 ton aan koper en elektronische apparatuur verdwenen met het bevoorradingschip Dong Nai naar Singapore.

Kampioenen van de corruptie

VREDE MET ERE

20.000 Fran

Vrij vertaald: TERREUR

Handtekeningen tegen bommen

Opnieuw stroom van brieven naar ambassade

UTRECHT, 29 dec. (KNP, ANP) — De hervatting van de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam blijft overal in het land protesten uitlokken. De Raad van Kerken in Nederland heeft opgeroepen om handtekeningen te verzamelen als protest tegen de bombardementen. De lijsten met handtekeningen zullen worden aangeboden aan de ambassadeur van de Verenigde Staten in Nederland.

De katholieke vredesbeweging Pax Christi en de afdeling Nederland van de pauselijke commissie Gerechtigheid en Vrede, hebben samen reeds

toegezegd deze actie te zullen steunen.

De ambassadeur van de Verenigde Staten in Nederland kreeg gisterer opnieuw tal van protestbrieven en -telegrammen. Zo stuurde het presidium van het Humanistisch Verbond donderdag een telegram, waarin afgrijzen werd geuit over de „moordende massale bombardementen op Noordvietnamese steden.”

Het hoofdbestuur van de Algemene Nederlandse Organisatie van Uitvoerende Kunstenaars (ANOUK) heeft de ambassadeur in een protesttelegram gevraagd er bij zijn regering op aan te dringen haar „onmenselijke handelingen” te staken. Het Landelijk Centrum voor Gereformeerd Jeugdwerk en de Anti-Revolutionaire jongerenorganisatie hebben in een brief aan de Amerikaanse ambassade geprotesteerd tegen de „Herodus-ro van Amerika ten aanzien van de verschoppeling Vietnam.”

De PvdA, D'66, PPR, PSP en CPN in Groningen houden zaterdag een Vietnam-demonstratie in de stad Groningen. Deze vertrekt om drie uur 's middags vanaf de Grote Markt. Ook in Maastricht wordt zaterdag een protesttocht gehouden. Deze vertrekt om drie uur vanaf de station.

Elf bekende Nederlanders roepen in een verklaring iedereen op brieven met protesten in eigen bewoordingen te zenden aan zowel de ambassadeur van de Verenigde Staten in Nederland als aan president Nixon persoonlijk. De verklaring is ondermeer ondertekend door het PvdA-Kamerlid Franssen, de dichter Arden Besten, de dichter en predikant J. Wit en de Leidse theologische hoogleraar H. Berkhof.

Een groot aantal (78) leden van de wetenschappelijke staf van de katholieke hogeschool in Tilburg zeggen in een brief aan de ambassadeur „het bombarderen van burgers als onderhandelingsinstrument immoreel en daarom onaanvaardbaar” te achten.

Vier Palestijnen op vliegtuig naar Egypte

De opperbevelhebber van het leger van Thailand verlaat de Israëlische ambassade, waar hij heeft gesproken met de Palestijnse bezetters. Achter hem de Egyptische ambassadeur en de onderminister van buitenlandse zaken, die ook aan het overleg hebben deelgenomen.

GIJZELAARS VRIJGELATEN IN THAILAND

BANGKOK, 29 dec. (AP, UPI, Reuter, AFP) — Na een gijzeling van achttien uur zijn vanmorgen vroeg zes Israëli's in Bangkok vrijgelaten. Vier Palestijnse commando's hadden hen al die tijd gevangen gehouden in de Israëlische ambassade en bedreigd hen te zullen doodschieten als Israël niet inging op hun eis 36 gevangen zittende Palestijnen vrij te laten.

De bezetters van de ambassade gaven hun actie op na overleg met twee Thailandse ministers en de Egyptische ambassadeur. Er werd een akkoord

bereikt dat de Israëli's zouden worden vrijgelaten en dat de Palestijnen naar Cairo zouden kunnen vertrekken met een chartervliegtuig. Begeleid door acht Thailandse ministers vertrokken de Palestijnen vanmorgen naar Cairo. Voordat zij instapten gaven zij hun wapens af aan de politie op het vliegveld en lieten zij de Israëli's vrij.

Hiermee kwam een einde aan een martelende onzekerheid over het lot van de zes Israëli's, die gistermorgen werden gegijzeld toen de Palestijnen de ambassade binnendrongen. Na een aanvankelijk akkoord met de Thailandse regering over een vrijgeleide in ruil voor de vrijlating van de Israëli's lieten de Palestijnen urenlang niets meer van zich horen en leek het contact verbroken. Later verscheen een streng bewaakte bus bij de ambassade, die de Israëli's en Palestijnen naar het vliegveld bracht.

Okamoto

De bezetters van de ambassade, die zeggen te behoren tot de Palestijnse verzetsorganisatie Zwarte September eisten gisteren direct na het binnendringen van het gebouw de vrijlating door Israël van 36 commando's. Volgens hun eis moesten zij afgelopen nacht twee uur in Cairo worden af

me de vrijlating van de Japanner Kozo Akamoto, die tot levenslang is veroordeeld wegens de aanslag op het vliegveld Lod bij Tel Aviv op 30 mei van dit jaar. Daarnaast eisen zij onder meer de vrijlating van Evelyne Barge. Zij was in 1970 betrokken bij de aanslag op de Gulfraffinaderij in Europoort. Met vier anderen werd ze later gearresteerd toen zij met een vals paspoort Israël binnenkwam. Daar is ze tot veertien jaar veroordeeld.

De vier Palestijnen drongen gistermorgen de ambassade binnen, gewapend met geweren en handgranaten. De zes mensen die in het gebouw waren werden gegijzeld en op de begane grond vastgehouden. Vervolgens gooiden zij uit het raam op de eerste verdieping een lijst met 36 namen naar beneden van gevangenen wier vrijlating zij eisten. Als dat niet zou gebeuren zouden de gijzelaars worden vermoord.

Ook dreigden de Palestijnen dat zij het gebouw zouden oplazen als men zou proberen met geweld naar binnen te komen. De ambassade werd kort na het eerste waarschuwingssignaal van een bewaker omgeven door politie- en legereenheden. Zij waren uitgerust met luidsprekers, traangas en rookgas. Op diverse plaatsen werden scherpschutters gestationeerd. Aanvankelijk leek het erop, dat de militairen het gebouw zouden bestormen.

Zie verder pagina 8, kolom 5

Organisatie gevraagd van landelijke Vietnam-betoging

AMSTERDAM, 29 dec. (ANP) — De gezamenlijke initiatiefnemers uit Amsterdam van de demonstratie tegen de bombardementen in Vietnam hebben donderdagavond de partijbesturen van PvdA, CPN, PPR en PSP opgeroepen een nationale demonstratie te organiseren (bij voorkeur op 6 januari).

De organisatoren van de Amsterdamse demonstratie (de plaatselijke afdelingen van PvdA, CPN, PPR en PSP, het comité Jongeren voor Vietnam en nog 25 andere comités) hebben alle werknemers opgeroepen de hoofdbesturen van hun vakorganisaties per telegram of op een andere wijze dringend te vragen te komen tot hardere acties tegen de Amerikaanse activiteiten in Vietnam.

Vier Palestijnen op

Tegen het sluiten en slopen van

MILITAIRE SITUATIE GEDOOGT GEEN WINNAAR

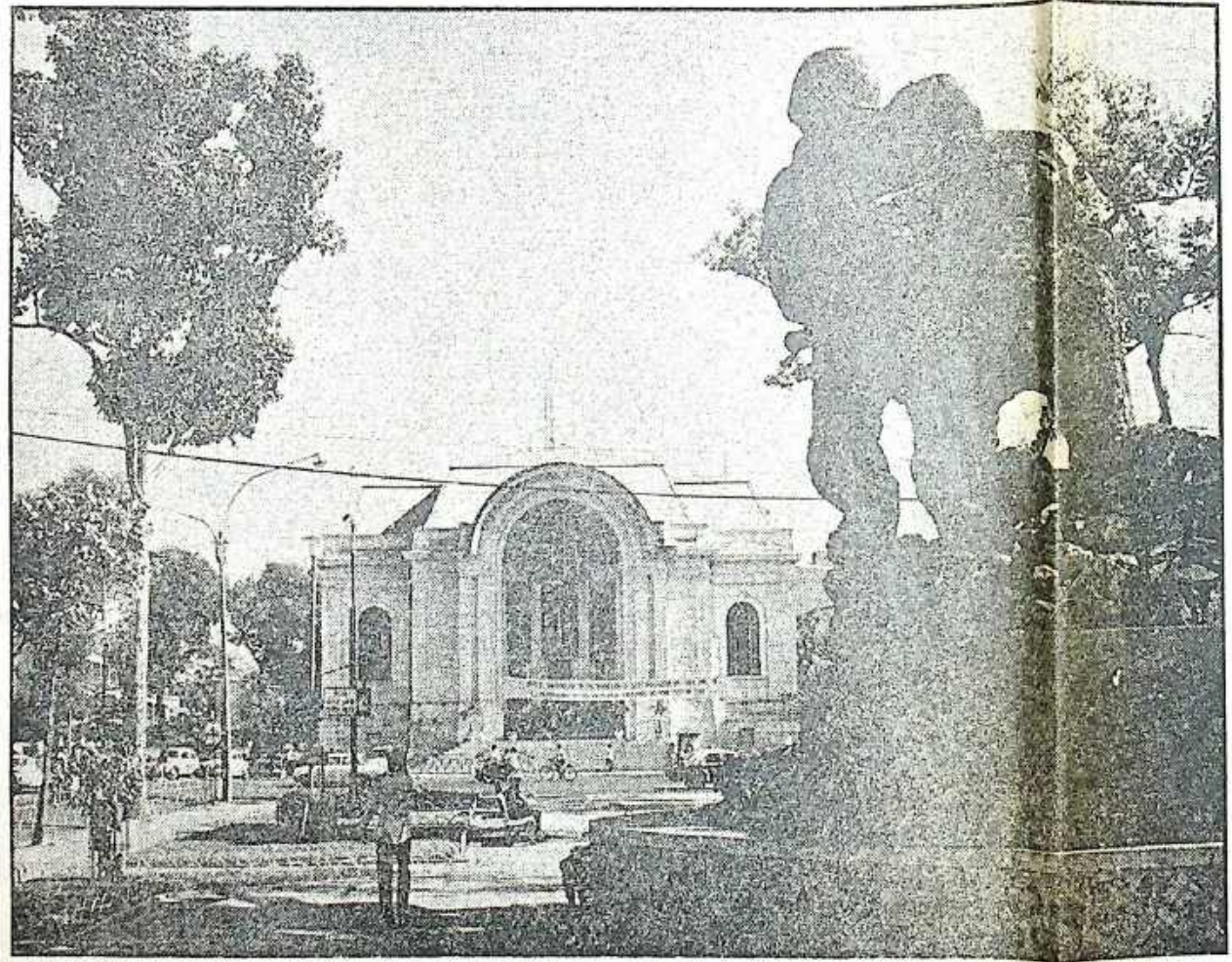
Aziatisch socialisme biedt enige uitweg voor problemen Vietnam

Zyden 22

(Van onze speciale verslaggever)

SAIGON, december — Zuid-Vietnam is verdeeld in vier militaire sectoren. Sector 1 is het noorden, grenzend aan de gedemilitariseerde zone met als belangrijkste plaatsen Hoé en Da Nang. Voor het merendeel bebost hoogland, met de bevolking geconcentreerd langs de laag gelegen kustlijn. Sector 2 is het centrale bergland met dezelfde fysieke kenmerken als sector 1. Belangrijkste plaatsen zijn Pleikoe, Dalat, Na Trang en Kwi Non. Sector 3 is meer laagland, hier en daar bergen en jungle vooral in het westen aan de grens met Cambodja, omvattend Saigon en omstreken. Tenslotte komt het lage deltagebied, de rijstschuur van Zuid-Vietnam, met ook hier en daar wat hoogland en jungle, sector 4. Belangrijkste plaats Can Tho.

De commandanten in deze sectoren hebben meestal de rang van

Het monument voor de „Goede Soldaat” uit de Vietnamese oorlog, zoals het pompeus op een plein in Saigon staat. De uitmonstering van de twee mannenfiguren die het beeld vormen is die van een Amerikaanse GI.

factoren die wordt beïnvloed. In dit verband wordt altijd gesproken van de strijd om „het hart en het hoofd” van de bevolking. Dezelfde vragen voor wat betreft het bewind in Saigon blijven evenzo onbeantwoord.

Wel kan men met enige zekerheid twee opmerkingen maken bij de strijd om de gunst van de „zwijgende massa”, die men vanwege hun algemeenheid moet nemen voor wat ze waard zijn: namelijk geen opmerkingen die de onzekerheid kunnen wegnemen.

Ten eerste is het zo dat de zwijgende massa, voor het merendeel van 90 procent van de bevolking in de agrarische sector zit of er nauwe banden mee heeft, en dat deze massa het liefst gewoon onder normale omstandigheden weer aan het werk wil en dat ook doet zodra de kans daartoe geboden wordt.

Ten tweede moet men er rekening mee houden, dat beide elkaar vijandige partijen in Vietnam om propagandistische redenen de steun van de bevolking voor zich opeisen.

„Panter-effect”

De internationale persbureaus hebben bij tijd en wijlen foto's gepubliceerd van een landkaart van Zuid-Vietnam, met allerlei zwarte gebieden. Het zogenaamde „panter-effect”, waarbij de met zwart aangegeven gebieden onder controle staan van het Bevrijdingsfront.

Militaire deskundigen voeren tegen deze kaart aan, dat deze vanwege zijn eenvoud misleidend is. Als men op het eerste gezicht het totale oppervlak zwart tegen wit afmeet, komt men op een verhouding van ongeveer 50—50. Iedere partij zou dus de helft van het land beheersen. Maar geschat wordt, dat Saigon ruim 75 procent van de bevolking „onder controle heeft”. Dit verschil ligt in het feit, dat de zwarte vlekken voor het merendeel onbewoonbare jungle is waar geen bevolking woont en bovendien de bevolking is geconcentreerd in de laagvlakten (witte gebieden), waar Saigon de controle bezit.

Van de bevolking van circa 18 miljoen mensen bevindt zich (allemaal schattingen) zeven miljoen in de Delta, drie miljoen in Saigon en buitenwijken, zeven miljoen langs de hele kuststreek met een concentratie rondom Da Nang en een miljoen elders verspreid.

de Franse koloniale oorlog, kort voor '54, werd het gebied totaal vernield. De bevolking kwam terug en herstelde het gebied. In 1968 tijdens het Tet-offensief rolde de bulldozer van de oorlog hier weer overheen, maar toen de rust was weer-gekeerd, kwam de bevolking terug en bouwde ten tweede male op.

In 1971 raasde een tyfoon door het gebied, waardoor de oogst, het vee en de huizen werden vernield. De bevolking incasseerde de klap en herstelde huis en haard voor de derde maal. In maart van dit jaar kwam het nieuwe offensief en in de op en neergaande strijd werd een woestijngeschapen. De bevolking vluchtte massaal naar het zuiden en nu zijn de eerste groepen er weer terug om de eerste steen op de andere te leggen, de eerste spa in de grond te steken. Voor de vierde maal...

Wat verwachten militaire deskundigen van een bestand? De vraag is wat er gebeurt met de Noordvietnamese troepen. Als zij zich terugtrekken, zal het bewind in Saigon geen moeite hebben — militair gesproken — met de eenheden van het Bevrijdingsfront. Het is daarom niet waarschijnlijk, dat de Noordvietnamese troepen zonder meer zullen gaan. Daar moet wat tegenover staan, bijvoorbeeld een geleidelijke vermindering van de Zuidvietnamese troepen.

Het belangrijkste is dat er militair niet van een winnaar of verliezer kan worden gesproken. Dit geldt zowel voor Noord als Zuid. Noord kan de redenering van Saigon nimmer te nimmer de soevereiniteit opeisen voor geheel Vietnam. Thailand heeft zich bereid verklaard om het Bevrijdingsfront

een van de politieke groeperingen, die straks na een bestand kunnen deelnemen aan de algemene verkiezingen, waarbij Thieu theoretisch evenveel kansen zou hebben als leider van een door hem op te richten partij, de Democratische Partij.

Het is de vraag of de Revolutionaire Regering dit accepteert. In Saigon zegt men dat een erkenning van zulk een regering de tegenpartij dat zou geven wat het met wapengeweld niet kon krijgen. Bovendien, zo redeneert men, zou een communistische groepering bij algemene verkiezingen niet meer dan tien procent van de stemmen krijgen, terwijl de „nationalisten” de rest zouden winnen. (Onder nationalisten bedoelt men in Saigon al degenen die niet communistisch zijn, dat wil zeggen alle volgelingen van de tien of meer politieke partijen hier).

Vandaar dat Thieu zich verzet tegen het verlenen van een status van coalitieregering aan de „Raad van Nationale Verzoening” en de functie hiervan wil beperken tot de voorbereiding van algemene verkiezingen. De schattingen over de kansen van een communistische partij lopen uiteen, afhankelijk van de bron. Regeringsbronnen stellen dit op niet meer dan tien procent. In neutralere bronnen is de schatting hoogstens 30 procent, hetgeen alweer een stuk meer is.

De toekomstige politieke vorm van Zuid-Vietnam is voor vrijwel iedereen hier een zaak, waarover zeer vrijblijvend kan worden gefilosofeerd, omdat er geen vrede is, zelfs geen bestand. Maar over het

De hele geschiedenis van de Vietnamese oorlog door hebben de militaire deskundigen vanuit hun gezichtspunt koele zakelijke beoordelingen gegeven van de militaire toestand en strategie, zonder zich al te veel te verdiepen in de politiek-sociale inzet van de oorlog die geen oorlog is maar een guerrilla, of die men naar Amerikaans gebruik, de „protracted warfare” (de langsturende oorlogvoering) noemt.

Het kenmerk van de militaire evaluaties is ook dat zij neigen naar optimisme. Iedere keer in het verleden als de militaire deskundigen van Saigon meenden de guerrilla binnen de perken te hebben gehouden, sloeg het Bevrijdingsfront in alle hevigheid toe. Het Tet-offensief van 1968 en het maart-offensief van dit jaar hebben dat bewezen. Wat de nabije toekomst brengt blijft dus een gok, hoewel het bewind in Saigon er nu militair sterker voorstaat dan toen de oorlog in alle

De territoriale eenheden, die begin 1970 geheel in militair verband werden opgenomen (allemaal vrijwilligers), zijn per compagnie aan de eigen streek gebonden. (Ze worden nu ook wel eens gebruikt voor optreden buiten de provincie, waarmee geen goede ervaringen zijn opgedaan, omdat zij uit hun eigen omgeving worden weggehaald, wat sociale en ook materiële nadelen geeft voor de soldaat).

De voornaamste taak van deze „regional forces” is de gevechtstroepen de handen vrij te houden voor hun frontacties en voor de pacificatie te zorgen. De „popular forces” hebben dezelfde kenmerken, maar opereren in kleiner gebied: zij zijn ook streekgebonden, echte militair-

MILITAIRE SITUATIE GEDOOGT GEEN WINNAAR

Aziatisch socialisme biedt enige uitweg voor problemen Vietnam

Zyden 22

(Van onze speciale verslaggever)

SAIGON, december — Zuid-Vietnam is verdeeld in vier militaire sectoren. Sector 1 is het noorden, grenzend aan de gedemilitariseerde zone met als belangrijkste plaatsen Hoé en Da Nang. Voor het merendeel bebost hoogland, met de bevolking geconcentreerd langs de laag gelegen kustlijn. Sector 2 is het centrale bergland met dezelfde fysieke kenmerken als sector 1. Belangrijkste plaatsen zijn Pleikoe, Dalat, Na Trang en Kwi Non. Sector 3 is meer laagland, hier en daar bergen en jungle vooral in het westen aan de grens met Cambodja, omvattend Saigon en omstreken. Tenslotte komt het lage deltagebied, de rijstschuur van Zuid-Vietnam, met ook hier en daar wat hoogland en jungle, sector 4. Belangrijkste plaats Can Tho.

De commandanten in deze sectoren hebben meestal de rang van

Het monument voor de „Goede Soldaat” uit de Vietnamese oorlog, zoals het pompeus op een plein in Saigon staat. De uitmonstering van de twee mannenfiguren die het beeld vormen is die van een Amerikaanse GI.

De hele geschiedenis van de Vietnamese oorlog door hebben de militaire deskundigen vanuit hun gezichtspunt koele zakelijke beoordelingen gegeven van de militaire toestand en strategie, zonder zich al te veel te verdiepen in de politiek-sociale inzet van de oorlog die geen oorlog is maar een guerrilla, of die men naar Amerikaans gebruik, de „protracted warfare” (de langslpende oorlogvoering) noemt.

Het kenmerk van de militaire evaluaties is ook dat zij neigen naar optimisme. Iedere keer in het verleden als de militaire deskundigen van Saigon meenden de guerrilla binnen de perken te hebben gehouden, sloeg het Bevrijdingsfront in alle hevigheid toe. Het Tet-offensief van 1968 en het maart-offensief van dit jaar hebben dat bewezen. Wat de nabije toekomst brengt blijft dus een gok, hoewel het bewind in Saigon er nu militair sterker voorstaat dan toen de oorlog in alle

De territoriale eenheden, die begin 1970 geheel in militair verband werden opgenomen (allemaal vrijwilligers), zijn per compagnie aan de eigen streek gebonden. (Ze worden nu ook wel eens gebruikt voor optreden buiten de provincie, waarmee geen goede ervaringen zijn opgedaan, omdat zij uit hun eigen omgeving worden weggehaald, wat sociale en ook materiële nadelen geeft voor de soldaat).

De voornaamste taak van deze „regional forces” is de gevechtstroepen de handen vrij te houden voor hun frontacties en voor de pacificatie te zorgen. De „popular forces” hebben dezelfde kenmerken, maar opereren in kleiner gebied: zij zijn ook streekgebonden, echte militairen.

factoren die wordt beïnvloed. In dit verband wordt altijd gesproken van de strijd om „het hart en het hoofd” van de bevolking. Dezelfde vragen voor wat betreft het bewind in Saigon blijven evenzo onbeantwoord.

Wel kan men met enige zekerheid twee opmerkingen maken bij de strijd om de gunst van de „zwijgende massa”, die men vanwege hun algemeenheid moet nemen voor wat ze waard zijn: namelijk geen opmerkingen die de onzekerheid kunnen wegnemen.

Ten eerste is het zo dat de zwijgende massa, voor het merendeel van 90 procent van de bevolking in de agrarische sector zit of er nauwe banden mee heeft, en dat deze massa het liefst gewoon onder normale omstandigheden weer aan het werk wil en dat ook doet zodra de kans daartoe geboden wordt.

Ten tweede moet men er rekening mee houden, dat beide elkaar vijandige partijen in Vietnam om propagandistische redenen de steun van de bevolking voor zich opeisen.

„Panter-effect”

De internationale persbureaus hebben bij tijd en wijlen foto's gepubliceerd van een landkaart van Zuid-Vietnam, met allerlei zwarte gebieden. Het zogenaamde „panter-effect”, waarbij de met zwart aangegeven gebieden onder controle staan van het Bevrijdingsfront.

Militaire deskundigen voeren tegen deze kaart aan, dat deze vanwege zijn eenvoud misleidend is. Als men op het eerste gezicht het totale oppervlak zwart tegen wit afmeet, komt men op een verhouding van ongeveer 50—50. Iedere partij zou dus de helft van het land beheersen. Maar geschat wordt, dat Saigon ruim 75 procent van de bevolking „onder controle heeft”. Dit verschil ligt in het feit, dat de zwarte vlekken voor het merendeel onbewoonbare jungle is waar geen bevolking woont en bovendien de bevolking is geconcentreerd in de laagvlakten (witte gebieden), waar Saigon de controle bezit.

Van de bevolking van circa 18 miljoen mensen bevindt zich (allemaal schattingen) zeven miljoen in de Delta, drie miljoen in Saigon en buitenwijken, zeven miljoen langs de hele kuststreek met een concentratie rondom Da Nang en een miljoen elders verspreid.

de Franse koloniale oorlog, kort voor '54, werd het gebied totaal vernield. De bevolking kwam terug en herstelde het gebied. In 1968 tijdens het Tet-offensief rolde de bulldozer van de oorlog hier weer overheen, maar toen de rust was weer-gekeerd, kwam de bevolking terug en bouwde ten tweede male op.

In 1971 raasde een tyfoon door het gebied, waardoor de oogst, het vee en de huizen werden vernield. De bevolking incasseerde de klap en herstelde huis en haard voor de derde maal. In maart van dit jaar kwam het nieuwe offensief en in de op en neergaande strijd werd een woestijn geschapen. De bevolking vluchtte massaal naar het zuiden en nu zijn de eerste groepen er weer terug om de eerste steen op de andere te leggen, de eerste spa in de grond te steken. Voor de vierde maal...

Wat verwachten militaire deskundigen van een bestand? De vraag is wat er gebeurt met de Noordvietnamese troepen. Als zij zich terugtrekken, zal het bewind in Saigon geen moeite hebben — militair gesproken — met de eenheden van het Bevrijdingsfront. Het is daarom niet waarschijnlijk, dat de Noordvietnamese zonder meer zullen gaan. Daar moet wat tegenover staan, bijvoorbeeld een geleidelijke vermindering van de Zuidvietnamese troepen.

Het belangrijkste is dat er militair niet van een winnaar of verliezer kan worden gesproken. Dit geldt zowel voor Noord als Zuid. Noord kan de redenering van Saigon nooit te nimmer de soevereiniteit eisen voor geheel Vietnam. Thieu heeft zich bereid verklaard om het Bevrijdingsfront

een van de politieke groeperingen, die straks na een bestand kunnen deelnemen aan de algemene verkiezingen, waarbij Thieu theoretisch evenveel kansen zou hebben als leider van een door hem op te richten partij, de Democratische Partij.

Het is de vraag of de Revolutionaire Regering dit accepteert. In Saigon zegt men dat een erkenning van zulk een regering de tegenpartij dat zou geven wat het met wapengeweld niet kon krijgen. Bovendien, zo redeneert men, zou een communistische groepering bij algemene verkiezingen niet meer dan tien procent van de stemmen krijgen, terwijl de „nationalisten” de rest zouden winnen. (Onder nationalisten bedoelt men in Saigon al degenen die niet communistisch zijn, dat wil zeggen alle volgelingen van de tien of meer politieke partijen hier).

Vandaar dat Thieu zich verzet tegen het verlenen van een status van coaktiering aan de „Raad van Nationale Verzoening” en de functie hiervan wil beperken tot de voorbereiding van algemene verkiezingen. De schattingen over de kansen van een communistische partij lopen uiteen, afhankelijk van de bron. Regeringsbronnen stellen dit op niet meer dan tien procent. In neutralere bronnen is de schatting hoogstens 30 procent, hetgeen alweer een stuk meer is.

De toekomstige politieke vorm van Zuid-Vietnam is voor vrijwel iedereen hier een zaak, waarover zeer vrijblijvend kan worden gefilosofeerd, omdat er geen vrede is, zelfs geen bestand. Men mag niet denken dat

luitenant-generaal. Kenmerkend is dat zij een vierledige taak en functie hebben: Civiel bestuurshoofd, territoriaal commandant (onder de chef-staf in Saigon), tactisch commandant van het legerkorps in hun gebied en tenslotte voorzitter van de regionale raad voor de pacificatie. De centrale raad (Central Pacification Direction Council — CPDC) zit uiteraard in Saigon en wordt voorgezeten door premier Kiem. De regionale raad heeft weer provinciale CPDC's onder zich.

De militaire gezagsstructuur kent president Thieu als opperbevelhebber. Hij voert de strategie met de generale staf van de drie strijdmachtonderdelen, die wordt geleid door generaal Vien. Generaal Vien is tevens opperbevelhebber van de landmacht, en kan uit hoofde van zijn eerste functie als voorzitter/chef van de staf, beschikken over eenheden van marine en luchtmacht ter ondersteuning van de landmacht. Wat dat betreft is er weinig verschil met andere militaire constructies, behalve dat er geen burger aan te pas komt, noch parlement. Het is oorlog en de strijdkrachten hebben het voor het zeggen.

Dat de regionale commandanten ook de burgerlijke bestuurspet over hebben in hun gebied, wordt erkend uit 1) de oorlogstoestand en 2) de omstandigheid, dat er te weinig capabele top-bestuursambtenaren zijn — een erfenis van het koloniale verleden. Het laatste argument verklaart daarmee niet, waarom dan de bestuursleiders op lager niveau zoals provinciehoofden en districtshoofden allemaal eveneens militair zijn. Men kent wel de constructie dat onder de militaire leider een burger als tweede man zit.

Sterkte

De sterkte van de drie krijgsmachtonderdelen is als volgt:

Landmacht: 15 reguliere gevechtsdivisies (450.000 man) die de steun kunnen krijgen van het corps mariniers, 17.000 man, allemaal vrijwilligers. De „regional forces ongeveer 300.000 man) te vergelijken met territoriale eenheden en tenslotte de zogenaamde „popular forces“, nog eens zo'n 225.000 man.

De kleinste bestuurs- en defensie-eenheid is het dorp, dat enkele gehuchten onder zich heeft. Het dorp heeft een eigen budget, een eigen burger-dorpsraad met een gekozen burger-dorpsraad. Dezelfde

door H. C. Beynon

constructie kent het gehucht. Alleen dus op dit niveau kent men een burger-bestuur.

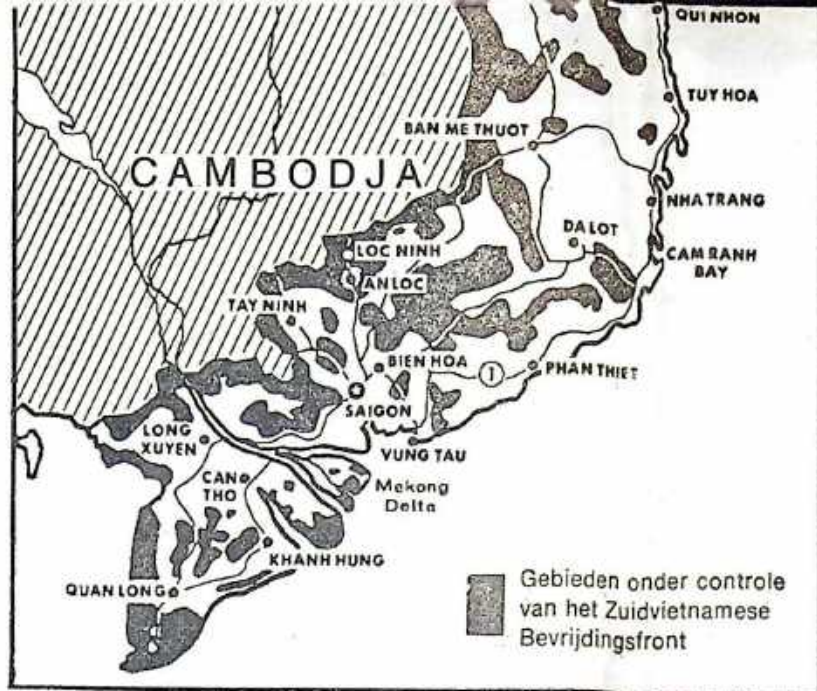
Het dorp en gehucht kennen een volkszelfverdedigingsorganisatie,

bestaande uit burgervrijwilligers zonder uniform, die een korte militaire opleiding hebben gehad en gewapend zijn met karabijn of geweer. Zij hebben eigenlijk meer een preventief dan effectief nut, hoewel gevallen bekend zijn dat deze burgerwacht zeer effectieve gevechten heeft geleverd. Omdat zij meestal degenen zijn, die het eerste „contact“ met de guerrilleros hebben, is hun belangrijkste taak dit „naar boven“ te signaleren (tenzij het tot echt vechten komt of tenzij men een andere kant uitkijkt).

Desertie

Desertie in het leger wordt door militaire deskundigen hoofdzakelijk geweten aan de factor van streekgebondenheid. Naar schatting 80 procent van de deserters uit de reguliere eenheden, duikt vroeg of laat op in de eigen streek en heeft daar dienst genomen in een der streekgebonden eenheden — dus dicht bij huis. Van de resterende 20 procent is een deel „ondergedoken“ in een van de stedelijke centra zoals Saigon en een minderheid is echt „overgelopen“ naar het Bevrijdingsfront.

Organisatorisch bestaat er een soort centrale reserve, die overal kan worden ingezet en bestaat uit paratroepen (merendeel vrijwilligers) de mariniers (allemaal vrijwilligers) en de zogenaamde Rangers (merendeel vrijwilligers). Zij

moeten meestal de spits afbijten

De luchtmacht bestaat uit vijf divisies van ongeveer 50.000 man regulieren. De marine telt ongeveer 50.000 regulieren, exclusief de 17.000 mariniers.

Een optelsommetje leert dan dat men (de politie en burgerwacht uitgesloten) tot een militaire macht komt van 1.092.000 man op een geschatte totaalbevolking van 18 miljoen mensen.

Op het hoogtepunt van de strijd kwamen hierbij dan nog de vreemde troepen. De Amerikaanse macht is teruggebracht van ruim een half miljoen tot circa 23.500 man (exclusief de 49.000 man hoofdzakelijk luchtmachtpersoneel in Thailand en de 60.000 man van de Zevende vloot voor de kust).

De Koreaanse strijdmacht, die een top van 50.000 man bereikte, omvat nu circa 38.000 man gevechtstroepen. De Zuidkoreanen zijn met de Amerikanen de enigen die nog over zijn als gevechtseenheden, hoewel de gevechtstaak is overgenomen door de Zuidvietnamese. De Nieuwzeelanders (top 500) en de Australiërs (top 7.500) zijn weg. De laatste Australiërs zijn in de derde week van december vertrokken na een gezellig doch aan het slot woest feest in een plaatselijk etablissement. De Thais (top 11.500 man) zouden ook geheel zijn vertrokken. De dertig nationalistisch Chinese adviseurs zitten er nog en het Filippijnse medische team van een man of veertig ook, hoewel hun vertrek ook spoedig wordt verwacht. Het komende nieuwe jaar moet het vertrek van de Koreanen zijn voltooid.

Volgens Zuidvietnamese deskundigen wordt de sterkte van Noord-Vietnam en het Bevrijdingsfront als volgt geschat: ongeveer 150.000 man Noordvietnamese gevechtstroepen, waarvan er naar schatting 15 tot 20.000 zijn ingedeeld bij het Bevrijdingsfront, naar verluidt niet alleen als militaire versterking, maar vooral ook als politiek/militaire controle.

Volgens militaire deskundigen bevinden de Noordvietnamese en Front-divisies zich in de volgende militaire sectoren: zes divisies in sector 1, vier in sector 2 en vier in sector 3. Bij de zuidelijke divisies

bevinden zich (inclusief) twee Front-divisies die in het Cambodjaanse grensgebied opereren. (Een divisie telt op volledige sterkte 10 tot 12.000 man). Deze militaire schattingen zijn dus ongeveer de helft lager dan wat Saigon officieel opgeeft, namelijk ruim 300.000 man Noordvietnamese.

Het Bevrijdingsfront heeft de beschikking over 165.000 man, als

Vietcong valt terug op guerrilla

volgt ingedeeld: 50.000 man gevechtseenheden in groot verband (inclusief de Noordvietnamese), 50.000 man administratief en logistiek personeel, 25.000 man in kleine eenheden opererende guerrilleros en tenslotte ongeveer 40.000 man zogenaamde „VCI“ (Viet Cong Infrastructure), of gewoon het politieke kader, dat het schaduwbestuur vormt en dat — terecht — door Saigon het meest wordt gevreesd. Dit kader bestaat uit bestuursmensen, financiële en militaire deskundigen, sociologen en medisch personeel, agrarische deskundigen. Ze hebben allen gemeen, dat zij politieke leiders zijn, gehard in de ideologische en militaire strijd.

Sympathie

Een zeer belangrijke politieke vraag, waar de militaire deskundigen geen antwoord op kunnen geven en waar niemand een goed antwoord op weet, is de vraag naar het aantal sympathisanten van het Bevrijdingsfront onder de bevolking. Een even grote vraag is, hoe diep die sympathie is en door welke

Het algemene strategische beeld is momenteel, dat het Bevrijdingsfront van de strategie van open strijd die in maart begon is teruggevallen op de echte guerrilla. Dit betekent, dat de guerrilleros zich hebben teruggetrokken op de oude schuilplaatsen in de jungle om vandaar hun traditionele snelle aanvallen te doen om zich weer snel terug te trekken. Het maartoffensief heeft het Bevrijdingsfront veel verlies opgeleverd en ook de verwachting, dat op 31 oktober een bestand zou afkomen, heeft hen er toe gebracht hun verborgen posities bloot te geven in een „laatste actie om zoveel mogelijk gebied te veroveren voor een bestand, waardoor het Saigonleger kon terugslaan“.

Hergroepering

Het terugvallen op de oude guerrilla-strategie kan twee oorzaken hebben: een hergroepering van de gebroken geleiders en herstel van het moeizame proces van politieke bijvloeding als voorloper van militaire winst.

Kenmerkend is daarom, dat de meeste guerrilla's alleen nog maar voorkomt in gebieden, die grenzen aan bergachtig jungletterrein. Zo wordt guerrilla gevoerd noord en noordwest van Saigon (raketaanval op vliegbasis Bien Hoa), in het zuidelijkste punt van de delta (traditioneel front-gebied) en het eveneens traditionele guerrilla-gebied van de „Plain of Reeds“ bij My Tho ten zuiden van Saigon. De My-Tho-acties zijn gericht tegen de verbinding Can Tho-My Tho-Saigon, de belangrijkste aanvoerlijn van rijst uit het deltagebied voor de hoofdstad.

Andere gebieden, waar het Saigon-leger de handen vol heeft aan de acties van het Bevrijdingsfront, zijn verder de gebieden rond Kontoom, Pleikoe in het centrale bergland, dat een uitloper heeft naar de kust waar Binh Dinh ligt. Deze stad wordt voor dertig procent beheerst door het Bevrijdingsfront. Zware gevechten in een „open front“ worden nog geleverd rond Pleikoe en vooral ten noorden van het volledig verwoeste Kwang Tri bij de gedomilitariseerde zone. Hier staan ettelijke Noordvietnamese divisies met zwaar geschut en tanks.

In het maart-offensief werd het noordelijke gebied tot Hoëe (ten zuiden van Kwang Tri) door de Noordvietnamese divisies onder de voet gelopen. Het gebied tussen Hoëe en Kwang Tri is weer onder controle van Saigon en de bevolking, die massaal naar het zuiden vluchtte. (Da Nang is één groot vluchtelingenkamp) begint terug te keren naar de oude woonstrekken. Het is wat dit betreft ongelooflijk hoe sterk de bevolking is gebonden aan zijn grond en welk een veerkracht het toont bij het „van voren af aan opnieuw beginnen.“

Taatheid

Het kenmerkt ook de taatheid en arbeidzaamheid van de Vietnamsen die eigenlijk sinds mensenheugenis geen vrede en vrijheid hebben gekend. Het kustlijngebied tussen Hoëe en Kwang Tri en de weg die hierdoorheen loopt heeft de bijnaam „Weg zonder vreugde“ gekregen. Het was heel vroeger een weivarende streek met rijke boeren. In

en Noord-Vietnam te praten, een aanbod dat is afgeslagen.

Verkiezingen

Thieu zal — zo verwacht men om dezelfde reden — het bestaan van een Voorlopige Revolutionaire Regering niet erkennen. Hij wil wel het Bevrijdingsfront erkennen als

andere van democratische bestuursvormen, omdat de centrale partij, partijke minst belangrijk, naast de noodzaak van een meer democratische burger tegen de machting leid, meer bescherming van de individuele voorzitter van de collectieve man en vrouw, via meer collectieve voor een andere toelichting tussen verkorting (met mogelijkheden kan tegenover staan: arbeidstijd- met hergroepering. Maar daar moet en centrale overheid op het economie en een veel grotere greep van de blijven van reële welvaartsgroei) ties (met eventueel het achterwege hiciere investeringen en consumptie noodzaak van een maffing in par- In 't Veld onderschrijft ook de zijn kijkt is ook wat veelzijdiger.

Mansholt de probleemstelling in het rapport- perspectief aantrekkelijker dan bij ieder geval wordt op deze wijze het toernamen en gestelke vrijheid. In materie, meer democratie, meer samenwerking. Minder hang naar het maat van een herstructurerende naam ook voor het gestelke ki- „moedige ontwikkelingen“ met vaarslücken en signaleert daarbij van de oplosbaarheid van deze In 't Veld gaat bij voorbaat uit gang.

den (minister van Wederopbouw —1952) haalt in zijn boek „Ons staatsbestuur in een stroomversnelling“ zeer veel overhoop, en dat met een elan, alsof hij het morgen zelf eens allemaal wil komen oplossen.

is men het wel over één ding eens, dat in Vietnam een soort Aziatisch socialisme de enige uitweg kan bieden voor de enorme problematiek. Wat dat betreft zijn de bijna onzichtbare toekomstbeelden van een herenigd Vietnam nog niet eens zo gek.

Scheefgroei van bestuur punitig beschreven

den (minister van Wederopbouw —1952) haalt in zijn boek „Ons staatsbestuur in een stroomversnelling“ zeer veel overhoop, en dat met een elan, alsof hij het morgen zelf eens allemaal wil komen oplossen.

Weer gratis reizen
twee 65+ januaridagen
nu ook voor dames 60+

Grads reizen
Kies in januari de dinsdag, woensdag, donderdag of zaterdag die u past. Dinsdag 2 januari niet. Laat uw kaart afstempelen aan het loket en stap in! Reis zo ver u wilt. Voor de 1e klas maximaal f 4,- bijbetalen.

Wat kost die kaart
Jaarkaart 65 + of Dames 60 + f 50,-
3 maandskaart 65 + of

(ADVERTENTIE)

Wat zien ze in deze dagen?

VIETNAM EN GEBLINDDOEKTE ARGUSOGEN

Vrouw Justitia staat altijd keurig afgebeeld met een blinddoek voor de ogen.

Dat zij tussen de spleetjes in het stoffen weefsel doorkijkt, is een andere zaak. Het wordt gevoeld door degenen die soms uitzonderlijk zwaar getroffen of speels goedmoedig behandeld worden. Vaak naar het uitvalt, naar rang, naar stand of macht.

Voor de pers geldt het oude motto niet geblinddoekt te zijn en met argusogen rond te speuren: naar nieuws, naar wat gebeurt, naar informatie en naar de dingen, die de achtergrond van nieuwe situaties belichten.

Nu de nieuwsvoorziening steeds meer één monopolie begint te worden, vallen de ogen steeds dieper in en vervult een groot-omrande zonnebril de dubbele functie: het uitzicht van het publiek op de belangrijkste gebeurtenissen te belemmeren en te kleuren en het ware gelaat van de 'voorlichter' in kwestie te verbergen.

Er is in dagen als deze echter één moeilijke kant aan: het valt teveel op. Bijvoorbeeld het volgende.

Zelfs de, op dit gebied toch veel gewende, Nieuwe Rotterdamse Courant heeft vol verbazing televisie zitten kijken.

Woensdagavond j.l. schreef haar televisie-commentator:

'Langzamerhand wordt het duidelijk dat het werkelijk waar is, wat zo vaak gezegd wordt: als de wereld vergaat zullen wij Nederlanders dat heel wat later merken dan de andere mensen, vooral als die gebeurtenis zich met kermis voltrekt. Terwijl namelijk, met inachtneming van een godvruchtige pauze van 36 uur, de Amerikaanse luchtmacht een paar steden met de

over de leren bal, niet over bommen en granaten en over de ernst van degenen, die daartegen de eenheid smeden.

Confessionele overdenking

Het katholieke dagblad De Tijd heeft de tijd genomen om na te denken over wat er zich met die grootste manifestatie in de hoofdstad afspeelde en weerspiegelde dat men binnenskamers nog niet daarover is uitgepraat.

De Tijd van 27 december wijdt er dan ook een commentaar aan: 'Er is nu vrijwel niemand meer te vinden, die een goed woord over heeft voor het optreden van de Amerikanen in Vietnam.... De grote Vietnam-demonstratie in Amsterdam werd gesteund door de linkse partijen. De VVD en de christen-democratische partijen lieten verstek gaan. Misschien is er niet om hun steun gevraagd, misschien zouden ze graag aanwezig geweest zijn; maar ze waren er niet. Dat is een gemiste kans. Zo vat toch de gedachte post, dat de liberalen en de confessionele partijen politiek als een ander soort bezigheid beschouwen dan de linkse partijen. Politiek lijkt daar een zaak van woorden, gesproken in de daartoe bestemde zalen en vertrekken: geen zaak van het volk, behalve in verkiezingstijd. Die opvatting is niet juist. Uitgerekend christelijke partijen hadden een weg moeten zoeken zich tot de achterban te richten, omdat niets een morele steun aan de demonstranten in de weg stond. Men moet van tijd tot tijd toch de moed hebben zich op zijn best met de bestaande door

publiek dat voor informatie op de Nederlandse televisie is aangewezen, daar niet meer over te weten komen dan over een of andere schilderijendiefstal in de Diepenbroekstraat — in zijn soort natuurlijk ook heel belangrijk, maar toch weer van een wat andere orde.

Over de Amerikaanse bombardementen in Vietnam heeft de NOS zich beperkt tot de allerplichtmatigste beelden en mededelingen, en aangezien er behalve Brandpunt op zaterdagavond geen actualiteitenrubriek aan het woord kwam, was daarmee de kous af:

Vijfentwintigduizend

En dat laatste gold ook de vijfentwintigduizend demonstranten, die door Amsterdams winterse straten trokken. Zij werden in getal gemeld door de VARA-actualiteiten, via de radio, en getemperd doorgegeven via NOS, ANP en andere actualiteiten-programma's. Veel méér kon er niet af.

Ook niet in de Nieuwe Rotterdamse Courant, die in haar verslag zeer summier bleef over de grootste Vietnam-betoging, die het land ooit te zien gaf en waar het de eenheid was, die massa's mensen op de been bracht. Het Vrije Volk, dat onder leiding van Herman Wigbold als landelijk dagblad verdween en zich als een Rotterdamse blad tracht staande te houden, maakte het 't allerbontst.

Over de demonstratie van vijfentwintig-duizend (georganiseerd door CPN, PvdA, PPR, PSP, het comité Jongeren voor Vietnam en een reeks andere organisaties), waar het woord gevoerd werd door Marcus Bakker ('vermenigvuldigd deze eenheid'). A. van der Louw ('indien nodig meer acties'), Coppes ('stik in je kerstkalkoen en verdwijn') en Van der Spek ('er is boycot nodig') schreef het blad op 27 december ergens, diep in haar kolommen verborgen:

'Vijftienduizend demonstranten hebben zaterdagmiddag in Amsterdam geprotesteerd tegen het hervatten van de bombardementen op Vietnam. Bram van der Lek (PSP) en André van der Louw (PvdA) riepen op tot een 'nationaal verzet tegen de barbaarsheden in Vietnam'. Van der Louw sprak de hoop uit dat Nixon in zijn kerstkalkoen zou stikken'.

Precies hiermee, met enkele zinnen, van flodders en onjuistheden aan elkaar hangend, deed het blad verslag aan de Rotterdamse lezers. Kennelijk in de naieve gedachte: het Beursplein in Amsterdam is ver van het Rotterdamse bed.

Maar de picket-line van communistische en socialistische vrouwen, van NVB en PvdA-vrouwen, voor het consulaat in Rotterdam liet het anders weten.

Gelukkig houdt Herman Wigbold het op oudejaarsavond voor de televisie op de voetbalverslaggeverij.

Dat kan geen kwaad. Dan gaat het

de buitenlandse correspondenten wordt
— iets dat echter een klinkklare leu-
gen blijkt en iedere dag opnieuw wordt
weergegeven door de buitenlandse corres-
pondenten in Hanoi. De AFP-journa-
list meldt bijvoorbeeld gisteren nog
een zeer hevige aanval op de stad, ter-
wijl er ook meldingen zijn dat de ge-
bouwen van het Sovjet-persagent-
schap Nowosth en van het persbureau
ADN uit de DDR respectievelijk ge-
heel verwoest en ernstig beschadigd
zijn bij de bombardementen op de
Noordvietnamese hoofdstad.

Inderdaad, de straten zijn breed, voor degenen die nu metterdaad iets willen doen om Nixons misdaden een halt toe te roepen.

Dat ook binnen confessionele kringen, die zware nederlagen te verduren hebben gekregen voor de gevoerde politiek van trouw aan Amerika, andere stemmen opgaan, dat merkt in deze dagen het KVP-bestuur. En hem begint de verontwaardiging van de gewone mensen, de kracht van de demonstraties zo in de oren te klinken, dat het gisteren alsnog besloot om maar zelf een telegram te sturen aan de Amerikaanse ambassadeur in Den Haag, waarin 'verontwaardiging over de hervatting van de bombardementen' wordt uitgesproken en waarin het, met enige verontschuldiging in de stem klinkt: 'Ondanks onze gevoelens van vriendschap voor de Verenigde Staten zijn we genoopt te blijven protesteren'.

Dat 'blijven protesteren' is wat al te vrijmoedig — voor een bestuur, dat voor het eerst protest in deze zaak aantekent.

Ondertussen rollt de beweging voort over het land. Het 'handen af van Hanoi', 'Stop de bombardementen', 'Onderteken de overeenkomst Nixon!' en het 'Erken de Republiek Noord-Vietnam' klinkt door tot in Washington en tot in de kamers van die politici in Nederland, die zo graag slaafs de politiek van de Verenigde Staten volgen.

De NOS kan het beeld niet verteekenen en geen dagbladkolom kan van een reus een lilliputter maken.

— iets dat echter een klinkklare leu-
gen blijkt en iedere dag opnieuw wordt
weergegeven door de buitenlandse corres-
pondenten in Hanoi. De AFP-journa-
list meldt bijvoorbeeld gisteren nog
een zeer hevige aanval op de stad, ter-
wijl er ook meldingen zijn dat de ge-
bouwen van het Sovjet-persagent-
schap Nowosth en van het persbureau
ADN uit de DDR respectievelijk ge-
heel verwoest en ernstig beschadigd
zijn bij de bombardementen op de
Noordvietnamese hoofdstad.

De Pentagon mededeling spreekt van
een concentratie van de aanvallen op
de omgeving van Hanoi en de haven-
stad Hai Phong, maar tracht te verdee-
zen dat de centra en woonwijken
van deze steden het doelwit van tal-
loze bommen waren. De B-52's
met elk 30 ton bommen ramen 147
missies van elk 3 toestellen bij deze
ongekende terreur voor hun rekening.
De Pentagon-mededeling spreekt van
een concentratie van de aanvallen op
de omgeving van Hanoi en de haven-
stad Hai Phong, maar tracht te verdee-
zen dat de centra en woonwijken
van deze steden het doelwit van tal-
loze bommen waren. De B-52's
met elk 30 ton bommen ramen 147
missies van elk 3 toestellen bij deze
ongekende terreur voor hun rekening.

(Vervolg van pag. 1)

Leitend

Opnieuw twee B-52's neergehaald

30 Dec 72 W

ZEER ZWARE BOMMEN- TERREUR OP HANOI

Amerikaanse bommenwerpers hebben opnieuw hun weezinwekkende terreuracties tegen dichtbevolkte wijken van de grote steden in Noord-Vietnam ondernomen. In tal van aanvalsgolven wierpen ze hun bommen af bij verwoede pogingen om het aantal slachtoffers onder de burgerbevolking nog op te voeren. Daarbij slaagden de Noordvietnamezen erin een aantal VS-toestellen neer te schieten, waaronder twee B-52's.

De Zweedse consul in Hanoi heeft zijn regering donderdag telefonisch bericht dat het hoofdstedelijke gebied toen door de zwaarste bomaanvallen, die ooit hebben plaatsgevonden, werd getroffen.

Hij deelde mee, dat zowel strategische (B-52) bommenwerpers als tactische aan de terreuractie deelnamen. In zijn korte verslag maakte hij geen melding van slachtoffers, maar hij zei dat de bombardementen overdag nog in hevigheid toenamen.

Wijken van de aardbodem weggevaagd

Een correspondent van het Sowjetpersbureau Tass noemde Hanoi een stad van ruïnes. Enkele wijken zijn van de aardbodem weggevaagd, zo zei hij in zijn bericht, waarin de Amerikaanse aanvallen een 'wrede moord met voorbedachten rade' genoemd werden.

Donderdagavond, zo meldde radio-Hanoi gisteren, werden twee B-52's tijdens een terreuraanval op Hanoi neergeschoten. Ten zuiden van de hoofdstad werden twee gevechtsbommenwerpers neergehaald en eerder op de dag schoot de Noordvietnamese luchtwafweer een verkenningsvliegtuig neer. Sinds de opvoering van de luchtterreur op 18 december zijn nu 76 luchtpiraten neergeschoten; onder

met premier Tsjou En-laj en Tsjji Peng-Fei, de minister van buitenlandse zaken.

Mevrouw Binh verblijft in Peking op doorreis naar de bevrijde gebieden van Zuid-Vietnam voor overleg met haar regering.

Gisteren werd in Peking een grote protestmanifestatie gehouden tegen de Amerikaanse misdaden in Vietnam. Tevens werd de verbondenheid van het Chinese en het Vietnamese volk tot uitdrukking gebracht, zo bericht radio-Peking, die meldt dat 10.000 mensen aan de betoging door de straten van de Chinese hoofdstad deelnamen.

Onder de deelnemers bevonden zich mevrouw Binh en andere Vietnamese gasten, alsmede Yeh Tsjien-ying en andere vooraanstaande Chinese functionarissen. Radio-Peking zond een rechtstreekse reportage van de demonstratie uit.

Tijdens een officieel banket donderdag ter ere van mevrouw Binh deed minister Tsjji Peng-fei een felle aanval op de Amerikaanse bombardementen. 'Het is zonder meer duidelijk dat de handelingen van de VS-regering niets anders zijn dan schaamteloze militaire chantage en een herhaling van de tactiek van de Amerikaanse agressors om vredesvoorwaarden te dicteren door bombardementen', zei hij. De minister

Vloedgolf van protesten tegen Nixons wandaden

Oproep aan PvdA, CPN, PPR en PSP voor nationale demonstratie

Harde acties van vakbonden gevraagd

(Van een verslaggever)

De gezamenlijke initiatiefnemers van de massale Vietnam-demonstratie van vorige week zaterdag — te weten de plaatselijke afdelingen van de PvdA, CPN, PPR en PSP, het comité Jongeren voor Vietnam en 25 andere organisaties — hebben een beroep gedaan op de partijbesturen van de PvdA, CPN, PPR en PSP om vanuit dezelfde uitgangspunten als de demonstratie van zaterdag tot een *nationale demonstratie* te komen. De voorkeur gaat uit naar 6 januari te Utrecht.. Voorts doen de gezamenlijke initiatiefnemers een beroep op genoemde partijbesturen om alles in het werk te stellen, dat aan de voorbereiding en de organisatie van deze manifestatie zoveel mogelijk politieke partijen en vakbonden, kerkelijke en andere organisaties en groeperingen deelnemen, zodat daardoor een zo groot mogelijke solidariteit met het Vietnamese volk tot uitdrukking komt.

De uitgangspunten van de zaterdag gehouden demonstratie waren:

— Nixon teken nu het oktober-
accord.

- Stopzetting van de bombardementen op de Democratische Republiek Vietnam en de rest van Indo-China.
- Onmiddellijke terugtrekking van de Amerikaanse troepen uit Vietnam en heel Indo-China.
- Stopzetting van Nederlandse steun aan het Saigon-bewind
- Erkenning van de Democratische Republiek Vietnam door de Nederlandse regering

Raad van Kerken: zondag a.s. handtekeningenactie

Een tweede oproep van de gezamenlijke initiatiefnemers van de demonstratie is gericht tot alle werknemers

Vervolg op pag. 4

Beurzen open, dijken dicht

Vlissingen brengt 1500 gulden op

De actie Beurzen open, dijken dicht heeft in Vlissingen een bedrag van ruim 1500 gulden opgebracht. Het totaal van deze actie van het comité

NIXON ZOU WEER WILLEN PRATEN OVER WAPENSTILSTANDSAKKOORD

Bommen-pauze voor Vietnam overwogen

PARIJS/SAIGON, 30 dec. (Reuter, AP, UPI) — Amerikaanse militaire woordvoerders in Saigon hebben gisteren bekendgemaakt, dat president Nixon een bombardementspauze van 24 uur rond de jaarwisseling zal aankondigen. De bombardementen op Noord-Vietnam zouden voor deze periode worden stopgezet. Dit bericht over een bommen-pauze versterkt de speculaties in Parijs, volgens welke de Amerikanen de vredesonderhandelingen in de Franse hoofdstad zouden willen hervatten. Noord-Vietnam heeft al laten weten, dat het bereid is op 4 januari weer aan de conferentietafel aan de Avenue Kléber te verschijnen als de Amerikanen hun bombardementen ten noorden van de twintigste breedtegraad stopzetten.

BREZJNEF NIET NAAR NIXON

Een vertegenwoordiger van het Pentagon in Washington, Jerry Friedheim, heeft inmiddels gisteren verklaard dat de bombardementen op Noord-Vietnam worden voortgezet. Berichten over burgerdoden in Noord-Vietnam noemde hij „vijandige propaganda”. Wij bombarderen uitsluitend militaire doelen, aldus Friedheim. Volgens hem waren de burgerslachtoffers te wijten aan rondvliegende brokstukken van neergeschoten Amerikaanse vliegtuigen en missers van Noordvietnamese luchtafweerraketten, die op bevolkingcentra terecht zouden komen.

Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft nu een verlies van 27 vliegtuigen waaronder 15 achtmotorige B-52 bommenwerpers, toegegeven. Volgens Hanoi zijn sinds de hervatting van de Amerikaanse bommen-

comber nu 64 Amerikaanse toestellen neergeschoten, waarvan 33 B-52's. Volgens Amerikaanse bronnen zijn in totaal 93 man luchtmachtpersoneel gedood of krijgsgevangen gemaakt sinds de 18e december.

Inmiddels hebben achttien leden van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden — allen lid van de Democratische partij — gisteren een brief aan hun partijvoorzitter gepubliceerd. Hierin vragen zij om een speciaal partij-congres, waarop tot een mobilisatie van de Amerikaanse publieke opinie tegen de bombardementen op Noord-Vietnam moet worden besloten. Twee Senatoren van president Nixons Republikeinse partij hebben eveneens geprotesteerd tegen de bombardementen. De voorzitter van de commissie voor buitenlandse zaken uit de Amerikaanse Senaat, de Democraat Fullbright, heeft Nixons speciale adviseur Henry Kissinger en minister van buitenlandse zaken William Rogers gevraagd te verschijnen op een informele hoorzitting van zijn commissie. Kissinger is niet verplicht aan dit verzoek gehoor te geven.

De Russische partij-leider Brezjnef heeft zijn bezoek aan de Verenigde Staten, dat in april was gepland,

gegeven, dat „het huidige politieke klimaat” zich niet zou lenen voor een dergelijk bezoek. Aangenomen wordt, dat het uit laten lekken van het nieuws over het uitgestelde bezoek via de Russische journalist Victor Louis, een protestactie van Moskou tegen de bombardementen op Noord-Vietnam is.

De Conferentie van Stockholm, die indertijd een internationaal tribunaal over de oorlogsmisdaden in Vietnam bijeenriep, zal eind januari in Rome of Milaan een nieuwe bijeenkomst beleggen. Hierbij zal vooral aandacht worden geschonken aan de huidige Amerikaanse bombardementen en aan de behandeling van „politieke gevangenen” in de gevangnissen van het Thieu-bewind in Saigon.

De Westduitse auteur Heinrich Böll tenslotte, die dit jaar de Nobelprijs voor literatuur kreeg, heeft de Zweedse premier Olaf Palme gisteren telegrafisch bedankt voor diens veroordeling van de bombardementen. Palme vergeleek het Amerikaanse optreden tegenover Noord-Vietnam met de misdaden van het nazi-regime in Duitsland. „Het zou plezierig zijn, als Bondskanselier Brandt dit ook deed,” aldus Böll.

Vandaag talrijke betogingen

Kardinaal Alfrink telegrafeert Nixon

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 30 dec. — Kardinaal Alfrink heeft vrijdagmiddag als internationaal voorzitter van de katholieke vredesbeweging Pax Christi een telegram gestuurd aan de Amerikaanse president. De tekst luidt: „Zeer onder de indruk van het afschuwelijke en onmenselijke militaire geweld, betuig ik mijn verbondenheid met het geteisterde volk van Vietnam en vraag dringend onmiddellijk een eind te maken aan de bombardementen, zowel om humanitaire redenen als om betere vooruitzichten te openen op vrede voor alle betrokken partijen door niet-militaire middelen en door onderhandelingen.”

Het bestuur van Pax Christi heeft gisteren een oproep tot de leden en andere Nederlanders gericht om in een persoonlijke brief aan de Amerikaanse ambassadeur J. W. Middelndorf te Den Haag „de gevoelens van verbijstering en wanhoop onder woorden te brengen”.

De handtekeningen die via de Raad van Kerken verzameld worden, zullen ook naar de Amerikaanse ambassadeur gaan. De Raad van Kerken heeft verklaard met instemming kennis te hebben genomen van het standpunt van de Amerikaanse raad van kerken.

Op het initiatief genomen in de tv-kerstdienst in de kerstnacht te Schiedam heeft het IKOR tot vrijdagochtend ruim 25 duizend handtekeningen ontvangen.

Het dagelijks bestuur van D'66 heeft gisteren verklaard, dat het elk protest ondersteunt, dat inhoudt dat geen enkel politiek doel de bombardementen op Noord-Vietnam kan

rechtvaardigen. Alle politieke partijen zijn opgeroepen een handtekeningen-actie te bevorderen.

Het Nederlandse Genootschap van Leraren heeft gisteren een protesttelegram naar de Amerikaanse ambassadeur gestuurd. Ook het PEN-centrum heeft schriftelijk geprotesteerd tegen „deze laatste excessen van president Nixon”.

Vandaag houdt het Landelijk Vietnam Comité in Rotterdam een grote demonstratie, die om half drie op het Schouwburgplein begint en na een tocht over de Coolingsel weer op dat plein eindigt. Verscheidene comités en groeperingen steunen dit protest.

Verwacht wordt, dat duizenden deel zullen nemen aan de vanmiddag in Maastricht te houden betoging, die om drie uur bij het station begint. De besturen van de Maastrichtse afdelingen van de drie vakcentrales hebben hun leden opgeroepen massaal aan het protest mee te doen. Eerder hadden provinciale afdelingen van verscheidene politieke partijen hun steun toegezegd.

In Gennep wordt een inzameling van handtekeningen gehouden.

De Zwolse protestmars van vandaag begint om twee uur op de Turfmarkt. In de Bethlehemkerk komen verscheidene Kamerleden spreken.

In Steenwijk wordt zaterdag ook gedemonstreerd, evenals in Tilburg, waar de betoging om half twaalf 's ochtends op de Heuvel aanvangt.

PvdA, D'66, PPR, PSP en CPN organiseren in Groningen gezamenlijk een protesttocht. Die begint om drie uur op de Grote Markt, waar ze om ongeveer vier uur ook weer zal eindigen. Burgemeester H. Buiten houdt de slotrede.

MEVROUW BINH IN PEKING

30 okt 72 W

De Chinese premier Tsjoe En Lai ontving gisteren mevrouw Binh, de minister van buitenlandse zaken van de voorlopige revolutionaire regering van het Bevrijdingsfront in Zuid-Vietnam. De hele Chinese regering was aanwezig bij een massa-vergadering van tienduizend mensen in Peking, waar op de Amerikaanse bombardementen op Noord-Vietnam fel werden veroordeeld. Tsjoe liet weten, dat een voortzetting van de bombardementen „een andere inhoud” zou geven aan de Chinees-Amerikaanse relaties.

Nixon de Rampzalige

WIE is er niet bang van de wolf in Washington? Richard Milhous Nixon, in 1968 als vredestichter in het Witte Huis gekozen, heeft in de laatste week van het nieuwe verkiezingsjaar 1972 1400 bommenwerpers over de twintigste breedtegraad gestuurd om vanaf onpeilbare hoogte materiaal en mensen in Noord-Vietnam blindelings plat te gooien. Anderhalve maand na zijn triomfale herverkiezing, zeven weken na de „ondertekeningsdatum” van het vredesakkoord, is de verschrikkelijke pacificator aangeland op het toppunt van de escalatie, dat zonder nucleaire macht bereikbaar is. Staande op de allerhoogste sport van de ladder gelast hij een vierentwintig-uurs pauze van het elektronische helle- vuur. Zijn B-52-bemanningen raken vermoeid en hijzelf heeft er behoefte aan om zich bij kleiner vuurwerk in de vertrouwde familiekring te vertreden en zich in de kerkdienst te bezinnen op zijn van god gegeven zending.

Het klinkt cynisch, maar bij Nixon kan niets cynischer klinken dan het is. In het interregnum tussen twee Nixons voert de leider van de States politiek met de mentaliteit van een Curtis LeMay. Hij doet een doelbewuste poging om het balsturige Noord-Vietnam – de bedreiger van Amerika's militaire eer – vóór de aftocht van de GI's naar het stenen tijdperk terug te bombarderen.

Nixons wandaden in Vietnam zijn ruimschoots voldoende om de presi-

dent te kwalificeren als de oudtijdsse tiran, die zich buiten de wet stelt en tegen wie dus alles geoorloofd was. Wat doet de nieuwe, geliberaliseerde wereld om zijn wandaden te stuiten en een eind te maken aan zijn regime en zijn politiek?

Het verontrustende is, dat de kille egocentrische rekenaar in het Witte Huis zich naar alle kanten heeft gedekt. Nixon heeft zijn partijpolitieke tegenstanders in de States alle wapens uit handen geslagen door zijn verkiezingstriomf, vergezeld van mondiale akkoorden en een „vaste vredestermijn” in Vietnam met terugkeer van de GI's. In het internationale bestel heeft de president alle wezenlijke oppositie gedood door zijn perfect getimede toenadering tot de Sovjet-Unie en China. In dat waardevrije driehoeksspel offerden de communistische landen met verbijsterend gemak aloude beginselen en Vietnamese belangen aan hun eigen acute belang als supermogendheid. In dat kille spel gingen niet alleen Vietnam en veel prestigie verloren, maar ook Kennedy's visioen van een positieve coëxistentie-politiek op basis van gemeenschappelijkheid. Het nieuwe angstwekkende vergezicht is een oligarchie van supermogendheden, die beurtelings de kleineren ter wereld desnoods laten verrotten om elkaar niet in de wielen te rijden.

Wat kan de wereld doen tegen de grote wolven? De Scandinavische landen – Zweden voorop – hebben de oude diplomatiek-politieke grenzen doorbroken met openlijke, directe beschuldigingen en protesten. En er bestaat een kans dat de duiven in het Amerikaanse Congres zich verenigen in een harde politieke actie tegen de president. Maar de organen van de parlementaire democratie werken te traag en te weinig effectief.

De directe, zichtbare en vooral voelbare actie zal van buiten het parlement moeten komen – zoals in Johnsons tijd. Hoe ver die actie mag gaan? Tegen de achtergrond van wat Nixon de laatste weken in Vietnam bedrijft zijn er, afgezien van direct lijfelijk geweld, niet zo heel veel dingen te bedenken die niet geoorloofd zouden zijn om een president te stoppen, die in de geschiedenis de Rampzalige zal heten.

Scholieren willen staken als protest Vietnam

(Van onze verslaggever)

AMSTERDAM, 30 dec. — Een groep scholieren en werkende jongeren wil uit protest tegen de Amerikaanse bombardementen in Vietnam op donderdag 11 en vrijdag 12 januari een schoolstaking organiseren in Amsterdam.

Het initiatief is uitgegaan van de Amsterdamse vrijheidsschool, die de steun heeft verworven van leden van het Jongerencomité voor Vietnam, Kabouters en buurtcomités.

De groep vindt het de hoogste tijd om het verzet tegen de oorlog in Vietnam op een meer radicale en ingrijpende manier te voeren. „De Amerikaanse regering die een wereldoorlog op het spel zet, is niet alleen een vijand van het Vietnamese volk,” aldus een verklaring van de organisatoren.

Gedurende de twee dagen van de schoolstaking willen de jongeren een Vietnam-manifestatie houden, waar-

Persspiegel over Vietnam

3.0.02. J.M.W.

De grootscheepse luchtterreur van de VS heeft overal in de wereld tot protesten geleid, en de walging en het verzet tegen het misdadige optreden van Nixon c.s. groeit nog voortdurend. Ook in talrijke burgerlijke kranten wordt de brutale agressie gehekelde. In Amerika zelf keert de New York Times zich fel tegen het optreden van de president, die zonder het Congres te raadplegen of zelfs maar een motief te noemen, hevige aanvallen gelast heeft. In een verklaring heeft Nixon schade aan 'militaire installaties' laten bekendmaken 'maar niets wordt gezegd over de vele berichten over schade op zulke plaatsen als de internationale luchthaven Gia Lam, het Bach Mai-hospitaal, een half dozijn buitenlandse ambassades in Hanoi, buitenlandse schepen in de haven van Haiphong etc. Is er iemand die gelooft dat verkenningsvluchten zulke schade niet onthuld hebben? De militaire woordvoerder weigerde commentaar op vragen met betrekking tot burgerslachtoffers. Kan iemand geloven dat commentaripijpen van deze omvang geen verschrikkelijke tol onder de burgers zouden eisen in zo dichtbevolkte gebieden?' Aldus de New York Times, die vaststelt dat de gevolgen van de bombardementen geen geheimen hebben voor de mensen in Hanoi en de journalisten daar, maar dat de Amerikaanse bevolking officieel nog altijd verstoken blijft van informatie. De Frankfurter Rundschau stemt ermee in dat de Bonner regering een verklaring over de oorlog in Indo-China heeft uitgegeven, maar oordeelt dat deze 'bepaald niet energiek' was. Het blad merkt ironisch op dat de VS in Vietnam schijnen te willen bewijzen 'dat hun tegenwoordige president niet tot de partij van Johnson behoort, maar tot die, welke ooit Barry Goldwater als presidentskandidaat gesteld heeft'. De Rundschau hekelde de onderhandelingszwendel van de Nixon-regering in Parijs en vervolgt 'als het grootste ziekenhuis van Vietnam getroffen wordt is dat (voor Nixon) nogstens een betreurenswaardig incident. Protesten worden slechts toegelaten als ze betrekking hebben op

inbreuken op het kerstbestand; die feestdagenmoraal wekt walging'.

De Londense Times trekt de 'militaire juistheid' van de bomaanvallen in twijfel, 'nog afgezien van de politieke en morele argumenten die overweldigend tegen zijn'. Het blad vervolgt: 'De bombardementen tegen Engeland in de laatste oorlog stijfden de bevolking in haar vastberadenheid en zetten hen aan om door te vechten, zoals men zich goed zal herinneren.' Het is een eenvoudig en veelvuldig opgemerkt feit dat de Noordvietnamese nog doorvechten na deze vreselijke bombardementen van hun troepen en steden, aldus de Times, 'waarvan de betekenis niet ten volle beseft zal worden voor het einde van de oorlog.' Nadat de Londense krant herinnerd heeft aan de onvoorstelbare bomaanvallen die ook in het verleden al door de Amerikanen ondernomen zijn tegen Noord-Vietnam vraagt het blad zich af of, wat de afloop betreft, meer bommen verschil uitmaken. De geschiedenis verschaft geen aanwijzingen dat het zo zal zijn. Wat de Verenigde Staten politiek verliezen, in de ogen van de wereld, gaat elke berekening te boven.'

De Guardian keurt de bombardementen ten stelligste af en merkt op dat ze de Amerikaanse onderhandelingspositie niet zullen versterken. 'Ze zullen veel mensen in en buiten de VS ervan overtuigen dat onvoorwaardelijke terugtrekking nu de enige mogelijkheid is. De president moet geen twijfel gelaten worden dat zijn actie weezinwekkend is.'

Eveneens in Engeland schreef de Daily Mirror: 'Voor Richard Milhouse Nixon, die gefrusteerde, glibberige en geheimzinnig doende man in het Witte Huis, moge dit een geschikte tactiek lijken om de communisten terug te krijgen aan de onderhandelingsstafel. Voor ieder is het een daad van krankzinnig geweld. Een gruwelijke oefening in de politiek van terreur. Een blunder van tragische omvang. Het zal slechts dienen om Richard Nixons

naam zwart te maken — in de kleur van opgedroogd bloed.'

Wat is het verschil, vraagt het Franse blad Le Monde af. 'Tussen de vormozeling van Guernica door de vliegtuigen van Hitler en de vormozeling van Hanoi door die van Nixon, wat is het verschil? Tussen de terreuraanvallen op Hanoi om de Vietnamezen tot toegeven te dwingen en de terreuraanvallen op Warschau om de Polen tot toegeven te dwingen, op Rotterdam om de Nederlanders tot toegeven te dwingen, op Coventry om de Engelsen tot toegeven te dwingen (maar Churchill heeft niets toegegeven en de Vietnamezen zullen niet toegeven), wat is het verschil?' zo schrijft het blad, dat een vergelijking trekt tussen Nixon en Nero en opmerkt dat bij de Amerikaanse agressie in Vietnam ook onze vrijheid, in Europa, in het geding is.

L'Express hoont de Amerikaanse president die felterende aanvallen op de bevolking van Vietnam laat uitvoeren zonder persoonlijk ook maar een represaille te hoeven vrezen. 'Bombardementen... die niet anders bedoeld zijn dan om de geestelijke weerstand van de bevolking te breken.'

Het toonaangevende Japanse blad Asahi Sjimboen schrijft dat het duidelijk is dat de VS met de bommenterreur hun wil denken op te leggen aan de Vietnamezen. Een feit is, schrijft het blad, dat Hanoi's wezenlijke belangen worden ontkend. 'Het ziet er naar uit dat slechts de Verenigde Staten van zwart wit willen maken en vandaag omgekeerd wat ze gisteren zeiden en proberen hun wil op te leggen door kracht'.

Het Westduitse weekblad Die Zeit brengt 'het andere Amerika' onder de aandacht: 'de gebroeders Berrigan, de actrice Jane Fonda, de organisatoren van vredesbetogingen en het ontelbare aantal mensen dat zich afvraagt waar hun land naar toe wordt geleid'. Het blad kenschetst de luchtterreur als 'naakt geweld' en schrijft dat er geen vooruitzicht is op een staakt-het-vuren zolang Nixon daarmee voortgaat.

Thailand

2098 724

De regering-Nixon is al geruime tijd bezig haar militaire bases in Zuid-Vietnam over te plaatsen naar Thailand. Van daaruit stijgen de reusachtige B-52 bommenwerpers op voor terreurbombardementen op dicht bevolkte streken in Noord-Vietnam.

In het decembernummer van Seat-Record, een propagandaorgaan van de Zuid-Oost Aziatische Verdragsorganisatie, moet de leiding van dit door Amerika overheerste militaire bondgenootschap echter toegeven dat ook in Thailand de militaire situatie met de dag verslechtert.

Het blad maakt melding van goed op elkaar afgestemde guerrilla-activiteiten in zowel Noord- Noordoost- als Zuid-Thailand. De zogenaamde ontwikkelingshulp, die het regiem in Bangkok in de veraf gelegen dorpen heeft gepompt om door wegeaanleg ten behoeve van militaire konvoien en politieke indoctrinatie de groei van de bevrijdingsbeweging in te dammen, heet vertraging te onder-vinden.

Met name in de langs de rivier de Mekong gelegen grensprovincies Udon Thani en Nong Khai, zegt Seat-Record, is de toestand kritiek. Er opereren guerrilla-eenheden ter grootte van zo'n 30 tot 60 man, die over steeds betere en effectievere wapens blijken te beschikken.

De militaire training van de verzetsstrijders vindt plaats in kampementen in het Thaise oerwoud. Alleen al in de noordoostelijke provincies van het land zouden tientallen van deze kampen zijn gevestigd, die beschikken over voedselopslagplaatsen (meestal in grotten), ziekeninrichtingen, groentetuinen en zelfs sport-accomodatie.

NIXON PERFECTIONEERT AUTOMATISERING VAN OORLOG

'Blinde reus' krijgt Vietnamese volk niet op de knieën

De tot ongekende hoogte opgevoerde terreurbombardementen op Noord-Vietnam hebben een ander, niet minder gruwelijk aspect van de luchtoorlog, tijdelijk naar de achtergrond gedrongen. De militair-industriële klik in Washington beschouwt Indo-China als een proefveld voor een nieuw type oorlogvoering: het **ELECTRONISCHE SLAGVELD** heeft zijn intrede in de geschiedenis van de beschaving gedaan. De taak van het landleger, dat

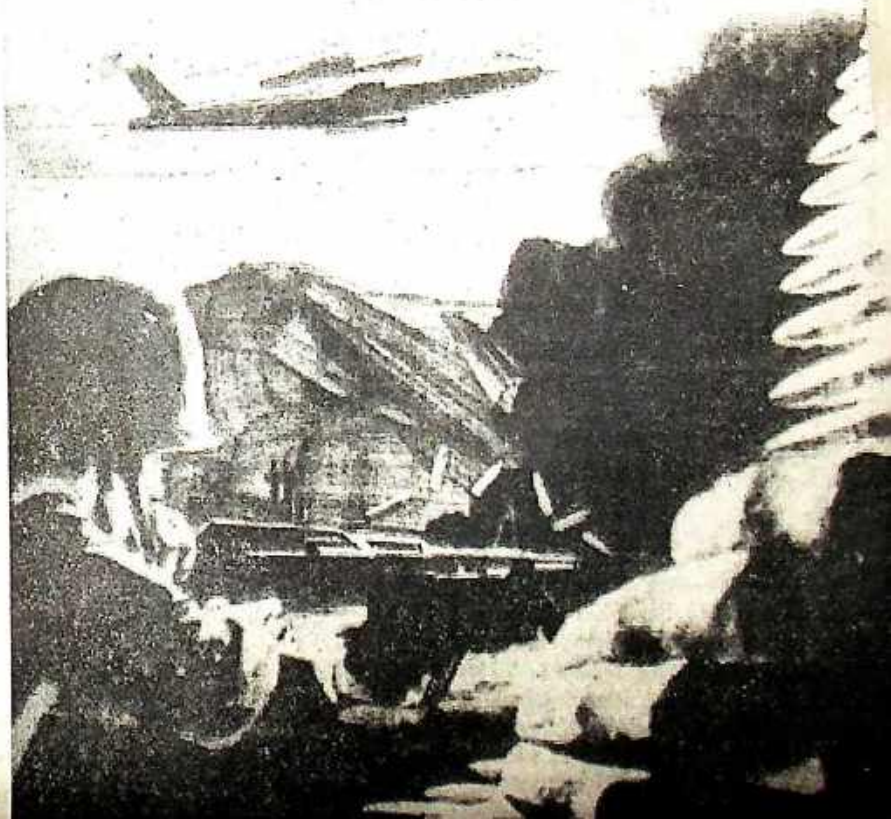
heeft gefaald, wordt overgenomen door een elektronische machinerie, waarin alle verworvenheden van het ruimtevaarttijdperk zijn verwerkt. Er zijn geen Calley's en Medina's meer nodig om hele dorpen uit te roeien, in hun plaats zijn technici achter een controlepaneel ten tonele verschenen. Een druk op een knop is voldoende, een stipje op een beeldscherm verdwijnt.

Demoralisatie van landleger

De Amerikaanse jongens die vanaf 1965 in Vietnam werden ingezet leerden, ondanks een voorafgaande herenspoeling, al snel de werkelijkheid kennen. Zij waren gekomen om Vietnam de 'American way of life' te brengen, compleet met coca cola, transistorradios en autowegen. De Vietnamezen bleken hun opvattingen over vrijheid en democratie niet te delen en lieten daar geen twijfel over bestaan. My Lai was kenmerkend voor het type oorlog dat ze moesten voeren, uiteindelijk waren de gedode babies en bejaarden ook hun vijanden. Tegelijkertijd merkten ze het rassistische en de uitbuiting in hun leger, dat een afspiegeling was van de maatschappij waarin zij waren opgegroeid. Wat moet er door de zwarte Amerikaanse soldaten zijn heengegaan toen

'Aan de andere kant van de wereldbol vindt één van de vreemdste oorlogen uit de geschiedenis plaats, hij is ook de eerste in zijn soort. Generaals bestuderen geen stafkaarten meer, maar computergegevens. Piloten stellen coördinaten in op hun boordcomputers, vliegtuigen worden automatisch bestuurd en laten hun bommen los op elektrisch signaal. De bommen zijn ook niet altijd van het gebruikelijke type (domme bommen), sommige zijn niet groter dan een voetbal. Andere hebben tv- of laserrichtapparaatuur en heten dan pientere bommen. Hoog boven het slagveld cirkelen onbemande vliegtuigen vol met elektronica, die signalen oppikken van zenders op de grond. Deze zenders zijn daar tevoren, met een snelheid van 1000 km per uur, op afgeworpen en konden dit verdragen, hoewel ze zouden exploderen als men probeerde ze te verwijderen. Hun signalen worden via onbemande vliegtuigen doorgegeven aan één van 's wereld grootste

wapentechnieken, had aangetoond dat technologie het Vietnamese volk niet kon onderwerpen. Voor de militaire leiders als generaal Westmoreland betekende dit alleen maar, dat de techniek nog niet goed genoeg was. 'Het Amerikaanse leger is in Vietnam door een scherpzinnige vijand tot een blinde reus gemaakt', zei hij op een bijeenkomst van een aantal generaals en big business figuren in oktober 1969. Hij kon het weten. Want nog maar een jaar tevoren, gedurende het grote Tet Offensief van de patriotten, had hij een reeks optimistische berichten naar Washington gezonden terwijl de stellingen van zijn troepen onder de voet werden gelopen. In deze voordracht gaf hij een uiteenzetting van het slagveld van de toekomst, terwijl hij de grote economische voordelen onderstreepte. Het ligt voor de hand dat de elektronische en vliegtuigindustrie de nieuwe strijdmethode als een vette kluit beschouwen. Voor Honeywell, General Electric, Avionics, Goodyear

ze op de puinhopen van het in 1968 verwoeste Hué de leuze aantreffen: 'Zwarte soldaat, jouw strijd voor democratie is bij jou thuis aan de gang!'

Computer
Het betreft hier de geheime oorlog in Laos; nooit tevoren is een dergelijke oorlog gevoerd. De oorlog telt reeds

Sub-Comité van de Amerikaanse Senaat voor de elektronische oorlogvoering. Geheel links Barry Goldwater.

De gevolgen lieten niet op zich wachten. Armed Forces Journal van 7 juni 1971 verklaart heel openlijk dat moreel, discipline en gevechtswaarde van het Amerikaanse leger nog nooit in zijn geschiedenis zo laag zijn geweest. 'Er zijn overtuigende aanwijzingen dat ons leger in Vietnam in een toestand van dreigende ineenstorting verkeert, met eenheden die het gevecht ontwijken of weigeren, die hun officieren vermoorden, aan drugs verslaafd, gedemoraliseerd en op de rand van muitenrij'.

Het geautomatiseerde slagveld moet de uitweg zijn voor het Amerikaanse imperialisme dat zijn greep op Indo-China wil houden, ook als het leger niet wil vechten en de publieke opinie vrede wenst. Een oorlog waarin de mens zo veel mogelijk door de machine wordt vervangen, een oorlog die zelfs in Science Fictionromans niet wordt beschreven. Een oorlog die thans in Laos, Vietnam en Cambodja wordt beproefd.

Military Aircraft van 1971, een jaarlijkse uitgave van de Amerikaanse militair-industriële machtsgroepen, zingt het volgende loflied op de dood:

veteranen van een honderdtal computergevechten. Zij hebben géén schot horen vallen....

Het hele systeem is onderling verbonden door een verzameling buizen, transistors en diodes, die ruimte en tijd berekenen met de precisie van een maanlanding. Met dit verschil echter, dat het hier een plaats in Laos betreft. 'Het codewoord voor deze onderneming is Igloo White, het zenuwcentrum bevindt zich in het grootste gebouw van Zuidoost-Azië: twee enorme IBM 360 computers, waarin miljarden gegevens zijn opgeslagen.' Dit citaat vormt een vrij nauwkeurige omschrijving van de oorlog die in Laos wordt gevoerd, zij het een nogal éénzijdig beeld. De andere kant van deze oorlog komt naar voren in de tekeningen van Laotiaanse vluchtelingen: verscheurde en verminkte mensen, verwoeste steden en dorpen, de kale, troosteloze Vlakte der Kruiken, ééns, voordat de Amerikaanse beschavers hun land met bommen overspoelden een bloeiende landbouwgemeenschap...

De Amerikaanse nederlaag op het slagveld, ondanks de meest voortvande

digosaar. De lobby kan uiteraard op de actieve medewerking van de beruchte Barry Goldwater, die voorzitter is van het Senaatssubcomité voor de elektronische oorlogvoering, rekenen.

Sensors, computers, onbemande vliegtuigen, fragmentatiebommen

Het elektronische slagveld heeft een drietal kenmerken. In de eerste plaats zoeken sensors de doelen op. Dit zijn elektronische apparaten die gevoelig zijn voor trillingen, geluiden, geur of licht. De ADSID (Air Delivered Seismic Intrusion Detector) heeft de vorm van een kleine raket. De toestellen worden met honderden tegelijk boven Indo-China uitgeworpen. Met een snelheid van 1000 km per uur komen ze op de grond terecht, waarna ze in de bodem verdwijnen met behulp van een graafkop. Uit de staart komt ten slotte een als tropische plant geautomatiseerde antenne tevoorschijn. De adsid is gevoelig voor bodemtrillingen, kan voetstappen van één of meerdere mensen signaleren en als radiosignaal naar een boven het gebied cirkelend onbemand vliegtuig zenden. Dit vliegtuig seint de gegevens door naar een grote computer in Thailand die beslist of het gebied wel of niet gebombardeerd wordt.

ACOUBOUY is een hypergevoelige microfoon die aan een parachute naar beneden komt. In de bodem beland, valt de parachute in kleine deeltjes uiteen, waarbij de microfoon aan kleine draadjes blijft hangen. Honeywell maakt een detector in de vorm van ontlasting, als men er op stapt worden radiosignalen uitgezonden. De PEOPLE SNIFFER (mensenruiker) is een ammoniakdetector in de neus van een helicopter. Er is n.l. altijd ammoniak aanwezig als er een aantal mensen bijeen zijn. ANAPQ 108 Radar kan door de bomen heenzien, infrarood licht bezorgt vliegtuigen 'nachtogen' en speurt ook warmtebronnen op. In de tweede plaats beslist een computer of een aantal vliegtuigen het gesignaleerde gebied gaan bombarderen.

De derde en laatste plaats in het systeem wordt gevormd door de bommen. Deze zijn geconstrueerd om mensen te doden over een uitgestrekt gebied, z.g. anti-personeel bommen. Het

Alcoa Aluminium reclame voor aluminium patroonhulzen, 'Change for the better with Alcoa' — Verandering ten goede met Alcoa. . .

de reeds bekende fragmentatiebom zoals de BLU 26 en de WAAMP. Het laatste snufje is een fragmentatiebom in de vorm van een antitankkraket, die een schuilkeiderwand kan doorboren en pas daarna explodeert. Deze bommen worden momenteel op Noord-Vietnam afgeworpen.

Niet onkwetsbaar

De patriotten zijn het antwoord op deze ontarding van wetenschap en techniek niet schuldig gebleven. Dank zij allerlei voorzorgsmaatregelen is het aantal slachtoffers beperkt gebleven, terwijl het systeem ook zijn zwakke plekken blijkt te hebben. Zo kan de mensenruiker onbruikbaar worden gemaakt door zakken urine hoog in de bomen te hangen. Met speciale frequenties kunnen de signalen van de sensors gestoord worden. Vermoedelijk hangen hiermee de 'vergiesingen' samen, als Saigon-troepen en Amerikanen door hun eigen luchtmacht worden aangevallen!

De B-52's, die door hun elektronische uitrusting als onkwetsbaar werden beschouwd, worden momenteel bij tientallen omlaag gehaald door het Vietnamese afweervuur. Blijkbaar zijn de Noordvietnamezen er in geslaagd de EC-47-vliegtuigen, die luchtafweerradar onwerkzaam moeten maken, uit te schakelen. Het probleem van de anti-radar is voorts ten dele opgelost door de raketten en luchtafweerkanonnen van optische instrumenten te voorzien, die aan computers zijn gekoppeld.

Maar de grote monopolies gaan door. Hoe meer er te verbeteren valt, hoe meer er aan verdiend kan worden. SYLVANIA prijst zijn produkten aan met 'Electronische oorlogvoering is ons product'. GOODYEAR acht zijn grondradar het beste systeem, IBM levert

de computers, HONEYWELL vervaardigt de antipersoneel wapens.

Grote broer

Maar niet alleen de mensen in Indo-China, ook het Amerikaanse volk wordt door de nieuwe technologie bedreigd. Georg Orwell, de schrijver van de anticommunistische toekomstvisie '1984', heeft niet kunnen dromen dat Grote Broer, die alles ziet, nog eens in het Pentagon kan zitten. Maar Honeywell heeft al een contract voor een enorme politiecomputer om het Amerikaanse volk te bewaken. De Pentagonfunctionaris Joseph Meyers heeft al voorgesteld om meer dan 25 miljoen Amerikanen van z.g. transponders te voorzien: in het lichaam ingebrachte zenders die niet kunnen worden verwijderd. Zo kan men dan uitgaansbeperkingen of huisarrest afdwingen.

Intussen worden helicopters met infraroodverlichting reeds door de politie gebruikt bij het optreden tegen acties van de negerbevolking in eigen land.

Het elektronische slagveld is een schepping van het militair-industriële complex, dat ten koste van alles zijn positie wil handhaven. De ontwikkeling ervan is een verloedering van de wetenschap zonder weerga, die voor alle progressieve mensen een signaal moet zijn. Nu reeds komen de mensen in beweging, bij Honeywell en andere industrieën hebben reeds demonstraties plaats gevonden. Het monster dat thans in de schoot van de grote monopolies wordt uitgebroed, mag niet tot wasdom komen. De strijders van Indo-China zijn al bezig het in de kiem te smoren. Zelden is het gemeenschappelijke belang van hen en van ons, zo duidelijk aangetoond.

— DEMONSTRATIES IN TAL VAN PLAATSEN

— PICKETLINE IN ROTTERDAM

Groeiend protest tegen Amerikaanse barbarij

(Van een verslaggeefster)

In vele grote en kleinere plaatsen in Nederland worden voorbereidingen getroffen voor eensgezinde demonstraties en meetings tegen de Amerikaanse terreur in Vietnam. In Groningen, Maastricht, Zwolle en een reeks andere plaatsen is besloten tot manifestaties op zaterdagmiddag aanstaande.

In Rotterdam organiseerde de Nederlandse Vrouwenbeweging gisteren samen met het vrouwencontact van de PvdA een demonstratieve picketline voor het Amerikaanse consulaat. Deze was gekoppeld aan een petitie waarin o.m. de onmiddellijke ondertekening door Nixon van het oktoberaccoord wordt verlangd. Vroeg in de morgen waren reeds vele honderden handtekeningen verzameld.

Handtekeningen-campagne kerken

In een groot aantal plaatsen op de eilanden Voorne-Putten en Rozenburg is op initiatief van de raad van kerken daar een handtekeningen-campagne van start gegaan voor de onmiddellijke beëindiging van de Amerikaanse terreurbombardementen. Reeds meer dan vierduizend eilandbewoners hebben getekend. De organisatoren hebben verklaard via de raad van kerken Nederland een audiëntie bij de Amerikaanse ambassadeur aan te zullen vragen bij welke gelegenheid zij de handtekeningen willen overhandigen. Ook de raad van kerken in Reden

grijzen over de bombardementen uitgesproken en aangedrongen op een snelle stellingname, zo deelde men ons bij de bond mee.

De Werkgroep maatschappijkritische vakbeweging waarvan bestuurders en kaders van de verschillende centrales deel uitmaken, heeft een verklaring uitgegeven waarin zij 'de vurige hoop' uitsprekt dat de centrales op de kortst mogelijke termijn zullen besluiten tot acties, die bijvoorbeeld gericht kunnen zijn op een boycot van Amerikaanse bedrijven. Een woordvoerder van deze werkgroep verklaarde dat indien de centrales dit niet

Vervolg op pag. 4

Posten voor Amerikaans consulaat in Rotterdam

(Van een correspondent)
Gisteren verzamelde zich een grote groep leden van de Nederlandse Vrouwenbeweging en van het vrouwencontact van de PvdA voor het Amerikaanse consulaat in Rotterdam, waar deze beide organisaties de hele dag een picketline organiseerden om uiting te geven aan hun afschuw over het Amerikaanse optreden in Vietnam. De petitieijsten, die bij tientallen werden uitgezet en waarin de onmiddellijke beëindiging van de oorlog en de ondertekening van het oktoberaccoord wordt verlangd, was na enkele uren reeds door ruim duizend voorbijgangers on-

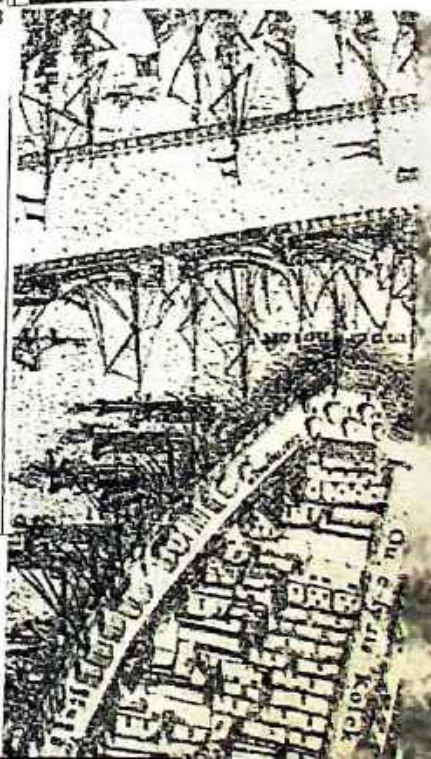
dertekend. 'Vrijwel niemand weigert', zei ons een van de deelnemers. 'Er zijn alleen veel mensen die willen dat er meer gebeurt.' Verscheidene voorbijgangers hebben ons al gewezen op die Amerikaanse schepen, die de haven in- en uitlopen. Reeds 's morgens vroeg waren talloze mensen van verschillende richtingen en partijen naar het consulaat gekomen om van hun steun aan de actie blijk te geven; bestuurders van CPN, PvdA en PPR waren aanwezig alsmede leden van christelijke partijen. De picket-line werd tot en met het begin van de avond voortgezet.

Vietnam van EEG-ambtenaren

Een groep EEG-ambtenaren in Brussel heeft zich telefonisch met de redactie van De Waarheid in verbanding gesteld met het verzoek de volgende mededeling te publiceren: Ongeveer 200 ambtenaren, van de Europese Gemeenschappen hebbend aan de delegatie van de Democratische Republiek van Noord-Vietnam in Parijs een bedrag van 150.000 Belgische francs overhandigd.

Dit bedrag is het resultaat van een collecte die onder het personeel van de Commissie en de Raad van Ministers in Brussel en in Luxemburg werd georganiseerd. De ambtenaren willen hiermee hun politieke steun aan het Vietnamese volk betuigen op een moment dat de Amerikaanse regering weigert de vredesovereenkomsten te ondertekenen en haar misdadige agressie ten top drijft en aldus de hele wereld met verontwaardiging en diep minachting vervult. De collecte wordt voortgezet.

Terreuracties moeten gestaakt worden

De Vietnamese delegaties in Parijs hebben zich opnieuw scherp gekeerd tegen de opgevoerde agressie van de Verenigde Staten. Mede namens de vertegenwoordiging van Noord-Vietnam maakte de delegatie van de voorlopige revolutionaire regering van Zuid-Vietnam bekend dat de zitting van de conferentie gisteren niet doorging uit protest tegen de oorlog van de regering-Nixon. Gezegd wordt dat indien de VS terugkeren naar de situatie van vóór 18 december (toen de verhevigde terreuracties tegen de grote steden ingezet werden) daarmee de gunstige voorwaarden voor het houden van toekomstige vredesonderhandelingen zijn geschapen. Bij de voortdurende aanvallen van zware Amerikaanse bom-

menwerpers zijn tot gisteren boven Hanoi opnieuw vijf B-52's neergeschoten.

Vijf B-52's neergeschoten tijdens zware luchtaanvallen

In Parijs heeft de delegatie van Noord-Vietnam ook woensdag gewelgd deel te nemen aan een zgn. technische bespreking met de VS. In een mededeling aan de Amerikaanse delegatie wordt gezegd dat dergelijke vergaderingen voor onbepaalde tijd zijn verdaagd. Ze kunnen pas dan weer worden gehouden als de VS de bomaanvallen op Noord-Vietnam staken en als de toestand die voor 18 december bestond teruggekeerd is, al-

de Alteratie van Amsterdam, de dag waarop de stadsegering die trouw was gebleven aan de Spaanse koning de stad werd uitgejaagd en Amsterdams Geschiedenis van Amsterdam veel aandacht schenkt aan deze voor de hoofdstad — en voor ons hele land — zo belangrijke en bewogen periode. In het tweede deel van de door de zoor van de overleden schrijver bewerkte nieuwe uitgave van dit werk wordt vrijwel uitsluitend geschreven over deze tachtigjarige oorlog en de betekenis en gevolgen hiervan voor Amsterdam.

zouden gaan als
rdige 26ste mei
eel klein stukje
en beweert daar-
ligt er na 't bus-
delaar, rentier, volk van allenley slag, d'uttuyke-
voor den dagh; arbejder, ambaghtsman, koopman-
heeft, toon hart en volgh me na; Strax de rest
met vliegende vlaggen; en roept: Wie Oranje heft
van de waagh uit. Daar stuylt matroos op straat
'Teffens lost zeecker soldaat een mosket ter venster

Meer dan 1000 aanvalsgolven

Na langdurig zwijgen heeft het Pentagon enige gegevens bekendgemaakt over de huidige reeks terreurdaden tegen Noord-Vietnam. Onder allerlei voorwendsels blijven veel zaken echter geheim en bovendien zijn een reeks mededelingen van Pentagon-woordvoerder Friedheim dadelijk als leugens ontmaskerd. Zo probeert het oorlogsministerie in Washington nog vol te houden dat woonwijken niet worden aangevallen

Vervolg op pagina 4

Personeel Fokker verlangt optreden bonden

Binnen de vakbeweging en op de bedrijven wordt intensief gediscussieerd over de mogelijkheden om tot actie tegen de Amerikaanse luchtterreur te komen. Een woordvoerder van het NVV bevestigde ons dat deze kwestie 4 januari in het overleg tussen de drie centrales aan de orde zal worden gesteld. Bij bonden komen vanuit bedrijfsledengroepen en afdelingen dringende verzoeken binnen om tot een daadwerkelijk optreden te komen. De bedrijfsledengroep Fokker van de Industriebond NVV heeft, ook namens vele anderen op het bedrijf, zijn af-

Voorstellingen De Vossejacht

Hoevel vrijwel alle spelers van het hijkscène. mummie geworden. Het is een mooie fraate oude opgesierde en perverse Caro van Eyck is deze prinses en moeten verschijnen. In de creatie van waarvoor Volpone en zijn sjaachtiers ses Marina, hoofd van de rechtbank Claus heeft in het stuk ook een paar ondergang. meester meespelend tot zijn eigen De meest acceptabele toneelfiguur is der in te vullen. Het blijft allemaal die grootseheid met tekst en spel ver- tuums groots opgezet zonder echter. Het stuk is met zijn decors en cos- de pracht die hij bezit, verder niet. te typen. De vos Volpone praat als daardoor typen zonder werkelijk iets ken is. De drie parasieten worden personen zijn typen, karakteristiek- te maken als had moeten zijn. Zijn volk voorgoedhouden helder en reflectie- had gemoeten om de spiegel aan het en niet zo snel, scherp en vlijmig als ge toestaan om te ondergaan. De tek- steken en wordt het stuk een zeer lan- stuk gemaakt met zeer barokke aan- Bij het Amsterdams Toneel is vlak

Claus heeft met zijn Vossejacht een
stuk gemaakt met zeer barokke aan-
steken. Maar in die aanzetten blijft het
ge toestaan om te ondergaan. De tek-
sten zijn vol en gewollen, maar lang
niet zo snel, scherp en vlijmig als
had gemoeten om de spiegel aan het
volk voorgoedhouden helder en reflectie-
te maken als had moeten zijn. Zijn
personen zijn typen, karakteristiek-
ken is. De drie parasieten worden
daardoor typen zonder werkelijk iets
te typen. De vos Volpone praat als
de pracht die hij bezit, verder niet.
Het stuk is met zijn decors en cos-
tuums groots opgezet zonder echter
die grootseheid met tekst en spel ver-
der in te vullen. Het blijft allemaal

NA STAKING BOMBARDEMENTEN ONDERHANDELINGEN

IN PARIJS HERVAT

30 DEC 72 VW

Nu zonder uitstel accoord over Vietnam tekenen!

Massale protestbeweging tegen Amerikaanse terreur omvat gehele wereld —

Standvastigheid van Vietnamese volk verslaat luchtterreur

Radio-Hanoi heeft gisteren van de Amerikanen geëist, dat ze bij de onderhandelingen een zelfde goede wil tonen als Noord-Vietnam, zodat spoedig een overeenkomst kan worden ondertekend voor herstel van de vrede in Vietnam. De hervatting van het overleg met de VS werd mogelijk toen Amerika de barbaarse terreuraanvallen boven de 20ste breedtegraad op bevolkingscentra als Hanoi en Haiphong staakte.

Een groep diplomaten bracht een inspectiebezoek aan het herhaaldelijk gebombardeerde Bach Mai-ziekenhuis in het centrum van Hanoi. Het Noordvietnamese persbureau maakte er deze opname van.

Bloedige confrontatie

Hiertoe werd Nixon gedwongen door de geweldige massabeweging, die zich in alle delen van de wereld ontwikkelt en door de standvastige houding van de Vietnamezen, die zich niet door de misdadige bommenterreur laten intimideren. Ook in Amerika zelf groeide het verzet tegen de oorlogszuchtige koers van het Witte Huis, tot in kringen van het Congres aan toe.

De militaire en politieke toestand, waarin de strijd van het Vietnamese volk zich bevindt, is nog nooit zo goed geweest, schreef het Noordvietnamese legerblad Quan Doi Nhan Dan, waarbij gewezen werd op de zware verliezen die aan de luchtmachten zijn toegebracht.

Een deel van de betoging in de straten van Maastricht.

Geïnspireerd
door
nieuwe
eenheid —
Demon-
straties in
vele steden

Joop Wolff in radio-commentaar: Eerste resultaat van massabeweging

Op nieuwjaarsavond heeft Joop Wolff, lid van het dagelijks bestuur, in de radio-uitzending van de CPN een eerste commentaar gegeven op de stopzetting van de bombardementen op Noord-Vietnam ten noorden van de twintigste breedtegraad. Hij noemde dit een eerste resultaat van de enorme protestbeweging tegen de cynisch berekende misdaden van Nixon.

Deze protestbeweging heeft een grote eenheid te zien gegeven. Er was eenheid in de afschuw over de luchtmacht en er was eenheid in de vastbeslotenheid om een einde te maken aan de verschrikkingen van de Amerikaanse agressie.

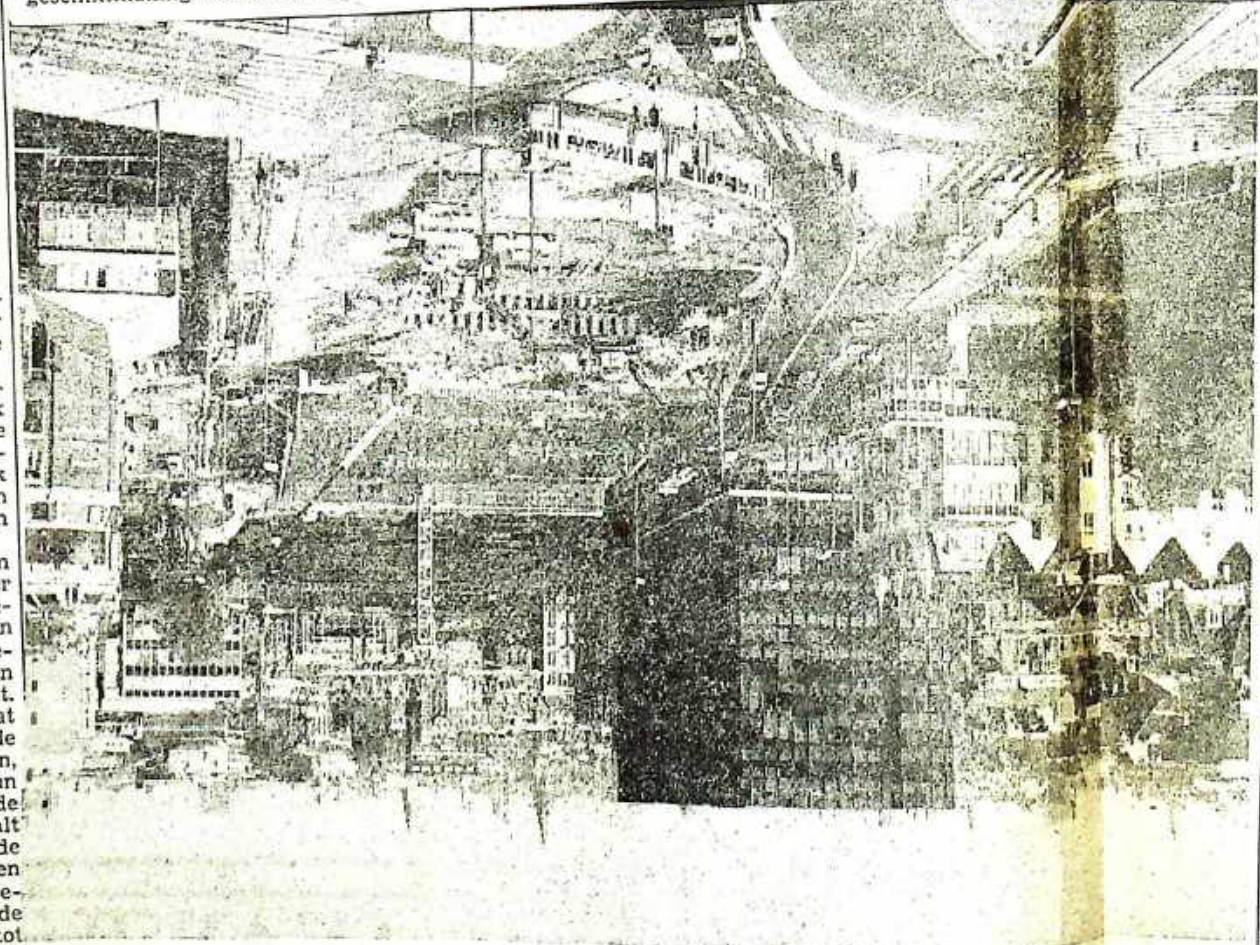
Nixon is zich in de laatste dagen van 1972 te pletter gelopen op de fiere houding van het vrijheidslievende Vietnamese volk dat niet op de knieën wenst te leven en op de protestbeweging van allen, die noch Vietnam noch hun eigen land tot een speelbal willen laten maken.

Het is mogelijk gebleken een enorme vredesmacht te vormen als zonder aarzelen, zonder traagheid wordt opgetreden. Dat kan alleen maar aanmoedigen om de strijd nog vastbeslotener voort te zetten en Nixon duidelijk te maken, dat het nu genoeg is. Niets kan doen vergeten dat het Vietnamese volk het oude jaar letterlijk uitgebombardeerd is door Nixon, die een trouweloze onderhandelingspartner is gebleken. Het is noodzakelijk om de waakzaamheid te handhaven en op grote schaal te blijven ingrijpen in de loop der gebeurtenissen.

Er is een grote wending in het denken over vrijheid en onderdrukking, over oorlog en vrede ingetreden. Het is bekend dat de CPN van meet af aan de Vietnamese vrijheidsstrijders gesteund heeft in hun strijd tegen de machtigste kapitalistische staat. Het is daarom ook geen wonder, dat zij verheugd is over het nieuwe in de ontwikkeling, namelijk dat anderen, vanuit hun levensovertuiging en hun eigen verantwoordelijkheid, tot de slotsom komen dat een beslist halt moet worden toegeroepen aan de Nixon-agressie, dat de Amerikanen moeten verdwijnen uit Vietnam en geheel Indo-China en dat de Verenigde Staten de binnenskamers reeds tot stand gekomen overeenkomst moeten tekenen.

Er zijn talrijke protestbetogingen in het gehele land gehouden. Het voorbeeld dat in Amsterdam gegeven werd, waar communisten, socialisten, gelovigen schouder aan schouder gingen, heeft overal inspiratie gegeven. Dat is de nieuwe eenheid, die be-

scherm en uitgebouwd moet worden. Joop Wolff eindigde zijn radiotoespraak met de woorden: 'De kritieke dagen van het nieuwe Vietnam-overleg in Parijs eisen ons met onze hele persoon en inzet op. Nixon moet afzien van bombardementen. Nixon moet tekenen wat zijn onderhandelaars overeengekomen zijn. Nederland moet Hanoi erkennen en breken met de marionetten in Saigon. Het gaat om Vietnam; het gaat ook direct om Nederland. Als de gesel van Nixon het Vietnamese volk, de Vietnamese onafhankelijkheid treft, treft zij ook ons nationale bestaan. De CPN neemt zich voor vastberaden verder te gaan op haar weg van strijd tegen de Amerikaanse agressie en tegen de ondergeschiktmaking van ons land.'

In een verklaring van de Noordvietnamese delegatie in Parijs wordt erop gewezen, dat 'de hervatting van de bombardementen, terwijl onderhandelingen gaande waren, het Vietnamese volk niet onder het juk kon brengen'. De delegatie wijst op de zware verliezen die de Amerikaanse luchtmacht leed bij zijn terreuraanvallen op Hanoi en andere bevolkingscentra. Aanvallen die ook scherp werden veroordeeld door brede lagen van de publieke opinie in de wereld, zo stelt de verklaring vast.

Nu Amerika is teruggekeerd naar de toestand van vóór 18 december, zo deelde de woordvoerder van de delegatie Nguyen Thanh Le mee, zal Le Duc Tho naar Parijs terugkeren en zich voegen bij de delegatie onder leiding van Xuan Thuy. Vandaag zullen de technische besprekingen worden voortgezet en maandag a.s. het overleg tussen Kissinger en Le Duc Tho.

Terwijl de Amerikanen zich nog altijd in stilzwijgen hullen over hun motieven is duidelijk dat de geweldige omvang van de wereldwijde protestbeweging, die zich de laatste da-

(Vervolg op pagina 6)

Tienduizenden Nederlanders betogen tegen agressie

(Van onze verslaggevers)

In een reeks van steden hebben tijdens het nieuwjaarsweekend grootscheepse betogingen plaats gehad tegen de brute Amerikaanse oorlogvoering in Vietnam en voor een onmiddellijke ondertekening van het oktoberaccord. Geïnspireerd door de nieuwe eenheid, die in Amsterdam de grootste Vietnamdemonstratie ooit gehouden op de been bracht, trosteden zaterdag in zowel Rotterdam, Groningen als Maastricht meer dan 5000 mensen koude en vorst in demonstraties van een omvang die deze steden vele jaren niet of zelfs nooit hebben aanschouwd. Ook in Zwolle, Breda, Steenwijk en Amersfoort werden grote betogingen gehouden. Tot de centrale leuzen die werden meegevoerd behoorden in al deze plaatsen: 'Stopzetting bombardementen' en 'Onmiddellijke ondertekening oktoberaccord'.

De kop van de demonstratie die door Groningen trok.

Urenlange demonstratie door centrum Rotterdam

'Nixon, moordenaar, handen af van Vietnam', klonk het zaterdagmiddag urenlang door de straten van het Rotterdamse stadscentrum waar zeker 5000 mensen deelnamen aan de demonstratie, waartoe zowel het districtbestuur van de CPN, het federatiebestuur van de PvdA als het Rotterdamse NVV hadden opgeroepen.

Honderden mensen staakten voortijdig hun winkelen om zich bij de grote betoging aan te sluiten. Tot de deelnemers behoorden vele vakbondskaders, naast o.m. leden van de raadsfracties van de partijen die tot steun aan de betoging hadden opgewekt.

7500 man in Groningen

In Groningen vond zaterdagmiddag een massale demonstratie plaats van naar schatting zeven à achtduizend mensen. Het initiatief hiertoe was uitgegaan van de afdelingen van PvdA, CPN, PPR, PSP en D'66, terwijl het ANJV en de Groninger studentenbond hun actieve steun verleenden. Bij het vertrek van de stoet van de Grote Markt voerde de voorzitter van de afdeling Groningen van de CPN,

Henk de Wit, het woord, die wees op het grote gewicht die de solidariteitsbeweging in de schaal legt nu het erom gaat Nixon te dwingen zijn terreur te staken en 'het oktoberaccord te tekenen.

De betoging die dwars door de Groningse binnenstad trok en grote steun en sympathie van het publiek ontving eindigde eveneens op de Grote Markt, waar PvdA-burgemeester Buijer het slotwoord sprak. Deze stelde dat het Amerika van Nixon hier niet gewenst is, in tegenstelling tot het andere Amerika, dat beëindiging van de onmenselijke oorlog verlangt.

Maastrichts Vrijthof overspoeld

Ook Maastricht beleefde zaterdag de grootste demonstratie die het sinds veler heugenis heeft gekend. Het ging hier om een initiatief van CPN, PvdA en PPR, gesteund door ANJV en KWJ, waaraan later ook de Maastrichtse afdelingen van NVV, NKV en van de KVP hun sympathie betuigden, alsmede een aantal plaatselijke groeperingen.

Staakt de bombardementen, Tekenen nu het oktoberaccord! aldus vele spandoeken en borden die in de lange, dichte stoet werden meegevoerd. De demonstratie trok door het centrum van de oude stad naar het Vrijthof, waar een korte meeting en een gezamenlijke protestverklaring en een protesttelegram aan de Amerikaanse

De heer en mevrouw Chabanne wo al geruime tijd in de Bijlmermeer In 1971 betrokken ze een flat in Gr behoeve: 'Was daar niet scho zeggen ze. Op een gegeven moor in mijn vakantiehuis ook een buis de centrale verwarming sprong de maat vol. Ik kwam thuis en zag der water stond. M'n vaste vloerbedekking was krompen en bleek niet meer te gebu ken. De woningbouwvereniging, Schaeplman, wilde de zaak niet v roeden: 'Wij kunnen het looch h elpen dat die buis is gesprong wel de reparatie voor hun reken nemen.

Na kakkertlappen Ik een gil; mijn vrouw rent d gaan nam mijn vrouw nog een gehad bij mijn schoonouders banne, vertelt: 'We hadden De bewoner van het pand, d naar beneden. de kerstdag de betegelde mu beton in de slaapkamer geval schuren in de muren, is k breken gecopstareerd. In één bouw Gilphoeve in de Bijl Negen maanden na oplever

(Van een verslag. pag. 6)

BETOOGINGEN IN VELE STEDEN

30.08.68
72W

Vervolg van Pag. 1

ambassade werden voorgelezen, onder luide bijval van de grote menigte op het plein.

Zwolle

In Zwolle vond een demonstratie plaats die groter was dan daar ooit werd gehouden en waartoe CPN, PvdA, PPR, PSP en D'66 gezamenlijk het initiatief hadden genomen.

Naar schatting 2500 mensen namen eraan deel.

Eveneens was steun gegeven door ANJV, NVV en NKV en de jeugdorganisaties van NVV, NKV en CNV. De zeer strijdbare demonstratie werd afgesloten met een meeting, waar het woord werd gevoerd door de Kamerleden Wim van het Schip van de CPN, R. ter Beek van de PvdA, L. Jansen van de PPR, het D'66-Statenlid Smits en het PSP-raadslid V.d. Brug. Ook sprak dominee Bobeldijk namens de plaatselijke groep van vooral geestelijken, het Lido.

Spreekers PvdA en CPN

in Breda

In Breda kwamen zaterdag anderhalfduizend mensen op de been om kracht bij te zetten aan de eis tot beëindiging van de Amerikaanse agressie. De betoging was georganiseerd door het Bredase Vietnamcomité waarin de afdelingen van PvdA, CPN, PPR, D'66, PSP en NVV samenwerken. De KVP-afdeling Breda had zijn steun betuigd aan de demonstratie. Aan het slot werd een grote meeting gehouden, waar het Tweede Kamerlid J. Pronk namens de PvdA en het Eerste Kamerlid Wessel Hartog namens de CPN spraken. Langs de betoging werden handtekeningen opgehaald onder een petitie aan de Amerikaanse regering: in korte tijd tekenden 2000 toeschouwers. Tijdens de mee-

Meeting in Maastricht.

Amersfoort

In Amersfoort werd zaterdag een protestmeeting gehouden op initiatief van PvdA, CPN, PPR, D'66 en PSP. Ook de plaatselijke afdelingen van NVV, NKV en CNV stelden zich achter dit initiatief, alsmede die van de KVP en de AR. Zo'n 450 aanwezigen eisten daar het staken van de luchterreur en de ondertekening van het oktober-accord door de Amerikanen. In een telegram aan de ambassadeur van de VS in Den Haag werden deze twee eisen onderstreept.

Handtekeningenactie in kerken

In talloze Nederlandse kerken zijn afgelopen zondag aan de bezoekers petitielijsten voorgelegd met een protest tegen de Amerikaanse barbaarsheden tegenover het Vietnamese volk. Vele duizenden gelovigen hebben deze petitie reeds ondertekend. In Purmerend

nam' en verlangt een onmiddellijke beëindiging van de bombardementen. De kardinaal zond dit protest met als internationaal voorzitter van de katholieke vredesbeweging Pax Christi.

De slotbijeenkomst in Groningen.

ting werden twee telegrammen verstuurd. Eén aan de Amerikaanse ambassade waarin werd geëist: stop bombardementen, teken nu oktober-accord, Amerikanen uit Vietnam en

hebben de afdelingen van PvdA, CPN, PPR, PSP en D'66 en het IKOR zich in een telegram tot de Amerikaanse ambassadeur gewend. Zij eisen de onmiddellijke ondertekening van het accord. Ook voor de komende week zijn in verschillende pleats